2024/1624

19.6.2024

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2024/1624

z 31. mája 2024

o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky ([1]),

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ([3]),

keďže:

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 ([4]) predstavuje hlavný právny nástroj na predchádzanie využívaniu finančného systému Únie na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. V uvedenej smernici sa stanovuje komplexný právny rámec, ktorý ďalej posilňuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 ([5]), a to riešením nových rizík v oblasti prania špinavých peňazí a financovania terorizmu a zvýšením transparentnosti skutočného vlastníctva. Bez ohľadu na to, čo sa prostredníctvom uvedeného právneho rámca dosiahlo, zo skúseností vyplynulo, že by sa mali zaviesť ďalšie zlepšenia s cieľom primerane zmierniť riziká v oblasti prania špinavých peňazí a financovania terorizmu a účinne odhaľovať pokusy o zneužitie finančného systému Únie na trestné účely.

(2) Hlavnou výzvou identifikovanou v súvislosti s uplatňovaním ustanovení smernice (EÚ) 2015/849, ktorou sa stanovujú povinnosti povinných subjektov, je nedostatočná priama uplatniteľnosť pravidiel stanovených v uvedených ustanoveniach a fragmentovaný prístup na vnútroštátnej úrovni. Hoci uvedené pravidlá existujú a vyvíjajú sa viac než tridsať rokov, stále sa vykonávajú spôsobom, ktorý nie je v úplnom súlade s požiadavkami integrovaného vnútorného trhu. Preto je potrebné, aby sa pravidlá týkajúce sa záležitostí v súčasnosti upravených smernicou (EÚ) 2015/849, ktoré by mohli byť priamo uplatniteľné dotknutými povinnými subjektmi, vyriešili prostredníctvom nariadenia s cieľom dosiahnuť želanú jednotnosť uplatňovania.

([1]) Ú. v. EÚ C 210, 25.5.2022, s. 5.
([2]) Ú. v. EÚ C 152, 6.4.2022, s. 89.
([3]) Pozícia Európskeho parlamentu z 24. apríla 2024 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 30. mája 2024.
([4]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).
([5]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/843 z 30. mája 2018, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2015/849 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a smernice 2009/138/ES a 2013/36/EÚ (Ú. v. EÚ L 156, 19.6.2018, s. 43).

(3) Tento nový nástroj je súčasťou komplexného balíka zameraného na posilnenie rámca Únie v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Toto nariadenie, smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1640 ([6]) a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1113 ([7]) a (EÚ) 2024/1620 ([8]) budú spoločne tvoriť právny rámec upravujúci požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ktoré majú spĺňať povinné subjekty, a podporujúci inštitucionálny rámec Únie v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu vrátane zriadenia Úradu pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu (ďalej len „AMLA“).

(4) Pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu sa často uskutočňuje v medzinárodnom kontexte. Opatrenia prijaté na úrovni Únie bez toho, aby sa vzala do úvahy medzinárodná koordinácia a spolupráca, by mali veľmi obmedzený účinok. Opatrenia, ktoré v tejto oblasti prijala Únia, by preto mali byť v súlade s činnosťami na medzinárodnej úrovni, pričom by mali byť aspoň rovnako prísne. V rámci činnosti Únie by sa mali aj naďalej zohľadňovať najmä odporúčania Finančnej akčnej skupiny (ďalej len „FATF“) a nástroje iných medzinárodných orgánov činných v boji proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. So zreteľom na posilnenie účinnosti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by sa relevantné právne akty Únie mali v príslušných prípadoch zosúladiť s medzinárodnými normami boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a šíreniu zbraní prijatými skupinou FATF vo februári 2012 (ďalej len „revidované odporúčania FATF“) a s neskoršími zmenami uvedených noriem.

(5) Od prijatia smernice (EÚ) 2015/849 prispel nedávny vývoj trestnoprávneho rámca Únie k posilneniu predchádzania praniu špinavých peňazí, súvisiacim predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu a boja proti nim. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1673 ([9]) viedla k spoločnému chápaniu trestnej činnosti prania špinavých peňazí a súvisiacich predikatívnych trestných činov. V smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 ([10]) sa vymedzili hospodárske trestné činy poškodzujúce finančné záujmy Únie, ktoré by sa takisto mali považovať za predikatívne trestné činy prania špinavých peňazí. Vďaka smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 ([11]) sa dosiahlo spoločné chápanie trestnej činnosti financovania terorizmu. Keďže uvedené pojmy sú teraz v trestnom práve Únie objasnené, už nie je potrebné, aby sa v pravidlách Únie týkajúcich sa boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu vymedzovali pojmy pranie špinavých peňazí, súvisiace predikatívne trestné činy alebo financovanie terorizmu. Rámec Únie v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by mal byť v úplnom súlade s trestnoprávnym rámcom Únie.

(6) Harmonizácia v relevantnej oblasti trestného práva umožňuje na úrovni Únie rozhodný a ucelený prístup k predchádzaniu praniu špinavých peňazí a súvisiacim predikatívnym trestným činom vrátane korupcie a k boju proti nim. Vďaka takémuto prístupu môžu zároveň členské štáty, ktoré prijali širší prístup k vymedzeniu trestnej činnosti, ktorá predstavuje predikatívny trestný čin prania špinavých peňazí, uplatňovať takýto prístup. V súlade so smernicou (EÚ) 2018/1673 by sa preto za trestnú činnosť na účely uvedenej smernice a tohto nariadenia mala tiež považovať každá trestne postihnuteľná účasť na páchaní predikatívneho trestného činu prania špinavých peňazí, ktorá je trestná v súlade s vnútroštátnym právom.

(7) Technológie sa neustále vyvíjajú a ponúkajú súkromnému sektoru príležitosti na vývoj nových produktov a systémov na výmenu finančných prostriedkov alebo hodnoty. Na jednej strane ide o pozitívny jav, ale na druhej strane to môže viesť k vzniku nových rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, keďže páchateľom trestnej činnosti sa neustále darí nachádzať spôsoby, ako využiť zraniteľné miesta na ukrývanie a presúvanie finančných prostriedkov z nezákonnej činnosti po celom svete. Poskytovatelia služieb kryptoaktív a platformy hromadného financovania sú vystavené zneužívaniu nových kanálov na pohyb peňazí z nezákonnej činnosti a majú dobré predpoklady na to, aby takéto pohyby dokázali odhaľovať a mohli zmierňovať riziká. Rozsah pôsobnosti právnych predpisov Únie by sa preto mal rozšíriť tak, aby zahŕňal aj takéto subjekty, a to v súlade s normami FATF

([6]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1640 z 31. mája 2024 o mechanizmoch, ktoré majú členské štáty zaviesť na predchádzanie využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2019/1937, a mení a zrušuje smernica (EÚ) 2015/849 (Ú. v. EÚ L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

([7]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1113 z 31. mája 2023 o údajoch sprevádzajúcich prevody finančných prostriedkov a určitých kryptoaktív a o zmene smernice (EÚ) 2015/849 (Ú. v. EÚ L 150, 9.6.2023, s. 1).

([8]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/1620 z 31. mája 2024, ktorým sa zriaďuje Úrad pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a ktorým sa menia nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, (EÚ) č. 1094/2010 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

([9]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1673 z 23. októbra 2018 o boji proti praniu špinavých peňazí prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 284, 12.11.2018, s. 22).

([10]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1371 z 5. júla 2017 o boji proti podvodom, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 29).

([11]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/541 z 15. marca 2017 o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV a mení rozhodnutie Rady 2005/671/SVV (Ú. v. EÚ L 88, 31.3.2017, s. 6).

v súvislosti s kryptoaktívami. Pokrok v inováciách, ako je vývoj metaverza, súčasne poskytuje nové spôsoby páchania trestnej činnosti a prania príjmov z takejto činnosti. Je preto dôležitá obozretnosť, pokiaľ ide o riziká spojené s poskytovaním inovačných produktov alebo služieb, či už na úrovni Únie, na vnútroštátnej úrovni, alebo na úrovni povinných subjektov.

(8) Inštitúcie a osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, zohrávajú kľúčovú úlohu ako strážcovia prístupu do finančného systému Únie, a preto by mali prijať všetky nevyhnutné opatrenia potrebné na splnenie požiadaviek tohto nariadenia s cieľom zabrániť páchateľom trestnej činnosti v praní príjmov z ich nezákonných aktivít alebo vo financovaní terorizmu. Mali by sa zaviesť aj opatrenia na zmiernenie akéhokoľvek rizika nevykonania alebo obchádzania cielených finančných sankcií.

(9) Vymedzenie pojmu „sprostredkovateľ poistenia“ podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/97 ([12]) sa vzťahuje na široký rad fyzických alebo právnických osôb, ktoré začínajú vykonávať alebo vykonávajú činnosť distribúcie poistenia. Niektorí sprostredkovatelia poistenia začnú činnosti distribúcie poistenia na plnú zodpovednosť poisťovní alebo sprostredkovateľov poistenia a vykonávajú tieto činnosti v súlade s ich politikami a postupmi. Ak uvedení sprostredkovatelia nevyberajú poistné ani sumy určené pre klienta, poistníka alebo oprávnenú osobu poistnej zmluvy, nemajú možnosť vykonávať zmysluplnú náležitú starostlivosť ani odhaľovať a nahlasovať podozrivé transakcie. Sprostredkovatelia, ktorí nenarábajú s finančnými prostriedkami v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 ([13]), by sa vzhľadom na uvedenú obmedzenú úlohu a na to, že plné uplatňovanie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu zabezpečujú poisťovne alebo sprostredkovatelia, na zodpovednosť ktorých poskytujú služby, nemali na účely tohto nariadenia považovať za povinné subjekty.

(10) Do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia by sa mali ako povinné subjekty zahrnúť holdingové spoločnosti, ktoré vykonávajú zmiešanú činnosť a majú aspoň jednu dcérsku spoločnosť, ktorá je povinným subjektom. V záujme konzistentného dohľadu orgánmi dohľadu nad finančnými subjektmi v prípadoch, ak medzi dcérskymi spoločnosťami holdingovej spoločnosti so zmiešanou činnosťou je aspoň jedna úverová inštitúcia alebo finančná inštitúcia, by sa za finančnú inštitúciu mala považovať aj samotná holdingová spoločnosť.

(11) Jedným zo spôsobov riadenia skupinových financií je aj uskutočňovanie finančných transakcií v rámci tej istej skupiny. Takéto transakcie však neprebiehajú vo vzťahu voči klientom a nevyžadujú si uplatňovanie opatrení v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. S cieľom zabezpečiť právnu istotu treba uznať, že toto nariadenie sa nevzťahuje na finančné činnosti ani iné finančné služby, ktoré členovia skupiny poskytujú iným členom danej skupiny.

(12) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať na osoby vykonávajúce nezávislé právnické povolania, keď sa podieľajú na finančných alebo podnikových transakciách vrátane poskytovania daňového poradenstva, pretože existuje riziko zneužitia služieb poskytovaných týmito osobami vykonávajúcimi právnické povolania na účely prania príjmov z trestnej činnosti alebo na účely financovania terorizmu. Mali by však existovať výnimky z akejkoľvek povinnosti nahlasovať informácie získané pred súdnym konaním, počas neho alebo po ňom, alebo počas zisťovania právneho postavenia klienta, keďže na tieto informácie sa vzťahuje povinnosť advokáta zachovávať mlčanlivosť. Právne poradenstvo by preto naďalej malo podliehať povinnosti služobného tajomstva s výnimkou prípadov, keď sa osoba vykonávajúca právnické povolanie podieľa na praní špinavých peňazí alebo financovaní terorizmu, keď sa právne poradenstvo poskytuje na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu alebo osoba vykonávajúca právnické povolanie vie, že klient žiada o právne poradenstvo na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Takáto vedomosť a účel možno vyvodiť z objektívnych, skutkových okolností. Keďže o právne poradenstvo je možné žiadať už vo fáze páchania trestnej činnosti generujúcej príjmy, je dôležité, aby sa prípady vylúčené z povinnosti zachovávať mlčanlivosť vzťahovali aj na situácie, keď sa poradenstvo poskytuje v súvislosti s predikatívnymi trestnými činmi. Právne poradenstvo požadované v súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním by sa nemalo považovať za právne poradenstvo na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu.

(13) S cieľom zabezpečiť dodržiavanie práv zaručených v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) by v prípade audítorov, externých účtovníkov a daňových poradcov, ktorí sú v niektorých členských štátoch oprávnení obhajovať alebo zastupovať klienta v súdnom konaní alebo zisťovať právne postavenie klienta, informácie, ktoré získavajú pri výkone týchto úloh, nemali podliehať nahlasovacím povinnostiam. Rovnaké výnimky, aké sa vzťahujú

([12]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/97 z 20. januára 2016 o distribúcii poistenia (Ú. v. EÚ L 26, 2.2.2016, s. 19).
([13]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa mení smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35).

na notárov a advokátov, by sa však mali vzťahovať aj na týchto odborníkov, ak konajú v rámci výkonu práva na obhajobu alebo keď zisťujú právne postavenie klienta.

(14) Smernica (EÚ) 2018/843 bola prvým právnym nástrojom v Únii na riešenie rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, aké predstavujú kryptoaktíva. Rozšíril sa ňou rozsah pôsobnosti rámca boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu na dva druhy poskytovateľov služieb kryptoaktív: na poskytovateľov zmenárenských služieb medzi virtuálnymi menami a fiat menami a na poskytovateľov služieb peňaženky. Vzhľadom na rýchly technologický vývoj a pokrok v rámci noriem FATF je potrebné tento prístup zrevidovať. Prvým krokom k dokončeniu a aktualizovaniu právneho rámca Únie bolo prijatie nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1114 ([14]), v ktorom sa stanovujú požiadavky na poskytovateľov služieb kryptoaktív, ktorí chcú požiadať o povolenie na poskytovanie svojich služieb na vnútornom trhu. Zároveň sa ním zaviedlo vymedzenie pojmov „kryptoaktíva“ a „poskytovateľ služieb kryptoaktív“, ktoré zahŕňajú širšiu škálu činností. Okrem toho sa nariadením (EÚ) 2023/1113 rozšírili požiadavky vysledovateľnosti na prevody kryptoaktív vykonávané poskytovateľmi služieb kryptoaktív, na ktorých sa vzťahuje nariadenie (EÚ) 2023/1114, a zmenila sa smernica (EÚ) 2015/849, aby sa vyžadovalo od členských štátov, že títo poskytovatelia služieb kryptoaktív sú povinnými subjektmi. Na uvedených poskytovateľov služieb kryptoaktív by sa tiež malo vzťahovať toto nariadenie s cieľom zmierniť akékoľvek riziko zneužitia kryptoaktív na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu.

(15) Trhy s jedinečnými a nezameniteľnými kryptoaktívami vznikli len nedávno a zatiaľ neviedli k prijatiu právnych predpisov, ktoré by upravovali ich fungovanie. Vývoj týchto trhov sa monitoruje a je dôležité, aby nevytvoril nové riziká z hľadiska prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktoré by sa náležite nezmierňovali. Komisia do 30. decembra 2024 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o najnovšom vývoji v oblasti kryptoaktív, v ktorej tiež posúdi vývoj trhov s jedinečnými a nezameniteľnými kryptoaktívami, vhodné regulačné zaobchádzanie s takýmito kryptoaktívami vrátane posúdenia regulácie poskytovateľov služieb súvisiacich s jedinečnými a nezameniteľnými kryptoaktívami, a potreby a uskutočniteľnosti takejto regulácie. V prípade potreby Komisia k správe pripojí legislatívny návrh.

(16) Zraniteľné miesta platforiem hromadného financovania voči rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu majú horizontálny charakter a ovplyvňujú vnútorný trh ako celok. V súčasnosti vznikajú v jednotlivých členských štátoch rozdielne prístupy k riadeniu týchto rizík. Hoci sa nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503 ([15]) v celej Únii harmonizuje regulačný prístup k platformám hromadného financovania podnikania založeného na investovaní a na požičiavaní a zavádza sa ním viacero záruk v oblasti boja proti možnému praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako je náležitá starostlivosť platforiem hromadného financovania vo vzťahu k vlastníkom projektov a v rámci postupov udeľovania povolení, absencia harmonizovaného právneho rámca s jasnými povinnosťami v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu pre platformy hromadného financovania vytvára medzery a oslabuje záruky Únie v tejto oblasti. Je preto potrebné zabezpečiť, aby všetky platformy hromadného financovania vrátane platforiem oprávnených podľa nariadenia (EÚ) 2020/1503, podliehali právnym predpisom Únie v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.

(17) Sprostredkovatelia hromadného financovania, ktorí prevádzkujú digitálnu platformu s cieľom spárovať alebo uľahčiť párovanie financujúcich subjektov s vlastníkmi projektov, ako sú združenia alebo jednotlivci, ktorí sa snažia získať finančné prostriedky, sú vystavení rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. Na podniky, ktoré nie sú oprávnené podľa nariadenia (EÚ) 2020/1503, sa v súčasnosti buď nevzťahuje žiadna regulácia, alebo podliehajú rozdielnym regulačným prístupom v jednotlivých členských štátoch, a to aj pokiaľ ide o pravidlá a postupy riešenia rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. Na takýchto sprostredkovateľov by sa preto mali vzťahovať povinnosti tohto nariadenia, najmä aby sa zabránilo presmerovaniu finančných prostriedkov v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366 alebo kryptoaktív získaných páchateľmi trestnej činnosti na nezákonné účely. S cieľom zmierniť takéto riziká sa uvedené povinnosti vzťahujú na širokú škálu projektov, okrem iného vzdelávacích alebo kultúrnych projektov, a zbieranie finančných prostriedkov alebo kryptoaktív na podporu všeobecnejších cieľov, napríklad v humanitárnej oblasti, alebo na usporiadanie či oslavu rodinného alebo spoločenského podujatia.

(18) V smernici (EÚ) 2015/849 sa zmierňovanie rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, aké predstavujú veľké hotovostné platby, zabezpečuje tým, že sa medzi povinné subjekty zaraďujú osoby obchodujúce s tovarom, ak uskutočňujú alebo prijímajú platby v hotovosti nad 10 000 EUR, pričom sa členským štátom umožňuje zaviesť

([14]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/1114 z 31. mája 2023 o trhoch s kryptoaktívami a o zmene nariadení (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 1095/2010 a smerníc 2013/36/EÚ a (EÚ) 2019/1937 (Ú. v. EÚ L 150, 9.6.2023, s. 40).

([15]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1503 zo 7. októbra 2020 o európskych poskytovateľoch služieb hromadného financovania pre podnikanie a o zmene nariadenia (EÚ) 2017/1129 a smernice (EÚ) 2019/1937 (Ú. v. EÚ L 347, 20.10.2020, s. 1).

prísnejšie opatrenia. Takýto prístup sa vzhľadom na nedostatočné pochopenie a uplatňovanie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, nedostatočný dohľad a obmedzený počet podozrivých transakcií nahlásených finančnej spravodajskej jednotke (ďalej len „FIU“) ukázal ako neúčinný. S cieľom primerane zmierniť riziká vyplývajúce zo zneužívania veľkých hotovostí by sa mal pre celú Úniu stanoviť limit vzťahujúci sa na veľké hotovostné platby nad 10 000 EUR. V dôsledku toho osoby obchodujúce s tovarom už nemusia podliehať povinnostiam v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, s výnimkou osôb obchodujúcich s drahými kovmi, drahými kameňmi, iným tovarom vysokej hodnoty a tovarom kultúrneho charakteru.

(19) Niektoré kategórie osôb obchodujúcich s tovarom sú obzvlášť vystavené rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu z dôvodu vysokej hodnoty často malého, prenosného tovaru, s ktorým obchodujú. Z tohto dôvodu by osoby obchodujúce s drahými kovmi, drahými kameňmi a iným tovarom vysokej hodnoty mali podliehať požiadavkám v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ak je takéto obchodovanie pravidelnou alebo hlavnou pracovnou činnosťou.

(20) Motorové vozidlá, plavidlá a lietadlá vo vyšších segmentoch trhu sú vzhľadom na svoju vysokú hodnotu a prenosnosť vystavené rizikám zneužitia na pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu. Požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by sa preto mali vzťahovať aj na osoby obchodujúce s takýmto tovarom. Prenosnosť tohto tovaru je obzvlášť lákavá na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, keďže takýto tovar sa môže ľahko prepravovať cez a za hranice Únie a keďže príslušné orgány nemusia mať k informáciám o takomto tovare, ak je registrovaný v tretích krajinách, ľahký prístup. Ak sa majú zmierniť riziká zneužitia tovaru s vysokou hodnotou pochádzajúcich z Únie na účely trestnej činnosti a zabezpečiť viditeľnosť vlastníctva takéhoto tovaru, je potrebné, aby sa od osôb obchodujúcich s tovarom vysokej hodnoty vyžadovalo nahlasovanie transakcií v rámci predaja motorových vozidiel, plavidiel a lietadiel. Služby nevyhnutné na uzavretie predaja alebo prevodu vlastníctva takéhoto tovaru poskytujú úverové inštitúcie a finančné inštitúcie a aj od nich by sa malo vyžadovať, aby tieto transakcie nahlasovali jednotke FIU. Zatiaľ čo takémuto zverejňovaniu by nemal podliehať tovar určený výlučne na komerčnú činnosť, predaj na súkromné, nekomerčné využitie by sa nemal obmedzovať na prípady, keď je klient fyzickou osobou, ale mal by sa týkať aj predaja právnym subjektom a právnym zoskupeniam, najmä ak sú zriadené na správu majetku svojho konečného užívateľa výhod.

(21) Poskytovatelia investičných služieb v súvislosti s migráciou sú súkromné spoločnosti, subjekty alebo osoby, ktoré konajú alebo komunikujú priamo s vnútroštátnymi orgánmi príslušnými pre udeľovanie práv na pobyt v mene štátnych príslušníkov tretích krajín alebo poskytujú sprostredkovateľské služby štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí chcú získať právo na pobyt v členskom štáte výmenou za akýkoľvek druh investícií vrátane kapitálových prevodov, nákupu alebo prenájmu nehnuteľností, investícií do štátnych dlhopisov, investícií do podnikateľských subjektov, poskytnutia daru alebo dotovania verejnoprospešnej činnosti a príspevkov do štátneho rozpočtu. Systémy udeľovania povolenia na pobyt investorom predstavujú riziká a zraniteľné miesta z hľadiska prania špinavých peňazí, korupcie a daňových únikov. Tieto riziká ešte zhoršujú cezhraničné práva spojené s pobytom v členskom štáte. Preto je potrebné, aby poskytovatelia investičných služieb v súvislosti s migráciou podliehali povinnostiam v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Toto nariadenie by sa nemalo vzťahovať na systémy udeľovania občianstva investorom, v rámci ktorých možno získať štátnu príslušnosť výmenou za takéto investície, keďže tieto systémy je nevyhnutné považovať za narúšajúce základný štatút občianstva Únie a zásadu lojálnej spolupráce medzi členskými štátmi.

(22) Zatiaľ čo veritelia hypotekárnych a spotrebiteľských úverov sú zvyčajne úverové inštitúcie alebo finančné inštitúcie, existujú sprostredkovatelia spotrebiteľských a hypotekárnych úverov, ktorí sa nepovažujú za úverové inštitúcie ani finančné inštitúcie a na úrovni Únie sa na nich nevzťahujú požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ale takéto povinnosti sa na nich vzťahujú v niektorých členských štátoch vzhľadom na to, že sú vystavení rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. Takíto sprostredkovatelia spotrebiteľských a hypotekárnych úverov môžu byť v závislosti od svojho obchodného modelu vystavení značným rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. Je dôležité zabezpečiť, aby sa na subjekty vykonávajúce podobné činnosti, ktoré sú vystavené takýmto rizikám, vzťahovali požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu bez ohľadu na to, či sa považujú za úverové inštitúcie alebo finančné inštitúcie. Preto je vhodné zahrnúť sprostredkovateľov spotrebiteľských a hypotekárnych úverov, ktorí nie sú úverovými inštitúciami ani finančnými inštitúciami, ale v dôsledku svojej činnosti sú vystavení rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. Často však sprostredkovateľ úveru koná v mene úverovej inštitúcie alebo finančnej inštitúcie, ktorá úver poskytuje a spracúva. V týchto prípadoch by sa požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu nemali vzťahovať na sprostredkovateľov spotrebiteľských a hypotekárnych úverov, ale výlučne na úverové inštitúcie alebo finančné inštitúcie.

(23) V záujme konzistentného prístupu treba objasniť, na ktoré subjekty v investičnom sektore sa vzťahujú požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Hoci podniky kolektívneho investovania už boli zahrnuté do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2015/849, je potrebné zosúladiť príslušnú terminológiu so súčasnými právnymi predpismi Únie o investičných fondoch, konkrétne so smernicami Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES ([16]) a 2011/61/EÚ ([17]). Keďže fondy môžu byť zriadené bez právnej subjektivity, do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia treba zahrnúť aj ich správcov. Požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by sa mali uplatňovať bez ohľadu na formu, v akej sú podielové listy alebo akcie fondu sprístupnené na nákup v Únii, a to aj vtedy, keď sa podielové listy alebo akcie priamo alebo nepriamo ponúkajú investorom usadeným v Únii alebo keď sa u nich umiestňujú na podnet správcu alebo v jeho mene. Keďže fondy aj ich správcovia patria do rozsahu pôsobnosti požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, je vhodné objasniť, že by sa malo zabrániť duplicite úsilia. Na tento účel by opatrenia v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu prijaté na úrovni fondu a na úrovni jeho správcu nemali byť rovnaké, ale mali by odrážať deľbu úloh medzi fondom a jeho správcom.

(24) Činnosť profesionálnych futbalových klubov a futbalových agentov je vystavená riziku prania špinavých peňazí a súvisiacich predikatívnych trestných činov v dôsledku viacerých faktorov súvisiacich so sektorom futbalu, ako je jeho celosvetová popularita, vysoké sumy, hotovostné toky a finančné záujmy, ktoré s ním súvisia, prevaha cezhraničných transakcií a niekedy neprehľadné vlastnícke štruktúry. Všetky uvedené faktory vystavujú futbal možnému zneužitiu páchateľmi trestnej činnosti na legitimizáciu finančných prostriedkov z nezákonnej činnosti, čím sa tento šport môže stať ľahkým terčom prania špinavých peňazí a súvisiacich predikatívnych trestných činov. Medzi hlavné rizikové oblasti patria napríklad transakcie s investormi a sponzormi vrátane zadávateľov reklamy a prestupy hráčov. Profesionálne futbalové kluby a futbaloví agenti by preto mali zaviesť jasné opatrenia na boj proti praniu špinavých peňazí, ktoré budú zahŕňať vykonávanie náležitej starostlivosti klienta vo vzťahu k investorom, sponzorom vrátane zadávateľov reklamy a iným partnerom a protistranám, s ktorými realizujú transakcie. S cieľom zabrániť neprimeranému zaťaženiu menších klubov, ktoré sú vystavené menšiemu riziku zneužitia na účely páchania trestnej činnosti, by členské štáty mali mať možnosť na základe preukázaného nižšieho rizika z hľadiska prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov a financovania terorizmu oslobodiť niektoré profesionálne futbalové kluby od požiadaviek tohto nariadenia, či už plne, alebo čiastočne.

(25) Činnosť profesionálnych futbalových klubov, ktoré súťažia v najvyšších divíziách svojich národných futbalových líg, ich vystavuje vyšším rizikám prania špinavých peňazí a súvisiacich predikatívnych trestných činov v porovnaní s futbalovými klubmi v nižších divíziách. Napríklad vrcholové futbalové kluby sa podieľajú na významnejších finančných transakciách, ako sú drahé prestupy hráčov a sponzorské dohody, môžu mať zložitejšie podnikové štruktúry s viacerými úrovňami vlastníctva a s väčšou pravdepodobnosťou sa zapájajú do cezhraničných transakcií. Uvedené faktory robia takéto vrcholové kluby lákavými pre páchateľov trestnej činnosti a poskytujú väčšie možnosti na ukrytie finančných prostriedkov z nezákonnej činnosti. Členské štáty by preto mali mať možnosť oslobodiť profesionálne futbalové kluby, ktoré súťažia v najvyššej divízii, len v prípadoch preukázaného nízkeho rizika a za predpokladu, že obrat takýchto klubov v každom z predchádzajúcich dvoch rokov bol nižší ako 5 000 000 EUR alebo jeho ekvivalent v národnej mene. Riziko prania špinavých peňazí však neurčuje výhradne divízia, v ktorej futbalový klub súťaží. Aj kluby v nižších divíziách môžu byť vystavené značnému riziku prania špinavých peňazí a súvisiacich predikatívnych trestných činov. Členské štáty by preto mali mať možnosť oslobodiť od požiadaviek tohto nariadenia len futbalové kluby v nižších divíziách, ktoré majú preukázané nízke riziko prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu.

(26) Týmto nariadením sa harmonizujú opatrenia, ktoré sa majú zaviesť na úrovni Únie s cieľom predchádzať praniu špinavých peňazí, súvisiacim predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu. Členské štáty by zároveň mali mať v súlade s prístupom založeným na hodnotení rizika možnosť uložiť dodatočné požiadavky v obmedzených prípadoch, keď čelia špecifickým rizikám. S cieľom zabezpečiť primerané zmiernenie takýchto rizík by povinné subjekty, ktorých ústredie sa nachádza v inom členskom štáte, mali takéto dodatočné požiadavky uplatňovať bez ohľadu na to, či v tomto inom členskom štáte pôsobia na základe slobody usadiť sa alebo na základe slobody poskytovať služby, za predpokladu, že v tomto inom členskom štáte majú infraštruktúru. Okrem toho s cieľom objasniť vzťah medzi uvedenými slobodami vnútorného trhu je dôležité objasniť, aké činnosti predstavujú organizačnú jednotku.

(27) V súlade s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, pokiaľ to nie je osobitne stanovené v odvetvových právnych predpisoch, organizačná jednotka nemusí mať podobu dcérskej spoločnosti, pobočky alebo obchodného zastúpenia, ale môže ju predstavovať kancelária riadená vlastnými zamestnancami povinného subjektu alebo osobou, ktorá je nezávislá, ale oprávnená na trvalom základe konať v jeho mene. Podľa uvedeného vymedzenia tohto pojmu,

([16]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 17.11.2009, s. 32).

([17]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 1.7.2011, s. 1).

na základe ktorého sa vyžaduje skutočný výkon hospodárskej činnosti v mieste usadenia poskytovateľa, nepredstavuje organizačnú jednotku len poštová schránka. Podobne ani kancelárie alebo iná infraštruktúra, ktoré sa používajú na podporné činnosti, ako sú čisto vnútorné prevádzkové operácie, IT centrá alebo dátové centrá prevádzkované povinnými subjektmi nepredstavujú organizačnú jednotku. Naopak, činnosti, ako je poskytovanie služieb kryptoaktív prostredníctvom bankomatov, predstavujú organizačnú jednotku vzhľadom na malé fyzické vybavenie potrebné pre prevádzkovateľov, ktorí svojim zákazníkom poskytujú služby najmä cez internet, ako je to v prípade poskytovateľov služieb kryptoaktív.

(28) Je dôležité, aby sa požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu uplatňovali primeraným spôsobom a aby uloženie akejkoľvek požiadavky bolo primerané úlohe, akú môžu povinné subjekty zohrávať pri predchádzaní praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Na tento účel by členské štáty mali mať v súlade s prístupom založeným na hodnotení rizika podľa tohto nariadenia možnosť oslobodiť niektorých prevádzkovateľov od požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ak činnosti, ktoré vykonávajú, predstavujú nízke riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu a ak ide o činnosti, ktoré majú obmedzenú povahu. Na zabezpečenie transparentného a konzistentného uplatňovania takýchto výnimiek v celej Únii by sa mal zaviesť mechanizmus, ktorý Komisii umožní overiť potrebu výnimiek, ktoré sa majú udeliť. Komisia by takisto mala každoročne uverejňovať takéto výnimky v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

(29) Konzistentný súbor pravidiel o vnútorných systémoch a kontrolách, ktorý sa vzťahuje na všetky povinné subjekty pôsobiace na vnútornom trhu, posilní dodržiavanie predpisov v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a zvýši účinnosť dohľadu. S cieľom zaistiť primerané zmiernenie rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ako aj rizík nevykonania alebo obchádzania cielených finančných sankcií by povinné subjekty mali mať zavedený rámec vnútornej kontroly pozostávajúci z politík, postupov a kontrol založených na hodnotení rizika, ako aj jasné rozdelenie povinností v rámci organizácie. V súlade s prístupom založeným na hodnotení rizika stanoveným v tomto nariadení by tieto politiky, postupy a kontroly mali byť úmerné povahe podnikateľskej činnosti vrátane jej rizík a zložitosti a veľkosti povinného subjektu a mali by reagovať na riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktorým daný subjekt čelí, vrátane transakcií so samohosťovanými peňaženkami v prípade poskytovateľov služieb kryptoaktív.

(30) Primeraný prístup založený na hodnotení rizika si vyžaduje, aby povinné subjekty identifikovali inherentné riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ako aj riziká nevykonania alebo obchádzania cielených finančných sankcií, ktorým čelia v dôsledku svojej činnosti, s cieľom účinne ich zmierniť, a aby zabezpečili primeranosť svojich politík, postupov a vnútorných kontrol na riešenie týchto inherentných rizík. Povinné subjekty by pritom mali zohľadniť charakteristiku svojich klientov, ponúkané produkty, služby alebo transakcie vrátane transakcií so samohosťovanými adresami v prípade poskytovateľov služieb kryptoaktív, dotknuté krajiny alebo geografické oblasti a použité distribučné kanály. Vzhľadom na vyvíjajúcu sa povahu rizík by sa takéto posúdenie rizika malo pravidelne aktualizovať.

(31) S cieľom podporiť konzistentný a účinný prístup povinných subjektov k identifikácii rizík, ktoré majú vplyv na ich činnosť, by mal úrad AMLA vydať usmernenia, pokiaľ ide o minimálne požiadavky na obsah celopodnikového posúdenia rizika a dodatočné zdroje informácií, ktoré sa majú zohľadniť. Uvedené zdroje by mohli zahŕňať informácie od tvorcov medzinárodných noriem v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako sú správy skupiny FATF o vzájomnom hodnotení, a iné dôveryhodné a spoľahlivé zdroje poskytujúce informácie o typológiách, nových rizikách a trestnej činnosti vrátane korupcie, ako sú správy organizácií občianskej spoločnosti, médií a akademickej obce.

(32) Je vhodné zohľadniť charakteristiku a potreby menších povinných subjektov a zabezpečiť zaobchádzanie primerané ich osobitným potrebám a povahe ich činnosti. To môže zahŕňať oslobodenie určitých povinných subjektov od vykonávania posúdenia rizika, ak sú riziká spojené so sektorom, v ktorom subjekt pôsobí, riadne preskúmané.

(33) Skupina FATF vypracovala normy, podľa ktorých majú jurisdikcie identifikovať a posudzovať riziká možného nevykonania alebo obchádzania cielených finančných sankcií týkajúcich sa financovania šírenia zbraní a prijať opatrenia na zmiernenie týchto rizík. Uvedené nové normy, ktoré skupina FATF zaviedla, nenahrádzajú ani neoslabujú existujúce prísne požiadavky na krajiny týkajúce sa vykonávania cielených finančných sankcií s cieľom dosiahnuť súlad s príslušnými rezolúciami Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov (ďalej len „BR OSN“) týkajúcimi sa prevencie, potláčania a narušania šírenia zbraní hromadného ničenia a jeho financovania. Uvedené

existujúce povinnosti, ktoré sa na úrovni Únie vykonávajú rozhodnutiami Rady 2010/413/SZBP ([18]) a (SZBP) 2016/849 ([19]), ako aj nariadeniami Rady (EÚ) č. 267/2012 ([20]) a (EÚ) 2017/1509 ([21]), sú naďalej záväzné pre všetky fyzické a právnické osoby v Únii. Vzhľadom na osobitné riziká nevykonania a obchádzania cielených finančných sankcií, ktorým je Únia vystavená, je vhodné rozšíriť posudzovanie rizík tak, aby zahŕňalo všetky cielené finančné sankcie prijaté na úrovni Únie. Povaha opatrení v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu týkajúcich sa cielených finančných sankcií, zohľadňujúca mieru rizika, nepozbavuje povinnosti založenej na pravidlách, ktorá sa vzťahuje na všetky fyzické alebo právnické osoby v Únii, priamo alebo nepriamo zmraziť a nesprístupniť finančné prostriedky alebo iné aktíva označeným osobám alebo subjektom.

(34) Ak sa majú riziká nevykonania alebo obchádzania cielených finančných sankcií primerane zmierniť, je dôležité stanoviť opatrenia, ktoré budú povinné subjekty povinné vykonávať, vrátane opatrení na kontrolu ich klientskej základne na základe zoznamov osôb alebo subjektov označených v rámci cielených finančných sankcií. Požiadavky, ktoré sa podľa tohto nariadenia vzťahujú na povinné subjekty, nepozbavujú povinnosti založenej na pravidlách priamo alebo nepriamo zmraziť a nesprístupniť finančné prostriedky a iné aktíva jednotlivcom alebo subjektom podliehajúcim cieleným finančným sankciám, ktorá sa vzťahuje na všetky fyzické alebo právnické osoby v Únii. Okrem toho požiadavky tohto nariadenia nemajú nahradiť povinnosti týkajúce sa preverovania klientov na účely vykonávania cielených finančných sankcií podľa iných právnych aktov Únie alebo podľa vnútroštátneho práva.

(35) S cieľom zohľadniť najnovší vývoj na medzinárodnej úrovni sa týmto nariadením má zaviesť požiadavka identifikovať, pochopiť, riadiť a zmierňovať riziká potenciálneho nevykonania alebo obchádzania cielených finančných sankcií na úrovni povinných subjektov.

(36) Zaradenie osôb alebo subjektov na zoznam alebo ich označenie BR OSN alebo sankčným výborom OSN sú začlenené do práva Únie prostredníctvom rozhodnutí a nariadení prijatých podľa článku 29 Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“) a článku 215 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), ktorými sa voči takýmto osobám a subjektom ukladajú cielené finančné sankcie. Proces prijímania takýchto aktov na úrovni Únie si vyžaduje overenie súladu akéhokoľvek označenia alebo zaradenia na zoznam so základnými právami priznanými chartou. S cieľom umožniť účinné uplatňovanie cielených finančných sankcií medzi momentom uverejnenia OSN a momentom začatia uplatňovania aktov Únie, ktorými sa zaradenia na zoznam alebo označenia OSN transponujú, by povinné subjekty mali viesť záznamy o finančných prostriedkoch alebo iných aktívach, ktoré držia klientom zaradeným na zoznam alebo označeným na základe finančných sankcií OSN alebo klientom, ktorí sú vo vlastníctve alebo pod kontrolou jednotlivcov alebo subjektov zaradených na zoznam alebo označených, o každom pokuse o transakciu a o transakciách vykonaných pre tohto klienta napríklad na účely plnenia jeho základných potrieb.

(37) Pri posudzovaní, či je klient, ktorý je právnym subjektom, vo vlastníctve alebo pod kontrolou jednotlivcov označených v rámci cielených finančných sankcií, by povinné subjekty mali zohľadniť usmernenia Rady o vykonávaní a vyhodnocovaní reštriktívnych opatrení (sankcií) v rámci spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky Únie a najlepšie postupy na účinné vykonávanie reštriktívnych opatrení.

(38) Je dôležité, aby povinné subjekty prijali všetky opatrenia na úrovni svojho manažmentu v záujme vykonávania vnútorných politík, postupov a kontrol a vykonávania požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Aj keď by sa mal určiť člen riadiaceho orgánu ako osoba zodpovedná za vykonávanie vnútorných politík, postupov a kontrol povinného subjektu, zodpovednosť za plnenie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by mal v konečnom dôsledku niesť riadiaci orgán subjektu. Uvedeným pripísaním zodpovednosti by nemali byť dotknuté vnútroštátne ustanovenia o spoločnej občiansko-právnej alebo trestnej zodpovednosti riadiacich orgánov. Úlohami týkajúcimi sa každodenného vykonávania vnútorných politík, postupov a kontrol povinného subjektu v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by mal byť poverený pracovník pre dodržiavanie súladu.

([18]) Rozhodnutie Rady 2010/413/SZBP z 26. júla 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu a o zrušení spoločnej pozície 2007/140/SZBP (Ú. v. EÚ L 195, 27.7.2010, s. 39).

([19]) Rozhodnutie Rady (SZBP) 2016/849 z 27. mája 2016 o reštriktívnych opatreniach voči Kórejskej ľudovodemokratickej republike a o zrušení rozhodnutia 2013/183/SZBP (Ú. v. EÚ L 141, 28.5.2016, s. 79).

([20]) Nariadenie Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, 24.3.2012, s. 1).

([21]) Nariadenie Rady (EÚ) 2017/1509 z 30. augusta 2017 o reštriktívnych opatreniach voči Kórejskej ľudovodemokratickej republike a o zrušení nariadenia (ES) č. 329/2007 (Ú. v. EÚ L 224, 31.8.2017, s. 1).

(39) Malo by byť možné, aby každý členský štát stanovil vo svojom vnútroštátnom práve, že povinný subjekt, na ktorý sa vzťahujú prudenciálne pravidlá vyžadujúce vymenovanie pracovníka pre dodržiavanie súladu alebo vedúceho oddelenia vnútorného auditu, môže tieto osoby poveriť funkciami a povinnosťami pracovníka pre dodržiavanie súladu s predpismi v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a funkciou vnútorného auditu na účely boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. V prípade vyšších rizík, alebo ak je to odôvodnené veľkosťou povinného subjektu, by malo byť možné, aby boli povinnosti súvisiace s kontrolou dodržiavania súladu s predpismi a s každodenným vykonávaním politík a postupov povinného subjektu v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu zverené dvom rôznym osobám.

(40) V záujme účinného vykonávania opatrení na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu je takisto nevyhnutné, aby zamestnanci povinných subjektov, ako aj ich agenti a distribútori, ktorí sa podieľajú na ich vykonávaní, rozumeli požiadavkám a vnútorným politikám, postupom a kontrolám zavedeným v danom subjekte. Povinné subjekty by mali na tento účel zaviesť opatrenia vrátane programov odbornej prípravy. V potrebných prípadoch by povinné subjekty mali poskytovať základnú odbornú prípravu o opatreniach na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu všetkým tým, ktorí sa podieľajú na vykonávaní takýchto opatrení. Zahŕňa to nielen zamestnancov povinných subjektov, ale aj ich agentov a distribútorov.

(41) Osoby poverené úlohami, ktoré súvisia s dodržiavaním požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu povinným subjektom, by sa mali podrobiť posúdeniu svojich zručností, vedomostí, odborných znalostí, integrity a správania. Ak zamestnanci plnia úlohy, ktoré súvisia s dodržiavaním rámca v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu povinným subjektom, vo vzťahu ku klientom, s ktorými majú blízky osobný alebo pracovný vzťah, môže dôjsť ku konfliktu záujmov a narušeniu integrity systému. Takéto vzťahy môžu existovať v čase nadviazania obchodného vzťahu, ale môžu vzniknúť aj neskôr. Povinné subjekty by preto mali mať zavedené postupy riadenia a riešenia konfliktu záujmov. Uvedenými postupmi by sa malo zaručiť, že sa zamestnancom zabráni vo vzťahu k takýmto klientom plniť akékoľvek úlohy, ktoré súvisia s dodržiavaním rámca v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu povinným subjektom.

(42) Môžu nastať situácie, keď jednotlivci, ktorí by sa považovali za povinné subjekty, poskytujú svoje služby interne podnikom, ktorých činnosť nepatrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Keďže uvedené podniky nepôsobia ako strážcovia prístupu k finančnému systému Únie, je dôležité objasniť, že na takýchto zamestnancov, napríklad interných právnikov, sa nevzťahujú požiadavky tohto nariadenia. Podobne by sa za povinné subjekty nemali samostatne považovať jednotlivci vykonávajúci činnosť, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, ak je táto činnosť vykonávaná v súvislosti s ich zamestnaním v povinnom subjekte, napríklad v prípade právnikov alebo účtovníkov zamestnaných v právnickej alebo účtovníckej firme.

(43) Konzistentné vykonávanie celoskupinových politík a postupov v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu je kľúčové pre spoľahlivé a účinné riadenie rizík spojených s praním špinavých peňazí a financovaním terorizmu v rámci skupiny. Na uvedený účel by mal materský podnik prijať a vykonávať celoskupinové politiky, postupy a kontroly. Od subjektov v skupine by sa malo vyžadovať, aby si vymieňali informácie, ak je takáto výmena relevantná na predchádzanie praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Výmena informácií by mala podliehať dostatočným zárukám, pokiaľ ide o dôvernosť, ochranu údajov a používanie informácií. Úrad AMLA by mal mať za úlohu vypracovať návrh regulačných predpisov, v ktorých sa stanovia minimálne požiadavky na celoskupinové postupy a politiky vrátane minimálnych noriem na výmenu informácií v rámci skupiny a kritériá určenia materského podniku v prípade skupín, ktorých ústredie sa nachádza mimo Únie.

(44) S cieľom zabezpečiť, aby sa požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu účinne vzťahovali na niekoľko povinných subjektov, ktoré sú navzájom priamo alebo nepriamo prepojené a tvoria skupinu subjektov alebo sú jej súčasťou, je potrebné zvážiť čo najširšie vymedzenie pojmu „skupina“. Na tento účel by povinné subjekty mali dodržiavať uplatniteľné pravidlá účtovania, ktoré umožňujú, aby sa za skupiny považovali štruktúry s rôznymi druhmi hospodárskych väzieb. Zatiaľ čo tradičná skupina zahŕňa materskú spoločnosť a jej dcérske spoločnosti, rovnako relevantné sú aj iné typy skupinových štruktúr, napríklad skupinové štruktúry tvorené viacerými materskými subjektmi s jednou dcérskou spoločnosťou, ktoré sa uvádzajú ako subjekty trvalo pridružené k ústrednému orgánu v článku 10 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 ([22]), alebo ako finančné inštitúcie, ktoré sú členmi tej istej schémy inštitucionálneho zabezpečenia uvedenej v článku 113 ods. 7 uvedeného nariadenia. Uvedenými štruktúrami sú všetky skupiny podľa pravidiel účtovania, a preto by sa mali považovať za skupiny na účely tohto nariadenia.

([22]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

(45) Okrem skupín existujú aj iné štruktúry, ako napríklad siete alebo partnerstvá, v ktorých by povinné subjekty mohli mať spoločné vlastníctvo, riadenie a kontrolu dodržiavania súladu s predpismi. S cieľom zabezpečiť rovnaké podmienky vo všetkých sektoroch a zároveň zabrániť nadmernému zaťažovaniu v týchto sektoroch by mal úrad AMLA určiť situácie, v ktorých sa majú na tieto štruktúry vzťahovať podobné celoskupinové politiky, pričom sa zohľadní zásada proporcionality.

(46) Existujú prípady, keď sa pobočky a dcérske podniky povinných subjektov nachádzajú v tretích krajinách, kde sú minimálne požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu vrátane povinností v oblasti ochrany údajov menej prísne ako únijný rámec boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Aby sa v takýchto situáciách v plnej miere zabránilo využívaniu finančného systému Únie na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu a aby sa zabezpečila najvyššia úroveň ochrany osobných údajov občanov Európskej únie, tieto pobočky a dcérske podniky by mali dodržiavať požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu stanovené na úrovni Únie. Ak právne predpisy tretej krajiny neumožňujú dodržiavať uvedené požiadavky napríklad preto, že má skupina obmedzenú možnosť prístupu k informáciám, ich spracovania alebo výmeny pre nedostatočnú úroveň právnych predpisov na ochranu údajov alebo bankového tajomstva v tejto tretej krajine, povinné subjekty by mali prijať dodatočné opatrenia, aby pobočky a dcérske podniky nachádzajúce sa v tejto krajine účinne zvládali riziká. Úrad AMLA by mal byť poverený vypracovaním návrhu regulačných technických predpisov, v ktorých sa stanoví druh takýchto dodatočných opatrení, pričom sa zohľadní zásada proporcionality.

(47) Povinné subjekty môžu zabezpečiť plnenie úloh súvisiacich s dodržiavaním niektorých požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu externým poskytovateľom služieb. V prípade externého zabezpečovania činností na základe zmluvy medzi povinnými subjektmi a poskytovateľmi služieb, na ktorých sa nevzťahujú požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, akékoľvek povinnosti v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu týchto poskytovateľov služieb vyplývajú výlučne zo zmluvy medzi zmluvnými stranami, a nie z tohto nariadenia. Zodpovednosť za dodržiavanie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by preto mala zostať v plnom rozsahu na povinnom subjekte. Povinný subjekt by mal najmä zabezpečiť, aby sa v prípade zapojenia poskytovateľa služieb na účely identifikácie klienta na diaľku dodržal prístup založený na hodnotení rizika. Procesy alebo dojednania, ktoré prispievajú k splneniu požiadavky podľa tohto nariadenia, ak sa však na samotnom plnení tejto požiadavky poskytovateľ služieb nepodieľa, ako je používanie alebo nadobudnutie softvéru tretej strany alebo prístup povinného subjektu k databázam alebo skríningovým službám, sa nepovažujú za externé zabezpečovanie činností.

(48) Možnosť zabezpečiť vykonávanie úloh externe poskytovateľom služieb umožňuje povinným subjektom rozhodnúť o tom, ako pridelia svoje zdroje, aby dosiahli súlad s týmto nariadením, ale nepozbavuje ich povinnosti chápať, či opatrenia, ktoré prijímajú, vrátane opatrení, ktoré zabezpečujú externe poskytovatelia služieb, zmierňujú zistené riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, a či sú takéto opatrenia vhodné. Aby sa zaručilo takéto chápanie, konečné rozhodnutia o opatreniach, ktoré majú vplyv na vykonávanie politík, postupov a kontrol, by mal vždy prijímať povinný subjekt.

(49) Oznámenie dohôd o externom zabezpečovaní činností orgánu dohľadu neznamená ich akceptovanie. Informácie obsiahnuté v uvedenom oznámení, najmä ak sa externe zabezpečujú kritické funkcie alebo ak povinný subjekt externe zabezpečuje svoje funkcie systematickým spôsobom, však môžu orgány dohľadu zohľadniť pri posudzovaní systémov a kontrol povinného subjektu a pri určovaní profilu reziduálneho rizika alebo pri príprave inšpekcií.

(50) Aby vzťahy pri externom zabezpečovaní činností fungovali efektívne, je potrebné objasniť podmienky, za akých sa činnosti zabezpečujú externe. Úlohou úradu AMLA by malo byť vypracovať usmernenia k podmienkam, za akých možno činnosti zabezpečovať externe, ako aj k úlohám a povinnostiam príslušných strán. Aby sa v celej Únii zabezpečil konzistentný dohľad nad postupmi externého zabezpečovania činností, v usmerneniach by sa malo objasniť aj to, ako orgány dohľadu majú zohľadňovať takéto postupy a overovať dodržiavanie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v prípade, že sa povinné subjekty rozhodnú tieto postupy využiť.

(51) Požiadavky náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi sú nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby povinné subjekty identifikovali, overovali a monitorovali obchodné vzťahy so svojimi klientmi vzhľadom na riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, aké predstavujú. Presná identifikácia a overenie údajov potenciálnych a existujúcich klientov sú nevyhnutné na pochopenie rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu spojených s klientmi, či už ide o fyzické, alebo právnické osoby. Povinné subjekty by tiež mali vedieť, v mene koho alebo v prospech koho sa transakcia vykonáva, napríklad v situáciách, keď úverové inštitúcie alebo finančné inštitúcie poskytujú účty príslušníkom právnického povolania na účely prevzatia alebo držby finančných prostriedkov ich klienta v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366. V kontexte náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi

osoba, v prospech ktorej sa transakcia alebo činnosť vykonáva, neznamená príjemcu alebo oprávnenú osobu transakcie, ktorú povinný subjekt vykonáva pre svojho klienta.

(52) V Únii treba dosiahnuť jednotnú a vysokú úroveň náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, a to pomocou harmonizovaných požiadaviek na identifikáciu klientov a overenie ich totožnosti a znížením vnútroštátnych rozdielov, aby sa umožnili rovnaké podmienky na celom vnútornom trhu a konzistentné uplatňovanie ustanovení v celej Únii. Zároveň je nevyhnutné, aby povinné subjekty uplatňovali opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi spôsobom založeným na hodnotení rizika. Prístup založený na hodnotení rizika nedáva povinným subjektom vo všetkom voľnú ruku. Zahŕňa využívanie rozhodovania na základe dôkazov s cieľom účinnejšie sa zamerať na riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktorým čelí Únia a subjekty, ktoré v nej pôsobia.

(53) Organizácie občianskej spoločnosti, ktoré vykonávajú charitatívnu alebo humanitárnu prácu v tretích krajinách, prispievajú k dosahovaniu mieru, stability, demokracie a prosperity ako cieľom Únie. Úverové inštitúcie a finančné inštitúcie zohrávajú dôležitú úlohu, aby takéto organizácie mohli pokračovať v práci tým, že poskytujú prístup k finančnému systému a dôležitým finančným službám, ktoré umožňujú nasmerovať rozvojové a humanitárne financovanie do rozvojových alebo konfliktných oblastí. Hoci by si povinné subjekty mali uvedomovať, že pôsobenie v niektorých jurisdikciách ich vystavuje vyššiemu riziku prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, pôsobenie organizácií občianskej spoločnosti v týchto jurisdikciách by samo osebe nemalo viesť k odmietnutiu alebo ukončeniu poskytovania finančných služieb, keďže prístup založený na hodnotení rizika si vyžaduje celostné posúdenie toho, aké riziká predstavujú jednotlivé obchodné vzťahy, a uplatňovanie primeraných opatrení na zmiernenie týchto konkrétnych rizík. Hoci úverové inštitúcie a finančné inštitúcie môžu slobodne rozhodovať o tom, s kým vstúpia do zmluvného vzťahu, mali by si tiež uvedomovať svoje kľúčové postavenie, pokiaľ ide o fungovanie medzinárodného finančného systému a umožnenie pohybu finančných prostriedkov v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366 alebo kryptoaktív na dôležité rozvojové a humanitárne ciele organizácií občianskej spoločnosti. Takéto inštitúcie by preto mali využívať flexibilitu, akú umožňuje prístup založený na hodnotení rizika, aby primeraným spôsobom zmierňovali riziká spojené s obchodnými vzťahmi. Obchodné rozhodnutia vo vzťahu k potenciálnym alebo existujúcim klientom by sa za žiadnych okolností nemali odôvodňovať bojom proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.

(54) Povinné subjekty by mali identifikovať a prijať primerané opatrenia na overenie totožnosti konečného užívateľa výhod pomocou spoľahlivých dokumentov a zdrojov informácií. Nahliadnutie do centrálnych registrov s informáciami o skutočnom vlastníctve (ďalej len „centrálne registre“) umožňuje povinným subjektom zabezpečiť súlad s informáciami získanými v procese overovania a nemalo by povinnému subjektu pri overovaní slúžiť ako primárny zdroj. Ak povinné subjekty zistia nezrovnalosti medzi informáciami v centrálnych registroch a informáciami získanými od klienta alebo z iných spoľahlivých zdrojov v rámci náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, mali by tieto nezrovnalosti nahlásiť subjektu zodpovednému za relevantný centrálny register, aby sa mohli prijať opatrenia na ich vyriešenie. Uvedený proces prispieva ku kvalite a spoľahlivosti informácií v týchto registroch v rámci mnohostranného prístupu k zabezpečeniu presnosti, primeranosti a aktuálnosti informácií v centrálnych registroch. V situáciách s nízkym rizikom, a ak sú koneční užívatelia výhod povinnému subjektu známi, povinné subjekty by mali mať možnosť umožniť, aby nezrovnalosti v prípade, že sa zistia menšie rozdiely, ako chyby typografickej alebo podobnej technickej povahy, nahlasoval klient.

(55) Je potrebné primerane zmierňovať riziká, aké predstavujú zahraničné právne subjekty a zahraničné právne zoskupenia. Ak sa právny subjekt založený mimo Únie alebo účelovo zriadený trust alebo podobné právne zoskupenie, ktoré sú spravované mimo Únie alebo ktorých správca alebo osoba zastávajúca rovnocennú pozíciu má bydlisko alebo je usadený mimo Únie, chystajú vstúpiť do obchodného vzťahu s povinným subjektom, vznik obchodného vzťahu by sa mal podmieniť vložením informácií o skutočnom vlastníctve do centrálneho registra členského štátu. Pre právne subjekty založené mimo Únie by sa však požiadavka mala uplatňovať len v prípade stredne vysokého alebo vysokého rizika prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu spojených s kategóriou zahraničného právneho subjektu, sektorom, v ktorom zahraničný právny subjekt pôsobí, alebo v prípade stredne vysokého alebo vysokého rizika prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu spojených so sektorom, v ktorom pôsobí povinný subjekt. Vložením informácií o skutočnom vlastníctve by sa malo podmieniť aj pokračovanie obchodného vzťahu s právnym subjektom založeným mimo Únie v situácii, keď sa tento vzťah začne spájať s takýmto stredným alebo vysokým rizikom až po tom, ako bol nadviazaný.

(56) Proces nadviazania obchodného vzťahu alebo podniknutia krokov potrebných na vykonanie príležitostnej transakcie sa začína vtedy, keď klient prejaví záujem o nadobudnutie produktu alebo využitie služby povinného subjektu. Služby ponúkané realitnými agentmi zahŕňajú pomoc klientom pri hľadaní nehnuteľnosti na kúpu, predaj,

prenájom alebo lízing. Takéto služby začínajú byť relevantné na účely boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu vtedy, keď je zjavné, že strany chcú pristúpiť ku kúpe, predaju, prenájmu alebo lízingu, alebo prijať potrebné prípravné kroky. Mohol by to byť napríklad moment, keď strany predložia a prijmú ponuku na kúpu alebo prenájom nehnuteľnosti. Pred uvedeným momentom by náležitú starostlivosť vo vzťahu ku každému potenciálnemu klientovi nebolo potrebné vykonávať. Podobne by nebolo primerané vykonávať náležitú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi, ak ide o osobu, ktorá ešte neprejavila záujem o pristúpenie ku kúpe alebo k prenájmu konkrétnej nehnuteľnosti.

(57) Transakcie s nehnuteľnosťami sú vystavené rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. V záujme zmiernenia týchto rizík by sa na prevádzkovateľov nehnuteľností sprostredkujúcich nákup, predaj a prenájom nehnuteľného majetku mali vzťahovať požiadavky tohto nariadenia bez ohľadu na ich označenie alebo hlavnú podnikateľskú alebo pracovnú činnosť vrátane developerov nehnuteľností, ak sprostredkúvajú kúpu, predaj a prenájom nehnuteľného majetku a v takomto rozsahu.

(58) Anonymita spojená s niektorými produktmi elektronických peňazí ich vystavuje rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. V danom sektore však existujú značné rozdiely a nie všetky produkty elektronických peňazí majú rovnakú úroveň rizika. Napríklad niektoré produkty elektronických peňazí s nízkou hodnotou, ako sú predplatené darčekové karty alebo predplatené poukážky, by mohli z hľadiska prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu predstavovať nízke riziko. S cieľom zabezpečiť, aby požiadavky voči tomuto sektoru zodpovedali jeho riziku a reálne nebránili jeho fungovaniu, za istých preukázaných okolností s nízkym rizikom a za prísnych podmienok zmierňovania rizika by malo byť možné oslobodiť tieto produkty od určitých opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ako je identifikácia a overovanie klienta a konečného užívateľa výhod, ale nie od monitorovania transakcií alebo obchodných vzťahov. Orgány dohľadu by mali mať možnosť udeliť takúto výnimku len po overení preukázaného nízkeho rizika so zreteľom na relevantné rizikové faktory, ktoré vymedzí úrad AMLA, a spôsobom, ktorý účinne zmierňuje akékoľvek riziko prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu a ktorý bráni obchádzať pravidlá v danej oblasti. V každom prípade by každá výnimka mala byť podmienená prísnym obmedzením maximálnej hodnoty produktu, jeho výlučným použitím na nákup tovaru alebo služieb a tým, že uložená suma sa nesmie vymeniť za inú hodnotu.

(59) Od povinných subjektov by sa nemalo vyžadovať, aby uplatňovali opatrenia náležitej starostlivosti voči klientom, ktorí vykonávajú príležitostné alebo prepojené transakcie pod určitou hodnotou, pokiaľ neexistuje podozrenie z prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Hoci na väčšinu príležitostných transakcií sa vzťahuje limit 10 000 EUR alebo jeho ekvivalent v národnej mene, od povinných subjektov pôsobiacich v sektoroch alebo vykonávajúcich transakcie, ktoré predstavujú vyššie riziko prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, by sa malo vyžadovať, aby uplatňovali opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v prípade transakcií s nižšími limitmi. S cieľom určiť sektory alebo transakcie, ako aj primerané limity pre tieto sektory alebo transakcie by mal úrad AMLA vypracovať osobitný návrh regulačných technických predpisov.

(60) V osobitných situáciách sa za klienta na účely náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi nepovažuje len osoba, ktorá uskutočňuje transakciu s povinným subjektom. Ide napríklad o prípad, keď je do transakcie s nehnuteľnosťou zapojený len jeden notár. Aby sa v takýchto prípadoch zabezpečilo vykonanie primeraných kontrol vo vzťahu k tejto transakcii s cieľom odhaliť možné prípady prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu, povinné subjekty by mali za klientov považovať kupujúceho aj predávajúceho a vo vzťahu k obom stranám uplatniť opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. V tomto nariadení by sa mal stanoviť zoznam takýchto situácií, keď klient nie je priamym klientom povinného subjektu alebo sa neobmedzuje len na jeho klienta. Takýto zoznam by mal dopĺňať chápanie toho, kto je klientom v bežných situáciách, a nemal by sa chápať tak, že predstavuje vyčerpávajúci výklad tohto pojmu. Podobne by obchodný vzťah nemal vždy vyžadovať zmluvný vzťah ani iný formálny záväzok, pokiaľ sa služby poskytujú opakovane alebo v priebehu časového úseku, ktorý svedčí o istom trvaní. Ak vnútroštátne právo bráni povinným subjektom, ktoré sú verejnými činiteľmi, vstupovať do zmluvných vzťahov s klientmi, takéto vnútroštátne právo by sa nemalo vykladať tak, že bráni povinným subjektom v tom, aby za obchodný vzťah na účely boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu považovali sériu transakcií.

(61) Zavedením celoúnijného limitu pre veľké hotovostné platby sa zmierňujú riziká spojené s používaním takýchto hotovostných platieb. Povinné subjekty, ktoré vykonávajú hotovostné transakcie pod uvedeným limitom, sú však naďalej vystavené rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, keďže poskytujú miesto vstupu do finančného systému Únie. Je preto potrebné vyžadovať, aby sa uplatňovali opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, aby sa zmiernili riziká zneužitia hotovostných peňažných prostriedkov. Aby boli tieto opatrenia primerané rizikám, aké predstavujú transakcie pod 10 000 EUR, mali by sa obmedziť na identifikáciu a overenie klienta a konečného užívateľa výhod pri vykonávaní príležitostných hotovostných transakcií od 3 000 EUR. Uvedené obmedzenie nepozbavuje povinný subjekt povinnosti uplatňovať všetky opatrenia náležitej

starostlivosti vo vzťahu ku klientovi vždy, keď existuje podozrenie z prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, alebo nahlasovať podozrivé transakcie jednotke FIU.

(62) Niektoré obchodné modely sú založené na tom, že povinný subjekt má obchodný vzťah s obchodníkom, na základe ktorého ponúka platobné iniciačné služby, prostredníctvom ktorých tento obchodník dostáva platbu za poskytovanie tovaru alebo služieb, a nie s obchodníkovým klientom, ktorý autorizuje platobnú iniciačnú službu na iniciáciu jedinej alebo jednorazovej transakcie obchodníkovi. V rámci takéhoto obchodného modelu je klientom povinného subjektu na účely pravidiel v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu obchodník, a nie jeho klient. V prípade platobných iniciačných služieb by preto mal povinný subjekt uplatňovať opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi voči tomuto obchodníkovi. V prípade iných finančných služieb, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, a to aj v prípade, že ich poskytuje ten istý prevádzkovateľ, by sa pri určovaní klienta malo prihliadať na poskytované služby.

(63) Hazardné hry majú rôznu povahu, geografický záber a súvisiace riziká. S cieľom zabezpečiť primerané uplatňovanie tohto nariadenia založené na hodnotení rizika by členské štáty mali mať možnosť identifikovať služby v oblasti hazardných hier s nízkym rizikom prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ako sú štátne alebo súkromné lotérie alebo štátom spravované hazardné hry, a rozhodnúť, že sa na ne nebudú vzťahovať všetky alebo niektoré požiadavky tohto nariadenia. Vzhľadom na potenciálne cezhraničné účinky vnútroštátnych výnimiek je potrebné zabezpečiť, aby sa v celej Únii konzistentne uplatňoval prísny prístup založený na hodnotení rizika. Na tento účel by mala mať Komisia možnosť schváliť alebo zamietnuť rozhodnutia členských štátov, ak výnimka nie je odôvodnená preukázaným nízkym rizikom. V každom prípade by sa výnimka nemala udeliť v súvislosti s činnosťami s vyššími rizikami. Platí to pre činnosti, ako sú kasína, online hazardné hry a športové stávky, ale nie v prípade, ak online hazardné hry spravuje štát, či už priamym poskytovaním týchto služieb, alebo reguláciou spôsobu, akým sa majú tieto služby organizovať, prevádzkovať a spravovať. Pokiaľ ide o riziká pre verejné zdravie alebo trestnú činnosť, ktoré sa môžu spájať s hazardnými hrami, k zníženiu rizík spojených s touto činnosťou môžu prispieť vnútroštátne opatrenia upravujúce organizáciu, prevádzku a správu hazardných hier, ak skutočne sledujú ciele verejnej politiky, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia.

(64) Limit 2 000 EUR alebo jeho ekvivalent v národnej mene, ktorý sa vzťahuje na poskytovateľov služieb v oblasti hazardných hier, platí bez ohľadu na to, či klient uskutoční jednu transakciu aspoň v tejto výške alebo niekoľko menších transakcií v tejto súhrnnej výške. Na tento účel by poskytovatelia služieb v oblasti hazardných hier mali mať možnosť priradiť transakcie danému klientovi, aj keď ešte neoverili totožnosť klienta, aby dokázali určiť, či a kedy bol dosiahnutý uvedený limit. Poskytovatelia služieb v oblasti hazardných hier by preto mali mať zavedené systémy, ktoré umožňujú priradenie a monitorovanie transakcií pred uplatnením požiadavky vykonať náležitú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi. V prípade kasín alebo iných fyzických priestorov, kde sa prevádzkujú hazardné hry, môže byť nepraktické overovať totožnosť klienta pri každej transakcii. V takýchto prípadoch by malo byť možné identifikovať klienta a overiť totožnosť klienta pri vstupe do hracích priestorov za predpokladu, že sú zavedené systémy na priraďovanie transakcií uskutočnených v týchto hracích priestoroch vrátane nákupu alebo výmeny hracích žetónov k tomuto klientovi.

(65) V smernici (EÚ) 2015/849 sa napriek tomu, že sa do určitej miery harmonizovali pravidlá členských štátov súvisiace s povinnosťou identifikácie klientov, nestanovili podrobné pravidlá týkajúce sa postupov, ktoré majú povinné subjekty dodržiavať. Vzhľadom na kľúčový význam tohto aspektu pri predchádzaní praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu je vhodné v súlade s prístupom založeným na hodnotení rizika zaviesť konkrétnejšie a podrobnejšie ustanovenia o identifikácii klienta a overení jeho totožnosti, či už vo vzťahu k fyzickým, alebo právnickým osobám, právnym zoskupeniam, ako sú trusty, alebo subjektom s právnou spôsobilosťou podľa vnútroštátneho práva.

(66) Technologický vývoj a pokrok v digitalizácii umožňujú bezpečnú diaľkovú alebo elektronickú identifikáciu a overenie potenciálnych a existujúcich klientov a môžu uľahčiť vykonávanie náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi na diaľku. Riešenia identifikácie stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 ([23]) umožňujú bezpečné a dôveryhodné spôsoby identifikácie a overenia klientov v prípade potenciálnych i existujúcich klientov a môžu uľahčiť vykonávanie náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi na diaľku. Povinné subjekty by mali pri procese identifikácie klienta zohľadniť a akceptovať elektronickú identifikáciu stanovenú v uvedenom nariadení. Použitie takýchto spôsobov identifikácie môže v prípade, že sú zavedené vhodné opatrenia na zmiernenie rizík, znížiť úroveň rizika na štandardnú alebo nízku. Ak klient nemá

([23]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 73).

takúto elektronickú identifikáciu k dispozícii, napríklad z dôvodu povahy svojho pobytového statusu v danom členskom štáte alebo z dôvodu svojho pobytu v tretej krajine, overenie by sa malo uskutočniť prostredníctvom príslušných kvalifikovaných dôveryhodných služieb.

(67) S cieľom zabezpečiť, aby rámec v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu bránil vstupu finančných prostriedkov pochádzajúcich z nezákonnej činnosti do finančného systému, by povinné subjekty mali vykonať náležitú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi pred nadviazaním obchodných vzťahov s potenciálnymi klientmi, a to v súlade s prístupom založeným na hodnotení rizika. Povinné subjekty by však mali mať možnosť zhromažďovať informácie od potenciálneho klienta pri nadviazaní obchodného vzťahu, aby sa zbytočne neodkladalo zvyčajné vykonávanie podnikateľskej činnosti. Úverové inštitúcie a finančné inštitúcie by mali mať možnosť získať potrebné informácie od potenciálnych klientov po nadviazaní tohto vzťahu za predpokladu, že transakcie sa začnú až po úspešnom ukončení procesu náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi.

(68) Proces náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi sa neobmedzuje na identifikáciu a overenie totožnosti klienta. Pred nadviazaním obchodných vzťahov alebo vykonaním príležitostných transakcií by povinné subjekty mali posúdiť aj účel a povahu obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie. Predzmluvné alebo iné informácie o navrhovanom produkte alebo službe, ktoré sa oznámia potenciálnemu klientovi, môžu prispieť k pochopeniu tohto účelu. Povinné subjekty by mali byť vždy schopné jednoznačne posúdiť účel a povahu potenciálneho obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie. Ak ponúkaná služba alebo produkt umožňuje klientom vykonávať rôzne druhy transakcií alebo činností, povinné subjekty by mali získať dostatočné informácie o zámere klienta, pokiaľ ide o využitie tohto vzťahu.

(69) S cieľom zabezpečiť účinnosť rámca v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by povinné subjekty mali pravidelne preskúmavať informácie získané od svojich klientov v súlade s prístupom založeným na hodnotení rizika. Obchodné vzťahy sa väčšinou vyvíjajú, keďže situácia klienta a činnosti, ktoré vykonáva v rámci obchodného vzťahu, sa časom menia. S cieľom udržať si komplexný prehľad o rizikovom profile klienta a zmysluplne kontrolovať transakcie, by povinné subjekty mali v súlade s prístupom založeným na hodnotení rizika pravidelne preskúmavať informácie získané od svojich klientov. Takéto preskúmavanie by sa malo vykonávať pravidelne, ale malo by sa vykonať aj v prípade zmeny relevantných okolností klienta, keď skutočnosti a informácie poukazujú na možnú zmenu rizikového profilu alebo identifikačných údajov klienta. Na tento účel by mal povinný subjekt zvážiť potrebu preskúmať dokumentáciu klienta v reakcii na podstatné zmeny, ako je napríklad zmena v jurisdikciách, s ktorými sa uskutočňujú transakcie, v hodnote alebo objeme transakcií, na základe žiadostí o nové produkty alebo služby, ktoré sa výrazne odlišujú z hľadiska rizika, alebo na základe zmeny skutočného vlastníctva.

(70) V súvislosti s opakovanými klientmi, v súvislosti s ktorými sa opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi vykonali len nedávno, by malo byť možné splniť opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi splniť získaním jeho potvrdenia, že informácie a dokumenty uchovávané v záznamoch sa nezmenili. Takáto metóda uľahčuje uplatňovanie povinností v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v situáciách, keď si je povinný subjekt istý, že informácie týkajúce sa klienta sa nezmenili, keďže je povinnosťou povinných subjektov zabezpečiť, aby prijali primerané opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Vo všetkých prípadoch by sa potvrdenie klienta a akékoľvek zmeny informácií uchovávaných o klientovi mali zaznamenať.

(71) Povinné subjekty môžu v rámci obchodného vzťahu poskytovať viac ako jeden produkt alebo službu. Za uvedených okolností sa požiadavka pravidelne aktualizovať informácie, údaje a dokumenty nezameriava na konkrétny produkt alebo službu, ale na obchodný vzťah ako celok. Je na povinných subjektoch, aby v rámci celej škály poskytovaných produktov alebo služieb posúdili, či sa zmenili relevantné okolnosti klienta alebo či sú splnené iné podmienky vedúce k aktualizácii náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi a aby pristúpili k preskúmaniu dokumentácie klienta vo vzťahu k obchodnému vzťahu ako celku.

(72) Povinné subjekty by takisto mali zriadiť monitorovací systém na odhaľovanie transakcií, ktoré by mohli vyvolať podozrenie z prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. S cieľom zabezpečiť účinnosť monitorovania transakcií by monitorovacia činnosť povinných subjektov mala v zásade zahŕňať všetky služby a produkty ponúkané klientom a všetky transakcie, ktoré povinný subjekt vykonáva v mene klienta alebo ktoré klientovi ponúka. Nie všetky transakcie sa však musia kontrolovať individuálne. Intenzita monitorovania by mala rešpektovať prístup založený na hodnotení rizika a mala by byť navrhnutá na základe presných a relevantných kritérií, pričom by sa mala zohľadniť najmä charakteristika klientov a úroveň rizika, ktorá je s nimi spojená, ponúkané produkty a služby

a dotknuté krajiny alebo geografické oblasti. Úrad AMLA by mal vypracovať usmernenia s cieľom zabezpečiť, aby intenzita monitorovania obchodných vzťahov a transakcií bola primeraná a úmerná úrovni rizika.

(73) Ukončením obchodného vzťahu, ak nie je možný súlad s opatreniami náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, sa znižuje vystavenie povinného subjektu rizikám, aké predstavujú možné zmeny v profile klienta. V niektorých situáciách by však k ukončeniu nemalo dôjsť vzhľadom na ciele verejného záujmu. Platí to napríklad v prípade zmlúv o životnom poistení, keď by povinné subjekty mali v prípade potreby ako alternatívu ukončenia prijať opatrenia na zmrazenie obchodného vzťahu, ktoré by zahŕňalo zákaz akýchkoľvek ďalších služieb tomuto klientovi a pozastavenie vyplatenia oprávnených osôb dovtedy, kým nebude možné splniť opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Okrem toho si niektoré produkty a služby vyžadujú, aby povinný subjekt naďalej držal alebo prijímal finančné prostriedky klienta v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366, napríklad v súvislosti s požičiavaním, platobnými účtami alebo prijímaním vkladov. Nemalo by sa to však považovať za prekážku z hľadiska požiadavky ukončiť obchodný vzťah, čo možno dosiahnuť tak, že sa pre klienta nebudú vykonávať žiadne transakcie ani činnosti.

(74) S cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie tohto nariadenia by mal mať úrad AMLA za úlohu vypracovať návrh regulačných technických predpisov o náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. V týchto regulačných technických predpisoch by sa mal stanoviť minimálny súbor informácií, ktoré majú povinné subjekty získať na účely nadviazania nových obchodných vzťahov s klientmi alebo posúdenia prebiehajúcich obchodných vzťahov, podľa úrovne rizika spojeného s každým klientom. Návrh regulačných technických predpisov by mal okrem toho byť dostatočne jasný, aby účastníci trhu mohli vyvíjať bezpečné, prístupné a inovatívne spôsoby overovania totožnosti klientov a vykonávania náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, a to aj na diaľku, pričom by sa mala dodržiavať zásada technologickej neutrality. Uvedené osobitné úlohy sú v súlade s úlohou a zodpovednosťou úradu AMLA, ako sa stanovuje v nariadení (EÚ) 2024/1620.

(75) Harmonizáciou opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi sa prispeje k dosiahnutiu konzistentného a konzistentne účinného chápania rizík spojených s existujúcim alebo potenciálnym klientom bez ohľadu na to, kde v Únii bol obchodný vzťah nadviazaný. Uvedenou harmonizáciou by sa malo takisto zabezpečiť, aby povinné subjekty nepoužívali informácie získané pri vykonávaní náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi pri postupoch znižovania rizík, čo môže viesť k obchádzaniu iných právnych povinností, najmä povinností stanovených v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2014/92/EÚ ([24]) alebo smernici (EÚ) 2015/2366, a to bez dosiahnutia cieľov Únie v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Na umožnenie riadneho dohľadu nad dodržiavaním požiadaviek náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi je dôležité, aby povinné subjekty viedli záznamy o vykonaných činnostiach a získaných informáciách v rámci procesu náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi bez ohľadu na to, či medzi nimi vznikol nový obchodný vzťah, a bez ohľadu na to, či po zamietnutí vzniku takéhoto vzťahu predložili hlásenie o podozrivej transakcii. Ak sa povinný subjekt rozhodne, že s potenciálnym klientom nenadviaže obchodný vzťah, alebo ukončí existujúci obchodný vzťah, odmietnutie vykonať príležitostnú transakciu alebo uplatniť alternatívne opatrenia na ukončenie obchodného vzťahu, záznamy o náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi by mali obsahovať dôvody takéhoto rozhodnutia. To dozorným orgánom umožní posúdiť, či povinné subjekty vhodne nastavili svoje postupy náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi a to, ako sa vyvíja vystavenie subjektu riziku, a takisto to pomôže pri získavaní štatistických dôkazov o uplatňovaní pravidiel náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi povinnými subjektmi v celej Únii.

(76) Prístup na preskúmanie existujúcich klientov v súčasnom rámci v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu už je založený na hodnotení rizika. Vzhľadom na vyššie riziko prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov a financovania terorizmu spojené s určitými sprostredkovateľskými štruktúrami by však tento prístup nemusel umožniť včasné odhalenie a posúdenie rizík. Preto je dôležité zabezpečiť, aby sa pravidelne monitorovali aj jasne špecifikované kategórie existujúcich klientov.

(77) Riziko je svojou povahou premenlivé a možné riziko môžu zvýšiť alebo znížiť premenné, či už samotné, alebo ich kombinácie, a tak ovplyvniť primeranú úroveň preventívnych opatrení, ako sú napríklad opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi.

([24]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/92/EÚ z 23. júla 2014 o porovnateľnosti poplatkov za platobné účty, o presune platobných účtov a o prístupe k platobným účtom so základnými funkciami (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 214).

(78) V situáciách s nízkym rizikom by povinné subjekty mali mať možnosť uplatňovať opatrenia zjednodušenej náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Neznamená to výnimku z ich uplatňovania alebo absenciu opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Ide skôr o zjednodušený alebo obmedzený súbor kontrolných opatrení, ktoré by sa však mali týkať všetkých zložiek štandardného postupu náležitej starostlivosti. V súlade s prístupom založeným na hodnotení rizika by povinné subjekty mali mať napriek tomu možnosť znížiť frekvenciu alebo intenzitu kontrol svojich klientov alebo transakcií, alebo sa spoliehať na primerané predpoklady, pokiaľ ide o účel obchodného vzťahu alebo použitie jednoduchých produktov. V regulačných technických predpisoch týkajúcich sa náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi by sa mali stanoviť osobitné zjednodušené opatrenia, ktoré môžu povinné subjekty uplatniť v prípade situácií s nižším rizikom identifikovaných v posúdení rizika na úrovni Únie, ktoré vykonáva Komisia. Pri vypracúvaní návrhu regulačných technických predpisov by mal úrad AMLA náležite zohľadniť zachovanie sociálneho a finančného začlenenia.

(79) Malo by sa uznať, že určité situácie predstavujú väčšie riziko prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Napriek tomu, že totožnosť a podnikateľský profil všetkých klientov by mali byť zistené pravidelným uplatňovaním opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, existujú prípady, keď sa vyžadujú obzvlášť prísne postupy identifikácie a overovania klientov. Preto treba stanoviť podrobné pravidlá pre takéto opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti vrátane osobitných opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti v prípade cezhraničných korešpondenčných vzťahov.

(80) Cezhraničné korešpondenčné vzťahy s respondentskou inštitúciou z tretej krajiny sa vyznačujú pretrvávajúcim a opakujúcim sa charakterom. Okrem toho nie všetky cezhraničné korešpondenčné bankové služby predstavujú rovnakú úroveň rizík spojených s praním špinavých peňazí a financovaním terorizmu. Intenzita opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti by sa preto mala určovať uplatnením zásad prístupu založeného na hodnotení rizika. Prístup založený na hodnotení rizika by sa však nemal uplatňovať pri interakcii s respondentskými inštitúciami z tretej krajiny, ktoré nemajú fyzickú prítomnosť v mieste, kde sú založené, ani s neregistrovanými alebo nelicencovanými subjektmi poskytujúcimi služby kryptoaktív. Vzhľadom na vysoké riziko prania špinavých peňazí a financovania terorizmu spojené s fiktívnymi inštitúciami by sa úverové inštitúcie a finančné inštitúcie mali zdržať akýchkoľvek korešpondenčných vzťahov s takýmito fiktívnymi inštitúciami, ako aj s partnermi v tretích krajinách, ktoré fiktívnym inštitúciám umožňujú využívať svoje účty. S cieľom zabrániť zneužívaniu finančného systému Únie na poskytovanie neregulovaných služieb by poskytovatelia služieb kryptoaktív mali takisto zaručiť, aby sa ich účty nepoužívali na vnorené burzy, a mali by mať zavedené politiky a postupy na odhaľovanie akéhokoľvek takéhoto pokusu.

(81) V súvislosti s výkonom svojej funkcie dohľadu môžu orgány dohľadu identifikovať situácie, keď porušovanie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu respondentskými inštitúciami z tretích krajín alebo nedostatky v ich vykonávaní požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu predstavujú riziká pre finančný systém Únie. S cieľom zmierniť tieto riziká by mal mať úrad AMLA možnosť adresovať úverovým inštitúciám a finančným inštitúciám v Únii odporúčania, aby ich informoval o svojich stanoviskách k nedostatkom týchto respondentských inštitúcií z tretích krajín. Uvedené odporúčania by sa mali vydať, ak sa úrad AMLA a orgány dohľadu nad finančnými subjektmi v Únii zhodnú na tom, že porušenia a nedostatky v respondentských inštitúciách z tretích krajín môžu mať vplyv na riziko, akému sú vystavené korešpondenčné vzťahy úverových inštitúcií a finančných inštitúcií v Únii, za predpokladu, že respondentská inštitúcia z tretej krajiny a jej orgán dohľadu mali možnosť vyjadriť svoje stanoviská. S cieľom zachovať dobré fungovanie finančného systému Únie by mali úverové inštitúcie a finančné inštitúcie na základe odporúčaní úradu AMLA prijať primerané opatrenia okrem iného tým, že sa zdržia nadviazania korešpondenčného vzťahu alebo jeho pokračovania, pokiaľ nemôžu zaviesť dostatočné zmierňujúce opatrenia na riešenie rizík, aké tento korešpondenčný vzťah predstavuje.

(82) V súvislosti s opatreniami zvýšenej náležitej starostlivosti získanie súhlasu od vrcholového manažmentu na nadviazanie obchodných vzťahov nemusí vo všetkých prípadoch znamenať získanie súhlasu od predstavenstva. Udeliť takýto súhlas by malo byť v možnostiach osoby, ktorá má dostatočné vedomosti o vystavení subjektu riziku spojenému s praním špinavých peňazí a financovaním terorizmu a ktorá je na dostatočne vysokej riadiacej úrovni, aby prijímala rozhodnutia ovplyvňujúce vystavenie subjektu riziku.

(83) S cieľom ochrániť riadne fungovanie finančného systému Únie pred praním špinavých peňazí a financovaním terorizmu by Komisia mala byť splnomocnená prijímať delegované akty na identifikáciu tretích krajín, ktorých nedostatky v rámci vlastných vnútroštátnych režimov boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu predstavujú hrozbu pre integritu vnútorného trhu Únie. Premenlivá povaha hrozieb prania špinavých peňazí a financovania terorizmu z krajín mimo Únie, čomu napomáha neustály vývoj technológií a prostriedkov, ktoré majú páchatelia trestných činov k dispozícii, si vyžaduje, aby sa vykonávali rýchle a nepretržité úpravy právneho rámca, pokiaľ ide o tretie krajiny, a to v snahe efektívne riešiť existujúce riziká a predchádzať vzniku nových. Komisia by mala ako základ svojho posudzovania zohľadňovať informácie od medzinárodných organizácií a subjektov stanovujúcich normy v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako sú verejné vyhlásenia skupiny FATF, vzájomné hodnotenie alebo podrobné hodnotiace správy či zverejnené nadväzujúce

správy, a mala by podľa potreby prispôsobovať svoje posúdenia zmenám, ktoré sú v nich uvedené. Komisia by mala konať do 20 dní od zistenia nedostatkov v režime tretej krajiny v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ktoré ohrozujú integritu vnútorného trhu Únie.

(84) Tretie krajiny, ktoré sú „predmetom výzvy na prijatie opatrení“ vydanej príslušným medzinárodným subjektom stanovujúcim normy, konkrétne skupinou FATF, vykazujú vo svojich právnych a inštitucionálnych rámcoch v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a v ich vykonávaní závažné strategické nedostatky pretrvávajúcej povahy, ktoré môžu predstavovať vysoké riziko pre finančný systém Únie. Pretrvávajúca povaha uvedených závažných strategických nedostatkov, ktorá je odrazom nedostatočného záväzku alebo neustáleho zlyhávania pri ich riešení treťou krajinou, svedčí o zvýšenej úrovni hrozby pochádzajúcej z týchto tretích krajín, čo si vyžaduje účinnú, jednotnú a harmonizovanú zmierňujúcu reakciu na úrovni Únie. Od povinných subjektov by sa preto malo vyžadovať uplatňovanie celého súboru dostupných opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti na príležitostné transakcie a obchodné vzťahy, ktoré zahŕňajú tieto vysokorizikové tretie krajiny, s cieľom riadiť a zmierňovať podkladové riziká. Okrem toho vysoká úroveň rizika odôvodňuje uplatňovanie dodatočných osobitných protiopatrení, či už na úrovni povinných subjektov, alebo zo strany členských štátov. Takýmto prístupom by sa zabránilo rozdielom pri určovaní príslušných protiopatrení, ktoré by celý finančný systém Únie vystavili rizikám. Ak členské štáty zistia osobitné riziká, ktoré nie sú zmierňované, mali by mať možnosť uplatniť dodatočné protiopatrenia, pričom by o tom mali informovať Komisiu. Ak sa Komisia domnieva, že uvedené riziká sú relevantné pre vnútorný trh, mala by mať možnosť aktualizovať relevantný delegovaný akt tak, aby zahŕňal potrebné dodatočné protiopatrenia na zmiernenie týchto rizík. Ak sa Komisia domnieva, že tieto protiopatrenia nie sú potrebné a narúšajú riadne fungovanie vnútorného trhu Únie, mala by byť splnomocnená rozhodnúť o ukončení daného protiopatrenia členským štátom. Pred začatím postupu na účely takéhoto rozhodnutia by Komisia mala dotknutému členskému štátu poskytnúť možnosť predložiť k domnienke Komisie svoje stanovisko. Užitočné informácie pri určovaní vhodných protiopatrení môže Komisii poskytnúť úrad AMLA vzhľadom na svoje technické odborné znalosti.

(85) Nedostatky pri dodržiavaní právneho aj inštitucionálneho rámca v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a jeho vykonávaní v tretích krajinách, ktoré sú predmetom „zvýšeného monitorovania“ skupinou FATF, môžu zneužiť páchatelia trestných činov. To môže predstavovať riziko pre finančný systém Únie a toto riziko treba riadiť a zmierňovať. Záväzok uvedených tretích krajín riešiť zistené nedostatky, hoci aj bez odstránenia rizika, odôvodňuje menej prísnu zmierňujúcu reakciu ako v prípade vysokorizikových tretích krajín. Ak sa takéto tretie krajiny zaviažu riešiť zistené nedostatky, povinné subjekty by mali pri styku s fyzickými osobami alebo právnymi subjektmi usadenými v týchto tretích krajinách uplatňovať na príležitostné transakcie a obchodné vzťahy opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti prispôsobené špecifickým nedostatkom zisteným v každej tretej krajine. Takéto podrobné určenie opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti, ktoré sa majú uplatňovať, by v súlade s prístupom založeným na hodnotení rizika takisto zabezpečilo úmernosť opatrení úrovni rizika. Na zabezpečenie takéhoto jednotného a primeraného prístupu by Komisia mala mať možnosť určiť, ktoré špecifické opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti sú potrebné na zmiernenie rizík špecifických pre danú krajinu. Užitočné informácie pri určovaní vhodných opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti môže Komisii poskytnúť úrad AMLA vzhľadom na svoje technické odborné znalosti.

(86) Krajiny, ktoré skupina FATF verejne neidentifikovala ako krajiny, ktoré sú predmetom výziev na prijatie opatrení alebo zvýšeného monitorovania, môžu napriek tomu predstavovať osobitnú a vážnu hrozbu pre integritu finančného systému Únie, čo by mohlo byť buď z dôvodu nedostatkov v dodržiavaní súladu s predpismi alebo závažných strategických nedostatkov pretrvávajúcej povahy vo svojom režime boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. S cieľom zmierniť uvedené špecifické riziká, ktoré nemožno zmierniť prostredníctvom opatrených uplatniteľných na krajiny so závažnými strategickými nedostatkami alebo krajiny s nedostatkami v dodržiavaní súladu s predpismi, by Komisia mala mať za výnimočných okolností možnosť prijať opatrenia, a to tak, že identifikuje takéto tretie krajiny na základe jasného súboru kritérií a s podporou úradu AMLA. Podľa úrovne rizika pre finančný systém Únie by Komisia mala vyžadovať uplatňovanie buď všetkých opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti a protiopatrení špecifických pre danú krajinu v súvislosti s vysokorizikovými tretími krajinami, alebo opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti špecifickej pre danú krajinu v súvislosti s tretími krajinami s nedostatkami v dodržiavaní súladu s predpismi.

(87) S cieľom zabezpečiť jednotnú identifikáciu tretích krajín, ktoré predstavujú osobitnú a vážnu hrozbu pre finančný systém Únie, pričom neboli verejne identifikované skupinou FATF ako krajiny, ktoré sú predmetom výziev na prijatie opatrení alebo zvýšeného monitorovania, by Komisia mala mať možnosť stanoviť prostredníctvom vykonávacieho aktu metodiku identifikácie takýchto tretích krajín za výnimočných okolností.. Uvedená metodika by mala zahŕňať najmä to, ako sa majú posudzovať kritériá, a proces interakcie s takýmito tretími krajinami a účasti členských štátov a úradu AMLA na prípravných fázach tejto identifikácie.

(88) Vzhľadom na to, že v rámcoch tretích krajín identifikovaných podľa tohto nariadenia v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu alebo v ich vykonávaní by mohli nastať zmeny napríklad v dôsledku záväzku krajiny riešiť zistené nedostatky alebo v dôsledku prijatia príslušných opatrení v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu na ich riešenie, ktoré by mohli zmeniť povahu a úroveň súvisiacich rizík, by Komisia mala pravidelne preskúmavať určenie uvedených špecifických opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti, aby sa zabezpečilo, že zostanú úmerné a primerané.

(89) Potenciálne vonkajšie hrozby pre finančný systém Únie nepochádzajú len z tretích krajín, ale môžu sa vyskytnúť aj v súvislosti s osobitnými rizikovými faktormi vo vzťahu ku klientovi alebo s produktmi, so službami, s transakciami alebo distribučnými kanálmi, ktoré sa pozorujú v súvislosti s konkrétnou geografickou oblasťou mimo Únie. Preto treba identifikovať trendy, riziká a metódy v oblasti prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktorým môžu byť vystavené povinné subjekty Únie. Úrad AMLA má najlepšie predpoklady na odhaľovanie akýchkoľvek nových typológií prania špinavých peňazí a financovania terorizmu z krajín mimo Únie a na monitorovanie ich vývoja v záujme poskytovania usmernení povinným subjektom Únie o potrebe uplatňovania opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti zameraných na zmiernenie takýchto rizík.

(90) Vzťahy s jednotlivcami, ktorí zastávajú alebo zastávali dôležité verejné funkcie v rámci Únie alebo na medzinárodnej úrovni, a najmä s jednotlivcami z krajín, v ktorých je rozšírená korupcia, by mohli vystaviť finančný sektor závažným rizikám týkajúcim sa dobrej povesti a právnym rizikám. Potreba venovať osobitnú pozornosť takýmto osobám a uplatňovať primerané opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o osoby, ktoré sú alebo boli poverené významnými verejnými funkciami, a vysokopostavených predstaviteľov medzinárodných organizácií, je odôvodnená aj medzinárodným úsilím v boji proti korupcii. Preto treba spresniť opatrenia, ktoré by povinné subjekty mali uplatňovať v súvislosti s transakciami alebo obchodnými vzťahmi s politicky exponovanými osobami. S cieľom uľahčiť prístup založený na hodnotení rizika by mal byť úrad AMLA poverený vydaním usmernení k posudzovaniu úrovne rizík spojených s konkrétnou kategóriou politicky exponovaných osôb, ich rodinnými príslušníkmi alebo osobami známymi ako blízke osoby.

(91) Riziká spojené s osobami, ktoré sú alebo boli poverené významnými verejnými funkciami, sa neobmedzujú na vnútroštátnu úroveň, ale môžu sa vyskytovať aj na regionálnej a/alebo komunálnej úrovni. Na miestnej úrovni to platí najmä v prípade husto osídlených oblastí, ako sú mestá, ktoré spoločne s regionálnou úrovňou často spravujú značné verejné finančné prostriedky a prístup ku kritickým službám alebo povoleniam, čo vedie k riziku korupcie a súvisiaceho prania špinavých peňazí. Je preto potrebné zahrnúť do kategórie osôb, ktoré sú alebo boli poverené významnými verejnými funkciami, vedúcich predstaviteľov regionálnych a miestnych orgánov vrátane združení obcí a metropolitných regiónov s najmenej 50 000 obyvateľmi. Zároveň by sa malo uznať, že členské štáty sa geografickým a administratívnym usporiadaním výrazne líšia a členské štáty by mali mať možnosť vo vhodných prípadoch stanoviť nižší limit, aby sa z hľadiska rizika zahrnuli relevantné miestne orgány. Ak sa členské štáty rozhodnú stanoviť nižšie limity, mali by ich oznámiť Komisii.

(92) Rizikám korupcie a súvisiaceho prania špinavých peňazí môžu byť vystavení aj členovia správnych, riadiacich alebo dozorných orgánov podnikov pod kontrolou štátnych alebo regionálnych či miestnych orgánov. Takéto riziká sú obzvlášť naliehavé v prípade riadiacich pracovníkov vrcholového manažmentu podnikov pod kontrolou štátu vzhľadom na objem rozpočtu takýchto podnikov a spravované finančné prostriedky. Riziká môžu vzniknúť aj v súvislosti s väčšími podnikmi pod kontrolou regionálnych a miestnych orgánov. V dôsledku toho by sa riadiaci pracovníci vrcholového manažmentu podnikov pod kontrolou regionálnych alebo miestnych orgánov mali považovať za politicky exponované osoby, ak sa tieto podniky klasifikujú ako stredne veľké alebo veľké podniky, resp. skupiny v zmysle vymedzenia v článku 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ ([25]). Vzhľadom na geografické a administratívne organizačné rozdiely a právomoci a povinnosti spojené s týmito podnikmi a riadiacimi pracovníkmi ich vrcholového manažmentu by však členské štáty mali mať možnosť na základe rizika rozhodnúť o stanovení nižšieho limitu pre ročný obrat. V takomto prípade by členské štáty mali o uvedenom rozhodnutí informovať Komisiu.

(93) Na identifikáciu politicky exponovaných osôb v Únii by mali členské štáty vydávať zoznamy uvádzajúce konkrétne funkcie, ktoré sa podľa vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení považujú za významné verejné funkcie. Členské štáty by mali požiadať každú medzinárodnú organizáciu akreditovanú na svojom území, aby vydala a aktualizovala zoznam významných verejných funkcií v danej medzinárodnej organizácii. Komisia by mala byť poverená vypracovaním a vydaním zoznamu osôb poverených významnými verejnými funkciami v inštitúciách alebo orgánoch Únie, ktorý by platil v celej Únii. S cieľom zabezpečiť

([25]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

harmonizovaný prístup k identifikácii a oznamovaniu významných verejných funkcií by Komisia mala mať možnosť stanoviť prostredníctvom vykonávacieho aktu formát oznámení členských štátov, a mala by byť splnomocnená prijímať delegované akty, ktorými sa doplnia kategórie významných verejných funkcií určené týmto nariadením, ak sú spoločné vo všetkých členských štátoch.

(94) Ak už klienti nie sú poverení významnou verejnou funkciou, stále môžu predstavovať zvýšené riziko napríklad z dôvodu neformálneho vplyvu, ktorý by mohli naďalej uplatňovať, alebo preto, že ich predchádzajúca funkcia je prepojená so súčasnou funkciou. Je nevyhnutné, aby povinné subjekty zohľadnili tieto pretrvávajúce riziká a uplatňovali jedno alebo viacero opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti, až kým sa nedospeje k záveru, že títo jednotlivci už nepredstavujú žiadne ďalšie riziko, ale v každom prípade najmenej 12 mesiacov od momentu, keď prestali byť poverení významnou verejnou funkciou.

(95) Poisťovne často nemajú klientske vzťahy s oprávnenými osobami poistných zmlúv. Mali by však vedieť identifikovať prípady vyššieho rizika, napríklad keď výnosy zo zmluvy čerpá politicky exponovaná osoba. Na určenie toho, či je to tak, by poistná zmluva mala obsahovať primerané opatrenia na identifikáciu oprávnenej osoby, ako keby táto osoba bola novým klientom. Malo by byť možné prijať takéto opatrenia v čase vyplatenia alebo v čase postúpenia poistnej zmluvy, ale nie neskôr.

(96) Na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu možno zneužiť blízke súkromné a profesionálne vzťahy. Z tohto dôvodu by sa opatrenia týkajúce sa politicky exponovaných osôb mali vzťahovať aj na ich rodinných príslušníkov a osoby známe ako blízke osoby. Riadna identifikácia rodinných príslušníkov a osôb známych ako blízke osoby môže závisieť od sociálno-ekonomickej a kultúrnej štruktúry krajiny politicky exponovanej osoby. V tejto súvislosti by malo byť úlohou úradu AMLA vydať usmernenia ku kritériám, ktoré sa majú používať na identifikáciu osôb, ktoré by sa mali považovať za blízke osoby.

(97) Vzťahy s rodinnými príslušníkmi, ktorých by mohli politicky exponované osoby zneužiť, nezahŕňajú len vzťahy s rodičmi a potomkami, ale môže zahŕňať aj vzťahy so súrodencami. Týka sa to najmä kategórií politicky exponovaných osôb, ktoré zastávajú vysoké funkcie v ústrednej štátnej správe. Vzhľadom na rôzne existujúce sociálno-ekonomické a kultúrne štruktúry na vnútroštátnej úrovni, ktoré by mohli mať vplyv na možné zneužívanie súrodeneckých vzťahov, by však členské štáty mali mať možnosť uplatniť širší rozsah, aby sa ako rodinní príslušníci politicky exponovaných osôb označili aj súrodenci, s cieľom primerane zmierniť riziko zneužitia týchto vzťahov. Ak sa členské štáty rozhodnú uplatňovať tento širší rozsah, mali by Komisii oznámiť jeho podrobnosti.

(98) Požiadavky týkajúce sa politicky exponovaných osôb, ich rodinných príslušníkov a osôb známych ako blízke osoby sú svojou povahou preventívne, nie trestnoprávne, a nemali by sa vykladať ako naznačujúce, že politicky exponované osoby, ich rodinní príslušníci alebo im blízke osoby sú zapojené do trestnej činnosti. Odmietnutie obchodného vzťahu s osobou výlučne na základe jej označenia za politicky exponovanú osobu alebo za rodinného príslušníka takejto osoby alebo osobu známu ako blízka osoba je v rozpore s literou a duchom tohto nariadenia.

(99) Vzhľadom na zraniteľnosť systémov udeľovania povolení na pobyt investorom voči praniu špinavých peňazí, daňovej trestnej činnosti, korupcii a obchádzaniu cielených finančných sankcií ako aj potenciálnym významným bezpečnostným hrozbám pre Úniu ako celok je vhodné, aby povinné subjekty vykonávali minimálne osobitnú zvýšenú povinnú starostlivosť vo vzťahu ku klientom, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín a v rámci týchto systémov žiadajú o práva na pobyt v členskom štáte.

(100) Poskytovanie personalizovaných služieb správy aktív fyzickým osobám s veľkým objemom majetku by mohlo vystaviť úverové inštitúcie, finančné inštitúcie alebo poskytovateľov služieb trustov a služieb pre obchodné spoločnosti osobitným rizikám vrátane tých, ktoré vyplývajú zo zložitej a často personalizovanej povahy takýchto služieb. Je preto potrebné upresniť súbor opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti, ktoré by sa mali uplatňovať minimálne vtedy, ak sa takéto obchodné vzťahy uznajú za vysokorizikové z hľadiska prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu. Pri určovaní, či má klient v držbe aktíva v hodnote aspoň 50 000 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej alebo cudzej mene, sa zohľadňujú finančné a investovateľné aktíva vrátane peňažných prostriedkov a peňažných ekvivalentov bez ohľadu na to, či sú držané ako vklady, alebo v sporiacich produktoch, ako aj investície, ako sú akcie, dlhopisy a podielové fondy, aj keď sú držané na základe dlhodobých zmlúv s týmto povinným subjektom. Okrem toho by sa mala zohľadniť hodnota nehnuteľných aktív klienta s výnimkou jeho súkromného bydliska. Na účely tohto určenia nemusia úverové inštitúcie, finančné inštitúcie alebo poskytovatelia služieb trustov a služieb pre obchodné spoločnosti vykonať ani požadovať presný výpočet celkového majetku klienta. Takéto subjekty by skôr mali prijať opatrenia na určenie, či má

klient v držbe aktíva v hodnote aspoň 50 000 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej alebo cudzej mene vo finančných, investovateľných alebo nehnuteľných aktívach.

(101) S cieľom vyhnúť sa opakovaným postupom identifikácie klienta je vhodné s výhradou vhodných záruk umožniť povinným subjektom, aby využili informácie o klientovi zhromaždené inými povinnými subjektmi. Ak povinný subjekt využíva iný povinný subjekt, konečná zodpovednosť za náležitú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi by mala zostať na povinnom subjekte, ktorý sa rozhodne využiť náležitú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi vykonanú iným povinným subjektom. Povinný subjekt, ktorého informácie sa využili, by mal ďalej niesť zodpovednosť za dodržanie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu vrátane požiadavky nahlasovať podozrivé transakcie a uchovávať záznamy.

(102) Zavedenie harmonizovaných požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v celej Únii, a to aj pokiaľ ide o celoskupinové politiky a postupy, výmenu informácií a ich vzájomné využívanie, umožňuje povinným subjektom pôsobiacim v rámci skupiny maximálne využívať systémy zavedené v rámci tejto skupiny v situáciách, ktoré sa týkajú tých istých klientov. Uvedené pravidlá umožňujú nielen jednotne a efektívne uplatňovať pravidlá v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v celej skupine, ale tiež profitovať na úrovni skupiny z úspor z rozsahu napríklad tým, že sa povinným subjektom v rámci skupiny umožní využívať výsledky procesov, ktoré prijali iné povinné subjekty v rámci skupiny s cieľom dodržať svoje požiadavky na identifikáciu a overovanie klientov.

(103) Aby využívanie opatrení vykonávaných treťou stranou fungovalo efektívne, je potrebné objasniť podmienky, za akých možno takto tretiu stranu využívať. Úlohou úradu AMLA by malo byť vypracovať usmernenia k podmienkam, za akých možno využívať tretie strany, ako aj k úlohám a povinnostiam príslušných strán. Aby sa v celej Únii zabezpečil jednotný dohľad nad postupmi využívania tretích strán, v uvedených usmerneniach by sa malo objasniť aj to, ako by orgány dohľadu mali zohľadňovať takéto postupy a overovať dodržiavanie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v prípade, že sa povinné subjekty rozhodnú tieto postupy využiť.

(104) Koncepcia skutočného vlastníctva bola zavedená s cieľom zvýšiť transparentnosť zložitých podnikových štruktúr. Potreba prístupu k presným, aktuálnym a primeraným informáciám o konečnom užívateľovi výhod je kľúčovým faktorom na vysledovanie páchateľov trestnej činnosti, ktorí by inak mohli ukryť svoju totožnosť za takéto neprehľadné štruktúry. Od členských štátov sa v súčasnosti vyžaduje zabezpečiť, aby podnikateľské aj iné právne subjekty, ako aj účelovo zriadené trusty a iné podobné právne zoskupenia získali a mali primerané, presné a aktuálne informácie o skutočnom vlastníctve. Stupeň transparentnosti stanovený členskými štátmi sa však líši. Pravidlá sa vykladajú rôzne, čo vedie k rozdielnym metódam identifikácie konečných užívateľov výhod daného právneho subjektu alebo právneho zoskupenia. Príčinou sú okrem iného nejednotné metodiky výpočtu nepriameho vlastníctva právneho subjektu alebo právneho zoskupenia a rozdiely medzi právnymi systémami členských štátov. To bráni transparentnosti, ktorej dosiahnutie bolo zámerom. Je preto potrebné objasniť pravidlá v záujme dosiahnutia jednotného vymedzenia pojmu „konečný užívateľ výhod“ a jeho uplatňovania na celom vnútornom trhu.

(105) Uplatňovanie pravidiel identifikácie skutočného vlastníctva právnych subjektov, ako aj právnych zoskupení môže nastoliť otázky ohľadom vykonávania, ak príslušné zainteresované strany narazia na konkrétne prípady, najmä príklady zložitých podnikových štruktúr, keď koexistujú kritériá vlastníckeho podielu a kontroly, alebo pri identifikácii nepriameho vlastníctva alebo kontroly. S cieľom podporiť uplatňovanie uvedených pravidiel právnymi subjektmi, správcami alebo osobami zastávajúcimi rovnocennú pozíciu v podobných právnych zoskupeniach a povinnými subjektmi a v súlade s cieľom harmonizácie tohto nariadenia by malo byť možné, aby Komisia prijala usmernenia, v ktorých sa stanoví, ako by sa mali uplatňovať pravidlá identifikácie konečných užívateľov výhod v rôznych scenároch, a to aj pomocou ilustračných príkladov.

(106) Zmysluplná identifikácia konečných užívateľov výhod si vyžaduje, aby sa určilo, či sa kontrola vykonáva inými spôsobmi. Určenie existencie vlastníckeho podielu alebo kontroly prostredníctvom vlastníckeho podielu je nevyhnutné, no nestačí ani nevylučuje potrebu kontrol na určenie konečných užívateľov výhod. Pri posúdení, či nejaká fyzická osoba vykonáva kontrolu inými spôsobmi, nejde o následný krok, ktorý sa má vykonať len vtedy, ak nemožno určiť vlastnícky podiel. Tieto dve posúdenia, a to existencia vlastníckeho podielu alebo kontrola prostredníctvom vlastníckeho podielu a kontrola inými spôsobmi, by sa mali vykonávať súbežne.

(107) Skutočné vlastníctvo podnikateľského subjektu vzniká vo všeobecnosti na základe vlastníctva 25 % alebo viac podielov alebo hlasovacích práv alebo iného vlastníckeho podielu. Vlastnícky podiel by mali zahŕňať kontrolné práva aj práva, ktoré sú významné z hľadiska získania istého prospechu, ako je právo na podiel na zisku alebo na iné interné zdroje alebo likvidačný zostatok. Mohli by však nastať situácie, keď je riziko zneužitia niektorých kategórií podnikateľských subjektov na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu vyššie, napríklad ak tieto podnikateľské subjekty pôsobia v konkrétnych rizikovejších sektoroch. V takýchto situáciách sú potrebné opatrenia na zvýšenie transparentnosti, aby sa páchatelia trestnej činnosti odradili od založenia alebo infiltrácie uvedených subjektov, či už prostredníctvom priameho alebo nepriameho vlastníctva, alebo kontroly. S cieľom zabezpečiť, že Únia je schopná primerane zmierniť takéto rozmanité úrovne rizika, je potrebné splnomocniť Komisiu, aby identifikovala uvedené kategórie podnikateľských subjektov by sa mali vzťahovať nižšie limity z hľadiska vlastníctva. Na tento účel by členské štáty mali Komisiu informovať, keď určia, ktoré kategórie podnikateľských subjektov sú vystavené vyšším rizikám z hľadiska prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. V uvedených oznámeniach by malo byť možné, aby členské štáty uviedli aj nižší limit z hľadiska vlastníctva, ktorý podľa nich dokáže tieto riziká zmierniť. Takáto identifikácia by mala byť prebiehať priebežne a mala by vychádzať z výsledkov posudzovania rizík na úrovni Únie a vnútroštátneho posúdenia rizika, ako aj z príslušných analýz a správ vypracovaných úradom AMLA, Europolom alebo inými orgánmi Únie, ktoré sa podieľajú na predchádzaní praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich vyšetrovaní a stíhaní. Tento nižší limit by mal byť dostatočne nízky, aby sa zmiernili vyššie riziká zneužitia podnikateľských subjektov na účely trestnej činnosti. Na tento účel by sa tento nižší limit vo všeobecnosti nemal stanoviť na viac ako 15 % podielov alebo hlasovacích práv alebo iného vlastníckeho podielu. V niektorých prípadoch však na základe posúdenia zohľadňujúceho mieru rizika môže byť na riešenie zistených rizík vhodnejší vyšší limit. V týchto prípadoch by Komisia mala mať možnosť stanoviť limit medzi 15 % a 25 % vlastníckeho podielu.

(108) Viacvrstvové vlastnícke a kontrolné štruktúry svojou komplexnou povahou sťažujú identifikáciu konečných užívateľov výhod. Pojem „vlastnícka alebo kontrolná štruktúra“ má za cieľ vystihnúť stav, keď je právny subjekt v nepriamom vlastníctve alebo pod nepriamou kontrolou alebo keď je právne zoskupenie pod nepriamou kontrolou na základe vzťahov, ktoré existujú medzi právnymi subjektmi alebo zoskupeniami na viacerých úrovniach. V záujme jednotného prístupu na celom vnútornom trhu je potrebné objasniť pravidlá, ktoré sa vzťahujú na tieto situácie. Na tento účel je potrebné súčasne posúdiť, či má nejaká fyzická osoba v podnikateľskom subjekte priamy alebo nepriamy podiel alebo hlasovacie práva alebo iný vlastnícky podiel v rozsahu 25 % alebo viac a či má nejaká fyzická osoba kontrolu nad priamym podielnikom s podielmi alebo hlasovacími právami alebo iným vlastníckym podielom v rozsahu 25 % alebo viac. V prípade nepriameho vlastníctva podielov by sa koneční užívatelia výhod mali identifikovať vynásobením podielov v reťazci vlastníctva. Na tento účel by sa mali spočítať všetky podiely, ktoré priamo alebo nepriamo vlastní tá istá fyzická osoba. Vyžaduje si to, aby sa zohľadnili podiely na každej úrovni vlastníctva. Ak 25 % podielov alebo hlasovacích práv alebo iného vlastníckeho podielu v podnikateľskom subjekte vlastní podielnik, ktorý je právnym subjektom iným ako podnikateľský subjekt, skutočné vlastníctvo by sa malo určiť so zreteľom na konkrétnu štruktúru podielnika a tiež na to, či nad ním vykonáva kontrolu nejaká fyzická osoba iným spôsobmi.

(109) Identifikácia konečného užívateľa výhod podnikateľského subjektu v situáciách, keď sú podiely podnikateľského subjektu držané v právnom zoskupení alebo sú v držbe nadácie alebo podobného právneho subjektu, by mohla byť náročnejšia vzhľadom na odlišnú povahu a kritériá identifikácie skutočného vlastníctva právnych subjektov a právnych zoskupení. Preto je potrebné stanoviť jasné pravidlá na riešenie uvedených situácií viacvrstvovej štruktúry. V takýchto prípadoch by mali byť konečnými užívateľmi výhod podnikateľského subjektu, ktorého podiely sú držané v právnom zoskupení alebo sú v držbe nadácie, všetci skutoční vlastníci právneho zoskupenia alebo podobného právneho subjektu, ako je nadácia.

(110) Na zabezpečenie jednotného uplatňovania pravidiel na celom vnútornom trhu je potrebné spoločné chápanie koncepcie kontroly a presnejšie vymedzenie jej spôsobov. Kontrola by sa mala chápať ako účinná schopnosť presadiť vlastnú vôľu pri rozhodovaní podnikateľského subjektu o podstatných otázkach. Obvyklými spôsobmi kontroly je väčšinový podiel hlasovacích práv. Postavenie konečného užívateľa výhod sa dá určiť aj prostredníctvom kontroly inými spôsobmi bez významného alebo akéhokoľvek vlastníckeho podielu. S cieľom určiť všetky fyzické osoby, ktoré sú konečnými užívateľmi výhod právneho subjektu, by sa preto kontrola mala určovať nezávisle od vlastníckeho podielu. Kontrolu možno vo všeobecnosti vykonávať akýmikoľvek spôsobmi vrátane právnych aj iných ako právnych spôsobov. Uvedené spôsoby sa môžu zohľadniť pri posudzovaní, či sa kontrola vykonáva inými spôsobmi, v závislosti od konkrétnej situácie každého právneho subjektu.

(111) Nepriame vlastníctvo alebo kontrola môžu byť určené početnými článkami reťazca alebo početnými samostatnými alebo prepojenými reťazcami. Článkom v reťazci by mohla byť každá fyzická alebo právnická osoba alebo právne zoskupenie. Vzťahy medzi článkami by mohli pozostávať z vlastníckeho podielu alebo hlasovacích práv alebo iných spôsobov kontroly. V takýchto prípadoch, keď vo vlastníckej štruktúre koexistujú vlastnícky podiel a kontrola, sú potrebné osobitné a podrobné pravidlá identifikácie skutočného vlastníctva, aby sa podporil harmonizovaný prístup pri identifikácii konečných užívateľov výhod.

(112) V záujme účinnej transparentnosti by sa pravidlá skutočného vlastníctva mali vzťahovať na čo najširšiu škálu právnych subjektov a právnych zoskupení založených alebo zriadených na území členských štátov. Patria sem aj podnikateľské subjekty, ktoré sú charakterizované možnosťou mať v nich vlastnícky podiel, ako aj iné právne subjekty a právne zoskupenia podobné účelovo zriadeným trustom. Vzhľadom na rozdiely v právnych systémoch členských štátov tieto rozsiahle kategórie zahŕňajú rôzne organizačné štruktúry. Členské štáty by mali Komisii oznámiť zoznam druhov právnych subjektov, v ktorých sa koneční užívatelia výhod identifikovali v súlade s pravidlami identifikácie konečných užívateľov výhod pre podnikateľské aj iné právne subjekty.

(113) Osobitná povaha niektorých právnych subjektov, ako sú združenia, odbory, politické strany a cirkvi, nevedie k zmysluplnej identifikácii konečných užívateľov výhod na základe vlastníckych podielov alebo členstva. V uvedených prípadoch však môžu vyšší riadiaci pracovníci vykonávať kontrolu nad právnym subjektom inými spôsobmi. V uvedených prípadoch by sa mali takíto riadiaci pracovníci oznámiť ako koneční užívatelia výhod.

(114) V záujme jednotnej identifikácie konečných užívateľov výhod účelovo zriadených trustov a podobných právnych subjektov, ako sú nadácie, alebo podobných právnych zoskupení je potrebné stanoviť harmonizované pravidlá identifikácie skutočného vlastníctva. Od členských štátov by sa malo vyžadovať, aby Komisii oznámili zoznam druhov právnych subjektov a právnych zoskupení podobných účelovo zriadeným trustom, v ktorých sa koneční užívatelia výhod identifikovali na základe identifikácie konečných užívateľov výhod účelovo zriadených trustov a podobných právnych subjektov alebo zoskupení. Komisia by mala mať možnosť prijať prostredníctvom vykonávacieho aktu zoznam právnych zoskupení a právnych subjektov regulovaných právom členských štátov, ktoré majú podobnú štruktúru alebo funkciu ako účelovo zriadené trusty.

(115) Diskrečné trusty dávajú svojmu správcovi, resp. správcom diskrečnú právomoc pri prideľovaní aktív alebo výhod, ktoré z trustov vyplývajú. Oprávnené osoby ani okruh oprávnených osôb preto nie sú určené od začiatku, ale určuje sa skôr skupina osôb, z ktorých si správcovia môžu vybrať oprávnené osoby, alebo osoby, ktoré sa stanú oprávnenými osobami v prípade, že správcovia neuplatnia svoju diskrečnú právomoc. Ako sa uznáva v nedávnej revízii noriem FATF týkajúcich sa právnych zoskupení, takáto diskrečná právomoc sa dá zneužiť a môže umožniť zahmlievanie v otázke konečných užívateľov výhod, ak nie je uložená minimálna úroveň transparentnosti aj v prípade diskrečných trustov, keďže transparentnosť, pokiaľ ide o oprávnené osoby, by sa dosiahla len pri výkone diskrečnej právomoci správcov. V záujme primeranej a jednotnej transparentnosti pri všetkých druhoch právnych zoskupení je preto dôležité, aby sa v prípade diskrečných trustov zhromažďovali aj informácie o potenciálnych oprávnených osobách a vopred určených príjemcoch, ktorí by získali aktíva alebo výhody, ak by správcovia neuplatnili svoju diskrečnú právomoc. Existujú situácie, v ktorých potenciálne oprávnené osoby alebo vopred určení príjemcovia nemusia byť identifikovaní individuálne, ale ako okruh osôb. V uvedených prípadoch by sa mali zhromažďovať informácie o okruhu osôb, ako aj informácie o jednotlivých osobách, ktoré boli vybrané z daného okruhu.

(116) Charakteristika účelovo zriadených trustov a podobných právnych zoskupení v členských štátoch sa líši. S cieľom zabezpečiť harmonizovaný prístup je vhodné stanoviť spoločné zásady identifikácie týchto zoskupení. Účelovo zriadené trusty sú trusty zriadené z iniciatívy zriaďovateľa. Trusty zriadené zákonom alebo trusty, ktoré neboli zriadené na základe výslovného zámeru zriaďovateľa, by mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Účelovo zriadené trusty sa väčšinou zriaďujú v podobe dokumentu, napríklad písomnej trustovej listiny, a zvyčajne spĺňajú nejakú podnikateľskú alebo osobnú potrebu. Právne zoskupenia podobné účelovo zriadeným trustom sú zoskupenia bez právnej subjektivity s podobnou štruktúrou alebo funkciami. Rozhodujúcim faktorom nie je označenie typu právneho zoskupenia, ale splnenie základnej charakteristiky definície účelovo zriadeného trustu, a to zámer zriaďovateľa umiestniť aktíva pod správu a kontrolu určitej osoby na konkrétny účel zvyčajne podnikateľskej alebo osobnej povahy, ako je napríklad prospech oprávnených osôb. V záujme jednotnej identifikácie konečných užívateľov výhod právnych zoskupení podobných účelovo zriadeným trustom by členské štáty mali oznámiť Komisii zoznam druhov právnych zoskupení podobných účelovo zriadeným trustom. K takémuto oznámeniu by malo byť priložené posúdenie odôvodňujúce identifikáciu niektorých právnych zoskupení ako podobných účelovo zriadeným trustom, ako aj vysvetľujúce, prečo sa iné právne zoskupenia z hľadiska štruktúry alebo funkcie

nepovažovali za podobné účelovo zriadeným trustom. Pri vykonávaní takéhoto posúdenia by členské štáty mali zohľadniť všetky právne zoskupenia regulované ich právom.

(117) V súvislosti s niektorými druhmi právnych subjektov, ako sú nadácie, účelovo zriadené trusty a podobné právne zoskupenia, nie je možné identifikovať jednotlivé oprávnené osoby, pretože ešte neboli stanovené. V takýchto prípadoch by informácie o skutočnom vlastníctve mali obsahovať opis okruhu oprávnených osôb a jej charakteristiku. Len čo sa označia oprávnené osoby v rámci daného okruhu, sú konečnými užívateľmi výhod. Existujú tiež osobitné druhy právnických osôb a právnych zoskupení, v ktorých oprávnené osoby existujú, ale ich identifikácia nie je primeraná, pokiaľ ide o riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu spojené s týmito právnickými osobami alebo právnymi zoskupeniami. Ide o regulované produkty, ako sú dôchodkové plány v rozsahu pôsobnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2341 ([26]), a mohlo by ísť napríklad o systémy finančného vlastníctva alebo účasti zamestnancov alebo právne subjekty alebo právne zoskupenia s neziskovým alebo charitatívnym účelom za predpokladu, že riziká spojené s takýmito právnickými osobami a právnymi zoskupeniami sú nízke. V uvedených prípadoch by malo byť postačujúce identifikovať okruh oprávnených osôb.

(118) Dôchodkové plány upravené smernicou (EÚ) 2016/2341 sú regulované produkty, ktoré podliehajú prísnym normám dohľadu a predstavujú nízke riziko z hľadiska prania špinavých peňazí a financovania terorizmu. Ak sú takéto dôchodkové plány zriadené v podobe právneho zoskupenia, ich oprávnenými osobami sú zamestnanci a pracovníci, ktorí sa pri správe svojich dôchodkových dávok spoliehajú na tieto produkty spojené s ich pracovnými zmluvami. Vzhľadom na osobitnú povahu dôchodkovej dávky, ktorá má nízke riziko z hľadiska prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, by nebolo primerané vyžadovať identifikáciu každej z uvedených oprávnených osôb a na splnenie povinností transparentnosti by stačilo určiť okruh a jeho charakteristiku.

(119) V záujme jednotnej identifikácie konečných užívateľov výhod podnikov kolektívneho investovania je potrebné stanoviť harmonizované pravidlá identifikácie skutočného vlastníctva. Bez ohľadu na to, či podniky kolektívneho investovania existujú v členskom štáte v podobe právneho subjektu s právnou subjektivitou, právneho zoskupenia bez právnej subjektivity alebo v akejkoľvek inej podobe, prístup k identifikácii konečného užívateľa výhod by mal byť v súlade s ich účelom a funkciou.

(120) Jednotný prístup k mechanizmu transparentnosti skutočného vlastníctva si tiež vyžaduje, aby sa na celom vnútornom trhu zhromažďovali rovnaké informácie o konečných užívateľoch výhod. Je vhodné zaviesť presné požiadavky na informácie, ktoré by sa mali zhromažďovať v jednotlivých prípadoch. Uvedené informácie zahŕňajú minimálny súbor osobných údajov týkajúcich sa konečného užívateľa výhod, informácie o povahe a rozsahu podielu konečného užívateľa výhod držaného v právnom subjekte alebo právnom zoskupení a informácie o právnom subjekte alebo právnom zoskupení potrebné na zabezpečenie primeranej identifikácie fyzickej osoby, ktorá je konečným užívateľom výhod, a dôvody, prečo bola táto fyzická osoba identifikovaná ako konečný užívateľ výhod.

(121) Účinný rámec transparentnosti skutočného vlastníctva si vyžaduje, aby sa informácie zhromažďovali rôznymi kanálmi. Takýto mnohostranný prístup zahŕňa informácie v držbe samotného právneho subjektu alebo správcu účelovo zriadeného trustu alebo osôb zastávajúcich rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení, informácie získané povinnými subjektmi v súvislosti s náležitou starostlivosťou vo vzťahu ku klientovi a informácie uchovávané v centrálnych registroch. Krížová kontrola informácií medzi uvedenými piliermi prispieva k zabezpečeniu toho, aby každý pilier disponoval primeranými, presnými a aktuálnymi informáciami. Na tento účel, a aby sa zabránilo nezrovnalostiam spôsobeným rôznymi prístupmi, je dôležité určiť, ktoré kategórie údajov by sa mali zhromažďovať vždy, aby sa zabezpečila primeranosť informácií o skutočnom vlastníctve. Zahŕňa to základné informácie o právnom subjekte a právnom zoskupení, ktoré sú predpokladom umožňujúcim samotnému subjektu alebo zoskupeniu pochopiť svoju štruktúru, či už prostredníctvom vlastníctva alebo prostredníctvom kontroly.

(122) Ak sú právne subjekty a právne zoskupenia súčasťou zložitej štruktúry, jednoznačnosť ich vlastníckej alebo kontrolnej štruktúry je rozhodujúca pre určenie ich konečných užívateľov výhod. Na tento účel je dôležité, aby právne subjekty a právne zoskupenia jasne chápali vzťahy, na základe ktorých sú v nepriamom vlastníctve alebo pod nepriamou kontrolou, vrátane všetkých medzistupňov medzi konečnými užívateľmi výhod a samotným právnym subjektom alebo právnym zoskupením, či už tieto vzťahy v podobe iných právnych subjektov a právnych zoskupení alebo v podobe nominovaných osôb. Identifikácia vlastníckej a kontrolnej štruktúry umožňuje identifikáciu

([26]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2341 zo 14. decembra 2016 o činnostiach inštitúcií zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (IZDZ) a o dohľade nad nimi (Ú. v. EÚ L 354, 23.12.2016, s. 37).

spôsobov, akými vzniká vlastníctvo alebo akými možno nad právnym subjektom vykonávať kontrolu, a preto je nevyhnutná na komplexné pochopenie postavenia konečného užívateľa výhod. Informácie o konečnom užívateľovi výhod by preto mali vždy obsahovať opis vzťahovej štruktúry.

(123) Základom účinného rámca transparentnosti skutočného vlastníctva sú vedomosti právnych subjektov o fyzických osobách, ktoré sú ich konečnými užívateľmi výhod. Všetky právne subjekty v Únii by preto mali získať a mať primerané, presné a aktuálne informácie o skutočnom vlastníctve. Uvedené informácie by sa mali uchovávať počas piatich rokov a totožnosť osoby zodpovednej za uchovávanie informácií by sa mala ohlásiť do centrálnych registrov. Uvedené obdobie uchovávania je rovnaké ako obdobie uchovávania informácií získaných prostredníctvom uplatňovania požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako sú opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Na zaistenie možnosti krížovej kontroly a overenia informácií, napríklad prostredníctvom mechanizmu nahlasovania nezrovnalostí, je opodstatnené zabezpečiť zosúladenie príslušných období uchovávania údajov.

(124) S cieľom zabezpečiť aktuálnosť informácií o skutočnom vlastníctve by mal právny subjekt takéto informácie po každej zmene okamžite aktualizovať a pravidelne overovať, napríklad v čase predkladania finančných výkazov alebo pri príležitosti inej opakovanej interakcii s orgánmi verejnej moci. Lehota na aktualizáciu informácií by mala byť primeraná možným zložitým situáciám.

(125) Právne subjekty by mali prijať všetky potrebné opatrenia na identifikáciu svojich konečných užívateľov výhod. V niektorých prípadoch sa však nedá určiť žiadna fyzická osoba, ktorá subjekt skutočne vlastní alebo nad ním vykonáva kontrolu. V takýchto výnimočných prípadoch za predpokladu, že sa vyčerpajú všetky spôsoby identifikácie, malo by byť možné pri poskytovaní informácií o skutočnom vlastníctve povinným subjektom v rámci procesu náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi alebo pri poskytovaní informácií do centrálneho registra namiesto konečných užívateľov výhod nahlásiť vrcholových riadiacich pracovníkov. Hoci sú v uvedených situáciách identifikovaní, vrcholoví riadiaci pracovníci nie sú konečnými užívateľmi výhod. Právne subjekty by mali viesť záznamy o opatreniach prijatých s cieľom identifikovať svojich konečných užívateľov výhod, najmä ak sa spoliehajú na takéto krajné opatrenie, ktoré by malo byť riadne odôvodnené a zdokumentované.

(126) Ťažkosti pri získavaní informácií by nemali byť platným dôvodom na to, aby sa vyhlo úsiliu o identifikáciu a namiesto toho sa nahlásil vrcholový manažment. Právne subjekty by preto mali mať vždy možnosť odôvodniť svoje pochybnosti o vierohodnosti zhromaždených informácií. Takéto odôvodnenie by malo byť primerané riziku právneho subjektu a zložitosti jeho vlastníckej štruktúry. Predovšetkým by sa mal záznam o prijatých opatreniach v prípade, že sa vyžaduje, urýchlene poskytnúť príslušným orgánom, a so zohľadnením miery rizika by malo byť možné, aby tento záznam zahŕňal uznesenia správnej rady a zápisnice z jej zasadnutí, dohody o partnerstve, trustové listiny, neformálne dojednania určujúce právomoci rovnocenné splnomocneniu alebo iné zmluvné dohody a dokumentáciu. V prípadoch, keď je neexistencia konečných užívateľov výhod zrejmá vzhľadom na osobitnú formu a štruktúru právneho subjektu, odôvodnenie by sa malo chápať ako odkaz na túto skutočnosť, konkrétne, že právny subjekt nemá konečného užívateľa výhod vzhľadom na svoju osobitnú formu a štruktúru. Takáto neexistencia konečných užívateľov výhod by mohla vzniknúť, ak napríklad v právnom subjekte neexistujú vlastnícke podiely alebo ak právny subjekt nemožno inak kontrolovať.

(127) Vzhľadom na účel určenia skutočného vlastníctva, ktorým je zabezpečiť účinnú transparentnosť právnych subjektov, je vhodné oslobodiť niektoré subjekty od povinnosti identifikovať svojho konečného užívateľa výhod. Takýto režim sa môže vzťahovať výlučne na subjekty, pre ktoré nie je identifikácia a registrácia ich konečných užívateľov výhod prospešná a v prípade ktorých sa podobná úroveň transparentnosti dosahuje iným spôsobom ako prostredníctvom skutočného vlastníctva. V tejto súvislosti by subjekty regulované verejným právom členského štátu nemali byť povinné určiť svojho konečného užívateľa výhod. Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES ([27]) sa zaviedli prísne požiadavky na transparentnosť spoločností, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu. Za určitých okolností sa týmito požiadavkami na transparentnosť môže dosiahnuť režim transparentnosti rovnocenný pravidlám transparentnosti skutočného vlastníctva stanoveným v tomto nariadení. Je to tak v prípade, ak sa kontrola nad spoločnosťou vykonáva prostredníctvom hlasovacích práv a vlastnícka alebo kontrolná štruktúra spoločnosti zahŕňa len fyzické osoby. Za uvedených okolností nie je potrebné uplatňovať

([27]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/109/ES z 15. decembra 2004 o harmonizácii požiadaviek na transparentnosť v súvislosti s informáciami o emitentoch, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2001/34/ES (Ú. v. EÚ L 390, 31.12.2004, s. 38).

v prípade týchto kótovaných spoločností požiadavky týkajúce sa skutočného vlastníctva. Oslobodením právnych subjektov od povinnosti identifikovať svojho konečného užívateľa výhod a zaregistrovať ho by nemala byť dotknutá povinnosť povinných subjektov identifikovať konečného užívateľa výhod klienta v rámci náležitej starostlivosti.

(128) Treba zabezpečiť rovnaké podmienky pre rôzne druhy právnych foriem a zabrániť zneužívaniu účelovo zriadených trustov a právnych zoskupení, ktoré sú často vrstvené v zložitých usporiadaniach, aby sa ešte viac zakrylo skutočné vlastníctvo. Správcovia každého účelovo zriadeného trustu, ktorý je spravovaný v členskom štáte alebo usadený, alebo má sídlo v členskom štáte, by preto mali byť zodpovední za získavanie a uchovávanie primeraných, presných a aktuálnych informácií o skutočnom vlastníctve daného účelovo zriadeného trustu a za oznámenie svojho postavenia a poskytovanie týchto informácií povinným subjektom, ktoré vykonávajú náležitú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi. Každý ďalší konečný užívateľ výhod účelovo zriadeného trustu by mal správcovi pomáhať pri získavaní takýchto informácií.

(129) Povaha právnych zoskupení a nedostatočné zverejňovanie ich štruktúr a účelov kladie osobitné bremeno na správcov alebo osoby zastávajúce rovnocenné pozície v podobných právnych zoskupeniach, aby získali a uchovávali všetky relevantné informácie o právnom zoskupení. Takéto informácie by mali umožniť identifikáciu právneho zoskupenia, aktív, ktoré sú v ňom umiestnené alebo spravované, a každého agenta alebo poskytovateľa služieb trustu. S cieľom uľahčiť činnosť príslušných orgánov v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí, súvisiacim predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu, ich odhaľovania a vyšetrovania je dôležité, aby správcovia tieto informácie priebežne aktualizovali a aby ich uchovávali dostatočne dlhý čas po ukončení svojej úlohy správcu alebo osoby zastávajúcej rovnocennú pozíciu. Poskytnutie základného množstva informácií o právnom zoskupení povinným subjektom je potrebné aj na to, aby mohli v plnej miere overiť účel obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie, do ktorých je toto právne zoskupenie zapojené, primerane posúdiť súvisiace riziká a vykonať primerané opatrenia na zmiernenie týchto rizík.

(130) Vzhľadom na osobitnú štruktúru určitých právnych zoskupení a potrebu zabezpečiť dostatočnú transparentnosť, pokiaľ ide o ich skutočné vlastníctvo, by takéto právne zoskupenia podobné účelovo zriadeným trustom mali podliehať rovnocenným požiadavkám týkajúcim sa skutočného vlastníctva, ako sú tie, ktoré sa uplatňujú na účelovo zriadené trusty.

(131) Dojednania týkajúce sa poverenej osoby môžu umožniť zatajenie totožnosti konečných užívateľov výhod, pretože poverená osoba môže konať ako riaditeľ alebo akcionár právneho subjektu, pričom informácie o poverovateľovi nie sú vždy poskytované. Uvedené dojednania môžu zastrieť štruktúru skutočného vlastníctva a kontroly, ak koneční užívatelia výhod nechcú poskytnúť informácie o svojej totožnosti alebo úlohe v rámci nich. Je preto potrebné zaviesť požiadavky na transparentnosť s cieľom zabrániť zneužívaniu takýchto dojednaní a predísť tomu, aby sa páchatelia trestných činov skrývali za osobami konajúcimi v ich mene. Vzťah medzi poverenou osobou a poverovateľom nie je určený tým, či má vplyv na verejnosť alebo tretie osoby. Hoci poverení akcionári, ktorých mená sú uvedené vo verejných alebo úradných záznamoch, by mali formálne mať nezávislú kontrolu nad spoločnosťou, malo by sa od nich vyžadovať, aby zverejnili, či konajú podľa pokynov niekoho iného na základe súkromnej dohody. Poverení akcionári a poverení riaditelia právnych subjektov by mali uchovávať dostatočné informácie o totožnosti svojho poverovateľa, ako aj o každom konečnom užívateľovi výhod poverovateľa a poskytnúť tieto informácie, ako aj informácie o ich postavení právnym subjektom. Právne subjekty by mali tie isté informácie poskytovať aj povinným subjektom pri uplatňovaní opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi a centrálnym registrom.

(132) Je potrebné zmierniť riziká, ktoré predstavujú zahraničné právne subjekty a zahraničné právne zoskupenia, ktoré sa zneužívajú na nasmerovanie príjmov z trestnej činnosti do finančného systému Únie. Keďže normy skutočného vlastníctva platné v tretích krajinách nemusia byť dostatočné na to, aby umožnili rovnakú úroveň transparentnosti a včasnú dostupnosť informácií o skutočnom vlastníctve ako v Únii, treba zabezpečiť primerané prostriedky na identifikáciu konečných užívateľov výhod zahraničných právnych subjektov alebo zahraničných právnych zoskupení za osobitných okolností. Od právnych subjektov založených mimo Únie a účelovo zriadených trustov alebo podobných právnych zoskupení spravovaných mimo Únie alebo ktorých správcovia alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu majú bydlisko alebo sú usadené mimo Únie by sa preto malo vyžadovať, aby zverejňovali svojich konečných užívateľov výhod, ak pôsobia v Únii na základe nadviazania obchodného vzťahu s povinným subjektom Únie alebo nadobudnutia nehnuteľnosti v Únii, alebo nadobudnutia určitého tovaru vysokej hodnoty od povinných subjektov nachádzajúcich sa v Únii, alebo na základe toho, že im bola zadaná zákazka na základe postupu verejného obstarávania na tovar alebo služby alebo koncesie. Vystavenie riziku sa môže v jednotlivých členských štátoch líšiť, a to aj v závislosti od kategórie alebo druhu činností vykonávaných povinnými subjektmi a od atraktívnosti nehnuteľností na ich území pre páchateľov trestnej činnosti. Preto ak členské štáty identifikujú prípady vyššieho rizika, mali by mať možnosť prijať dodatočné zmierňujúce opatrenia na riešenie týchto rizík.

(133) Požiadavky na registráciu zahraničných právnych subjektov a zahraničných právnych zoskupení by mali byť primerané rizikám spojeným s ich činnosťou v Únii. Vzhľadom na otvorenú povahu vnútorného trhu Únie a využívanie služieb ponúkaných povinnými subjektmi usadenými v Únii zahraničnými právnymi subjektmi, z ktorých mnohé sú spojené s nižším rizikom prania špinavých peňazí, jeho predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu, je vhodné obmedziť požiadavku na registráciu na právne subjekty, ktoré patria do vysokorizikových sektorov alebo pôsobia v kategóriách s vyšším rizikom, alebo získavajú služby od povinných subjektov pôsobiacich v sektoroch s vyššími rizikami. Súkromná povaha právnych zoskupení a prekážky v prístupe k informáciám o skutočnom vlastníctve v prípade zahraničných právnych zoskupení odôvodňujú uplatňovanie požiadavky na registráciu bez ohľadu na úroveň rizika spojeného s povinným subjektom poskytujúcim služby právnemu zoskupeniu alebo prípadne so sektorom, v ktorom právne zoskupenie pôsobí. Odkaz na posúdenie rizika na úrovni Únie podľa článku 7 smernice (EÚ) 2024/1640 by sa mal chápať tak, že odkazuje na posúdenie rizika vydané Komisiou podľa článku 6 smernice (EÚ) 2015/849 až do prvého vydania správy podľa článku 7 smernice (EÚ) 2024/1640.

(134) V záujme podpory dodržiavania súladu s predpismi a zabezpečenia účinnej transparentnosti skutočného vlastníctva sa musia presadzovať požiadavky týkajúce sa skutočného vlastníctva. Na tento účel by členské štáty mali uplatňovať sankcie za porušenie týchto požiadaviek. Uvedené sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce a nemali by prekračovať mieru potrebnú na podporu dodržiavania súladu s predpismi. Sankcie zavedené členskými štátmi by mali mať v prípade porušenia požiadaviek týkajúcich sa skutočného vlastníctva rovnocenný odrádzajúci účinok v celej Únii. Malo by byť možné, aby sankcie zahŕňali napríklad pokuty pre právne subjekty a správcov alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení uložené v prípade neplnenia povinnosti uchovávať presné, primerané alebo aktuálne informácie o skutočnom vlastníctve, zrušenie právnych subjektov, ktoré neplnia povinnosť uchovávať informácie o skutočnom vlastníctve alebo predložiť tieto informácie v stanovenej lehote, pokuty pre konečných užívateľov výhod a iné osoby, ktoré nespolupracujú s právnym subjektom alebo správcom účelovo zriadeného trustu alebo s osobou zastávajúcou rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení, pokuty pre poverených akcionárov a poverených riaditeľov, ktorí neplnia povinnosť zverejniť informácie alebo súkromnoprávne dôsledky pre nezverejnených konečných užívateľov výhod, ako je zákaz vyplácania ziskov alebo zákaz výkonu hlasovacích práv.

(135) Aby sa na celom vnútornom trhu zabezpečil jednotný prístup k presadzovaniu požiadaviek týkajúcich sa skutočného vlastníctva, Komisia by mala byť splnomocnená prijímať delegované akty s cieľom vymedziť kategórie porušení, na ktoré sa vzťahujú sankcie, a osoby zodpovedné za takéto porušenia, ako aj ukazovatele úrovne závažnosti a kritériá na určenie výšky sankcií. Komisia by mala okrem toho na podporu určenia tejto výšky a v súlade s cieľom harmonizácie tohto nariadenia môcť prijať usmernenia, v ktorých sa stanovia základné sumy, ktoré sa majú uplatňovať na každú kategóriu porušenia.

(136) O podozrivých transakciách vrátane pokusov o transakcie a iných informáciách, ktoré sú relevantné z hľadiska prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov a financovania terorizmu, by mala byť informovaná jednotka FIU, ktorá by mala pôsobiť ako jediná centrálna národná jednotka na prijímanie a analyzovanie ohlásených podozrení a podávanie správ o výsledkoch svojich analýz príslušným orgánom. Ohlasovať by sa mali všetky podozrivé transakcie vrátane pokusov o transakcie bez ohľadu na výšku transakcie a odkaz na podozrenia by sa mal vykladať tak, že zahŕňa podozrivé transakcie, činnosti, správanie a modely transakcií. Ohlasované informácie by mohli obsahovať aj informácie založené na limitoch. S cieľom podporiť povinné subjekty pri odhaľovaní podozrení by úrad AMLA mal vydať usmernenia týkajúce sa ukazovateľov podozrivej činnosti alebo správania. Vzhľadom na vyvíjajúce sa rizikové prostredie by sa uvedené usmernenie malo pravidelne preskúmavať a nemalo by mať vplyv na usmernenia alebo ukazovatele týkajúce sa rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu vydávané jednotkami FIU, ani na metódy identifikované na vnútroštátnej úrovni. Poskytnutie informácií jednotke FIU v dobrej viere zo strany povinného subjektu alebo zamestnanca či riaditeľa takéhoto subjektu by nemalo predstavovať porušenie žiadneho obmedzenia týkajúceho sa poskytovania informácií a povinný subjekt ani jeho riaditelia či zamestnanci by nemali niesť zodpovednosť žiadneho druhu.

(137) Povinné subjekty by mali zaviesť komplexné režimy ohlasovania zahŕňajúce všetky podozrenia bez ohľadu na hodnotu alebo vnímanú závažnosť súvisiacej trestnej činnosti. Mali by si uvedomovať očakávania jednotiek FIU a mali by v čo najväčšej miere prispôsobiť svoje detekčné systémy a analytické procesy kľúčovým rizikám, ktoré ovplyvňujú členský štát, v ktorom sú usadené, a v potrebných prípadoch by mali svoju analýzu prednostne zamerať na riešenie týchto kľúčových rizík.

(138) Transakcie by sa mali posudzovať na základe informácií, o ktorých povinný subjekt vie alebo o ktorých by mal vedieť. Patria sem relevantné informácie od agentov, distribútorov a poskytovateľov služieb. Ak povinnému subjektu nie je známy alebo zrejmý základný predikatívny trestný čin, úloha identifikácie a ohlasovania podozrivých transakcií sa plní účinnejšie tak, že sa pozornosť zameria na odhaľovanie podozrení a rýchle predkladanie hlásení. V týchto prípadoch povinný subjekt nemusí špecifikovať predikatívny trestný čin pri ohlasovaní podozrivej transakcie jednotke FIU, ak ho nepozná. Ak však sú uvedené informácie k dispozícii, mali by sa do hlásenia zahrnúť. Povinné subjekty ako strážcovia prístupu k finančnému systému Únie by takisto mali mať možnosť predložiť hlásenie, ak vedia alebo majú podozrenie, že finančné prostriedky sa použili alebo použijú na páchanie trestnej činnosti, ako je nákup nezákonného tovaru, a to aj vtedy, keď z informácií, ktoré majú k dispozícii, nevyplýva, že použité finančné prostriedky pochádzajú z nezákonných zdrojov.

(139) Rozdiely medzi členskými štátmi v povinnostiach ohlasovania podozrivých transakcií by mohli zhoršiť problémy s plnením požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, s ktorými sa stretávajú povinné subjekty pôsobiace alebo vykonávajúce činnosti cezhranične. Okrem toho štruktúra a obsah hlásení o podozrivých transakciách majú vplyv na kapacitu jednotiek FIU vykonávať analýzu a na povahu tejto analýzy a takisto majú dosah na schopnosti jednotiek FIU spolupracovať a vymieňať si informácie. S cieľom uľahčiť povinným subjektom plnenie ich ohlasovacích povinností a umožniť účinnejšie fungovanie analytických činností a spolupráce jednotiek FIU by mal úrad AMLA vypracovať návrh vykonávacích technických predpisov, v ktorých sa stanoví spoločný vzor na ohlasovanie podozrivých transakcií, ktorý sa má používať ako jednotný základ v celej Únii.

(140) Jednotkám FIU by sa malo umožniť rýchlo získať od ktoréhokoľvek povinného subjektu všetky potrebné informácie súvisiace s ich funkciami. Ich voľný a rýchly prístup k informáciám je dôležitý na zabezpečenie toho, aby bolo možné náležite sledovať toky peňazí a odhaľovať nezákonné siete a toky v ranom štádiu. Potreba jednotiek FIU získať od povinných subjektov ďalšie informácie na základe podozrenia týkajúceho sa prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu by mohla byť vyvolaná predchádzajúcim hlásením o podozrivej transakcii poskytnutým jednotke FIU, ale mohla by byť vyvolaná aj inými prostriedkami, napríklad vlastnou analýzou jednotky FIU, spravodajskými informáciami poskytnutými príslušnými orgánmi alebo informáciami, ktoré má iná jednotka FIU. Jednotky FIU by preto v rámci svojich funkcií mali mať možnosť získať informácie od ktoréhokoľvek povinného subjektu aj bez predchádzajúceho ohlásenia. Pre analytickú prácu jednotiek FIU sú rozhodujúce najmä záznamy o finančných transakciách a prevodoch vykonaných prostredníctvom bankového účtu, platobného účtu alebo účtu kryptoaktív. V dôsledku nedostatočnej harmonizácie však úverové inštitúcie a finančné inštitúcie v súčasnosti poskytujú jednotkám FIU záznamy o transakciách v rôznych formátoch, ktoré nie je ľahké použiť na analýzu. Vzhľadom na cezhraničnú povahu analytických činností jednotiek FIU rozdiely vo formátoch a ťažkosti pri spracúvaní záznamov o transakciách bránia výmene informácií medzi jednotkami FIU a rozvoju cezhraničných finančných analýz. Úrad AMLA by preto mal vypracovať návrh vykonávacích technických predpisov, v ktorých sa stanoví spoločný vzor na poskytovanie záznamov o transakciách úverovými inštitúciami a finančnými inštitúciami jednotkám FIU, ktorý sa má používať ako jednotný základ v celej Únii.

(141) Povinné subjekty by mali odpovedať na žiadosť jednotky FIU o informácie čo najskôr a v každom prípade do piatich pracovných dní od doručenia žiadosti alebo v kratšej či dlhšej lehote, ktorú určí jednotka FIU. V odôvodnených a naliehavých prípadoch by povinný subjekt mal odpovedať na žiadosť jednotky FIU do 24 hodín. Uvedené lehoty by sa mali uplatňovať na žiadosti o informácie, ktoré sú založené na dostatočne vymedzených podmienkach. Jednotka FIU by mala mať možnosť získať informácie od povinných subjektov aj na žiadosť predloženú inou jednotkou FIU a vymieňať si informácie so žiadajúcou jednotkou FIU. Žiadosti adresované povinným subjektom sa svojou povahou líšia. Zložité žiadosti si napríklad môžu vyžadovať viac času, a teda dlhšiu lehotu na odpoveď. Na tento účel by jednotky FIU mali byť schopné poskytnúť povinným subjektom dlhšie lehoty za predpokladu, že to nebude mať negatívny vplyv na analýzu jednotky FIU.

(142) Členské štáty by mali mať v prípade určitých povinných subjektov možnosť určiť príslušný samoregulačný orgán, ktorý má byť na prvom stupni informovaný namiesto jednotky FIU. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva predstavuje systém ohlasovania na prvom stupni samoregulačnému orgánu dôležité ochranné opatrenie na zlepšenie ochrany základných práv, pokiaľ ide o ohlasovacie povinnosti vzťahujúce sa na advokátov. Členské štáty by mali zabezpečiť prostriedky a spôsoby na dosiahnutie ochrany služobného tajomstva, dôvernosti a súkromia.

(143) Notári, advokáti, iné osoby vykonávajúce nezávislé právnické povolanie, audítori, externí účtovníci a daňoví poradcovia by nemali mať povinnosť poskytnúť jednotke FIU ani samoregulačnému orgánu informácie, ktoré prijmú v súvislosti s jedným zo svojich klientov alebo získajú v súvislosti s jedným zo svojich klientov počas zisťovania právneho postavenia svojho klienta alebo počas obhajovania či zastupovania daného klienta v súdnych konaniach alebo v súvislosti so súdnymi konaniami, a to vrátane poskytovania poradenstva o začatí takýchto konaní alebo

vyhnutí sa takýmto konaniam, bez ohľadu na to, či boli takéto informácie prijaté alebo získané pred takýmito konaniami, počas nich alebo po nich. Takáto výnimka by sa však nemala uplatňovať, keď sa osoba vykonávajúca právnické povolanie, audítor, externý účtovník alebo daňový poradca podieľa na praní špinavých peňazí alebo financovaní terorizmu, keď sa právne poradenstvo poskytuje na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu alebo osoba vykonávajúca právnické povolanie, audítor, externý účtovník alebo daňový poradca vie, že klient žiada o právne poradenstvo na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Takáto vedomosť a účel možno vyvodiť z objektívnych, skutkových okolností. Právne poradenstvo požadované v súvislosti s prebiehajúcim súdnym konaním by sa nemalo považovať za právne poradenstvo na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. V súlade s prístupom založeným na hodnotení rizika by členské štáty mali byť schopné identifikovať ďalšie situácie, v ktorých sa vzhľadom na vysoké riziko prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu spojené s určitými druhmi transakcií neuplatňuje výnimka z požiadavky na ohlasovanie. Pri identifikácii takýchto ďalších situácií majú členské štáty zabezpečiť súlad najmä s článkami 7 a 47 charty.

(144) Povinné subjekty by výnimočne mali mať možnosť vykonať podozrivé transakcie pred tým, ako informujú jednotku FIU, ak sa tomu nemožno vyhnúť alebo ak je pravdepodobné, že informovanie jednotky FIU zmarí úsilie súvisiace so stíhaním príjemcov operácie, pri ktorej existuje podozrenie z prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Táto výnimka by sa však nemala uplatňovať vo vzťahu k transakciám, na ktoré sa vzťahujú akékoľvek medzinárodné záväzky prijaté členským štátom FIU s cieľom bezodkladne zmraziť finančné prostriedky alebo iné aktíva teroristov, teroristických organizácií či tých, ktorí financujú terorizmus, v súlade s príslušnými rezolúciami BR OSN.

(145) Aby príslušné orgány mohli zmraziť a zhabať aktíva potenciálne spojené s praním špinavých peňazí, so súvisiacimi predikatívnymi trestnými činmi alebo s financovaním terorizmu, je nevyhnutná dôvernosť v súvislosti s ohlasovaním podozrivých transakcií a poskytovaním iných relevantných informácií jednotkám FIU. Podozrivá transakcia nie je znakom trestnej činnosti. Poskytnutie informácie o ohlásení podozrenia môže poškodiť povesť osôb zapojených do transakcie a ohroziť vykonávanie analýz a vyšetrovaní. Povinné subjekty a ich riaditelia a zamestnanci alebo osoby v porovnateľných postaveniach vrátane agentov a distribútorov by preto nemali dotknutého klienta ani žiadnu tretiu stranu informovať o tom, že sa informácie postupujú, budú postúpené alebo boli postúpené jednotke FIU, či už priamo alebo prostredníctvom samoregulačného orgánu, ani o tom, že sa vykonáva alebo by mohla byť vykonaná analýza prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. Zákaz poskytovania informácií by sa nemal uplatňovať za osobitných okolností, ktoré sa týkajú napríklad poskytovania informácií príslušným orgánom a samoregulačným orgánom pri výkone funkcií dohľadu alebo poskytovania informácií na účely presadzovania práva, alebo ak si informácie navzájom poskytnú povinné subjekty, ktoré patria do tej istej skupiny.

(146) Páchatelia trestných činov prevádzajú výnosy získané z nezákonnej činnosti cez viacero sprostredkovateľov, aby neboli odhalení. Je preto dôležité umožniť povinným subjektom vymieňať si informácie nielen medzi členmi skupiny, ale v určitých prípadoch aj medzi úverovými inštitúciami a finančnými inštitúciami a inými subjektmi, ktoré pôsobia v rámci sietí, a to s náležitým zohľadnením pravidiel ochrany údajov. Mimo partnerstva pre výmenu informácií by sa poskytovanie informácií povolené medzi určitými kategóriami povinných subjektov v prípadoch týkajúcich sa rovnakej transakcie malo uskutočniť len v súvislosti s konkrétnou transakciou, ktorá sa vykonáva medzi týmito povinnými subjektmi alebo ktorú tieto povinné subjekty uľahčujú, a nie v súvislosti s prepojenými predchádzajúcimi alebo následnými transakciami.

(147) Výmena informácií medzi povinnými subjektmi a prípadne príslušnými orgánmi môže zvýšiť možnosti odhaľovania nezákonných finančných tokov týkajúcich sa prania špinavých peňazí, financovania terorizmu a výnosov z trestnej činnosti. Z tohto dôvodu by povinné subjekty a príslušné orgány mali mať možnosť vymieňať si informácie v rámci partnerstva na výmenu informácií, ak takúto výmenu považujú za potrebnú na splnenie svojich povinností a úloh v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Na výmenu informácií by sa mali vzťahovať spoľahlivé záruky týkajúce sa dôvernosti, ochrany údajov, využívania informácií a trestného konania. Povinné subjekty by sa pri vyvodzovaní záverov o riziku prania špinavých peňazí a financovania terorizmu klienta alebo transakcie alebo pri prijímaní rozhodnutí týkajúcich sa nadviazania alebo ukončenia obchodného vzťahu alebo vykonania transakcie nemali spoliehať výlučne na informácie získané prostredníctvom výmeny informácií. Ako sa uznáva v smernici 2014/92/EÚ, bezproblémové fungovanie vnútorného trhu a rozvoj moderného a sociálne inkluzívneho hospodárstva stále vo väčšej miere závisí od všeobecného poskytovania platobných služieb. Prístup k základným finančným službám by sa preto nemal odopierať na základe informácií vymieňaných medzi povinnými subjektmi alebo medzi povinnými subjektmi a príslušnými orgánmi alebo úradom AMLA.

(148) Dodržiavanie požiadaviek tohto nariadenia podlieha kontrolám zo strany orgánov dohľadu. Ak si povinné subjekty vymieňajú informácie v rámci partnerstva pre výmenu informácií, tieto kontroly by mali zahŕňať aj súlad s podmienkami stanovenými v tomto nariadení pre tieto výmeny informácií. Kontroly zo strany orgánov dohľadu by

mali byť založené na posúdení rizika a v každom prípade by sa mali vykonávať pred začatím činností partnerstva pre výmenu informácií. Partnerstvá na výmenu informácií, ktoré zahŕňajú spracúvanie osobných údajov, môžu viesť k vysokému riziku pre práva a slobody fyzických osôb. Preto by sa pred začatím činností partnerstva malo vykonať posúdenie vplyvu na ochranu údajov podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 ([28]). V kontexte týchto kontrol by orgány dohľadu mali v prípade potreby konzultovať s orgánmi pre ochranu údajov, ktoré sú ako jediné príslušné na zhodnotenie posúdenia vplyvu na ochranu údajov. Ustanovenia o ochrane údajov a všetky požiadavky týkajúce sa dôvernosti informácií o podozrivých transakciách uvedené v tomto nariadení sa vzťahujú na informácie, ktoré sa vymieňajú v rámci partnerstva. V súlade s nariadením (EÚ) 2016/679 by členské štáty mali mať možnosť zachovať alebo zaviesť špecifickejšie ustanovenia s cieľom prispôsobiť uplatňovanie uvedeného nariadenia a stanoviť tak konkrétnejšie požiadavky na spracúvanie osobných údajov, ktoré sa vymieňajú v rámci partnerstva pre výmenu informácií.

(149) Kým partnerstvá pre výmenu informácií umožňujú výmenu operačných informácií a osobných údajov za uplatňovania prísnych záruk, tieto výmeny by nemali nahrádzať požiadavky podľa tohto nariadenia na ohlasovanie akéhokoľvek podozrenia príslušnej jednotke FIU. Preto ak povinné subjekty identifikujú podozrivé činnosti na základe informácií získaných v kontexte partnerstva pre výmenu informácií, mali by toto podozrenie oznámiť jednotke FIU v členskom štáte, v ktorom sú usadené. Informácie, ktoré naznačujú podozrivú činnosť, podliehajú prísnejším pravidlám, ktoré zakazujú ich zverejňovanie, a mali by sa vymieňať len vtedy, ak je to potrebné na účely predchádzania praniu špinavých peňazí, súvisiacim predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu a boja proti nim, a mali by podliehať zárukám na ochranu základných práv, dôvernosti práce jednotiek FIU a integrity vyšetrovaní orgánov presadzovania práva.

(150) Na spracúvanie osobných údajov na účely tohto nariadenia sa vzťahuje nariadenie (EÚ) 2016/679. Boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu uznávajú všetky členské štáty ako vec dôležitého verejného záujmu. Povinné subjekty by mali venovať osobitnú pozornosť zásadám, v ktorých sa vyžaduje, aby osobné údaje spracúvané v priebehu plnenia ich povinností v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu boli presné, spoľahlivé a aktuálne. Na účely dodržiavania tohto nariadenia by povinné subjekty mali mať možnosť prijať postupy, ktoré umožňujú automatizované individuálne rozhodovanie vrátane profilovania, ako sa stanovuje v článku 22 nariadenia (EÚ) 2016/679. Požiadavky stanovené v tomto nariadení na ochranu práv osôb, na ktoré sa vzťahujú takéto postupy, by sa pritom mali uplatňovať popri akýchkoľvek iných relevantných požiadavkách stanovených v práve Únie týkajúcich sa ochrany osobných údajov.

(151) Je nevyhnutné, aby sa zosúladenie rámca v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu s revidovanými odporúčaniami FATF vykonalo v plnom súlade s právom Únie, a to najmä pokiaľ ide o právne predpisy Únie týkajúce sa ochrany údajov a o ochranu základných práv zakotvených v charte. Určité aspekty vykonávania rámca v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu zahŕňajú zber, analýzu, uchovávanie a výmenu údajov. Takéto spracúvanie osobných údajov by malo byť povolené pri plnom rešpektovaní základných práv len na účely stanovené v tomto nariadení a na vykonávanie náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, prebiehajúce monitorovanie, analýzu a ohlasovanie podozrivých transakcií, identifikáciu konečného užívateľa výhod v súvislosti s právnickou osobou alebo právnym zoskupením, identifikáciu politicky exponovanej osoby a poskytovanie informácií úverovými inštitúciami a finančnými inštitúciami a inými povinnými subjektmi. Získavanie a následné spracúvanie osobných údajov povinnými subjektmi by sa malo obmedziť na to, čo je nevyhnutné na splnenie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, a osobné údaje by sa nemali ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je v súlade s týmto účelom. Predovšetkým by sa malo prísne zakázať ďalšie spracúvanie osobných údajov na komerčné účely.

(152) Spracúvanie určitých kategórií citlivých údajov v zmysle vymedzenia v článku 9 nariadenia (EÚ) 2016/679 by mohlo viesť k vzniku rizík pre základné práva a slobody osôb, ktorých sa tieto údaje týkajú. S cieľom minimalizovať riziká, že spracúvanie takýchto údajov povinnými subjektmi povedie k diskriminačným alebo neobjektívnym výsledkom, ktoré majú nepriaznivý vplyv na klienta, ako je ukončenie alebo odmietnutie nadviazať obchodný vzťah, by povinné subjekty nemali prijímať rozhodnutia výlučne na základe informácií, ktoré majú k dispozícii o osobitných kategóriách osobných údajov v zmysle nariadenia (EÚ) 2016/679, ak tieto informácie nemajú žiadny význam pre riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktoré predstavuje transakcia alebo vzťah. Podobne s cieľom zabezpečiť, aby intenzita náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi vychádzala z holistického chápania rizík

([28]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

spojených s klientom, by povinné subjekty nemali zakladať uplatňovanie vyššej alebo nižšej úrovne opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi výlučne na citlivých údajoch, ktoré majú o klientovi.

(153) Revidované odporúčania FATF preukazujú, že povinné subjekty by mali uchovávať potrebné informácie, ktoré získali prostredníctvom opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, a záznamy o transakciách aspoň päť rokov, aby bolo možné plne spolupracovať a rýchlo vybavovať požiadavky na informácie od príslušných orgánov na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ich odhaľovania alebo vyšetrovania. S cieľom vyhnúť sa rôznym prístupom a splniť požiadavky týkajúce sa ochrany osobných údajov a právnej istoty by sa malo uvedené obdobie uchovávania stanoviť na päť rokov po skončení obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie. Môžu nastať situácie, keď funkcie príslušných orgánov nemožno účinne vykonávať, ak sa príslušné informácie, ktoré majú povinné subjekty, vymažú po uplynutí obdobia uchovávania. V takýchto prípadoch by príslušné orgány mali mať možnosť požiadať povinné subjekty, aby v jednotlivých prípadoch uchovávali informácie počas dlhšieho obdobia, ktoré by nemalo presiahnuť päť rokov.

(154) Ak sa pojem „príslušné orgány“ vzťahuje na orgány zodpovedné za vyšetrovanie a stíhanie, mal by sa vykladať tak, že zahŕňa Európsku prokuratúru, pokiaľ ide o členské štáty, ktoré sa zúčastňujú na posilnenej spolupráci na účely zriadenia Európskej prokuratúry.

(155) Poskytovanie informácií zo strany jednotiek FIU zohráva kľúčovú úlohu pri odhaľovaní možnej trestnej činnosti v právomoci Európskej prokuratúry alebo Európskeho úradu pre boj proti podvodom (ďalej len „OLAF“) alebo v súvislosti s ktorou Europol a Eurojust môžu poskytovať operačnú podporu v počiatočnom štádiu v súlade so svojimi príslušnými mandátmi a môžu podporiť rýchle a účinné vyšetrovania a stíhania. Informácie vymieňané s Európskou prokuratúrou a úradom OLAF zo strany jednotiek FIU by mali zahŕňať dôvody podozrenia, že trestný čin, ktorý patrí do príslušných právomocí Európskej prokuratúry a úradu OLAF, mohol byť alebo bol spáchaný, pričom by sa mali doplniť o všetky relevantné informácie, ktoré má FIU k dispozícii a ktorými možno podporiť konanie, a to vrátane príslušných finančných a administratívnych informácií. Ak Európska prokuratúra a úrad OLAF požadujú informácie od jednotiek FIU, je rovnako dôležité, aby si jednotky FIU mohli vymieňať všetky informácie, ktoré majú k dispozícii v súvislosti s daným prípadom. V súlade s uplatniteľnými ustanoveniami v ich zakladajúcich právnych nástrojoch by Európska prokuratúra a úrad OLAF mali jednotky FIU informovať o krokoch prijatých v súvislosti s poskytnutými informáciami a akýmikoľvek relevantnými výsledkami.

(156) Na účely zabezpečenia riadneho a účinného vykonávania spravodlivosti počas obdobia medzi nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia a začatím jeho uplatňovania a s cieľom umožniť jeho bezproblémové spolupôsobenie s vnútroštátnym procesným právom by sa informácie a dokumenty týkajúce sa prebiehajúcich súdnych konaní na účely predchádzania možnému praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ich odhaľovania alebo vyšetrovania, ak sa tieto súdne konania v členských štátoch neuzavreli ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, mali uchovávať päť rokov od uvedeného dátumu, pričom by malo byť možné predĺžiť toto obdobie o ďalších päť rokov.

(157) Na osobné údaje spracúvané na účely tohto nariadenia sa vzťahujú práva na prístup k údajom dotknutej osoby. Prístupom dotknutej osoby k akýmkoľvek informáciám týkajúcim sa hlásenia o podozrivých transakciách by sa však vážne narušila účinnosť boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. Preto môžu byť odôvodnené výnimky z tohto práva a jeho obmedzenia v súlade s článkom 23 nariadenia (EÚ) 2016/679. Dotknutá osoba má právo žiadať, aby orgán uvedený v článku 51 nariadenia (EÚ) 2016/679 skontroloval zákonnosť spracovania, a má právo uplatniť súdny prostriedok nápravy uvedený v článku 79 uvedeného nariadenia. Uvedený orgán môže konať aj z úradnej moci, ak sa tak stanovuje v nariadení (EÚ) 2016/679. Bez toho, aby boli dotknuté obmedzenia práva na prístup, by mal mať dozorný orgán možnosť informovať dotknutú osobu, že sa vykonali všetky potrebné overenia zo strany dozorného orgánu, a o výsledku overenia, pokiaľ ide o zákonnosť dotknutého spracovania.

(158) Povinné subjekty by sa mohli rozhodnúť využiť služby iných súkromných prevádzkovateľov. Rámec v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by sa však mal uplatňovať len na povinné subjekty a povinné subjekty by mali naďalej niesť plnú zodpovednosť za plnenie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu. V záujme právnej istoty a s cieľom zabrániť neúmyselnému zahrnutiu niektorých služieb do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia treba objasniť, že osoby, ktoré len menia papierové dokumenty na elektronické údaje a konajú na základe zmluvy s povinným subjektom, a osoby, ktoré úverovým inštitúciám alebo finančným inštitúciám poskytujú výlučne systémy posielania správ alebo iné podporné systémy na prevod finančných prostriedkov v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366 alebo systémy zúčtovania a vyrovnania, nepatria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

(159) Povinné subjekty by mali získať a uchovávať primerané a presné informácie o skutočnom vlastníctve a kontrole právnických osôb. Keďže akcie na doručiteľa udeľujú vlastníctvo osobe, ktorá vlastní osvedčenie o akciách na doručiteľa, konečnému užívateľovi výhod umožňujú zostať v anonymite. Aby sa takéto akcie nezneužívali na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, obchodné spoločnosti, iné ako tie, ktoré majú kótované cenné papiere na regulovanom trhu alebo ktorých akcie sú emitované ako sprostredkované cenné papiere, by mali všetky existujúce akcie na doručiteľa konvertovať na akcie na meno, imobilizovať ich alebo ich uložiť vo finančnej inštitúcii. Okrem toho by sa opčné listy na akcie na doručiteľa mali povoliť len v sprostredkovanej forme.

(160) Anonymná povaha kryptoaktív ich vystavuje rizikám zneužitia na trestné účely. Anonymné účty kryptoaktív a iné anonymizačné nástroje znemožňujú vysledovateľnosť prevodov kryptoaktív a sťažujú identifikáciu prepojených transakcií, ktoré môžu vyvolať podozrenie, alebo uplatnenie primeranej úrovne náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. S cieľom zabezpečiť účinné uplatňovanie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu na kryptoaktíva je nevyhnutné zakázať poskytovanie a správu anonymných účtov kryptoaktív alebo účtov umožňujúcich anonymizáciu alebo zvýšenú obfuskáciu transakcií poskytovateľmi služieb kryptoaktív, a to aj prostredníctvom mincí zvyšujúcich anonymitu. Uvedený zákaz sa nevzťahuje na poskytovateľov hardvéru a softvéru alebo poskytovateľov samohosťovaných peňaženiek, pokiaľ nemajú prístup k peňaženkám kryptoaktív alebo nemajú nad nimi kontrolu.

(161) Využívanie veľkých hotovostných platieb je ľahko zneužiteľné na pranie špinavých peňazí a financovanie terorizmu a táto zneužiteľnosť nebola dostatočne zmiernená požiadavkou, aby osoby obchodujúce s tovarom podliehali pravidlám boja proti praniu špinavých peňazí pri uskutočňovaní alebo prijímaní hotovostných platieb vo výške 10 000 EUR alebo viac. Rozdiely v prístupoch medzi členskými štátmi zároveň oslabili rovnaké podmienky v rámci vnútorného trhu na úkor podnikov nachádzajúcich sa v členských štátoch s prísnejšími kontrolami. Preto treba pri veľkých hotovostných platbách zaviesť celoúnijný limit vo výške 10 000 EUR. Členské štáty by mali mať možnosť prijať nižšie limity a ďalšie prísnejšie ustanovenia, pokiaľ presadzujú legitímne ciele vo verejnom záujme. Vzhľadom na to, že rámec boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu je založený na regulácii podnikateľskej sféry hospodárstva, limit by sa nemal vzťahovať na platby medzi fyzickými osobami, ktoré nekonajú v rámci pracovnej činnosti. Okrem toho, aby sa predišlo tomu, že sa celoúnijným limitom neúmyselne vytvoria prekážky pre osoby, ktoré nepoužívajú bankové služby alebo k nim nemajú prístup, aby vykonávali platby, alebo aby podniky vkladali príjmy zo svojich činností na svoje účty, by aj platby alebo vklady uskutočnené v priestoroch úverových inštitúcií, platobných inštitúcií alebo inštitúcií elektronických peňazí mali byť oslobodené od uplatňovania tohto limitu.

(162) Hotovostné platby alebo vklady uskutočnené v priestoroch úverových inštitúcií, poskytovateľov platobných služieb a poskytovateľov elektronických peňazí, ktoré prekračujú limit pre veľké hotovostné platby, by sa nemali automaticky považovať za ukazovateľ alebo za podozrenie z prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu. Ohlasovanie takýchto transakcií umožňuje jednotkám FIU posúdiť a identifikovať vzorce pohybu peňažných prostriedkov a takéto informácie prispievajú k operačným alebo strategickým analýzam jednotiek FIU, pričom povaha zverejnenia informácií na základe limitov ich odlišuje od hlásení o podozrivých transakciách. Na tento účel zverejňovanie informácií na základe limitov nenahrádza požiadavku ohlasovať podozrivé transakcie alebo uplatňovať opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti v prípadoch s vyšším rizikom. Malo by byť možné, aby jednotky FIU požadovali, aby sa hlásenia predkladali v konkrétnej lehote, ktorá by mohla zahŕňať pravidelné predkladanie na súhrnnom základe.

(163) Môžu sa vyskytnúť prípady, keď dôvody vyššej moci, spôsobené napríklad prírodnými katastrofami, vedú k rozsiahlej strate prístupu k iným platobným mechanizmom, než sú peňažné prostriedky. V takýchto prípadoch by členské štáty mali mať možnosť pozastaviť uplatňovanie limitu pri veľkých hotovostných platbách. Takéto pozastavenie je mimoriadnym opatrením a malo by sa uplatňovať len v prípade potreby v reakcii na výnimočné, riadne odôvodnené situácie. Nemožnosť prístupu k finančným službám nie je platným dôvodom na pozastavenie uplatňovania limitu, ak je spôsobená tým, že členský štát nezaručil spotrebiteľom prístup k finančnej infraštruktúre na celom jeho území.

(164) Komisia by mala posúdiť náklady, prínosy a vplyvy úpravy limitu na veľké hotovostné platby na úrovni Únie s cieľom ešte viac zlepšiť rovnaké podmienky pre podniky a obmedziť príležitosti pre páchateľov trestných činov používať peňažné prostriedky na pranie špinavých peňazí. V rámci uvedeného posúdenia by sa mala zvážiť najmä najvhodnejšia úroveň harmonizovaného limitu hotovostných platieb na úrovni Únie vzhľadom na súčasné existujúce limity hotovostných platieb zavedené vo veľkom počte členských štátov, presadenie takéhoto limitu na úrovni Únie a účinky takéhoto limitu na postavenie eura ako zákonného platidla.

(165) Komisia by mala posúdiť aj náklady, prínosy a vplyvy zníženia 25 % limitu na identifikáciu konečných užívateľov výhod, ak sa kontrola vykonáva prostredníctvom vlastníckeho podielu. V rámci uvedeného posúdenia by sa mali zvážiť najmä poznatky získané z členských štátov alebo tretích krajín, ktoré zaviedli nižšie limity.

(166) Riziká spojené s tovarom vysokej hodnoty sa môžu rozšíriť aj na iný tovar, ktorý je vysoko prenosný, ako sú odevy a odevné doplnky. Komisia by preto mala posúdiť potrebu rozšíriť rozsah pôsobnosti povinných subjektov tak, aby zahŕňal osoby obchodujúce s takýmto tovarom vysokej hodnoty. Okrem toho vzhľadom na to, že týmto nariadením sa po prvýkrát na úrovni Únie zavádza povinné zverejňovanie informácií na základe limitov v súvislosti s určitým tovarom vysokej hodnoty, Komisia by mala na základe skúseností získaných v súvislosti s vykonávaním tohto nariadenia posúdiť potrebu rozšíriť rozsah tovaru, na ktorý sa vzťahuje zverejňovanie informácií na základe limitov, a harmonizovať formát takéhoto zverejňovania vzhľadom na využívanie zverejňovania informácií na základe limitov jednotkami FIU. Vzhľadom na riziká spojené s tovarom vysokej hodnoty v zónach voľného obchodu by Komisia mala tiež posúdiť potrebu rozšíriť rozsah informácií, ktoré majú ohlasovať hospodárske subjekty, ktoré v takýchto zónach voľného obchodu s tovarom vysokej hodnoty obchodujú a skladujú ho tam.

(167) S cieľom zabezpečiť konzistentné uplatňovanie požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o identifikáciu vysokorizikových tretích krajín, tretích krajín s nedostatkami v oblasti dodržiavania súladu s predpismi a tretích krajín predstavujúcich osobitnú a vážnu hrozbu pre finančný systém Únie ako aj protiopatrení alebo osobitných opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti zmierňujúce riziká pochádzajúce z takýchto tretích krajín; identifikáciu ďalších prípadov zvýšeného rizika s vplyvom na Úniu a súvisiacich opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti; identifikáciu spoločných dodatočných kategórií významných verejných funkcií; identifikáciu kategórií podnikateľských subjektov spájaných so zvýšenými rizikami a súvisiace nižšie limity na účely identifikácie skutočného vlastníctva prostredníctvom vlastníckeho podielu; vymedzenie kategórií porušení požiadaviek na transparentnosť skutočného vlastníctva, ktoré podliehajú sankciám, a osôb zodpovedných za takéto porušenia, ukazovateľov klasifikácie úrovne závažnosti uvedených porušení a kritéria, ktoré treba zohľadniť pri stanovení úrovne sankcií. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ([29]). Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov, a experti Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín expertov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

(168) Komisia je splnomocnená prijímať regulačné technické predpisy vypracované úradom AMLA, ktorými sa bližšie určia minimálne požiadavky týkajúce sa celoskupinových politík, postupov a kontrol vrátane minimálnych noriem na výmenu informácií v rámci skupiny, kritériá na identifikáciu materského podniku a podmienky, za akých sa od štruktúr so spoločným vlastníctvom, riadením či kontrolami dodržiavania súladu vyžaduje uplatňovanie celoskupinových politík, postupov a kontrol; bližšie určí druh dodatočných opatrení vrátane minimálnych opatrení, ktoré majú skupiny prijať, ak právo tretích krajín nepovoľuje vykonávanie celoskupinových politík, postupov a kontrol a dodatočné opatrenia dohľadu; bližšie určia povinné subjekty, sektory alebo transakcie, ktoré sa spájajú s vyšším rizikom a ktoré vykonávajú príležitostné transakcie v nižšej hodnote, súvisiace hodnoty, kritériá na identifikáciu príležitostných transakcií a obchodných vzťahov a kritériá na identifikáciu prepojenej transakcie na účely vykonávania náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi; a bližšie určia informácie potrebné na vykonávanie náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi. Komisia by mala prijať uvedené regulačné technické predpisy prostredníctvom delegovaných aktov podľa článku 290 ZFEÚ a v súlade s článkom 49 nariadenia (EÚ) 2024/1620.

(169) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci s cieľom stanoviť metodiku na identifikáciu tretích krajín, ktoré predstavujú osobitnú a vážnu hrozbu pre finančný systém Únie; stanoviť formát na zostavenie a oznamovanie zoznamov významných verejných funkcií členských štátov a identifikovať druhy právnych subjektov a druhy právnych zoskupení podobných účelovo zriadeným trustom, ktoré sa riadia právom členských štátov. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ([30]). Na Komisiu by sa mali preniesť aj vykonávacie právomoci s cieľom rozhodnúť o ukončení osobitných dodatočných vnútroštátnych protiopatrení.

([29]) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

([30]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

(170) Komisia by mala byť splnomocnená prijímať vykonávacie technické predpisy vypracované úradom AMLA, ktorými sa bližšie určí formát, ktorý sa má používať na ohlasovanie podozrení a na poskytovanie záznamov o transakciách, a formát, ktoré majú jednotky FIU použiť pri oznamovaní informácií Európskej prokuratúre. Komisia by mala prijať uvedené regulačné technické predpisy prostredníctvom delegovaných aktov podľa článku 291 ZFEÚ a v súlade s článkom 53 nariadenia (EÚ) 2024/1620.

(171) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú sa zásady uznané v charte, najmä právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, právo na ochranu osobných údajov a sloboda podnikania.

(172) V súlade s článkom 21 charty, v ktorom sa zakazuje diskriminácia z akéhokoľvek dôvodu, by povinné subjekty mali vykonávať posudzovania rizík v kontexte náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi bez diskriminácie.

(173) Pri príprave správy o hodnotení vykonávania tohto nariadenia by Komisia mala venovať náležitú pozornosť dodržiavaniu základných práv a zásad, ktoré boli uznané v charte.

(174) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to predísť využívaniu finančného systému Únie na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov jeho rozsahu alebo dôsledkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o EÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(175) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/1725 sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý vydal stanovisko 22. septembra 2021 ([31]),

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

ODDIEL 1

Predmet úpravy a vymedzenie pojmov

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa stanovujú pravidlá týkajúce sa:

a) opatrení, ktoré majú uplatňovať povinné subjekty s cieľom predchádzať praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

b) požiadaviek na transparentnosť skutočného vlastníctva pre právne subjekty, účelovo zriadené trusty a podobné právne zoskupenia;

c) opatrení na obmedzenie zneužívania anonymných nástrojov.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

([31]) Ú. v. EÚ C 524, 29.12.2021, s. 10.

1. „pranie špinavých peňazí“ je konanie uvedené v článku 3 ods. 1 a 5 smernice (EÚ) 2018/1673 vrátane napomáhania uvedenému konaniu, navádzania naň, podnecovania k nemu a pokusu oň bez ohľadu na to, či činnosti, z ktorých pochádza daný majetok určený na legalizáciu, boli vykonané na území členského štátu alebo na území tretej krajiny; vedomosť, úmysel alebo účel, ktoré sa požadujú ako prvok uvedeného konania, môžu byť odvodené z objektívnych skutkových okolností;

2. „financovanie terorizmu“ je konanie uvedené v článku 11 smernice (EÚ) 2017/541 vrátane napomáhania uvedenému konaniu, navádzania naň, podnecovania k nemu a pokusu oň bez ohľadu na to, či k nemu dochádza na území členského štátu alebo na území tretej krajiny; vedomosť, úmysel alebo účel, ktoré sa požadujú ako prvok uvedeného konania, môžu byť odvodené z objektívnych skutkových okolností;

3. „trestná činnosť“ je trestná činnosť v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 smernice (EÚ) 2018/1673, ako aj podvod poškodzujúci finančné záujmy Únie v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 2 smernice (EÚ) 2017/1371, pasívna a aktívna korupcia v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 2 a sprenevera v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 3 druhom pododseku uvedenej smernice;

4. „finančné prostriedky“ alebo „majetok“ je majetok v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 2 smernice (EÚ) 2018/1673;

5. „úverová inštitúcia“ je:

   a) úverová inštitúcia v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;

   b) pobočka úverovej inštitúcie v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 17 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ak sa nachádza v Únii bez ohľadu na to, či sa jej ústredie nachádza v členskom štáte alebo v tretej krajine;

6. „finančná inštitúcia“ je:

   a) podnik iný než úverová inštitúcia alebo investičná spoločnosť, ktorý vykonáva jednu alebo viacero činností uvedených v bodoch 2 až 12, 14 a 15 prílohy I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ ([32]) vrátane činností zmenární (bureaux de change), ale s výnimkou činností uvedených v bode 8 prílohy I k smernici (EÚ) 2015/2366, alebo podnik, ktorého hlavnou činnosťou je nadobúdať účasti vrátane finančnej holdingovej spoločnosti, zmiešanej finančnej holdingovej spoločnosti a finančnej holdingovej spoločnosti so zmiešanou činnosťou;

   b) poisťovňa v zmysle vymedzenia v článku 13 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES ([33]), pokiaľ vykonáva činnosti životného poistenia alebo iného investičného poistenia, na ktoré sa vzťahuje uvedená smernica, vrátane holdingových poisťovní a zmiešaných holdingových poisťovní v zmysle vymedzenia v článku 212 ods. 1 písm. f) a g) smernice 2009/138/ES;

   c) sprostredkovateľ poistenia v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 3 smernice (EÚ) 2016/97, ak koná v súvislosti so životným poistením a inými službami v oblasti investičného poistenia, s výnimkou sprostredkovateľa poistenia, ktorý nevyberá poistné ani sumy určené pre klienta a ktorý koná na zodpovednosť jednej alebo viacerých poisťovní alebo sprostredkovateľov poistenia v prípade tých produktov, ktoré sa ich týkajú;

   d) investičná spoločnosť v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ ([34]);

   e) podnik kolektívneho investovania, najmä:

      i) podnik kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (ďalej len „PKIPCP“) v zmysle vymedzenia v článku 1 ods. 2 smernice 2009/65/ES a jeho správcovská spoločnosť v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. b) uvedenej smernice alebo investičná spoločnosť, ktorej bolo udelené povolenie v súlade s uvedenou smernicou a ktorá neurčila správcovskú spoločnosť, ktoré sprístupňujú na nákup podielové listy PKIPCP v Únii;

([32]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

([33]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/138/ES z 25. novembra 2009 o začatí a vykonávaní poistenia a zaistenia (Solventnosť II) (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2009, s. 1).

([34]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/65/EÚ z 15. mája 2014 o trhoch s finančnými nástrojmi, ktorou sa mení smernica 2002/92/ES a smernica 2011/61/EÚ (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 349).

ii) alternatívny investičný fond v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2011/61/EÚ a jeho správca alternatívnych investičných fondov v zmysle vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. b) uvedenej smernice, ktorí patria do rozsahu pôsobnosti stanoveného v článku 2 uvedenej smernice;

f) centrálny depozitár cenných papierov v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 ([35]);

g) veriteľ v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ ([36]) a v článku 3 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ([37]);

h) sprostredkovateľ úverov v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 5 smernice 2014/17/EÚ a v článku 3 písm. f) smernice 2008/48/ES pri držbe finančných prostriedkov v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366 v súvislosti so zmluvou o úvere s výnimkou sprostredkovateľa úveru, ktorý vykonáva činnosti na zodpovednosť jedného alebo viacerých veriteľov alebo sprostredkovateľov úveru;

i) poskytovateľ služieb kryptoaktív;

j) pobočka finančnej inštitúcie uvedená v písmenách a) až i), ak sa nachádza v Únii bez ohľadu na to, či sa jej ústredie nachádza v členskom štáte alebo v tretej krajine;

7. „kryptoaktívum“ je kryptoaktívum v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 bode 5 nariadenia (EÚ) 2023/1114 okrem prípadov, ak patrí do kategórií uvedených v článku 2 ods. 4 uvedeného nariadenia;

8. „služby kryptoaktív“ sú služby kryptoaktív v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 bode 16 nariadenia (EÚ) 2023/1114 s výnimkou prípadov, keď poskytuje poradenstvo o kryptoaktívach, ako sa uvádza v článku 3 ods. 1 bode 16 písm. h) uvedeného nariadenia;

9. „poskytovateľ služieb kryptoaktív“ je poskytovateľ služieb kryptoaktív v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 1 bode 15 nariadenia (EÚ) 2023/1114, ak vykonáva jednu alebo viac služieb kryptoaktív;

10. „finančná holdingová spoločnosť so zmiešanou činnosťou“ je podnik iný ako finančná holdingová spoločnosť alebo zmiešaná finančná holdingová spoločnosť, ktorý nie je dcérskym podnikom iného podniku a ktorého dcérske podniky zahŕňajú aspoň jednu úverovú inštitúciu alebo finančnú inštitúciu;

11. „poskytovateľ služieb trustov alebo služieb pre obchodné spoločnosti“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá ako svoju podnikateľskú činnosť poskytuje tretím stranám ktorúkoľvek z týchto služieb:

a) zakladanie obchodných spoločností alebo iných právnických osôb;

b) konanie ako riaditeľ alebo tajomník obchodnej spoločnosti, spoločník vo verejnej obchodnej spoločnosti (partnership) alebo v podobnej pozícii vo vzťahu k iným právnickým osobám, alebo zabezpečenie takého konania inou osobou;

c) zabezpečenie sídla, obchodnej adresy, adresy na doručovanie alebo administratívnej adresy ako aj ostatných súvisiacich služieb pre obchodnú spoločnosť, verejnú obchodnú spoločnosť alebo akúkoľvek inú právnickú osobu či právne zoskupenie;

d) konanie ako správca účelovo zriadeného trustu, alebo vykonávanie rovnocennej funkcie v prípade podobného právneho zoskupenia, alebo zabezpečenie takého konania inou osobou;

e) konanie ako poverený akcionár pre inú osobu alebo zabezpečenie takého konania inou osobou;

12. „služby v oblasti hazardných hier“ je služba, ktorá zahŕňa uzatvorenie stávky, ktorá má peňažnú hodnotu, v hazardných hrách vrátane tých, ktoré zahŕňajú prvok zručnosti, ako napríklad lotérie, kasínové hry, pokrové hry a stávkové transakcie, ktoré sa poskytujú na fyzickom mieste alebo akýmikoľvek prostriedkami na diaľku, elektronicky alebo prostredníctvom inej technológie umožňujúcej komunikáciu a ktoré sa poskytujú na individuálnu žiadosť príjemcu služieb;

([35]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 909/2014 z 23. júla 2014 o zlepšení vyrovnania transakcií s cennými papiermi v Európskej únii, centrálnych depozitároch cenných papierov a o zmene smerníc 98/26/ES a 2014/65/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 236/2012 (Ú. v. EÚ L 257, 28.8.2014, s. 1).

([36]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 60, 28.2.2014, s. 34).

([37]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 22.5.2008, s. 66).

13. „nefinančná holdingová spoločnosť so zmiešanou činnosťou“ je podnik iný ako finančná holdingová spoločnosť alebo zmiešaná finančná holdingová spoločnosť, ktorý nie je dcérskym podnikom iného podniku a ktorého dcérske podniky zahŕňajú aspoň jeden povinný subjekt uvedený v článku 3 bode 3;

14. „samohosťovaná adresa“ je samohosťovaná adresa v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 20 nariadenia (EÚ) 2023/1113;

15. „poskytovateľ služieb hromadného financovania“ je poskytovateľ služieb hromadného financovania v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) 2020/1503;

16. „sprostredkovateľ hromadného financovania“ je podnik iný ako poskytovateľ služieb hromadného financovania, ktorého činnosťou je prostredníctvom internetového informačného systému otvoreného pre verejnosť alebo pre obmedzený počet financujúcich subjektov párovať alebo uľahčovať párovanie:

    a) vlastníkov projektu, ktorými sú akékoľvek fyzické alebo právnické osoby, ktoré žiadajú o financovanie projektov pozostávajúcich z jednej alebo zo súboru vopred vymedzených operácií zameraných na konkrétny cieľ vrátane získavania finančných prostriedkov na konkrétny účel alebo podujatie bez ohľadu na to, či sú tieto projekty navrhnuté pre verejnosť alebo pre obmedzený počet financujúcich subjektov, a

    b) financujúcich subjektov, ktorými sú akékoľvek fyzické alebo právnické osoby prispievajúce na financovanie projektov prostredníctvom úverov s úrokom alebo bez neho alebo prostredníctvom darov vrátane prípadov, keď takéto dary oprávňujú darcu na získanie nemateriálnej výhody;

17. „elektronické peniaze“ sú elektronické peniaze v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES ([38]), ale bez peňažnej hodnoty uvedenej v článku 1 ods. 4 a 5 uvedenej smernice;

18. „organizačná jednotka“ je skutočný výkon hospodárskej činnosti, na ktorú sa vzťahuje článok 3, povinným subjektom v inom členskom štáte alebo tretej krajine, než je krajina, v ktorej sa nachádza jeho ústredie, počas neobmedzeného časového obdobia a prostredníctvom stabilnej infraštruktúry vrátane:

    a) pobočky alebo dcérskeho podniku;

    b) v prípade úverových inštitúcií a finančných inštitúcií infraštruktúry, ktorú možno v rámci prudenciálnej regulácie považovať za organizačnú jednotku;

19. „obchodný vzťah“ je obchodný, profesionálny alebo komerčný vzťah spojený s pracovnými činnosťami povinného subjektu, ktorý je vytvorený medzi povinným subjektom a klientom, a to aj v prípade, že neexistuje písomná zmluva, a od ktorého sa očakáva, že bude mať v čase nadviazania kontaktu prvok opakovania alebo trvania alebo takýto prvok následne získa;

20. „prepojené transakcie“ sú dve alebo viaceré transakcie s rovnakým alebo podobným pôvodom, miestom určenia a účelom alebo inými relevantnými charakteristikami za určité obdobie;

21. „tretia krajina“ je akákoľvek jurisdikcia, nezávislý štát alebo autonómne územie, ktoré nie sú súčasťou Únie a ktoré majú vlastné právne predpisy alebo režim presadzovania predpisov v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

22. „korešpondenčný vzťah“ je:

    a) poskytovanie bankových služieb jednou úverovou inštitúciou ako korešpondentom inej úverovej inštitúcii ako respondentovi vrátane poskytovania bežného účtu alebo iného účtu pasív a súvisiacich služieb, ako je riadenie hotovosti, cezhraničné prevody finančných prostriedkov v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366, zúčtovanie šekov, platobno-korešpondenčné účty a zmenárenské služby;

    b) vzťahy medzi úverovými inštitúciami, medzi finančnými inštitúciami a medzi úverovými a finančnými inštitúciami navzájom, a to aj ak korešpondenčná inštitúcia poskytuje podobné služby respondentskej inštitúcii, a vrátane vzťahov, ktoré sú založené na účely transakcií s cennými papiermi alebo prevodov finančných prostriedkov v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366, transakcií v kryptoaktívach alebo prevodov kryptoaktív;

23. „fiktívna inštitúcia“ je:

([38]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/110/ES zo 16. septembra 2009 o začatí a vykonávaní činností a dohľade nad obozretným podnikaním inštitúcií elektronického peňažníctva, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje smernica 2000/46/ES (Ú. v. EÚ L 267, 10.10.2009, s. 7).

a) v prípade úverových inštitúcií a finančných inštitúcií iných ako poskytovateľov služieb kryptoaktív: úverová inštitúcia alebo finančná inštitúcia, alebo inštitúcia, ktorá vykonáva činnosti rovnocenné s tými, ktoré vykonávajú úverové inštitúcie a finančné inštitúcie, založená v jurisdikcii, v ktorej nie je fyzicky prítomná, pričom takáto prítomnosť zahŕňa zmysluplnú správu a manažment, a ktorá nie je pridružená k regulovanej finančnej skupine;

b) v prípade poskytovateľov služieb kryptoaktív: subjekt, ktorého názov je v registri zriadenom Európskym orgánom pre cenné papiere a trhy v súlade s článkom 110 nariadenia (EÚ) 2023/1114, alebo subjekt z tretej krajiny, ktorý poskytuje služby kryptoaktív bez licencie alebo registrácie a bez toho, aby tam podliehal dohľadu v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

24. „účet kryptoaktív“ je účet kryptoaktív v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 19 nariadenia (EÚ) 2023/1113;

25. „mince zvyšujúce anonymitu“ sú kryptoaktíva, ktoré majú zabudované prvky určené na to, aby sa informácie o prevode kryptoaktív anonymizovali, či už systematicky alebo voliteľne;

26. „virtuálny IBAN“ je identifikátor, ktorý vedie k presmerovaniu platieb na platobný účet identifikovaný číslom IBAN odlišným od uvedeného identifikátora;

27. „identifikátor právneho subjektu“ je jedinečný alfanumerický referenčný kód na základe normy ISO 17442, ktorý je pridelený právnemu subjektu;

28. „konečný užívateľ výhod“ je každá fyzická osoba, ktorá v konečnom dôsledku vlastní alebo kontroluje právny subjekt alebo účelovo zriadený trust alebo podobné právne zoskupenie;

29. „účelovo zriadený trust“ je trust, ktorý úmyselne zriadil zriaďovateľ medzi živými alebo pre prípad smrti, zvyčajne vo forme písomného dokumentu, s cieľom umiestniť majetok pod kontrolu správcu v prospech oprávnenej osoby alebo na konkrétny účel;

30. „potenciálne oprávnené osoby“ sú fyzické alebo právnické osoby alebo okruh fyzických alebo právnických osôb, spomedzi ktorých môžu správcovia vybrať oprávnené osoby v rámci diskrečných trustov;

31. „vopred určený príjemca“ sú fyzické alebo právnické osoby alebo okruh fyzických alebo právnických osôb, ktoré sú oprávnenými osobami v rámci diskrečného trustu v prípade, že správcovia nevyužijú svoju diskrečnú právomoc;

32. „právne zoskupenie“ je účelovo zriadený trust alebo zoskupenie, ktorá má podobnú štruktúru alebo funkciu ako účelovo zriadený trust, vrátane fiducie a určitých typov Treuhand a fideicomiso;

33. „základné informácie“ sú:

a) vo vzťahu k právnemu subjektu:

i) právna forma a názov právneho subjektu;

ii) akt o založení a stanovy, ak sú uvedené v osobitnom dokumente;

iii) adresa registrovaného alebo oficiálneho sídla a v prípade, že ide o odlišnú adresu, adresa hlavného miesta podnikateľskej činnosti a krajina založenia;

iv) zoznam právnych zástupcov;

v) v náležitých prípadoch zoznam akcionárov alebo členov vrátane informácií o počte akcií v držbe každého akcionára a kategóriách týchto akcií a povahe súvisiacich hlasovacích práv;

vi) registračné číslo, európsky jedinečný identifikátor, daňové identifikačné číslo a identifikátor právneho subjektu, ak sú k dispozícii;

vii) v prípade nadácií majetok, ktorý má nadácia v držbe na plnenie svojich cieľov;

b) vo vzťahu k právnemu zoskupeniu:

i) názov alebo jedinečný identifikátor právneho zoskupenia;

ii) trustová listina alebo rovnocenný dokument;

iii) prípadné účely právneho zoskupenia;

iv) majetok držaný v rámci právneho zoskupenia alebo prostredníctvom neho spravovaný;

v) miesto bydliska správcu účelovo zriadeného trustu alebo osôb zastávajúcich rovnocenné pozície v podobnom právnom zoskupení, a ak sa líši, aj miesto odkiaľ sú účelovo zriadený trust alebo podobné právne zoskupenie spravované;

34. „politicky exponovaná osoba“ je fyzická osoba, ktorej sú alebo ktorej boli zverené významné verejné funkcie, ktoré zahŕňajú:

a) v členskom štáte:

i) hlavy štátov, predsedov vlád, ministrov a štátnych tajomníkov alebo zástupcov ministrov;

ii) poslancov parlamentu alebo členov podobných zákonodarných orgánov;

iii) členov riadiacich orgánov politických strán, ktorí zastávajú funkcie vo vnútroštátnych výkonných alebo zákonodarných orgánoch alebo v regionálnych alebo miestnych výkonných alebo zákonodarných orgánoch, zastupujúcich volebné obvody s aspoň 50 000 obyvateľmi;

iv) členov najvyšších súdov, ústavných súdov alebo iných justičných orgánov vyššieho stupňa, proti rozhodnutiu ktorých sa s výnimkou výnimočných okolností nemožno odvolať;

v) členov dvorov audítorov alebo rád centrálnych bánk;

vi) veľvyslancov, chargés d'affaires a vysokopostavených dôstojníkov ozbrojených síl;

vii) členov správnych, riadiacich alebo dozorných orgánov podnikov kontrolovaných v rámci ktoréhokoľvek zo vzťahov uvedených v článku 22 smernice 2013/34/EÚ buď štátom, alebo, ak sa tieto podniky považujú za stredne veľké alebo veľké podniky alebo stredne veľké alebo veľké skupiny v zmysle vymedzenia v článku 3 ods. 3, 4, 6 a 7 uvedenej smernice, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi;

viii) vedúcich predstaviteľov regionálnych a miestnych orgánov vrátane združení obcí a metropolitných regiónov s najmenej 50 000 obyvateľmi;

ix) iné významné verejné funkcie stanovené členskými štátmi;

b) v medzinárodnej organizácii:

i) najvyššie postavených funkcionárov, ich zástupcov a členov správnej rady alebo rovnocenné funkcie v rámci medzinárodnej organizácie;

ii) zástupcov v členskom štáte alebo predstaviteľov pri Únii;

c) na úrovni Únie:

funkcie na úrovni inštitúcií a orgánov Únie, ktoré sú rovnocenné s funkciami uvedenými v písmene a) bodoch i), ii), iv), v) a vi);

d) v tretej krajine:

funkcie, ktoré sú rovnocenné s funkciami uvedenými v písmene a);

35. „rodinný príslušník“ je:

a) manžel/manželka alebo osoba v registrovanom partnerstve, civilnom zväzku alebo podobnom usporiadaní;

b) dieťa a manžel/manželka tohto dieťaťa alebo osoba v registrovanom partnerstve, civilnom zväzku alebo podobnom usporiadaní s týmto dieťaťom;

c) rodič;

d) v prípade funkcií uvedených v bode 34 písm. a) bode i) a rovnocenných funkcií na úrovni Únie alebo v tretej krajine súrodenec;

36. „osoba známa ako blízka osoba“ je:

a) fyzická osoba, o ktorej je známe, že je spolu s politicky exponovanou osobou konečným užívateľom výhod v súvislosti s právnymi subjektmi alebo právnymi zoskupeniami, alebo ktorá má s touto osobou iné úzke obchodné vzťahy;

b) fyzická osoba, ktorá je jediným konečným užívateľom výhod v súvislosti s právnym subjektom alebo právnym zoskupením, o ktorých je známe, že boli zriadené *de facto* v prospech politicky exponovanej osoby;

37. „riadiaci orgán“ je orgán alebo orgány povinného subjektu vymenované v súlade s vnútroštátnym právom, ktoré sú oprávnené stanovovať stratégiu, ciele a celkové smerovanie povinného subjektu a ktoré vykonávajú dohľad nad rozhodovaním manažmentu a monitorujú ho, pričom zahŕňajú osoby, ktoré skutočne riadia obchodnú činnosť povinného subjektu; ak takýto orgán neexistuje, osoba, ktorá skutočne riadi obchodnú činnosť povinného subjektu;

38. „riadiaci orgán v riadiacej funkcii“ je riadiaci orgán zodpovedný za každodenné riadenie povinného subjektu;

39. „riadiaci orgán vo funkcii dohľadu“ je riadiaci orgán konajúci vo funkcii dohľadu nad rozhodovaním manažmentu a monitorovania tohto rozhodovania;

40. „vrcholový manažment“ sú členovia riadiaceho orgánu v riadiacej funkcii ako aj úradníci a zamestnanci s dostatočnými vedomosťami o vystavení povinného subjektu riziku prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktorý je na dostatočne vysokej riadiacej úrovni, aby prijímal rozhodnutia ovplyvňujúce vystavenie inštitúcie riziku;

41. „skupina“ je skupina podnikov, ktorá pozostáva z materského podniku, jeho dcérskych podnikov, ako aj podnikov navzájom prepojených vzťahom v zmysle článku 22 smernice 2013/34/EÚ;

42. „materský podnik“ je:

a) v prípade skupín, ktorých ústredie sa nachádza v Únii, povinný subjekt, ktorý je materským podnikom v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 9 smernice 2013/34/EÚ, ktorý sám nie je dcérskym podnikom iného podniku v Únii, za predpokladu, že aspoň jeden dcérsky podnik je povinný subjekt;

b) v prípade skupín, ktorých ústredie sa nachádza mimo Únie, ak sú aspoň dva dcérske podniky povinnými subjektmi usadenými v Únii, podnik v rámci tejto skupiny usadený v Únii, ktorý:

i) je povinným subjektom;

ii) je podnikom, ktorý nie je dcérskym podnikom iného podniku, ktorý je povinným subjektom usadeným v Únii;

iii) má v rámci skupiny dostatočnú dôležitosť a dostatočne chápe činnosti skupiny, na ktoré sa vzťahujú požiadavky tohto nariadenia, a

iv) má zodpovednosť za vykonávanie celoskupinových požiadaviek podľa kapitoly II oddielu 2 tohto nariadenia;

43. „peňažné prostriedky v hotovosti“ sú peňažné prostriedky v hotovosti v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1672 ([39]);

44. „príslušný orgán“ je:

a) finančná spravodajská jednotka (ďalej len „FIU“);

b) dozorný orgán;

([39]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1672 z 23. októbra 2018 o kontrolách peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Únie alebo opúšťajú Úniu, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1889/2005 (Ú. v. EÚ L 284, 12.11.2018, s. 6).

c) orgán verejnej moci, ktorého úlohou je vyšetrovanie alebo stíhanie prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu alebo ktorého úlohou je vysledovanie, zhabanie alebo zmrazenie a konfiškácia majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti;

d) orgán verejnej moci so stanovenou zodpovednosťou za boj proti praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu;

45. „orgán dohľadu“ je orgán poverený úlohami zameranými na zabezpečenie súladu povinných subjektov s požiadavkami tohto nariadenia, a to vrátane úradu AMLA pri plnení úloh, ktoré mu boli zverené v článku 5 ods. 2 nariadenia (EÚ) 2024/1620;

46. „dozorný orgán“ je orgán dohľadu, ktorý je verejným orgánom, alebo orgán verejnej moci vykonávajúci dozor nad samoregulačnými orgánmi pri výkone ich funkcií dohľadu podľa článku 37 smernice (EÚ) 2024/1640, alebo úrad AMLA, keď koná ako orgán dohľadu;

47. „samoregulačný orgán“ je orgán, ktorý zastupuje osoby vykonávajúce dané povolanie, pričom zohráva úlohu pri ich regulácii, pri výkone určitých funkcií dohľadu či monitorovania a pri zabezpečovaní presadzovania pravidiel, ktoré sa ich týkajú;

48. „finančné prostriedky alebo iné aktíva“ sú akékoľvek aktíva okrem iného vrátane finančných aktív, hospodárskych zdrojov vrátane ropy a iných prírodných zdrojov, majetku každého druhu, či už hmotného, alebo nehmotného, hnuteľného alebo nehnuteľného, bez ohľadu na to, ako boli nadobudnuté, a právnych dokumentov alebo nástrojov v akejkoľvek forme vrátane elektronickej alebo digitálnej, ktoré preukazujú vlastnícke právo k takýmto finančným prostriedkom alebo iným aktívam alebo podiel na nich, a to okrem iného vrátane bankových úverov, cestovných šekov, bankových šekov, peňažných poukážok, akcií, cenných papierov, dlhopisov, zmeniek alebo akreditívov, a akýchkoľvek úrokov, dividend alebo iných výnosov z takýchto finančných prostriedkov alebo iných aktív, alebo hodnôt akumulovaných z takýchto finančných prostriedkov alebo iných aktív, alebo hodnôt nimi vytváraných, ako aj akékoľvek iné aktíva, ktoré by sa prípadne mohli použiť na získanie finančných prostriedkov, tovaru alebo služieb;

49. „cielené finančné sankcie“ sú zmrazenie aktív a zákazy priameho alebo nepriameho sprístupnenia finančných prostriedkov alebo iných aktív v prospech označených osôb a subjektov podľa rozhodnutí Rady prijatých na základe článku 29 Zmluvy o EÚ a nariadení Rady prijatých na základe článku 215 ZFEÚ;

50. „finančné sankcie OSN“ sú zmrazenie aktív a zákazy priameho alebo nepriameho sprístupnenia finančných prostriedkov alebo iných aktív v prospech označených osôb a subjektov alebo osôb a subjektov zaradených na zoznam podľa:

a) rezolúcie BR OSN č. 1267 (1999) a jej následných rezolúcií;

b) rezolúcie BR OSN č. 1373 (2001) vrátane určenia, že príslušné sankcie sa budú uplatňovať na konkrétnu osobu alebo subjekt, ako aj verejné oznámenie tohto určenia;

c) finančných sankcií OSN týkajúcich sa financovania šírenia zbraní;

51. „finančné sankcie OSN týkajúce sa financovania šírenia zbraní“ sú zmrazenie aktív a zákazy priameho alebo nepriameho sprístupnenia finančných prostriedkov alebo iných aktív v prospech označených osôb a subjektov alebo osôb a subjektov zaradených na zoznam podľa:

a) rezolúcie BR OSN č. 1718 (2006) a prípadných následných rezolúcií;

b) rezolúcie BR OSN č. 2231 (2015) a prípadných následných rezolúcií;

c) akýchkoľvek iných rezolúcií BR OSN, ktorými sa ukladá zmrazenie aktív a zákazy sprístupnenia finančných prostriedkov alebo iných aktív v súvislosti s financovaním šírenia zbraní hromadného ničenia;

52. „profesionálny futbalový klub“ je každá právnická osoba, ktorá je futbalovým klubom, vlastní ho alebo ho riadi, ktorej bola udelená licencia a zúčastňuje sa na národných futbalových ligách v členskom štáte, a ktorej hráči a zamestnanci sú zmluvne zamestnaní a sú odmeňovaní výmenou za ich služby;

53. „futbalový agent“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá za poplatok poskytuje sprostredkovateľské služby a zastupuje futbalových hráčov alebo profesionálne futbalové kluby pri rokovaniach s cieľom uzavrieť zmluvu týkajúcu sa futbalového hráča alebo zastupuje profesionálne futbalové kluby pri rokovaniach s cieľom uzavrieť dohodu o prestupe futbalového hráča;

54. „tovar vysokej hodnoty“ je tovar uvedený v prílohe IV;

55. „drahé kovy a kamene“ sú kovy a kamene uvedené v prílohe V;

56. „tovar kultúrneho charakteru“ je tovar uvedený v prílohe I k nariadeniu Rady (ES) č. 116/2009 ([40]);

57. „partnerstvo pre výmenu informácií“ je mechanizmus, ktorý umožňuje výmenu a spracúvanie informácií medzi povinnými subjektmi a prípadne príslušnými orgánmi uvedenými v bode 44 písm. a), b) a c) na účely predchádzania praniu špinavých peňazí, jeho predikatívnym trestným činom a financovaniu terorizmu a boja proti nim, a to na vnútroštátnej úrovni alebo cezhranične a bez ohľadu na formu tohto partnerstva.

2. Významné verejné funkcie uvedené v odseku 1 bode 34 sa nepovažujú za kategóriu zahŕňajúcu stredných alebo nižších riadiacich pracovníkov.

3. Ak je to odôvodnené ich organizáciou verejnej správy a rizikom, členské štáty môžu stanoviť nižšie limity na účely označenia týchto významných verejných funkcií:

a) členov riadiacich orgánov politických strán zastúpených na regionálnej alebo miestnej úrovni uvedených v odseku 1 bode 34 písm. a) bode iii);

b) vedúcich predstaviteľov regionálnych alebo miestnych orgánov uvedených v odseku 1 bode 34 písm. a) bode viii).

Členské štáty oznámia uvedené nižšie limity Komisii.

4. Vo vzťahu k odseku 1 bodu 34 písm. a) bodu vii) tohto článku, ak je to odôvodnené ich organizáciou verejnej správy a rizikom, členské štáty môžu na identifikáciu podnikov kontrolovaných regionálnymi alebo miestnymi orgánmi stanoviť nižšie limity ako sú limity vymedzené v článku 3 ods. 3, 4, 6 a 7 smernice 2013/34/EÚ.

Členské štáty oznámia uvedené nižšie limity Komisii.

5. Ak je to odôvodnené ich sociálnymi a kultúrnymi štruktúrami a rizikom, členské štáty môžu na účely označenia súrodencov za rodinných príslušníkov politicky exponovaných osôb uplatňovať širší rozsah funkcií uvedených v odseku 1 bode 35 písm. d).

Členské štáty oznámia uvedený širší rozsah funkcií Komisii.

ODDIEL 2

Rozsah pôsobnosti

Článok 3

Povinné subjekty

Na účely tohto nariadenia sa za povinné subjekty považujú tieto subjekty:

1. úverové inštitúcie;

2. finančné inštitúcie;

3. tieto fyzické alebo právnické osoby konajúce pri výkone svojich pracovných činností:

   a) audítori, externí účtovníci a daňoví poradcovia a každá iná fyzická alebo právnická osoba vrátane nezávislých príslušníkov právnického povolania, ako sú advokáti, ktorá sa zaväzuje poskytovať priamo alebo prostredníctvom iných osôb, s ktorými je uvedená iná osoba prepojená, materiálnu pomoc, pomoc alebo poradenstvo v daňových záležitostiach ako hlavnú podnikateľskú alebo pracovnú činnosť;

   b) notári, advokáti a iné osoby vykonávajúce nezávislé právnické povolanie, ak sa podieľajú, či už konaním v mene a v prospech svojho klienta, na akejkoľvek finančnej transakcii alebo transakcii s nehnuteľnosťami, alebo poskytnutím pomoci pri plánovaní alebo vykonávaní transakcií pre svojich klientov, ktoré sa týkajú:

([40]) Nariadenie Rady (ES) č. 116/2009 z 18. decembra 2008 o vývoze tovaru kultúrneho charakteru (Ú. v. EÚ L 39, 10.2.2009, s. 1).

i) nákupu a predaja nehnuteľností alebo podnikateľských subjektov;

ii) správy peňazí, cenných papierov alebo iných aktív vrátane kryptoaktív klienta;

iii) otvárania alebo správy bankových účtov, sporiacich účtov, účtov cenných papierov alebo účtov kryptoaktív;

iv) organizovania príspevkov potrebných na založenie, prevádzku alebo riadenie obchodných spoločností;

v) zakladania, zriaďovania, prevádzky alebo riadenia trustov, obchodných spoločností, nadácií alebo podobných štruktúr;

c) poskytovatelia služieb trustov alebo služieb pre obchodné spoločnosti;

d) realitní agenti a iní podnikatelia v oblasti nehnuteľností, pokiaľ konajú ako sprostredkovatelia pri transakciách s nehnuteľnosťami, a to aj v súvislosti s prenájmom nehnuteľného majetku v prípade transakcií, pri ktorých mesačné nájomné dosahuje výšku aspoň 10 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene, a to bez ohľadu na platobný prostriedok;

e) osoby, ktoré v rámci svojej pravidelnej alebo hlavnej pracovnej činnosti obchodujú s drahými kovmi a kameňmi;

f) osoby, ktoré v rámci svojej pravidelnej alebo hlavnej pracovnej činnosti obchodujú s tovarom vysokej hodnoty iným ako drahé kovy a kamene;

g) poskytovatelia služieb v oblasti hazardných hier;

h) poskytovatelia služieb hromadného financovania a sprostredkovatelia hromadného financovania;

i) osoby obchodujúce alebo konajúce ako obchodní sprostredkovatelia s tovarom kultúrneho charakteru, a to aj v prípadoch, ak túto činnosť vykonávajú umelecké galérie a aukčné domy, ak hodnota transakcie alebo prepojených transakcií dosahuje výšku aspoň 10 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;

j) osoby, ktoré uchovávajú tovar kultúrneho charakteru a tovar vysokej hodnoty, obchodujú s ním alebo konajú ako sprostredkovatelia pri obchodovaní s ním, ak sa táto činnosť vykonáva v rámci slobodných pásem a colných skladov, pričom hodnota transakcie alebo prepojených transakcií dosahuje aspoň 10 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;

k) sprostredkovatelia hypotekárnych a spotrebiteľských úverov, ktorí nie sú úverovými inštitúciami ani finančnými inštitúciami, s výnimkou sprostredkovateľov úverov, ktorí vykonávajú činnosti na zodpovednosť jedného alebo viacerých veriteľov alebo sprostredkovateľov úveru;

l) poskytovatelia investičných služieb v súvislosti s migráciou, ktorí majú povolenie na zastupovanie štátnych príslušníkov tretích krajín alebo na ponúkanie sprostredkovateľských služieb štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí chcú získať právo na pobyt v členskom štáte výmenou za akýkoľvek druh investícií vrátane kapitálových prevodov, nákupu alebo prenájmu nehnuteľností, investícií do štátnych dlhopisov, investícií do podnikateľských subjektov, poskytnutia daru alebo dotovania verejnoprospešnej činnosti a príspevkov do štátneho rozpočtu;

m) nefinančné holdingové spoločnosti so zmiešanou činnosťou;

n) futbaloví agenti;

o) profesionálne futbalové kluby, pokiaľ ide o tieto transakcie:

i) transakcie s investorom;

ii) transakcie so sponzorom;

iii) transakcie s futbalovými agentmi alebo inými sprostredkovateľmi;

iv) transakcie na účel prestupu futbalového hráča.

Článok 4

Výnimky pre určitých poskytovateľov služieb v oblasti hazardných hier

1. Členské štáty môžu rozhodnúť, že poskytovateľov služieb v oblasti hazardných hier úplne alebo čiastočne oslobodia od požiadaviek stanovených v tomto nariadení, a to na základe dokázaného nízkeho rizika, ktoré predstavuje povaha a prípadne rozsah činností takýchto služieb.

Výnimka uvedená v prvom pododseku neplatí pre:

a) kasína;

b) poskytovateľov služieb v oblasti hazardných hier, ktorých hlavnou činnosťou je poskytovanie služieb online hazardných hier alebo športových stávok, okrem:

i) služieb online hazardných hier prevádzkovaných štátom, či už prostredníctvom orgánu verejnej moci alebo podniku alebo subjektu kontrolovaného štátom;

ii) služieb online hazardných hier, ktorých organizáciu, prevádzku a správu reguluje štát.

2. Členské štáty na účely odseku 1 vykonajú posúdenie rizika spojeného so službami v oblasti hazardných hier, pričom hodnotia:

a) hrozby a zraniteľné miesta v oblasti prania špinavých peňazí a financovania terorizmu a zmierňujúce faktory týkajúce sa služieb v oblasti hazardných hier;

b) riziká spojené s veľkosťou transakcií a použitými platobnými metódami;

c) zemepisná oblasť, v ktorej sa služby v oblasti hazardných hier spravujú vrátane ich cezhraničného rozmeru a dostupnosti z iných členských štátov alebo tretích krajín.

Členské štáty pri posúdení rizika uvedeného v prvom pododseku tohto odseku zohľadňujú zistenia vyplývajúce z posúdenia rizika na úrovni Únie vykonaného Komisiou podľa článku 7 smernice (EÚ) 2024/1640.

3. Členské štáty zavedú monitorovanie založené na hodnotení rizika alebo prijmú iné primerané opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby výnimky udelené podľa tohto článku neboli zneužité.

Článok 5

Výnimky pre určité profesionálne futbalové kluby

1. Členské štáty môžu rozhodnúť, že profesionálne futbalové kluby, ktoré sa zúčastňujú na najvyššej divízii národnej futbalovej ligy a ktoré majú celkový ročný obrat nižší ako 5 000 000 EUR alebo jeho ekvivalent v národnej mene za každý z predchádzajúcich dvoch kalendárnych rokov, úplne alebo čiastočne oslobodia od požiadaviek stanovených v tomto nariadení na základe preukázaného nízkeho rizika, ktoré predstavuje povaha a rozsah činnosti takýchto profesionálnych futbalových klubov.

Členské štáty môžu rozhodnúť, že profesionálne futbalové kluby, ktoré sa zúčastňujú na divízii nižšej, ako je najvyššia divízia národnej futbalovej ligy, úplne alebo čiastočne oslobodia od požiadaviek stanovených v tomto nariadení na základe preukázaného nízkeho rizika, ktoré predstavuje povaha a rozsah činnosti takýchto profesionálnych futbalových klubov.

2. Členské štáty na účely odseku 1 vykonajú posúdenie rizika spojeného s profesionálnymi futbalovými klubmi, pričom hodnotia:

a) hrozby a zraniteľné miesta v oblasti prania špinavých peňazí a financovania terorizmu a zmierňujúce faktory týkajúce sa profesionálnych futbalových klubov;

b) riziká spojené s veľkosťou a cezhraničnou povahou transakcií.

Členské štáty pri posúdení rizika uvedeného v prvom pododseku tohto odseku zohľadňujú zistenia vyplývajúce z posúdenia rizika na úrovni Únie vykonaného Komisiou podľa článku 7 smernice (EÚ) 2024/1640.

3. Členské štáty zavedú monitorovanie založené na hodnotení rizika alebo prijmú iné primerané opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby výnimky udelené podľa tohto článku neboli zneužité.

Článok 6

Výnimky pre určité finančné činnosti

1. S výnimkou osôb zapojených do činnosti poukázania peňazí v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 22 smernice (EÚ) 2015/2366 môžu členské štáty rozhodnúť, že od požiadaviek stanovených v tomto nariadení oslobodia právnické alebo fyzické osoby zapojené do finančných činností uvedených v bodoch 2 až 12, 14 a 15 prílohy I k smernici 2013/36/EÚ na príležitostnom alebo veľmi obmedzenom základe, ak existuje malé riziko prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, a to za predpokladu, že sú splnené všetky tieto kritériá:

a) finančná činnosť je obmedzená v absolútnom vyjadrení;

b) finančná činnosť je obmedzená, pokiaľ ide o jednotlivé transakcie;

c) finančná činnosť nie je hlavnou činnosťou takýchto osôb;

d) finančná činnosť je doplnková a priamo súvisí s hlavnou činnosťou takýchto osôb;

e) hlavná činnosť takýchto osôb nie je činnosťou, ktorá je uvedená v článku 3 bode 3 písm. a) až d) alebo g) tohto nariadenia;

f) finančná činnosť sa poskytuje len klientom hlavnej činnosti takýchto osôb a vo všeobecnosti nie je ponúkaná verejnosti.

2. Na účely odseku 1 písm. a) členské štáty vyžadujú, aby celkový obrat z finančnej činnosti nepresahoval limit, ktorý je dostatočne nízky. Uvedený limit sa určuje na vnútroštátnej úrovni v závislosti od druhu finančnej činnosti.

3. Na účely odseku 1 písm. b) členské štáty uplatňujú maximálny limit na jedného klienta a transakciu bez ohľadu na to, či sa transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo prostredníctvom prepojených operácií. Uvedený maximálny limit sa určuje na vnútroštátnej úrovni v závislosti od druhu finančnej činnosti. Musí byť dostatočne nízky, aby sa zabezpečilo, že príslušné druhy transakcií predstavujú nepraktický a neúčinný spôsob prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, a nesmie presahovať hodnotu 1 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene bez ohľadu na platobný prostriedok.

4. Na účely odseku 1 písm. c) členské štáty vyžadujú, aby obrat z finančnej činnosti nepresahoval 5 % celkového obratu príslušnej fyzickej alebo právnickej osoby.

5. Pri posudzovaní rizika prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu na účely tohto článku členské štáty venujú osobitnú pozornosť všetkým finančným činnostiam, pri ktorých možno vzhľadom na ich povahu s veľkou pravdepodobnosťou predpokladať, že budú použité alebo zneužité na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu.

6. Členské štáty zavedú monitorovanie založené na hodnotení rizika alebo prijmú iné primerané opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby výnimky udelené podľa tohto článku neboli zneužité.

Článok 7

Predbežné oznamovanie výnimiek

1. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii každú výnimku, ktorú zamýšľajú udeliť v súlade s článkami 4, 5 a 6. Oznámenie musí obsahovať odôvodnenie založené na príslušnom posúdení rizika vykonanom členským štátom na podporu danej výnimky.

2. Komisia do dvoch mesiacov od oznámenia uvedeného v odseku 1 prijme jeden z týchto krokov:

a) potvrdí, že výnimku možno udeliť na základe odôvodnenia poskytnutého členským štátom;

b) odôvodneným rozhodnutím vyhlási, že výnimku nemožno udeliť.

Na účely prvého pododseku môže Komisia požiadať oznamujúci členský štát o dodatočné informácie.

3. Po prijatí potvrdenia Komisie podľa odseku 2 písm. a) tohto článku môžu členské štáty prijať rozhodnutie o udelení výnimky. V rozhodnutí musia byť uvedené dôvody, na ktorých sa zakladá. Členské štáty preskúmavajú takéto rozhodnutia v pravidelných intervaloch a vždy vtedy, keď aktualizujú svoje vnútroštátne posúdenie rizika podľa článku 8 smernice (EÚ) 2024/1640.

4. Členské štáty do 10. októbra 2027 oznámia Komisii výnimky udelené podľa článku 2 ods. 2 a 3 smernice (EÚ) 2015/849 platné 10. júla 2027.

5. Komisia každý rok v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejňuje zoznam výnimiek udelených podľa tohto článku a tento zoznam sprístupňuje verejnosti na svojom webovom sídle.

ODDIEL 3

Cezhraničné operácie

Článok 8

Oznamovanie cezhraničných operácií a uplatňovanie vnútroštátneho práva

1. Povinné subjekty, ktoré chcú po prvýkrát vykonávať činnosti na území iného členského štátu, oznámia činnosti, ktoré zamýšľajú vykonávať v danom členskom štáte, orgánom dohľadu svojho domovského členského štátu. Uvedené oznámenie sa predloží hneď, ako povinný subjekt podnikne kroky na vykonávanie činností, a v prípade organizačných jednotiek aspoň tri mesiace pred začatím uvedených činností. Povinné subjekty bezodkladne oznámia orgánom dohľadu svojho domovského členského štátu začatie uvedených činností v tomto inom členskom štáte.

Prvý pododsek sa nevzťahuje na povinné subjekty, na ktoré sa vzťahujú osobitné postupy oznamovania na účely uplatňovania slobody usadiť sa a slobody poskytovať služby podľa iných právnych aktov Únie, ani na prípady, keď povinný subjekt podlieha osobitným požiadavkám na povolenie, aby mohol pôsobiť na území tohto iného členského štátu.

2. Povinný subjekt oznámi každú plánovanú zmenu informácií oznámených podľa odseku 1 orgánu dohľadu domovského členského štátu aspoň jeden mesiac pred vykonaním zmeny.

3. Ak toto nariadenie umožňuje členským štátom prijať dodatočné pravidlá uplatniteľné na povinné subjekty, povinné subjekty musia dodržiavať vnútroštátne pravidlá členského štátu, v ktorom sú usadené.

4. Ak povinné subjekty prevádzkujú organizačné jednotky vo viacerých členských štátoch, zabezpečia, aby každá organizačná jednotka uplatňovala pravidlá členského štátu, v ktorom sa nachádza.

5. Ak povinné subjekty uvedené v článku 38 ods. 1 smernice (EÚ) 2024/1640 pôsobia na základe slobody poskytovať služby v iných členských štátoch, než je členský štát, v ktorom sú usadené, a to prostredníctvom agentov, distribútorov alebo prostredníctvom iných typov infraštruktúry nachádzajúcich sa v týchto iných členských štátoch, uplatňujú v súvislosti s týmito činnosťami pravidlá členských štátov, v ktorých poskytujú služby, pokiaľ sa neuplatňuje článok 38 ods. 2 uvedenej smernice, pričom v takom prípade uplatňujú pravidlá členského štátu, v ktorom sa nachádza ich ústredie.

6. Ak sa od povinných subjektov vyžaduje, aby určili centrálne kontaktné miesto podľa článku 41 smernice (EÚ) 2024/1640, zabezpečia, aby centrálne kontaktné miesto bolo schopné zabezpečiť súlad s uplatniteľným právom v mene povinného subjektu.

KAPITOLA II

VNÚTORNÉ POLITIKY, POSTUPY A KONTROLY POVINNÝCH SUBJEKTOV

ODDIEL 1

Vnútorné politiky, postupy a kontroly, posúdenie rizika a zamestnanci

Článok 9

Rozsah vnútorných politík, postupov a kontrol

1. Povinné subjekty musia mať zavedené vnútorné politiky, postupy a kontroly na zabezpečenie súladu s týmto nariadením, nariadením (EÚ) 2023/1113a akýmkoľvek administratívnym aktom vydaným ktorýmkoľvek orgánom dohľadu, a to najmä s cieľom:

a) zmierňovať a účinne riadiť riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu zistené na úrovni Únie, členského štátu a povinného subjektu;

b) popri povinnosti uplatňovať cielené finančné sankcie, zmierňovať a riadiť riziká nevykonania a obchádzania cielených finančných sankcií.

Politiky, postupy a kontroly uvedené v prvom pododseku musia byť primerané povahe podnikania vrátane jeho rizík a zložitosti a veľkosti povinného subjektu a musia sa vzťahovať na všetky činnosti povinného subjektu, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.

2. Politiky, postupy a kontroly uvedené v odseku 1 zahŕňajú:

a) vnútorné politiky a postupy, a to konkrétne vrátane:

i) vykonávania a aktualizácie celopodnikového posúdenia rizika;

ii) rámca povinného subjektu pre riadenie rizika;

iii) náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi na účely vykonávania kapitoly III tohto nariadenia vrátane postupov na určenie toho, či je klient, konečný užívateľ výhod alebo osoba, v mene alebo v prospech ktorej sa transakcia alebo činnosť vykonáva, politicky exponovaná osoba alebo rodinný príslušník alebo osoba známa ako blízka osoba;

iv) ohlasovania podozrivých transakcií;

v) externého zabezpečovania činností a využívania náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ktorú vykonávajú iné povinné subjekty;

vi) uchovávania záznamov a politík týkajúcich sa spracúvania osobných údajov podľa článkov 76 a 77;

vii) monitorovania a riadenia dodržiavania takýchto vnútorných politík a postupov v súlade s písmenom b) tohto odseku, identifikácie a riešenia nedostatkov a vykonávania nápravných opatrení;

viii) overenia bezúhonnosti osôb pri nábore a prideľovaní zamestnancov na určité úlohy a funkcie a pri vymenúvaní agentov a distribútorov, ktoré je primerané rizikám spojeným s úlohami a funkciami, ktoré sa majú vykonávať;

ix) interného oznamovania vnútorných politík, postupov a kontrol povinného subjektu, a to aj jeho agentom, distribútorom a poskytovateľom služieb zapojeným do vykonávania jeho politík v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

x) politiky týkajúcej sa odbornej prípravy zamestnancov a v relevantných prípadoch agentov a distribútorov, pokiaľ ide o opatrenia zavedené v povinnom subjekte v záujme plnenia požiadaviek tohto nariadenia, nariadenia (EÚ) 2023/1113 a akéhokoľvek administratívneho aktu vydaného ktorýmkoľvek orgánom dohľadu;

b) vnútorné kontroly a funkciu nezávislého auditu na preverenie vnútorných politík a postupov uvedených v písmene a) tohto odseku a kontrol zavedených v povinnom subjekte; ak neexistuje funkcia nezávislého auditu, povinné subjekty môžu dať vykonať takéto preverenie externému odborníkovi.

Vnútorné politiky, postupy a kontroly stanovené v prvom pododseku musia byť zaznamenané v písomnej podobe. Vnútorné politiky schvaľuje riadiaci orgán vo svojej riadiacej funkcii. Vnútorné postupy a kontroly sa schvaľujú aspoň na úrovni manažéra pre dodržiavanie súladu.

3. Povinné subjekty aktualizujú vnútorné politiky, postupy a kontroly a v prípade zistenia nedostatkov ich posilnia.

4. Úrad AMLA do 10. júla 2026 vydá usmernenia týkajúce sa prvkov, ktoré by povinné subjekty mali na základe povahy svojho podnikania vrátane jeho rizík a zložitosti a na základe svojej veľkosti zohľadniť pri rozhodovaní o rozsahu svojich vnútorných politík, postupov a kontrol, najmä pokiaľ ide o zamestnancov určených na plnenie funkcií dodržiavania súladu. V uvedených usmerneniach sa zároveň určia situácie, keď vzhľadom na povahu a veľkosť povinného subjektu:

i) sa vnútorné kontroly majú organizovať na úrovni obchodnej funkcie, funkcie dodržiavania súladu a funkcie auditu;

ii) môže funkciu nezávislého auditu vykonávať externý odborník.

Článok 10

Celopodnikové posúdenie rizika

1. Povinné subjekty prijímajú vhodné opatrenia primerané povahe svojho podnikania vrátane jeho rizík a zložitosti a svojej veľkosti s cieľom identifikovať a posúdiť riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktorým sú vystavené, ako aj riziká nevykonania a obchádzania cielených finančných sankcií, pričom zohľadnia aspoň:

a) premenné faktory rizika stanovené v prílohe I a rizikové faktory stanovené v prílohách II a III;

b) zistenia vyplývajúce z posúdenia rizika na úrovni Únie vykonaného Komisiou podľa článku 7 smernice (EÚ) 2024/1640;

c) zistenia vyplývajúce z vnútroštátnych posúdení rizika vykonaných členskými štátmi podľa článku 8 smernice (EÚ) 2024/1640, ako aj z iných relevantných sektorových posúdení rizika vykonaných členskými štátmi;

d) relevantné informácie uverejnené medzinárodnými subjektmi stanovujúcimi normy v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu alebo na úrovni Únie relevantné publikácie Komisie alebo úradu AMLA;

e) informácie o rizikách prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktoré poskytujú príslušné orgány;

f) informácie o klientskej základni.

Povinné subjekty pred zavedením nových produktov, služieb alebo obchodných postupov vrátane používania nových distribučných kanálov a nových alebo rozvíjajúcich sa technológií v spojení s novými alebo už existujúcimi produktmi a službami alebo pred začatím poskytovania existujúcej služby alebo produktu novému segmentu klientov alebo v novej geografickej oblasti identifikujú a posúdia predovšetkým súvisiace riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu a prijmú vhodné opatrenia na riadenie a zmiernenie týchto rizík.

2. Celopodnikové posúdenie rizika vypracované povinným subjektom podľa odseku 1 sa zdokumentuje, aktualizuje a pravidelne preskúmava, a to aj v prípade, keď riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu spojené s činnosťami, produktmi, transakciami, distribučnými kanálmi, klientmi alebo geografickými zónami činností povinného subjektu významne ovplyvní akákoľvek vnútorná alebo vonkajšia udalosť. Na požiadanie sa sprístupní orgánom dohľadu.

Celopodnikové posúdenie rizika vypracuje pracovník pre dodržiavanie súladu, schváli ho riadiaci orgán v riadiacej funkcii a oznámi sa riadiacemu orgánu vo funkcii dohľadu, ak takýto orgán existuje.

3. Orgány dohľadu môžu rozhodnúť, že samostatné zdokumentované celopodnikové posúdenia rizika nie sú potrebné, ak sú špecifické riziká vyplývajúce z povahy daného sektora jasné a zrozumiteľné, s výnimkou prípadov úverových inštitúcií, finančných inštitúcií, poskytovateľov služieb hromadného financovania a sprostredkovateľov hromadného financovania.

4. Úrad AMLA do 10. júla 2026 vydá usmernenia týkajúce sa minimálnych požiadaviek na obsah celopodnikového posúdenia rizika vypracovaného povinným subjektom podľa odseku 1 a dodatočných zdrojov informácií, ktoré sa majú zohľadniť pri jeho vykonávaní.

Článok 11

Funkcie dodržiavania súladu s predpismi

1. Povinné subjekty vymenujú jedného člena riadiaceho orgánu v riadiacej funkcii, ktorý bude zodpovedný za zabezpečenie súladu s týmto nariadením, nariadením (EÚ) 2023/1113 a akýmkoľvek administratívnym aktom vydaným ktorýmkoľvek orgánom dohľadu (ďalej len „manažér pre dodržiavanie súladu“).

Manažér pre dodržiavanie súladu zabezpečuje, aby vnútorné politiky, postupy a kontroly povinného subjektu zodpovedali riziku, ktorému je povinný subjekt vystavený, a aby sa vykonávali. Manažér pre dodržiavanie súladu takisto zabezpečuje, aby sa na tento účel vyčlenili dostatočné ľudské a materiálne zdroje. Manažér pre dodržiavanie súladu je zodpovedný za prijímanie informácií o významných alebo závažných nedostatkoch takýchto politík, postupov a kontrol.

Ak je riadiaci orgán v riadiacej funkcii orgánom kolektívne zodpovedným za svoje rozhodnutia, manažér pre dodržiavanie súladu je zodpovedný za to, aby mu pomáhal a radil a vypracovával rozhodnutia uvedené v tomto článku.

2. Povinné subjekty musia mať pracovníka pre dodržiavanie súladu, ktorého vymenúva riadiaci orgán v riadiacej funkcii a ktorý má v hierarchii dostatočne vysoké postavenie a je zodpovedný za politiky, postupy a kontroly pri každodennom plnení požiadaviek povinného subjektu v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, a to aj v súvislosti s vykonávaním cielených finančných sankcií, pričom je kontaktnou osobou pre príslušné orgány. Pracovník pre dodržiavanie súladu je zodpovedný aj za ohlasovanie podozrivých transakcií jednotke FIU v súlade s článkom 69 ods. 6.

V prípade povinných subjektov, ktoré podliehajú kontrolám vrcholového manažmentu alebo konečných užívateľov výhod podľa článku 6 smernice (EÚ) 2024/1640 alebo podľa iných právnych aktov Únie, pracovníci pre dodržiavanie súladu podliehajú overeniu, či spĺňajú uvedené požiadavky.

Ak je to odôvodnené veľkosťou povinného subjektu a nízkym rizikom jeho činností, povinný subjekt, ktorý je súčasťou skupiny, môže vymenovať za svojho pracovníka pre dodržiavanie súladu jednotlivca, ktorý vykonáva túto funkciu v inom subjekte v rámci danej skupiny.

Pracovník pre dodržiavanie súladu môže byť odvolaný len po predchádzajúcom oznámení riadiacemu orgánu v riadiacej funkcii. Povinný subjekt oznamuje odvolanie pracovníka pre dodržiavanie súladu orgánu dohľadu, pričom uvedie, či sa rozhodnutie týka vykonávania úloh pridelených podľa tohto nariadenia. Pracovník pre dodržiavanie súladu môže z vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie poskytnúť orgánu dohľadu informácie týkajúce sa jeho odvolania. Orgán dohľadu môže použiť uvedené informácie na plnenie svojich úloh podľa druhého pododseku tohto odseku a podľa článku 37 ods. 4 smernice (EÚ) 2024/1640.

3. Povinné subjekty poskytujú na výkon funkcií dodržiavania súladu primerané zdroje vrátane zamestnancov a technológií, a to úmerne k veľkosti, povahe a rizikám povinného subjektu, aby mohli účinne plniť svoje úlohy, a zabezpečujú, aby sa osobám zodpovedným za tieto funkcie udelili právomoci navrhovať akékoľvek opatrenia potrebné na zabezpečenie účinnosti vnútorných politík, postupov a kontrol povinného subjektu.

4. Povinné subjekty prijmú opatrenia na zabezpečenie toho, aby bol pracovník pre dodržiavanie súladu chránený pred odvetnými opatreniami, diskrimináciou a iným nespravodlivým zaobchádzaním a aby rozhodnutia pracovníka pre dodržiavanie súladu neboli nepriaznivo dotknuté ani neprimerane ovplyvnené obchodnými záujmami povinného subjektu.

5. Povinné subjekty zabezpečia, aby pracovník pre dodržiavanie súladu a osoba zodpovedná za funkciu auditu uvedenú v článku 9 ods. 2 písm. b) mohli podávať správy priamo riadiacemu orgánu v riadiacej funkcii a riadiacemu orgánu vo funkcii dohľadu, ak takýto orgán existuje, a to nezávisle od seba, a aby mohli predniesť obavy a varovať riadiaci orgán, ak konkrétny vývoj rizík má alebo môže mať vplyv na daný povinný subjekt.

Povinné subjekty zabezpečia, aby osoby, ktoré sa priamo alebo nepriamo zúčastňujú na vykonávaní tohto nariadenia, nariadenia (EÚ) 2023/1113 a akéhokoľvek administratívneho aktu vydaného ktorýmkoľvek orgánom dohľadu, mali prístup ku všetkým informáciám a údajom potrebným na plnenie svojich úloh.

6. Manažér pre dodržiavanie súladu pravidelne podáva riadiacemu orgánu správy o vykonávaní vnútorných politík, postupov a kontrol povinného subjektu. Manažér pre dodržiavanie súladu konkrétne predkladá riadiacemu orgánu raz ročne alebo v príslušných prípadoch aj častejšie správu o vykonávaní vnútorných politík, postupov a kontrol povinného subjektu, ktoré vypracoval pracovník pre dodržiavanie súladu, a priebežne tento orgán informuje o výsledkoch všetkých preskúmaní. Manažér pre dodržiavanie súladu prijme potrebné opatrenia na včasnú nápravu všetkých zistených nedostatkov.

7. Ak je to odôvodnené povahou podnikania povinného subjektu vrátane jeho rizík a zložitosti, ako aj veľkosťou povinného subjektu, funkcie manažéra pre dodržiavanie súladu môže vykonávať tá istá fyzická osoba. Uvedené funkcie môžu byť kumulované s inými funkciami.

Ak je povinným subjektom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej činnosti vykonáva len jedna fyzická osoba, za vykonávanie úloh podľa tohto článku je zodpovedná táto osoba.

Článok 12

Informovanosť o požiadavkách

Povinné subjekty prijímajú opatrenia na zabezpečenie toho, aby ich zamestnanci alebo osoby v porovnateľných postaveniach, ktorých funkcia si to vyžaduje, vrátane ich agentov a distribútorov boli informovaní o požiadavkách vyplývajúcich z tohto nariadenia, nariadenia (EÚ) 2023/1113 a akéhokoľvek administratívneho aktu vydaného ktorýmkoľvek orgánom dohľadu a o celopodnikovom posúdení rizika, vnútorných politikách, postupoch a kontrolách zavedených v povinnom subjekte, a to aj v súvislosti so spracúvaním osobných údajov na účely tohto nariadenia.

Opatrenia uvedené v prvom odseku zahŕňajú účasť zamestnancov alebo osôb v porovnateľných postaveniach vrátane agentov a distribútorov na programoch osobitnej priebežnej odbornej prípravy, ktoré im majú pomôcť rozpoznať operácie, ktoré môžu súvisieť s praním špinavých peňazí alebo financovaním terorizmu, a takisto im majú dať návod na to, ako v takýchto prípadoch postupovať. Takéto programy odbornej prípravy musia byť primerané ich funkciám alebo činnostiam a rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktorým je povinný subjekt vystavený, a musia byť riadne zdokumentované.

Článok 13

Integrita zamestnancov

1. Každý zamestnanec alebo osoba v porovnateľnom postavení vrátane agentov a distribútorov, ktorí sa priamo zúčastňujú na dodržiavaní súladu s týmto nariadením, nariadením (EÚ) 2023/1113 a akýmkoľvek administratívnym aktom vydaným ktorýmkoľvek orgánom dohľadu zo strany povinného subjektu, sa podrobia posúdeniu, ktoré zodpovedá rizikám spájaným s plnenými úlohami a ktorého obsah schválil pracovník pre dodržiavanie súladu, a to pokiaľ ide o ich:

a) individuálne zručnosti, vedomosti a odborné znalosti v záujme účinného vykonávania ich funkcií;

b) dobrú povesť, čestnosť a integritu.

Posúdenie uvedené v prvom pododseku sa vykonáva pred začatím vykonávania činností zamestnancom alebo osobou v porovnateľnom postavení vrátane agentov a distribútorov a pravidelne sa opakuje. Intenzita následných posúdení sa určí na základe úloh zverených danej osobe a rizík spojených s funkciou, ktorú vykonáva.

2. Zamestnanci alebo osoby v porovnateľnom postavení vrátane agentov a distribútorov poverení úlohami súvisiacimi s dodržiavaním tohto nariadenia, nariadenia (EÚ) 2023/1113a akéhokoľvek administratívneho aktu vydaného ktorýmkoľvek orgánom dohľadu zo strany povinného subjektu informujú pracovníka pre dodržiavanie súladu o akomkoľvek blízkom súkromnom alebo profesionálnom vzťahu s klientmi alebo potenciálnymi klientmi povinného subjektu a týmto zamestnancom sa zabráni vykonávať akékoľvek úlohy súvisiace s dodržiavaním súladu zo strany povinného subjektu vo vzťahu k týmto klientom.

3. Povinné subjekty musia mať zavedené postupy na predchádzanie konfliktom záujmov, ktoré môžu ovplyvniť vykonávanie úloh súvisiacich s dodržiavaním tohto nariadenia, nariadenia (EÚ) 2023/1113 a akéhokoľvek administratívneho aktu vydaného ktorýmkoľvek orgánom dohľadu zo strany povinného subjektu, a na riadenie takýchto konfliktov záujmov.

4. Tento článok sa neuplatňuje, keď je povinným subjektom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej činnosti vykonáva len jedna fyzická osoba.

Článok 14

Nahlasovanie porušení a ochrana nahlasujúcich osôb

1. Na nahlasovanie porušení tohto nariadenia, nariadenia (EÚ) 2023/1113 a akéhokoľvek administratívneho aktu vydaného ktorýmkoľvek orgánom dohľadu a na ochranu osôb nahlasujúcich takéto porušenia sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 ([41]).

2. Povinné subjekty zriadia vnútorné kanály nahlasovania, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v smernici (EÚ) 2019/1937.

3. Odsek 2 sa neuplatňuje, keď je povinným subjektom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej činnosti vykonáva len jedna fyzická osoba.

Článok 15

Prípad osobitných zamestnancov

Ak fyzická osoba patriaca do niektorej z kategórií uvedených v článku 3 ods. 3 vykonáva pracovné činnosti ako zamestnanec právnickej osoby, požiadavky stanovené v tomto nariadení sa vzťahujú na uvedenú právnickú osobu, a nie na fyzickú osobu.

ODDIEL 2

Ustanovenia vzťahujúce sa na skupiny

Článok 16

Požiadavky na úrovni celej skupiny

1. Materský podnik zabezpečuje, aby sa požiadavky týkajúce sa vnútorných postupov, posúdenia rizika a zamestnancov uvedené v oddiele 1 tejto kapitoly uplatňovali vo všetkých pobočkách a dcérskych podnikoch skupiny v členských štátoch a v prípade skupín, ktorých ústredie sa nachádza v Únii, v tretích krajinách. Materský podnik na tento účel vykoná celoskupinové posúdenie rizika, pričom zohľadní celopodnikové posúdenie rizika vykonané všetkými pobočkami a dcérskymi podnikmi skupiny a stanoví a zavedie celoskupinové politiky, postupy a kontroly vrátane tých, ktoré sa týkajú ochrany údajov a výmeny informácií v rámci skupiny na účely boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a na zabezpečenie toho, aby zamestnanci v rámci skupiny boli informovaní o požiadavkách vyplývajúcich z tohto nariadenia, celoskupinových politikách v oblasti ochrany údajov a politikách na výmenu informácií. Povinné subjekty v rámci skupiny zavedú uvedené celoskupinové politiky, postupy a kontroly, pričom zohľadnia svoje špecifiká a riziká, ktorým sú vystavené.

Celoskupinové politiky, postupy a kontroly a celoskupinové posúdenia rizika uvedené v prvom pododseku zahŕňajú všetky prvky uvedené v článkoch 9 a 10.

Ak má skupina organizačné jednotky vo viac ako jednom členskom štáte a v prípade skupín, ktorých ústredie sa nachádza v Únii, v tretích krajinách, zohľadňujú materské podniky na účely prvého pododseku informácie uverejnené orgánmi všetkých členských štátov alebo tretích krajín, v ktorých sa nachádzajú organizačné jednotky skupiny.

2. Funkcie dodržiavania súladu sa zriadia na úrovni skupiny. Medzi uvedené funkcie patrí manažér pre dodržiavanie súladu na úrovni skupiny, a ak je to odôvodnené činnosťami vykonávanými na úrovni skupiny, pracovník pre dodržiavanie súladu. Rozhodnutie o rozsahu funkcií dodržiavania súladu sa zdokumentuje.

Manažér pre dodržiavanie súladu uvedený v prvom pododseku pravidelne podáva riadiacemu orgánu v riadiacej funkcii materského podniku správy o vykonávaní celoskupinových politík, postupov a kontrol. Manažér pre dodržiavanie súladu predkladá minimálne raz ročne správu o vykonávaní vnútorných politík, postupov a kontrol povinného subjektu a prijíma potrebné opatrenia na včasnú nápravu všetkých zistených nedostatkov. Ak je riadiaci orgán v riadiacej funkcii orgánom

([41]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1937 z 23. októbra 2019 o ochrane osôb, ktoré nahlasujú porušenia práva Únie (Ú. v. EÚ L 305, 26.11.2019, s. 17).

kolektívne zodpovedným za svoje rozhodnutia, manažér pre dodržiavanie súladu má za úlohu mu pomáhať a radiť a vypracovávať rozhodnutia potrebné na vykonávanie tohto článku.

3. Od povinných subjektov v rámci skupiny sa v politikách, postupoch a kontrolách týkajúcich sa výmeny informácií uvedených v odseku 1 vyžaduje, aby si vymieňali informácie, ak je takáto výmena relevantná na účely náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi a riadenia rizík spojených s praním špinavých peňazí a financovaním terorizmu. Výmena informácií v rámci skupiny sa vzťahuje najmä na totožnosť a charakteristiky klienta, jeho konečných užívateľov výhod alebo osoby, v mene ktorej klient koná, povahu a účel obchodného vzťahu a príležitostných transakcií a podozrenia doplnené o súvisiace analýzy na podporu uvedeného podozrenia, že finančné prostriedky sú príjmami z trestnej činnosti alebo súvisia s financovaním terorizmu ohláseným jednotke FIU podľa článku 69, pokiaľ jednotka FIU nevydá iný pokyn.

Celoskupinovými politikami, postupmi a kontrolami sa subjektom v rámci skupiny, ktoré nie sú povinnými subjektmi, nebráni, aby poskytovali informácie povinným subjektom v rámci tej istej skupiny v prípadoch, keď je takáto výmena informácií relevantná pre uvedené povinné subjekty v záujme dodržiavania požiadaviek stanovených v tomto nariadení.

Materské podniky zavedú celoskupinové politiky, postupy a kontroly na zabezpečenie toho, aby informácie vymieňané podľa prvého a druhého pododseku podliehali dostatočným zárukám, pokiaľ ide o dôvernosť, ochranu údajov a používanie informácií, ako aj na zabránenie ich zverejneniu.

4. Úrad AMLA do 10. júla 2026 vypracuje návrh regulačných technických predpisov a predloží ho na prijatie Komisii. V uvedenom návrhu regulačných technických predpisov sa bližšie určia minimálne požiadavky týkajúce sa celoskupinových politík, postupov a kontrol vrátane minimálnych noriem na výmenu informácií v rámci skupiny, kritériá na identifikáciu materského podniku v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje článok 2 ods. 1 bod 42 písm. b), a podmienky, za akých sa ustanovenia tohto článku uplatňujú na subjekty, ktoré sú súčasťou štruktúr so spoločným vlastníctvom, riadením či kontrolou dodržiavania súladu vrátane sietí alebo partnerstiev, ako aj kritériá na určenie materského podniku v Únii v uvedených prípadoch.

5. Na Komisiu sa deleguje právomoc doplniť toto nariadenie prijatím regulačných technických predpisov uvedených v odseku 4 tohto článku v súlade s článkami 49 až 52 nariadenia (EÚ) 2024/1620.

Článok 17

Pobočky a dcérske podniky v tretích krajinách

1. Ak sa pobočky alebo dcérske podniky povinných subjektov nachádzajú v tretích krajinách, v ktorých sú minimálne požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu menej prísne ako požiadavky stanovené v tomto nariadení, materský podnik zabezpečí, aby tieto pobočky alebo dcérske podniky spĺňali požiadavky stanovené v tomto nariadení vrátane požiadaviek týkajúcich sa ochrany údajov, alebo rovnocenné požiadavky.

2. Ak právne predpisy tretej krajiny neumožňujú dodržiavanie tohto nariadenia, materský podnik prijme dodatočné opatrenia na zabezpečenie toho, aby pobočky a dcérske podniky v tejto tretej krajine účinne zvládli riziko prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, a informuje orgány dohľadu svojho domovského členského štátu o týchto dodatočných opatreniach. Ak sa orgány dohľadu domovského členského štátu domnievajú, že dodatočné opatrenia nie sú dostatočné, vykonajú dodatočné opatrenia dohľadu vrátane uloženia požiadavky, aby skupina nevstupovala do žiadnych obchodných vzťahov, aby ukončila existujúce vzťahy alebo nevykonávala transakcie alebo aby ukončila svoju činnosť v tretej krajine.

3. Úrad AMLA do 10. júla 2026 vypracuje návrh regulačných technických predpisov a predloží ho na prijatie Komisii. V uvedenom návrhu regulačných technických predpisov sa bližšie určí druh dodatočných opatrení uvedených v odseku 2 tohto článku vrátane minimálnych opatrení, ktoré majú prijať povinné subjekty, ak právo tretej krajiny nepovoľuje vykonávanie opatrení vyžadovaných podľa článku 16, a dodatočné opatrenia dohľadu požadované v takýchto prípadoch.

4. Na Komisiu sa deleguje právomoc doplniť toto nariadenie prijatím regulačných technických predpisov uvedených v odseku 3 tohto článku v súlade s článkami 49 až 52 nariadenia (EÚ) 2024/1620.

ODDIEL 3

Externé zabezpečovanie činností

Článok 18

Externé zabezpečovanie činností

1. Povinné subjekty môžu plnenie úloh vyplývajúcich z tohto nariadenia zabezpečiť externe prostredníctvom poskytovateľov služieb. Povinný subjekt oznámi orgánu dohľadu externé zabezpečovanie činností pred tým, ako poskytovateľ služieb začne vykonávať externe zabezpečovanú úlohu.

2. Pri plnení úloh podľa tohto článku sa poskytovatelia služieb považujú za súčasť povinného subjektu, a to aj vtedy, keď sa od nich vyžaduje, aby na účely vykonávania náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v mene povinného subjektu nahliadali do centrálnych registrov uvedených v článku 10 smernice (EÚ) 2024/1640 (ďalej len „centrálne registre“).

Povinný subjekt zostáva plne zodpovedný za akékoľvek konanie, či už čin, alebo opomenutie, spojené s externe zabezpečovanými úlohami, ktoré vykonávajú poskytovatelia služieb.

Pri každej externe zabezpečenej úlohe musí byť povinný subjekt schopný preukázať orgánu dohľadu, že chápe dôvody činností vykonávaných poskytovateľom služieb a postup použitý pri ich vykonávaní a že takéto činnosti zmierňujú osobitné riziká, ktorým je povinný subjekt vystavený.

3. Úlohy zabezpečené externe podľa odseku 1 tohto článku sa nevykonávajú spôsobom, ktorým by sa podstatne narušila kvalita politík a postupov povinného subjektu na plnenie požiadaviek tohto nariadenia a nariadenia (EÚ) 2023/1113 a kvalita kontrol zavedených na preverenie uvedených politík a postupov. Za žiadnych okolností sa externe nezabezpečujú tieto úlohy:

a) návrh a schválenie celopodnikového posúdenia rizika povinného subjektu podľa článku 10 ods. 2;

b) schvaľovanie vnútorných politík, postupov a kontrol povinného subjektu podľa článku 9;

c) rozhodnutie o rizikovom profile, ktorý sa má priradiť klientovi.

d) rozhodnutie nadviazať obchodný vzťah alebo vykonať príležitostnú transakciu s klientom;

e) ohlasovanie podozrivých činností jednotke FIU podľa článku 69 alebo hlásenia založené na limitoch podľa článkov 74 a 80 s výnimkou prípadov, keď takéto činnosti zabezpečuje externe iný povinný subjekt patriaci do tej istej skupiny, ktorý je usadený v tom istom členskom štáte;

f) schválenie kritérií na odhaľovanie podozrivých alebo neobvyklých transakcií a činností.

4. Povinný subjekt sa predtým, ako zabezpečí plnenie úlohy externe podľa odseku 1, uistí, že poskytovateľ služieb je dostatočne kvalifikovaný na vykonávanie úloh, ktoré sa majú externe zabezpečovať.

Ak povinný subjekt zabezpečuje plnenie úlohy externe podľa odseku 1, zaistí, aby poskytovateľ služieb, ako aj každý následný poskytovateľ služieb v rámci subdodávateľského externého zabezpečenia činností uplatňoval politiky a postupy prijaté povinným subjektom. Podmienky vykonávania takýchto úloh sú stanovené v písomnej dohode medzi povinným subjektom a poskytovateľom služieb. Povinný subjekt uskutočňuje pravidelné kontroly s cieľom uistiť sa, že poskytovateľ služieb účinne vykonáva predmetné politiky a postupy. Frekvencia takýchto kontrol sa určí na základe toho, do akej miery sú dané externe zabezpečené úlohy kritické.

5. Povinné subjekty zaisťujú, aby externé zabezpečovanie činností neprebiehalo spôsobom, ktorým by sa podstatne narušila schopnosť dozorných orgánov monitorovať a vysledovať dodržiavanie tohto nariadenia a nariadenia (EÚ) 2023/1113.

6. Odchylne od odseku 1 nesmú povinné subjekty zabezpečiť plnenie úloh vyplývajúcich z požiadaviek podľa tohto nariadenia externe prostredníctvom poskytovateľov služieb, ktorí majú bydlisko alebo sú usadení v tretích krajinách identifikovaných podľa kapitoly III oddielu 2, pokiaľ nie sú splnené všetky tieto podmienky:

a) povinný subjekt zabezpečuje plnenie úloh externe výlučne prostredníctvom poskytovateľa služieb, ktorý je súčasťou tej istej skupiny;

b) skupina uplatňuje politiky a postupy v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi a pravidlá vedenia záznamov, ktoré sú v úplnom súlade s týmto nariadením alebo s rovnocennými pravidlami v tretích krajinách;

c) dohľad nad účinným plnením požiadaviek uvedených v písmene b) tohto odseku na úrovni skupiny vykonáva dozorný orgán domovského členského štátu v súlade s kapitolou IV smernice (EÚ) 2024/1640.

7. Odchylne od odseku 3 môže podnik kolektívneho investovania, ktorý nemá právnu subjektivitu alebo má len predstavenstvo a delegoval spracúvanie upisovania a výber finančných prostriedkov v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366 od investorov na iný subjekt, zabezpečiť plnenie úlohy uvedenej v písmenách c), d) a e) odseku 3 externe prostredníctvom jedného zo svojich poskytovateľov služieb.

Externé zabezpečovanie činností uvedené v prvom pododseku tohto odseku sa môže uskutočniť len po tom, ako podnik kolektívneho investovania oznámil orgánu dohľadu podľa odseku 1 zámer zabezpečiť plnenie úloh externe a orgán dohľadu takéto externé zabezpečovanie schválil, berúc do úvahy:

a) zdroje, skúsenosti a znalosti poskytovateľa služieb v súvislosti s predchádzaním praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

b) znalosti poskytovateľa služieb o druhu činností alebo transakcií vykonávaných podnikom kolektívneho investovania.

8. Úrad AMLA vydá do 10. júla 2027 usmernenia určené povinným subjektom týkajúce sa:

a) nadväzovania vzťahov na účely externého zabezpečovania činností vrátane akéhokoľvek následného vzťahu pri externom zabezpečovaní činností v súlade s týmto článkom, ich riadenia a postupov monitorovania vykonávania funkcií poskytovateľom služieb, a to najmä funkcií, ktoré sa majú považovať za kritické;

b) úloh a zodpovednosti povinného subjektu a poskytovateľa služieb v rámci dohody o externom zabezpečovaní činností;

c) prístupov v oblasti dohľadu uplatňovaných vo vzťahu k externému zabezpečovaniu činností, ako aj očakávaní v oblasti dohľadu, pokiaľ ide o externé zabezpečovanie kritických funkcií.

KAPITOLA III

NÁLEŽITÁ STAROSTLIVOSŤ VO VZŤAHU KU KLIENTOVI

ODDIEL 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 19

Uplatňovanie opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi

1. Povinné subjekty uplatňujú opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi vo všetkých týchto situáciách:

a) pri zakladaní obchodného vzťahu;

b) pri vykonávaní príležitostnej transakcie v hodnote aspoň 10 000 EUR alebo jej ekvivalentu v národnej mene bez ohľadu na to, či sa táto transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo prostredníctvom prepojených transakcií, alebo v nižšej hodnote stanovenej podľa odseku 9;

c) pri účasti na založení právneho subjektu, založení právneho zoskupenia alebo v prípade povinných subjektov uvedených v článku 3 bode 3 písm. a), b) alebo c) na prevode vlastníctva právneho subjektu bez ohľadu na hodnotu transakcie;

d) ak existuje podozrenie na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu, bez ohľadu na akúkoľvek odchýlku, výnimku alebo limit;

e) ak existujú pochybnosti o pravosti alebo primeranosti predtým získaných identifikačných údajov o klientoch;

f) ak existujú pochybnosti o tom, či osoba, s ktorou komunikujú, je klientom alebo osobou oprávnenou konať v mene tohto klienta.

2. Popri situáciách uvedených v odseku 1 uplatňujú úverové inštitúcie a finančné inštitúcie s výnimkou poskytovateľov služieb kryptoaktív opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi pri iniciovaní alebo vykonávaní príležitostnej transakcie, ktorá predstavuje prevod finančných prostriedkov v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 9 nariadenia (EÚ) 2023/1113 a ktorá dosahuje hodnotu aspoň 1 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene, bez ohľadu na to, či sa táto transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo prostredníctvom prepojených transakcií.

3. Odchylne od odseku 1 písm. b) poskytovatelia služieb kryptoaktív:

a) uplatňujú opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi pri vykonávaní príležitostnej transakcie, ktorá dosahuje hodnotu aspoň 1 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene, bez ohľadu na to, či sa transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo prostredníctvom prepojených transakcií;

b) uplatňujú pri vykonávaní príležitostnej transakcie, ktorej hodnota je nižšia ako 1 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene, bez ohľadu na to, či sa transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo prostredníctvom prepojených transakcií, aspoň opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi uvedené v článku 20 ods. 1 písm. a).

4. Odchylne od odseku 1 písm. b) uplatňujú povinné subjekty pri vykonávaní príležitostnej hotovostnej transakcie, ktorá dosahuje hodnotu aspoň 3 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene, bez ohľadu na to, či sa transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo prostredníctvom prepojených transakcií, aspoň opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi uvedené v článku 20 ods. 1 písm. a).

Prvý pododsek tohto odseku sa neuplatňuje, ak členské štáty podľa článku 80 ods. 2 a 3 zaviedli limit pre veľké hotovostné platby vo výške 3 000 EUR alebo menej alebo ekvivalent v národnej mene, a to s výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje odsek 4 písm. b) uvedeného článku.

5. Okrem situácií uvedených v odseku 1 uplatňujú poskytovatelia služieb v oblasti hazardných hier opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi pri výbere výhier, uzatváraní stávok alebo v oboch prípadoch pri vykonávaní transakcií vo výške aspoň 2 000 EUR alebo jej ekvivalentu v národnej mene bez ohľadu na to, či sa transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo prostredníctvom prepojených transakcií.

6. Na účely tejto kapitoly povinné subjekty považujú za svojich klientov tieto osoby:

a) v prípade povinných subjektov uvedených v článku 3 bode 3 písm. e), f) a i) a osôb obchodujúcich s tovarom vysokej hodnoty, ako sa uvádza v článku 3 bode 3 písm. j), okrem ich priameho klienta aj dodávateľ tovaru;

b) v prípade notárov, advokátov a iných osôb vykonávajúcich nezávislé právnické povolanie, ktorí sprostredkúvajú transakciu, pričom sú jediným notárom alebo advokátom alebo inou osobou vykonávajúcou nezávislé právnické povolanie, ktorý túto transakciu sprostredkúva, obaja účastníci transakcie;

c) v prípade realitných agentov obe strany transakcie;

d) v súvislosti s platobnými iniciačnými službami vykonávanými poskytovateľmi platobných iniciačných služieb obchodník;

e) v súvislosti s poskytovateľmi služieb hromadného financovania a sprostredkovateľmi hromadného financovania fyzická alebo právnická osoba, ktorá žiada o financovanie aj poskytuje financovanie prostredníctvom platformy hromadného financovania.

7. Orgány dohľadu môžu priamo alebo v spolupráci s inými orgánmi v danom členskom štáte úplne alebo čiastočne oslobodiť povinné subjekty od uplatňovania opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi uvedených v článku 20 ods. 1 písm. a), b) a c), pokiaľ ide o elektronické peniaze, a to na základe preukázaného nízkeho rizika, ktoré predstavuje povaha produktu, ak sú splnené všetky tieto podmienky na zmiernenie rizika:

a) platobný nástroj nemožno opätovne doplniť peniazmi a elektronicky uchovávaná suma nepresahuje 150 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;

b) platobný nástroj sa používa výlučne na nákup tovaru alebo služieb poskytovaných vydavateľom alebo v rámci siete poskytovateľov služieb;

c) platobný nástroj nie je viazaný na platobný účet a neumožňuje výmenu akejkoľvek uchovávanej sumy za hotovosť alebo za kryptoaktíva;

d) vydavateľ vykonáva dostatočné monitorovanie transakcií alebo obchodného vzťahu, ktoré mu umožňuje odhaliť neobvyklé alebo podozrivé transakcie.

8. Prevádzkovatelia služieb v oblasti hazardných hier môžu splniť svoju povinnosť uplatňovať opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi uvedené v článku 20 ods. 1 písm. a) identifikáciou klienta a overením totožnosti klienta pri vstupe do kasína alebo iných fyzických priestorov, kde sa prevádzkujú hazardné hry, za predpokladu, že majú zavedené systémy, ktoré im umožňujú priradiť transakcie ku konkrétnym zákazníkom.

9. Úrad AMLA do 10. júla 2026 vypracuje návrh regulačných technických predpisov a predloží ho na prijatie Komisii. V uvedenom návrhu regulačných technických predpisov sa bližšie určia:

a) povinné subjekty, sektory alebo transakcie, ktoré sa spájajú s vyšším rizikom prania špinavých peňazí a financovania terorizmu a na ktoré sa uplatňuje nižšia hodnota ako hodnota stanovená v odseku 1 písm. b);

b) súvisiace hodnoty príležitostných transakcií;

c) kritériá, ktoré sa majú zohľadniť na identifikáciu príležitostných transakcií a obchodných vzťahov;

d) kritériá na identifikáciu prepojených transakcií.

Úrad AMLA pri vypracúvaní návrhu regulačných technických predpisov uvedených v prvom pododseku náležite zohľadní úrovne rizík vyplývajúce z povahy obchodných modelov rôznych druhov povinných subjektov a posúdenie rizika na úrovni Únie vykonané Komisiou podľa článku 7 smernice (EÚ) 2024/1640.

10. Na Komisiu sa deleguje právomoc doplniť toto nariadenie prijatím regulačných technických predpisov uvedených v odseku 9 tohto článku v súlade s článkami 49 až 52 nariadenia (EÚ) 2024/1620.

Článok 20

Opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi

1. Na účely vykonávania náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi povinné subjekty uplatňujú všetky tieto opatrenia:

a) identifikácia klienta a overenie jeho totožnosti;

b) identifikácia konečných užívateľov výhod a prijatie primeraných opatrení na overenie jeho totožnosti, aby bol povinný subjekt presvedčený o tom, že vie, kto je konečným užívateľom výhod, a že chápe štruktúru vlastníctva a kontroly klienta;

c) posúdenie a v prípade potreby získanie informácií o účele a zamýšľanej povahe obchodného vzťahu alebo príležitostných transakcií a ich pochopenie;

d) overenie, či sa na klienta alebo konečného užívateľa výhod vzťahujú cielené finančné sankcie, a v prípade klienta alebo strany právneho zoskupenia, ktorí sú právnym subjektom, či fyzické alebo právnické osoby, na ktoré sa vzťahujú cielené finančné sankcie, kontrolujú tento právny subjekt alebo majú viac ako 50 % vlastníckych práv k tomuto subjektu alebo väčšinový podiel v ňom, či už individuálne, alebo kolektívne;

e) posúdenie a v prípade potreby získanie informácií o povahe podnikateľskej činnosti klientov a o ich zamestnaní alebo povolaní, a to v prípade podnikov vrátane toho, či vykonávajú činnosti;

f) vykonávanie priebežného monitorovania obchodného vzťahu vrátane kontroly transakcií vykonaných v priebehu trvania obchodného vzťahu, aby sa zabezpečilo, že vykonávané transakcie sú v súlade s tým, čo povinný subjekt vie o klientovi, jeho obchodnom a rizikovom profile a v potrebných prípadoch aj o zdroji jeho finančných prostriedkov.

g) určenie, či klient, konečný užívateľ výhod klienta a v relevantných prípadoch osoba, v mene alebo v prospech ktorej sa transakcia alebo činnosť vykonáva, je politicky exponovanou osobou, rodinným príslušníkom alebo osobou známou ako blízka osoba politicky exponovanej osoby;

h) ak sa transakcia alebo činnosť vykonáva v mene alebo v prospech fyzických osôb, ktoré nie sú klientom, identifikujú túto fyzickú osobu a overia ich totožnosť;

i) overujú, či každá osoba, ktorá tvrdí, že koná v mene klienta, je na to oprávnená, pričom ju identifikujú a overia jej totožnosť.

2. Povinné subjekty určujú rozsah opatrení uvedených v odseku 1 na základe individuálnej analýzy rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu so zreteľom na osobitné charakteristiky klienta a obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie a s ohľadom na celopodnikové posúdenia rizika povinným subjektom podľa článku 10 a premenné faktory týkajúce sa prania špinavých peňazí a financovania terorizmu stanovené v prílohe I, ako aj rizikové faktory stanovené v prílohách II a III.

Ak povinné subjekty zistia zvýšené riziko prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, uplatnia opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti podľa oddielu 4 tejto kapitoly. Ak sa zistia situácie s nižším rizikom, povinné subjekty môžu uplatniť opatrenia zjednodušenej náležitej starostlivosti podľa oddielu 3 tejto kapitoly.

3. Úrad AMLA do 10. júla 2026 vydá usmernenia týkajúce sa premenných faktorov rizika a rizikových faktorov, ktoré povinné subjekty majú zohľadňovať pri nadväzovaní obchodných vzťahov alebo vykonávaní príležitostných transakcií.

4. Povinné subjekty musia byť vždy schopné preukázať svojim orgánom dohľadu, že prijaté opatrenia sú primerané vzhľadom na zistené riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.

Článok 21

Neschopnosť splniť požiadavku týkajúcu sa uplatňovania opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi

1. Ak povinný subjekt nie je schopný splniť požiadavku uplatňovať opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovené v článku 20 ods. 1, zdrží sa vykonania transakcie alebo založenia obchodného vzťahu, pričom ukončí obchodný vzťah a zváži v súvislosti s klientom hlásenie o podozrivej transakcii jednotke FIU v súlade s článkom 69.

Ukončením obchodného vzťahu podľa prvého pododseku tohto odseku sa nezakazuje prijatie finančných prostriedkov v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366, na ktoré má povinný subjekt nárok.

Ak má povinný subjekt povinnosť chrániť aktíva svojho klienta, ukončenie obchodného vzťahu sa nechápe tak, že si vyžaduje odpredaj aktív klienta.

V prípade zmlúv o životnom poistení sa povinné subjekty, ak je to potrebné ako alternatívne opatrenie k ukončeniu obchodného vzťahu, zdržia vykonávania transakcií pre klienta vrátane vyplatenia oprávnených osôb, kým nebudú splnené opatrenia náležitej starostlivosti stanovené v článku 20 ods. 1.

2. Odsek 1 sa nevzťahuje na notárov, advokátov, osoby vykonávajúce nezávislé právnické povolanie, audítorov, externých účtovníkov a daňových poradcov, pričom táto výnimka sa uplatňuje na prípady, keď uvedené osoby zisťujú právne postavenie svojho klienta alebo ho obhajujú či zastupujú v súdnom konaní alebo v súvislosti so súdnym konaním vrátane poskytovania poradenstva o začatí takéhoto konania alebo vyhnutí sa takémuto konaniu.

Prvý pododsek sa neuplatňuje, ak povinné subjekty v ňom uvedené:

a) sa podieľajú na praní špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činoch alebo financovaní terorizmu;

b) poskytujú právne poradenstvo na účely prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu alebo

c) vedia, že klient žiada o právne poradenstvo na účely prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu; vedomosť alebo účel možno vyvodiť z objektívnych skutkových okolností.

3. Povinné subjekty vedú záznamy o opatreniach prijatých na splnenie požiadavky týkajúcej sa uplatňovania opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi vrátane záznamov o prijatých rozhodnutiach a príslušných podporných dokumentov a odôvodnení. Dokumenty, údaje alebo informácie, ktoré má v držbe povinný subjekt, sa aktualizujú pri každom preskúmaní náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi podľa článku 26.

Povinnosť viesť záznamy stanovená v prvom pododseku tohto odseku sa uplatňuje aj na situácie, keď povinné subjekty odmietnu nadviazať obchodný vzťah, ukončiť obchodný vzťah alebo uplatňovať alternatívne opatrenia podľa odseku 1.

4. Úrad AMLA do 10. júla 2027 vydá s Európskym orgánom pre bankovníctvo spoločné usmernenia o opatreniach, ktoré môžu prijať úverové inštitúcie a finančné inštitúcie na zabezpečenie súladu s pravidlami boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu pri plnení požiadaviek smernice 2014/92/EÚ, a to aj v súvislosti s obchodnými vzťahmi, ktoré sú najviac ovplyvnené postupmi znižovania rizika.

Článok 22

Identifikácia a overenie totožnosti klienta a konečného užívateľa výhod

1. S výnimkou prípadov s nižším rizikom, na ktoré sa vzťahujú opatrenia podľa oddielu 3, a bez ohľadu na uplatňovanie dodatočných opatrení v prípadoch s vyšším rizikom podľa oddielu 4 povinné subjekty získavajú na účely identifikácie klienta, každej osoby, ktorá tvrdí, že koná v mene klienta, a fyzickej osoby, v mene alebo v prospech ktorej sa vykonáva transakcia alebo činnosť, aspoň tieto informácie:

a) v prípade fyzickej osoby:

   i) všetky mená a priezviská;

   ii) miesto a úplný dátum narodenia;

   iii) štátne príslušnosti, prípadne informácie o stave bez štátnej príslušnosti a postavení utečenca alebo postavení osoby s doplnkovou ochranou a prípadne národné identifikačné číslo;

   iv) obvyklé miesto bydliska alebo v prípade neexistencie adresy trvalého bydliska s oprávneným pobytom v Únii poštovú adresu, na ktorej možno fyzickú osobu kontaktovať, a daňové identifikačné číslo, ak je k dispozícii;

b) v prípade právneho subjektu:

   i) právnu formu a názov právneho subjektu;

   ii) adresu registrovaného alebo oficiálneho sídla a v prípade, že ide o odlišnú adresu, adresu hlavného miesta podnikateľskej činnosti a krajinu založenia;

   iii) mená právnych zástupcov právneho subjektu, ako aj registračné číslo, daňové identifikačné číslo a identifikátor právneho subjektu, ak sú k dispozícii;

   iv) mená osôb, ktoré vlastnia akcie alebo zastávajú riadiacu pozíciu ako poverené osoby, vrátane odkazu na ich postavenie ako poverených akcionárov alebo riaditeľov;

c) v prípade správcu účelovo zriadeného trustu alebo osoby zastávajúcej rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení:

   i) základné informácie o právnom zoskupení; pokiaľ však ide o aktíva v držbe právneho zoskupenia alebo prostredníctvom neho spravované, identifikujú sa len tie aktíva, ktoré sa majú spravovať v kontexte obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie;

   ii) miesto bydliska správcov alebo osôb zastávajúcich rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení a ak sa líši, aj miesto odkiaľ sú účelovo zriadený trust alebo podobné právne zoskupenie spravované, právomoci, ktorými sa právne zoskupenie riadi a zaväzuje, ako aj daňové identifikačné číslo a identifikátor právneho subjektu, ak sú k dispozícii;

d) v prípade iných organizácií s právnou spôsobilosťou podľa vnútroštátneho práva:

   i) názov, adresu registrovaného sídla alebo rovnocennú adresu;

   ii) mená osôb splnomocnených zastupovať organizáciu a prípadne aj právnu formu, daňové identifikačné číslo, registračné číslo, identifikátor právneho subjektu a zakladateľské listiny alebo rovnocenné dokumenty.

2. Povinné subjekty získavajú na účely identifikácie konečného užívateľa výhod právneho subjektu alebo právneho zoskupenia informácie uvedené v článku 62 ods. 1 druhého pododseku písm. a).

Ak sa po vyčerpaní všetkých možných spôsobov identifikácie neidentifikujú ako koneční užívatelia výhod žiadne fyzické osoby alebo ak existujú pochybnosti o tom, že identifikované osoby sú konečnými užívateľmi výhod, povinné subjekty zaznamenajú, že nebol identifikovaný konečný užívateľ výhod, a identifikujú všetky fyzické osoby, ktoré v právnom subjekte zastávajú pozície vrcholových riadiacich pracovníkov, a overia ich totožnosť.

Ak vykonanie overenia totožnosti uvedeného v druhom pododseku môže klienta upozorniť na to, že povinný subjekt má pochybnosti o skutočnom vlastníctve právneho subjektu, povinný subjekt sa zdrží overenia totožnosti vrcholových riadiacich pracovníkov a namiesto toho zaznamená kroky prijaté na zistenie totožnosti konečných užívateľov výhod a vrcholových riadiacich pracovníkov. Povinné subjekty vedú záznamy o prijatých opatreniach, ako aj o problémoch, ktoré sa vyskytli počas procesu identifikácie a ktoré viedli k potrebe identifikovania vrcholového riadiaceho pracovníka.

3. Úverové inštitúcie a finančné inštitúcie získavajú informácie na identifikáciu a overenie totožnosti fyzických alebo právnických osôb, ktoré používajú akýkoľvek nimi vydaný virtuálny IBAN, a o súvisiacom bankovom alebo platobnom účte.

Úverová inštitúcia alebo finančná inštitúcia spravujúca bankový alebo platobný účet, na ktorý virtuálny IBAN vydaný inou úverovou inštitúciou alebo finančnou inštitúciou presmerúva platby, zabezpečí, aby mohla od inštitúcie, ktorá virtuálny IBAN vydala, bezodkladne a v každom prípade do piatich pracovných dní od podania žiadosti o tieto informácie získať informácie na identifikáciu a overenie totožnosti fyzickej osoby používajúcej tento virtuálny IBAN.

4. Pokiaľ ide o oprávnené osoby v rámci trustov alebo podobných právnych subjektov či zoskupení, ktoré sú určené na základe konkrétnej charakteristiky alebo príslušnosti k okruhu, povinný subjekt musí získať dostatočné informácie týkajúce sa oprávnenej osoby, aby dokázal určiť jej totožnosť v čase vyplatenia alebo v čase, keď si oprávnená osoba uplatní práva, ktoré jej prináležia.

5. V prípade diskrečných trustov musí povinný subjekt získať dostatočné informácie o potenciálnych oprávnených osobách a vopred určených príjemcoch, aby mohol určiť totožnosť oprávnenej osoby v čase, keď správcovia uplatnia svoju diskrečnú právomoc alebo v čase, keď sa oprávnenými osobami stanú vopred určení príjemcovia z dôvodu, že správcovia nevyužili svoju diskrečnú právomoc určiť plnenie.

6. Povinné subjekty získavajú informácie, doklady a údaje potrebné na overenie totožnosti klienta a každej osoby, ktorá tvrdí, že koná v jeho mene, jedným z týchto spôsobov:

a) predložením dokladu totožnosti, pasu alebo rovnocenného dokladu a prípadne získaním informácií zo spoľahlivých a nezávislých zdrojov, ku ktorým majú priamy prístup alebo ktoré poskytol klient;

b) využitím prostriedkov elektronickej identifikácie, ktoré spĺňajú požiadavky nariadenia (EÚ) č. 910/2014, pokiaľ ide o úroveň zabezpečenia „pokročilá“ alebo „vysoká“, a príslušných kvalifikovaných dôveryhodných služieb, ako sa stanovuje v uvedenom nariadení.

7. Povinné subjekty overujú totožnosť konečného užívateľa výhod a v relevantných prípadoch osôb, v mene alebo v prospech ktorých sa transakcia alebo činnosť vykonáva, jedným z týchto spôsobov:

a) v súlade s odsekom 6;

b) prijatím primeraných opatrení na získanie potrebných informácií, dokladov a údajov od klienta alebo iných spoľahlivých zdrojov vrátane iných verejných registrov, než sú centrálne registre.

Povinné subjekty určujú rozsah informácií, ktoré treba využiť, pričom zohľadňujú riziká, ktoré predstavuje príležitostná transakcia alebo obchodný vzťah a konečný užívateľ výhod, vrátane rizík súvisiacich s vlastníckou štruktúrou.

Povinné subjekty okrem spôsobov overovania uvedených v prvom pododseku tohto odseku overujú informácie týkajúce sa konečných užívateľov výhod nahliadnutím do centrálnych registrov.

Článok 23

Načasovanie overenia totožnosti klienta a konečného užívateľa výhod

1. Overenie totožnosti klienta, konečného užívateľa výhod a akýchkoľvek osôb podľa článku 20 ods. 1 písm. h) a i) sa uskutoční pred nadviazaním obchodného vzťahu alebo vykonaním príležitostnej transakcie. Takáto povinnosť sa nevzťahuje na situácie s nižším rizikom podľa oddielu 3 tejto kapitoly za predpokladu, že nižšie riziko odôvodňuje odklad takéhoto overenia.

V prípade realitných agentov sa overovanie uvedené v prvom pododseku vykonáva po prijatí ponuky predávajúcim alebo prenajímateľom, a v každom prípade pred prevodom akýchkoľvek finančných prostriedkov alebo majetku.

2. Odchylne od odseku 1 možno overenie totožnosti klienta a konečného užívateľa výhod dokončiť počas nadväzovania obchodného vzťahu, ak je to potrebné v záujme neprerušenia zvyčajného vykonávania podnikateľskej činnosti a ak existuje malé riziko prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu. V takých situáciách sa uvedené postupy musia podľa možnosti dokončiť čo najskôr po prvom kontakte.

3. Odchylne od odseku 1 tohto článku môže úverová inštitúcia alebo finančná inštitúcia otvoriť účet vrátane účtov, ktoré umožňujú transakcie s prevoditeľnými cennými papiermi, na žiadosť klienta za predpokladu, že existujú dostatočné záruky na zabezpečenie toho, že klient ani nikto v jeho mene nevykoná žiadne transakcie, pokiaľ nie sú úplne splnené opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovené v článku 20 ods. 1 písm. a) a b).

4. Povinné subjekty získajú pri každom nadviazaní nového obchodného vzťahu s právnym subjektom alebo so správcom účelovo zriadeného trustu, alebo s osobou zastávajúcou rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení podľa článkov 51, 57, 58, 61 a 67 a podlieha povinnosti registrácie informácií o skutočnom vlastníctve podľa článku 10 smernice (EÚ) 2024/1640, platný doklad o registrácii alebo nedávno vydaný výpis z registra potvrdzujúci platnosť registrácie.

Článok 24

Ohlasovanie nezrovnalostí s informáciami obsiahnutými v registroch konečných užívateľov výhod

1. Povinné subjekty ohlasujú subjektu zodpovednému za centrálne registre všetky zistené nezrovnalosti medzi informáciami dostupnými v centrálnych registroch a informáciami, ktoré získajú podľa článku 20 ods. 1 písm. b) a článku 22 ods. 7.

Nezrovnalosti uvedené v prvom pododseku sa ohlasujú bez zbytočného odkladu a v každom prípade do 14 kalendárnych dní od ich zistenia. Pri ohlasovaní takýchto nezrovnalostí povinné subjekty priložia k svojim správam informácie, ktoré získali, pričom uvádzajú, že ide o nezrovnalosť a to, koho považujú za konečných užívateľov výhod a v príslušných prípadoch za poverených akcionárov a poverených riaditeľov, a prečo.

2. Odchylne od odseku 1 môžu povinné subjekty upustiť od ohlasovania nezrovnalostí centrálnemu registru a namiesto toho môžu požadovať od klientov dodatočné informácie, ak zistené nezrovnalosti:

a) sú obmedzené na typografické chyby, rôzne spôsoby transliterácie alebo menšie nepresnosti, ktoré nemajú vplyv na identifikáciu konečných užívateľov výhod alebo ich postavenie, alebo

b) sú výsledkom neaktuálnych údajov, ale povinný subjekt pozná konečných užívateľov výhod z iného spoľahlivého zdroja a neexistujú dôvody na podozrenie, že existuje úmysel zatajiť akékoľvek informácie.

Ak povinný subjekt dospeje k záveru, že informácie o skutočnom vlastníctve v centrálnom registri sú nesprávne, vyzve klientov, aby bez zbytočného odkladu a v každom prípade do 14 kalendárnych dní centrálnemu registru predložili správne informácie v súlade s článkami 63, 64 a 67.

Tento odsek sa neuplatňuje na prípady vyššieho rizika, na ktoré sa vzťahujú opatrenia podľa oddielu 4 tejto kapitoly.

3. Ak klient nepredložil správne informácie v lehote uvedenej v odseku 2 druhom pododseku, povinný subjekt ohlási nezrovnalosť registru podľa postupu stanoveného v odseku 1 druhom pododseku.

4. Tento článok sa neuplatňuje na notárov, advokátov, iné osoby vykonávajúce nezávislé právnické povolanie, audítorov, externých účtovníkov a daňových poradcov v súvislosti s informáciami, ktoré prijmú alebo získajú o klientovi počas zisťovania právneho postavenia tohto klienta alebo počas obhajovania či zastupovania daného klienta v súdnych konaniach alebo v súvislosti s nimi vrátane poskytovania poradenstva o začatí takýchto konaní alebo vyhnutí sa takýmto konaniam bez ohľadu na to, či boli takéto informácie prijaté alebo získané pred takýmito konaniami, počas nich alebo po nich.

Požiadavky tohto článku sa však uplatňujú, keď povinné subjekty uvedené v prvom pododseku tohto odseku poskytujú právne poradenstvo v ktorejkoľvek zo situácií, na ktoré sa vzťahuje článok 21 ods. 2 druhý pododsek.

Článok 25

Identifikácia účelu a zamýšľanej povahy obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie

Pred nadviazaním obchodného vzťahu alebo vykonaním príležitostnej transakcie sa povinný subjekt uistí, že chápe ich účel a zamýšľanú povahu. Na tento účel povinný subjekt v potrebných prípadoch získa informácie o:

a) účele a ekonomickom opodstatnení príležitostnej transakcie alebo obchodného vzťahu;

b) odhadovanom objeme plánovaných činností;

c) zdroji finančných prostriedkov;

d) mieste určenia finančných prostriedkov;

e) podnikateľskej činnosti alebo povolaní klienta.

Povinné subjekty, na ktoré sa vzťahuje článok 74, na účely prvého odseku písm. a) tohto článku zbierajú informácie s cieľom určiť, či je zamýšľané použitie tovaru vysokej hodnoty podľa uvedeného článku na komerčné alebo nekomerčné účely.

Článok 26

Priebežné monitorovanie obchodného vzťahu a monitorovanie transakcií vykonávaných klientmi

1. Povinné subjekty vykonávajú priebežné monitorovanie obchodného vzťahu vrátane transakcií, ktoré vykonáva klient počas trvania obchodného vzťahu, s cieľom zabezpečiť, aby boli tieto transakcie v súlade s tým, čo povinný subjekt vie o klientovi, jeho podnikateľskej činnosti a rizikovom profile, a v prípade potreby aj s informáciami o pôvode a mieste určenia finančných prostriedkov, a s cieľom odhaľovať transakcie, ktoré podliehajú podrobnejšiemu posúdeniu podľa článku 69 ods. 2.

Ak sa obchodné vzťahy týkajú viac ako jedného produktu alebo služby, povinné subjekty zabezpečia, aby sa opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi vzťahovali na všetky tieto produkty a služby.

Ak povinné subjekty patriace do skupiny majú obchodné vzťahy s klientmi, ktorí sú zároveň klientmi iných subjektov v rámci tejto skupiny, či už ide o povinné subjekty, alebo podniky, na ktoré sa nevzťahujú požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, zohľadňujú informácie týkajúce sa týchto iných obchodných vzťahov na účely monitorovania obchodného vzťahu so svojimi klientmi.

2. Povinné subjekty v súvislosti s priebežným monitorovaním uvedeným v odseku 1 zabezpečia, aby sa príslušné dokumenty, údaje alebo informácie týkajúce sa klienta priebežne aktualizovali.

Obdobie medzi aktualizáciami informácií o klientovi podľa prvého pododseku závisí od rizika, ktoré predstavuje obchodný vzťah, a v každom prípade nesmie presiahnuť:

a) v prípade klientov s vyšším rizikom, na ktorých sa vzťahujú opatrenia podľa oddielu 4 tejto kapitoly, jeden rok;

b) v prípade všetkých ostatných klientov päť rokov.

3. Okrem požiadaviek stanovených v odseku 2 povinné subjekty preskúmajú a v relevantných prípadoch aktualizujú informácie o klientovi, ak:

a) došlo k zmene relevantných okolností klienta;

b) má povinný subjekt v priebehu príslušného kalendárneho roka právnu povinnosť kontaktovať klienta na účely preskúmania akýchkoľvek relevantných informácií týkajúcich sa konečného užívateľa výhod alebo v záujme dodržiavania súladu so smernicou Rady 2011/16/EÚ ([42]);

c) sa dozvedia o relevantnej skutočnosti, ktorá sa týka klienta.

([42]) Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. EÚ L 64, 11.3.2011, s. 1).

4. Okrem priebežného monitorovania uvedeného v odseku 1 tohto článku povinné subjekty pravidelne overujú, či sú splnené podmienky stanovené v článku 20 ods. 1 písm. d). Frekvencia tohto overovania musí byť úmerná riziku nevykonania a obchádzania cielených finančných sankcií, ktorému je vystavený povinný subjekt a obchodný vzťah.

V prípade úverových inštitúcií a finančných inštitúcií sa overenie uvedené v prvom pododseku vykonáva aj pri každom novom označení v súvislosti s cielenými finančnými sankciami.

Požiadavky tohto odseku nenahrádzajú povinnosť uplatňovať cielené finančné sankcie ani prísnejšie požiadavky podľa iných právnych aktov Únie alebo vnútroštátneho práva týkajúce sa overovania klientskej základne na základe zoznamov cielených finančných sankcií.

5. Úrad AMLA do 10. júla 2026 vydá usmernenia týkajúce sa priebežného monitorovania obchodného vzťahu a monitorovania transakcií vykonaných v kontexte takéhoto vzťahu.

Článok 27

Dočasné opatrenia týkajúce sa klientov, na ktorých sa vzťahujú finančné sankcie OSN

1. Pokiaľ ide o klientov, na ktorých sa vzťahujú finančné sankcie OSN alebo ktorí sú kontrolovaní fyzickými alebo právnickými osobami alebo subjektmi, na ktoré sa vzťahujú finančné sankcie OSN, alebo v ktorých majú fyzické alebo právnické osoby alebo subjekty, na ktoré sa vzťahujú finančné sankcie OSN, viac ako 50 % vlastníckych práv k subjektu alebo väčšinový podiel v ňom, či už individuálne, alebo kolektívne, povinné subjekty vedú záznamy o:

a) finančných prostriedkoch alebo iných aktívach, ktoré spravujú pre klienta v čase zverejnenia finančných sankcií OSN;

b) transakciách, o ktoré sa klient pokúsil;

c) transakciách vykonaných pre klienta.

2. Povinné subjekty uplatňujú tento článok v čase medzi zverejnením finančných sankcií OSN a začatím uplatňovania príslušných cielených finančných sankcií v Únii.

Článok 28

Regulačné technické predpisy týkajúce sa informácií potrebných na vykonávanie náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi

1. Úrad AMLA do 10. júla 2026 vypracuje návrh regulačných technických predpisov a predloží ho na prijatie Komisii. V uvedenom návrhu regulačných technických predpisov sa bližšie určia:

a) požiadavky, ktoré sa vzťahujú na povinné subjekty podľa článku 20, a informácie, ktoré sa majú zhromažďovať na účely vykonávania štandardnej, zjednodušenej a zvýšenej náležitej starostlivosti podľa článkov 22 a 25, článku 33 ods. 1 a článku 34 ods. 4, vrátane minimálnych požiadaviek v situáciách s nižším rizikom;

b) druh opatrení v rámci zjednodušenej náležitej starostlivosti, ktoré povinné subjekty môžu uplatňovať v situáciách s nižším rizikom podľa článku 33 ods. 1 tohto nariadenia, vrátane opatrení vzťahujúcich sa na osobitné kategórie povinných subjektov a produktov alebo služieb so zreteľom na výsledky posúdenia rizika na úrovni Únie vykonaného Komisiou podľa článku 7 smernice (EÚ) 2024/1640;

c) rizikové faktory spojené s vlastnosťami nástrojov elektronických peňazí, ktoré by mali orgány dohľadu zohľadniť pri určovaní rozsahu výnimky podľa článku 19 ods. 7;

d) spoľahlivé a nezávislé zdroje informácií, ktoré možno použiť na overenie identifikačných údajov fyzických alebo právnických osôb na účely článku 23 ods. 6 a 7;

e) zoznam atribútov, ktoré musia obsahovať prostriedky elektronickej identifikácie a príslušné kvalifikované dôveryhodné služby uvedené v článku 23 ods. 6 písm. b), aby sa splnili požiadavky v článku 20 ods. 1 písm. a) a b) v prípade štandardnej, zjednodušenej a zvýšenej náležitej starostlivosti.

2. Požiadavky a opatrenia uvedené v odseku 1 písm. a) a b) vychádzajú z týchto kritérií:

a) inherentné riziko spojené s poskytovanou službou;

b) riziká spojené s kategóriami klientov;

c) povaha, výška a opakovanie transakcie;

d) kanály použité na vykonávanie obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie.

3. Úrad AMLA pravidelne preskúmava regulačné technické predpisy a v prípade potreby pripraví a predloží Komisii návrh na aktualizáciu týchto predpisov s cieľom okrem iného zohľadniť inovácie a technologický vývoj.

4. Na Komisiu sa deleguje právomoc doplniť toto nariadenie prijatím regulačných technických predpisov uvedených v odsekoch 1 a 3 tohto článku v súlade s článkami 49 až 52 nariadenia (EÚ) 2024/1620.

ODDIEL 2

Politika voči tretím krajinám a hrozby prania špinavých peňazí a financovania terorizmu z krajín mimo Únie

Článok 29

Identifikácia tretích krajín so závažnými strategickými nedostatkami v rámci vlastných vnútroštátnych režimov boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu

1. Komisia identifikuje tretie krajiny so závažnými strategickými nedostatkami v rámci vlastných vnútroštátnych režimov boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a označí ich za „vysokorizikové tretie krajiny“.

2. V záujme identifikácie tretích krajín, ako sa uvádza v odseku 1 tohto článku je Komisia splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 85 s cieľom doplniť toto nariadenie, ak:

a) sa zistili závažné strategické nedostatky v právnom a inštitucionálnom rámci tretej krajiny v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

b) sa zistili závažné strategické nedostatky v súvislosti s účinnosťou systému tretej krajiny pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu pri riešení rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu alebo v jej systéme na posudzovanie a zmierňovanie rizík nevykonávania alebo obchádzania finančných sankcií OSN týkajúcich sa financovania šírenia zbraní;

c) sú závažné strategické nedostatky zistené podľa písmen a) a b) trvalej povahy a neboli prijaté ani sa neprijímajú žiadne opatrenia na ich zmiernenie.

Uvedené delegované akty sa prijmú do 20 kalendárnych dní po tom, ako Komisia zistí, že boli splnené kritériá uvedené v prvom pododseku písm. a), b) alebo c).

3. Na účely odseku 2 zohľadňuje Komisia výzvy na uplatňovanie opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti a dodatočných zmierňujúcich opatrení (ďalej len „protiopatrenia“) vydané medzinárodnými organizáciami a subjektmi stanovujúcimi normy s právomocou v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a boja proti financovaniu terorizmu, ako aj príslušné hodnotenia, posúdenia, správy alebo verejné vyhlásenia, ktoré vypracovali.

4. Ak sa v súlade s kritériami uvedenými v odseku 2 identifikuje tretia krajina, uplatňujú povinné subjekty opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti uvedené v článku 34 ods. 4, pokiaľ ide o obchodné vzťahy alebo príležitostné transakcie, do ktorých sú zapojené fyzické alebo právnické osoby z danej tretej krajiny.

5. V delegovanom akte uvedenom v odseku 2 sa v rámci protiopatrení uvedených v článku 35 určia osobitné protiopatrenia na zmiernenie špecifických rizík, ktoré vyplývajú z každej vysokorizikovej tretej krajiny.

6. Ak členský štát zistí špecifické riziko týkajúce sa prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktoré predstavuje tretia krajina, ktorú Komisia identifikovala v súlade s kritériami uvedenými v odseku 2, a na ktoré sa nevzťahujú protiopatrenia uvedené v odseku 5, môže od povinných subjektov usadených na jeho území požadovať, aby uplatňovali osobitné dodatočné protiopatrenia na zmiernenie špecifických rizík vyplývajúcich z danej tretej krajiny. Zistené riziko a zodpovedajúce protiopatrenia sa oznámia Komisii do piatich dní od uplatnenia daných protiopatrení.

7. Komisia pravidelne preskúmava delegované akty uvedené v odseku 2 s cieľom zabezpečiť, aby osobitné protiopatrenia určené podľa odseku 5 zohľadňovali zmeny v rámci tretej krajiny v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a aby boli úmerné a primerané rizikám.

Po prijatí oznámenia podľa odseku 6 Komisia získané informácie posúdi s cieľom určiť, či majú špecifické riziká pre danú krajinu vplyv na integritu vnútorného trhu Únie. Komisia v prípade potreby preskúma delegované akty uvedené v odseku 2 doplnením potrebných protiopatrení na zmiernenie týchto dodatočných rizík. Ak sa Komisia domnieva, že osobitné dodatočné opatrenia uplatňované členským štátom podľa odseku 6 nie sú na zmiernenie špecifických rizík vyplývajúcich z danej tretej krajiny potrebné, môže prostredníctvom vykonávacieho aktu rozhodnúť, aby členský štát uplatňovanie tohto osobitného dodatočného protiopatrenia ukončil.

Článok 30

Identifikácia tretích krajín s nedostatkami v dodržiavaní súladu s predpismi v rámci vlastných vnútroštátnych režimov boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu

1. Komisia identifikuje tretie krajiny s nedostatkami v dodržiavaní súladu s predpismi v rámci vlastných vnútroštátnych režimov boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.

2. V záujme identifikácie tretích krajín uvedených v odseku 1 je Komisia splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 85 s cieľom doplniť toto nariadenie, ak sa:

a) v právnom a inštitucionálnom rámci tretej krajiny v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu zistili nedostatky v dodržiavaní súladu s predpismi;

b) zistili nedostatky v dodržiavaní súladu s predpismi v rámci účinnosti systému tretej krajiny v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu pri riešení rizík v uvedenej oblasti alebo v jej systéme na posudzovanie a zmierňovanie rizík nevykonávania alebo obchádzania finančných sankcií OSN týkajúcich sa financovania šírenia zbraní.

Uvedené delegované akty sa prijmú do 20 kalendárnych dní po tom, ako Komisia zistí, že boli splnené kritériá uvedené v písmene a) alebo b) prvého pododseku.

3. Komisia pri vypracúvaní delegovaných aktov uvedených v odseku 2 zohľadňuje ako základ pre svoje posúdenie informácie o jurisdikciách, ktoré podliehajú zvýšenému monitorovaniu zo strany medzinárodných organizácií a subjektov stanovujúcich normy s právomocou v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a boja proti financovaniu terorizmu, ako aj príslušné hodnotenia, posúdenia, správy alebo verejné vyhlásenia, ktoré vypracovali.

4. V delegovanom akte uvedenom v odseku 2 sa v rámci opatrení uvedených v článku 34 ods. 4 určia osobitné opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti, ktoré musia povinné subjekty uplatňovať na zmiernenie rizík súvisiacich s obchodnými vzťahmi alebo príležitostnými transakciami, do ktorých sú zapojené fyzické alebo právnické osoby z danej tretej krajiny.

5. Komisia pravidelne preskúmava delegované akty uvedené v odseku 2 s cieľom zabezpečiť, aby osobitné opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti určené podľa odseku 4 zohľadňovali zmeny v rámci tretej krajiny v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a aby boli úmerné a primerané rizikám.

Článok 31

Identifikácia tretích krajín predstavujúcich osobitnú a vážnu hrozbu pre finančný systém Únie

1. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 85 s cieľom doplniť toto nariadenie, v ktorých sa identifikujú tretie krajiny, v prípade ktorých považuje vo výnimočných prípadoch za nevyhnutné zmierniť osobitnú a vážnu hrozbu pre finančný systém Únie a riadne fungovanie vnútorného trhu, ktorú tieto tretie krajiny predstavujú a ktorú nemožno zmierniť podľa článkov 29 a 30.

2. Komisia pri vypracúvaní delegovaných aktov uvedených v odseku 1 zohľadňuje najmä tieto kritériá:

a) právny a inštitucionálny rámec v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v danej tretej krajine, najmä:

i) kriminalizáciu prania špinavých peňazí a financovania terorizmu;

ii) opatrenia týkajúce sa náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi;

iii) požiadavky na vedenie záznamov;

iv) požiadavky na ohlasovanie podozrivých transakcií;

v) dostupnosť presných a včasných informácií o skutočnom vlastníctve právnických osôb a právnych zoskupení príslušným orgánom;

b) právomoci a postupy príslušných orgánov tretej krajiny na účely boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu vrátane primerane účinných, úmerných a odrádzajúcich sankcií, ako aj prax tretej krajiny pri spolupráci a výmene informácií s príslušnými orgánmi v členských štátoch;

c) účinnosť systému tretej krajiny pre boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu pri riešení rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.

3. Komisia môže na účely určenia úrovne hrozby uvedenej v odseku 1 požiadať úrad AMLA o prijatie stanoviska zameraného na posúdenie osobitného vplyvu na integritu finančného systému Únie vzhľadom na úroveň hrozby, ktorú predstavuje tretia krajina.

4. Ak úrad AMLA zistí, že osobitnú a vážnu hrozbu pre finančný systém Únie predstavuje iná tretia krajina ako krajina identifikovaná podľa článkov 29 a 30, môže Komisii predložiť stanovisko, v ktorom uvedie hrozbu, ktorú identifikoval, a dôvod, prečo sa domnieva, že Komisia by mala danú tretiu krajinu identifikovať podľa odseku 1.

Ak sa Komisia rozhodne danú tretiu krajinu uvedenú v prvom pododseku neidentifikovať, poskytne úradu AMLA odôvodnenie.

5. Komisia pri vypracúvaní delegovaných aktov uvedených v odseku 1 zohľadňuje najmä príslušné hodnotenia, posúdenia alebo správy vypracované medzinárodnými organizáciami a subjektmi stanovujúcimi normy s právomocou v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a boja proti financovaniu terorizmu.

6. Ak zistená osobitná a vážna hrozba zo strany dotknutej tretej krajiny predstavuje závažný strategický nedostatok, uplatňuje sa článok 29 ods. 4 a v delegovanom akte uvedenom v odseku 1 tohto článku sa určia osobitné protiopatrenia uvedené v článku 29 ods. 5.

7. Ak zistená osobitná a vážna hrozba zo strany dotknutej tretej krajiny predstavuje nedostatok v dodržiavaní súladu s predpismi, v delegovanom akte uvedenom v odseku 1 sa určia osobitné opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti spomedzi opatrení uvedených v článku 30 ods. 4, ktoré povinné subjekty uplatňujú na zmiernenie rizík súvisiacich s obchodnými vzťahmi alebo príležitostnými transakciami, v ktorých sú zapojené fyzické alebo právnické osoby z tejto tretej krajiny.

8. Komisia pravidelne preskúmava delegované akty uvedené v odseku 1 s cieľom zabezpečiť, aby protiopatrenia uvedené v odseku 6 a opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti uvedené v odseku 7 zohľadňovali zmeny v rámci tretej krajiny v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu a aby boli úmerné a primerané rizikám.

9. Komisia môže prijať prostredníctvom vykonávacieho aktu metodiku na identifikáciu tretích krajín podľa tohto článku. V uvedenom vykonávacom akte sa stanoví najmä:

a) spôsob posudzovania kritérií uvedených v odseku 2;

b) proces interakcie s posudzovanou treťou krajinou;

c) proces zapojenia členských štátov a úradu AMLA do identifikácie tretích krajín, ktoré predstavujú osobitnú a vážnu hrozbu pre finančný systém Únie.

Vykonávací akt uvedený v prvom pododseku tohto odseku sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 86 ods. 2.

Článok 32

Usmernenia týkajúce sa rizík, trendov a metód v oblasti prania špinavých peňazí a financovania terorizmu

1. Úrad AMLA vydá do 10. júla 2027 usmernenia, v ktorých sa vymedzia riziká, trendy a metódy v oblasti prania špinavých peňazí a financovania terorizmu vzťahujúce sa na akúkoľvek geografickú oblasť mimo Únie, ktorým sú povinné subjekty vystavené. Úrad AMLA zohľadňuje najmä rizikové faktory uvedené v prílohe III. Ak sa zistia situácie s vyšším rizikom, usmernenia musia zahŕňať opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti, ktorých uplatnenie povinné subjekty zvážia s cieľom zmierniť takéto riziká.

2. Úrad AMLA najmenej každé dva roky preskúmava usmernenia uvedené v odseku 1.

3. Úrad AMLA pri vydávaní a preskúmavaní usmernení uvedených v odseku 1 zohľadňuje hodnotenia, posúdenia alebo správy inštitúcií, orgánov, úradov a agentúr Únie, medzinárodných organizácií a subjektov stanovujúcich normy s právomocou v oblasti predchádzania praniu špinavých peňazí a boja proti financovaniu terorizmu.

ODDIEL 3

Zjednodušená náležitá starostlivosť

Článok 33

Opatrenia zjednodušenej náležitej starostlivosti

1. Ak obchodný vzťah alebo transakcia predstavujú s ohľadom na rizikové faktory uvedené v prílohách II a III nízky stupeň rizika, môžu povinné subjekty uplatniť tieto opatrenia zjednodušenej náležitej starostlivosti:

a) overenie totožnosti klienta a konečného užívateľa výhod po nadviazaní obchodného vzťahu za predpokladu, že takéto odloženie je odôvodnené vzhľadom na zistené osobitné nižšie riziko, v každom prípade však najneskôr do 60 dní od nadviazania tohto vzťahu;

b) zníženie frekvencie aktualizácií identifikácie klienta;

c) zníženie množstva informácií zhromaždených na identifikáciu účelu a plánovanej povahy obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie alebo ich odvodenie z druhu transakcií alebo založeného obchodného vzťahu;

d) zníženie frekvencie alebo zníženie stupňa kontroly transakcií vykonávaných klientom;

e) uplatnenie akéhokoľvek iného relevantného opatrenia zjednodušenej náležitej starostlivosti identifikovaného úradom AMLA podľa článku 28.

Opatrenia uvedené v prvom pododseku musia byť primerané povahe a veľkosti podniku a osobitným prvkom zisteného nižšieho rizika. Povinné subjekty však vykonávajú dostatočné monitorovanie transakcií a obchodného vzťahu, ktoré im umožní odhaliť neobvyklé alebo podozrivé transakcie.

2. Povinné subjekty zabezpečujú, aby vnútorné postupy stanovené podľa článku 9 obsahovali osobitné opatrenia zjednodušeného overovania, ktoré sa prijmú vo vzťahu k jednotlivým druhom klientov, ktorí predstavujú nižšie riziko. Povinné subjekty zdokumentujú rozhodnutia o zohľadnení dodatočných faktorov nižšieho rizika.

3. Na účely uplatňovania opatrení zjednodušenej náležitej starostlivosti uvedených v odseku 1 písm. a) povinné subjekty prijmú postupy riadenia rizík, pokiaľ ide o podmienky, za akých môžu klientovi poskytovať služby alebo vykonávať transakcie pred overením, a to aj obmedzením výšky, počtu alebo druhov transakcií, ktoré možno vykonať, alebo monitorovaním transakcií s cieľom zabezpečiť, aby boli v súlade s očakávanými normami pre daný obchodný vzťah.

4. Povinné subjekty pravidelne overujú, či sú naďalej splnené podmienky na uplatňovanie opatrení zjednodušenej náležitej starostlivosti. Frekvencia tohto overovania musí byť primeraná povahe a veľkosti podniku a rizikám, ktoré predstavuje konkrétny vzťah.

5. Povinné subjekty sa zdržia uplatňovania opatrení zjednodušenej náležitej starostlivosti v ktorejkoľvek z týchto situácií:

a) povinné subjekty majú pochybnosti, pokiaľ ide o pravdivosť informácií, ktoré poskytol klient alebo konečný užívateľ výhod vo fáze identifikácie, alebo v súvislosti s týmito informáciami odhalia nezrovnalosti;

b) faktory poukazujúce na nižšie riziko už neexistujú;

c) vzhľadom na monitorovanie transakcií klienta a informácie zhromaždené v kontexte obchodného vzťahu je scenár nižšieho rizika vylúčený;

d) existuje podozrenie na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu;

e) existuje podozrenie, že klient alebo osoba konajúca v jeho mene sa pokúša obchádzať cielené finančné sankcie alebo sa im vyhýbať.

ODDIEL 4

Zvýšená náležitá starostlivosť

Článok 34

Rozsah uplatňovania opatrení zvýšenej náležitej starostlivosti

1. V prípadoch uvedených v článkoch 29, 30, 31 a článkoch 36 až 46, ako aj v iných prípadoch s vyšším rizikom, ktoré povinné subjekty identifikovali podľa článku 20 ods. 2 druhého pododseku, povinné subjekty uplatňujú opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti s cieľom primerane riadiť a zmierňovať takéto riziká.

2. Povinné subjekty preskúmavajú pôvod finančných prostriedkov použitých v transakcii, miesto ich určenia a účel transakcie v prípade všetkých transakcií, ktoré spĺňajú aspoň jednu z týchto podmienok:

a) ide o transakciu komplexnej povahy;

b) ide o neobvykle veľkú transakciu;

c) transakcia je realizovaná podľa neobvyklého vzorca;

d) transakcia nemá zrejmý ekonomický alebo zákonný účel.

3. S výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje oddiel 2 tejto kapitoly, zohľadňujú povinné subjekty pri posudzovaní rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ktoré predstavuje obchodný vzťah alebo príležitostná transakcia, prinajmenšom faktory potenciálneho vyššieho rizika stanovené v prílohe III a usmernenia prijaté úradom AMLA podľa článku 32, ako aj akékoľvek ďalšie ukazovatele vyššieho rizika, ako sú oznámenia vydané jednotkou FIU a zistenia vyplývajúce z celopodnikového posúdenia rizika podľa článku 10.

4. S výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje oddiel 2 tejto kapitoly, uplatňujú povinné subjekty v prípadoch s vyšším rizikom uvedené v odseku 1 tohto článku opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ktoré sú úmerné k identifikovaným vyšším rizikám, ktoré môžu zahŕňať tieto opatrenia:

a) získanie dodatočných informácií o klientovi a konečných užívateľoch výhod;

b) získanie dodatočných informácií o plánovanej povahe obchodného vzťahu;

c) získanie dodatočných informácií o zdroji finančných prostriedkov a pôvode majetku klienta a konečných užívateľov výhod;

d) získanie informácií o dôvodoch plánovaných alebo uskutočnených transakcií a o ich konzistentnosti s obchodným vzťahom;

e) získanie súhlasu od vrcholového manažmentu na nadviazanie obchodného vzťahu alebo pokračovanie v ňom;

f) posilnené monitorovanie obchodného vzťahu zvýšením počtu a trvania vykonávaných kontrol, ako aj výberom vzorcov transakcií, ktoré si vyžadujú ďalšie preskúmanie;

g) požiadavku, aby sa prvá platba vykonala prostredníctvom účtu vedeného na meno klienta v úverovej inštitúcii podliehajúcej normám náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ktoré sú aspoň také prísne ako normy stanovené v tomto nariadení.

5. Ak obchodný vzťah, v prípade ktorého sa identifikovalo vyššie riziko, zahŕňa manipuláciu s aktívami v hodnote aspoň 5 000 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej alebo cudzej mene prostredníctvom personalizovaných služieb pre klienta, ktorý má v držbe celkové aktíva v hodnote aspoň 50 000 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej alebo cudzej mene, či už finančné, investičné alebo nehnuteľné aktíva, alebo ich kombináciu, s výnimkou súkromného bydliska tohto klienta, úverové inštitúcie, finančné inštitúcie a poskytovatelia služieb trustov alebo služieb pre obchodné spoločnosti uplatňujú okrem akéhokoľvek opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti tieto opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi podľa odseku 4:

a) osobitné opatrenia vrátane postupov na zmiernenie rizík spojených s personalizovanými službami a produktmi ponúkanými tomuto klientovi;

b) získanie dodatočných informácie o zdroji finančných prostriedkov tohto klienta;

c) predchádzanie konfliktom záujmov medzi klientom a vrcholovým manažmentom alebo zamestnancami povinného subjektu, ktorí vykonávajú úlohy súvisiace s dodržiavaním súladu zo strany tohto povinného subjektu vo vzťahu k tomuto klientovi, a na riešenie takýchto konfliktov záujmov.

Úrad AMLA vydá do 10. júla 2027 usmernenia týkajúce sa opatrení, ktoré majú prijať úverové inštitúcie, finančné inštitúcie a poskytovatelia služieb trustov alebo služieb pre obchodné spoločnosti s cieľom zistiť, či má klient v držbe celkové aktíva v hodnote aspoň 50 000 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej alebo cudzej mene vo finančných, investičných alebo nehnuteľných aktívach, a ako túto hodnotu určiť.

6. S výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje oddiel 2 tejto kapitoly, ak členské štáty identifikujú prípady vyššieho rizika podľa článku 8 smernice (EÚ) 2024/1640, a to aj na základe záverov sektorového posúdenia rizika vykonaného členskými štátmi, môžu od povinných subjektov vyžadovať, aby uplatňovali opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti, a v prípade potreby môžu dané opatrenia špecifikovať. Členské štáty oznamujú Komisii a úradu AMLA svoje rozhodnutia ukladajúce požiadavky na zvýšenú náležitú starostlivosť povinným subjektom usadeným na ich území do jedného mesiaca od ich prijatia, a to aj s vysvetlením rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu odôvodňujúcich takéto rozhodnutie.

Ak riziká identifikované členskými štátmi podľa prvého pododseku pravdepodobne pochádzajú z územia mimo Únie a môžu ovplyvniť finančný systém Únie, úrad AMLA na požiadanie Komisie alebo z vlastnej iniciatívy zváži aktualizáciu usmernení prijatých podľa článku 32.

7. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 85 s cieľom doplniť toto nariadenie, ak identifikuje ďalšie prípady s vyšším rizikom uvedené v odseku 1 tohto článku, ktoré majú vplyv na Úniu ako celok, a opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti, ktoré majú v týchto prípadoch uplatňovať povinné subjekty, a to s prihliadnutím na oznámenia členských štátov podľa odseku 6 prvého pododseku tohto článku.

8. Opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti sa automaticky neuplatňujú v súvislosti s pobočkami alebo dcérskymi podnikmi povinných subjektov usadených v Únii, ktoré sa nachádzajú v tretích krajinách uvedených v článkoch 29, 30 a 31, ak tieto pobočky alebo dcérske podniky úplne dodržiavajú celoskupinové politiky, postupy a kontroly v súlade s článkom 17.

Článok 35

Protiopatrenia na zmiernenie hrozieb prania špinavých peňazí a financovania terorizmu pochádzajúcich z krajín mimo Únie

Na účely článkov 29 a 31 Komisia môže vybrať niektoré z týchto protiopatrení:

a) protiopatrenia, ktoré majú povinné subjekty uplatňovať na osoby a právne subjekty s prepojením na vysokorizikové tretie krajiny a v prípade potreby iné krajiny predstavujúce hrozbu pre finančný systém Únie a ktoré pozostávajú:

   i) z uplatňovania dodatočných prvkov zvýšenej náležitej starostlivosti;

   ii) zo zavedenia posilnených relevantných mechanizmov ohlasovania alebo systematického ohlasovania finančných transakcií;

   iii) z obmedzenia obchodných vzťahov alebo transakcií s fyzickými osobami alebo právnymi subjektmi z uvedených tretích krajín;

b) protiopatrenia, ktoré majú členské štáty uplatňovať v súvislosti s vysokorizikovými tretími krajinami a v prípade potreby inými krajinami predstavujúcimi hrozbu pre finančný systém Únie a ktoré pozostávajú:

i) zo zamietnutia zriadenia dcérskych podnikov alebo pobočiek či zastúpení povinných subjektov z dotknutej krajiny alebo iného zohľadnenia skutočnosti, že príslušný povinný subjekt je z tretej krajiny, ktorá nemá primerané režimy boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

ii) zo zakázania povinným subjektom zriaďovať pobočky alebo zastúpenia v dotknutej tretej krajine alebo iného zohľadnenia skutočnosti, že príslušná pobočka alebo zastúpenie by boli v tretej krajine, ktorá nemá primerané režimy boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

iii) z vyžadovania prísnejších požiadaviek na preskúmanie dohľadu alebo na externý audit pobočiek a dcérskych podnikov povinných subjektov nachádzajúcich sa v dotknutej tretej krajine;

iv) z vyžadovania prísnejších požiadaviek na externý audit finančných skupín, pokiaľ ide o ktorúkoľvek ich pobočku a ktorýkoľvek ich dcérsky podnik, ktoré sa nachádzajú v dotknutej tretej krajine;

v) z vyžadovania, aby úverové inštitúcie a finančné inštitúcie preskúmali a zmenili alebo v prípade potreby ukončili korešpondenčné vzťahy s respondentskými inštitúciami v dotknutej tretej krajine.

Článok 36

Osobitné opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti v prípade cezhraničných korešpondenčných vzťahov

V oblasti cezhraničných korešpondenčných vzťahov vrátane vzťahov založených na účely transakcií s cennými papiermi alebo prevodov finančných prostriedkov, ktoré zahŕňajú vykonávanie platieb s respondentskou inštitúciou z tretej krajiny, sa od úverových inštitúcií a finančných inštitúcií popri opatreniach náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 20 vyžaduje, aby pri nadviazaní obchodného vzťahu:

a) zhromaždili dostatočné informácie o respondentskej inštitúcii s cieľom úplne pochopiť povahu podnikania respondenta a na základe verejne dostupných informácií určiť povesť inštitúcie a kvalitu dohľadu;

b) vyhodnotili kontrolné mechanizmy respondentskej inštitúcie v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

c) získali súhlas od vrcholového manažmentu pred založením nových korešpondenčných vzťahov;

d) zdokumentovali príslušné povinnosti každej inštitúcie;

e) v súvislosti s platobno-korešpondenčnými účtami sa presvedčili, že respondentská inštitúcia overila totožnosť klientov, ktorí majú priamy prístup k účtom korešpondenčnej inštitúcie, a vykonala vo vzťahu k nim priebežnú náležitú starostlivosť a že je schopná poskytnúť korešpondenčnej inštitúcii na základe žiadosti relevantné údaje o náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi.

Ak sa úverové inštitúcie a finančné inštitúcie rozhodnú ukončiť cezhraničný korešpondenčný vzťah z dôvodov týkajúcich sa boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, svoje rozhodnutie zdokumentujú.

Článok 37

Osobitné opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti v prípade cezhraničných korešpondenčných vzťahov, pokiaľ ide o poskytovateľov služieb kryptoaktív

1. Odchylne od článku 36, pokiaľ ide o cezhraničné korešpondenčné vzťahy zahŕňajúce poskytovanie služieb kryptoaktív s respondentským subjektom, ktorý nie je usadený v Únii a poskytuje podobné služby vrátane prevodov kryptoaktív, sa od poskytovateľov služieb kryptoaktív okrem opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 20 pri nadväzovaní obchodného vzťahu vyžaduje, aby:

a) určili, či má respondentský subjekt licenciu alebo je registrovaný;

b) zhromaždili dostatočné informácie o respondentskom subjekte s cieľom úplne pochopiť povahu podnikania respondenta a na základe verejne dostupných informácií určiť povesť subjektu a kvalitu dohľadu;

c) posúdili kontroly respondentského subjektu v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

d) získali súhlas od vrcholového manažmentu pred nadviazaním nového korešpondenčného vzťahu;

e) zdokumentovali príslušné povinnosti každej strany korešpondenčného vzťahu;

f) sa v súvislosti s platobno-korešpondenčnými účtami kryproaktív presvedčili, že respondentský subjekt overil totožnosť klientov, ktorí majú priamy prístup k účtom korešpondenčného subjektu, a vykonal vo vzťahu k nim priebežnú náležitú starostlivosť a že je na základe žiadosti schopný poskytnúť korešpondenčnému subjektu relevantné údaje o náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi.

Ak sa poskytovatelia služieb kryptoaktív rozhodnú ukončiť korešpondenčný vzťah z dôvodov týkajúcich sa boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, svoje rozhodnutie zdokumentujú.

Poskytovatelia služieb kryptoaktív aktualizujú informácie o náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o korešpondenčný vzťah, pravidelne alebo keď sa v súvislosti s respondentským subjektom objavia nové riziká.

2. Poskytovatelia služieb kryptoaktív zohľadňujú informácie zhromaždené podľa odseku 1 s cieľom určiť na základe miery zohľadnenia rizika vhodné opatrenia, ktoré sa majú prijať na zmiernenie rizík spojených s respondentským subjektom.

3. Úrad AMLA vydá do 10. júla 2027 usmernenia, v ktorých spresní kritériá a prvky, ktoré majú poskytovatelia služieb kryptoaktív zohľadňovať pri vykonávaní posúdenia uvedeného v odseku 1 a opatrení na zmiernenie rizika uvedených v odseku 2 vrátane minimálnych opatrení, ktoré majú poskytovatelia služieb kryptoaktív prijať, ak zistia, že respondentský subjekt nie je registrovaný alebo nemá licenciu.

Článok 38

Osobitné opatrenia v prípade jednotlivých respondentských inštitúcií z tretích krajín

1. Úverové a finančné inštitúcie uplatňujú vo vzťahu k respondentským inštitúciám z tretej krajiny, s ktorými majú korešpondenčný vzťah podľa článku 36 alebo článku 37 a v súvislosti s ktorými úrad AMLA vydal odporúčanie podľa odseku 2 tohto článku, opatrenia stanovené v odseku 6 tohto článku.

2. Úrad AMLA vydá odporúčanie určené úverovým inštitúciám a finančným inštitúciám, ak existujú obavy, že sa respondentské inštitúcie v tretích krajinách nachádzajú v ktorejkoľvek z týchto situácií:

a) závažným spôsobom, opakovane alebo systematicky porušujú požiadavky v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

b) majú nedostatky vo svojich vnútorných politikách, postupoch a kontrolách, ktoré môžu viesť k závažnému, opakovanému alebo systematickému porušovaniu požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

c) majú zavedené vnútorné politiky, postupy a kontroly, ktoré nie sú úmerné rizikám prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov a financovania terorizmu, ktorým je respondentská inštitúcia z tretej krajiny vystavená.

3. Odporúčanie uvedené v odseku 2 sa vydá, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

a) orgán dohľadu nad finančnými subjektmi vrátane úradu AMLA sa pri vykonávaní činností dohľadu na základe informácií dostupných v súvislosti s činnosťami dohľadu domnieva, že respondentská inštitúcia z tretej krajiny sa nachádza v ktorejkoľvek zo situácií uvedených v odseku 2 a môže ovplyvniť vystavenie korešpondenčného vzťahu riziku;

b) po posúdení informácií, ktoré má k dispozícii orgán dohľadu nad finančnými subjektmi uvedený v písmene a) tohto odseku, existuje medzi orgánmi dohľadu nad finančnými subjektmi v Únii zhoda na tom, že respondentská inštitúcia z tretej krajiny sa nachádza v ktorejkoľvek zo situácií uvedených odseku 2 a môže ovplyvniť vystavenie korešpondenčného vzťahu riziku.

4. Pred vydaním odporúčania uvedeného v odseku 2 konzultuje úrad AMLA s orgánom dohľadu tretej krajiny zodpovedným za respondentskú inštitúciu a požiada ho, aby poskytol svoje vlastné stanoviská, ako aj stanoviská respondentskej inštitúcie týkajúce sa primeranosti politík, postupov a kontrol v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako aj opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ktoré respondentská inštitúcia zaviedla v záujme zmiernenia rizík prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov a financovania terorizmu, a nápravných opatrení, ktoré sa majú zaviesť. Ak sa do dvoch mesiacov neposkytne žiadna odpoveď alebo ak z poskytnutej odpovede nevyplýva, že respondentská inštitúcia z tretej krajiny dokáže vykonávať uspokojivé politiky, postupy a kontroly v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako aj uplatňovať primerané opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi na zmiernenie rizík, ktorým je vystavená a ktoré môžu ovplyvniť korešpondenčný vzťah, pristúpi úrad AMLA k vydaniu odporúčania.

5. Úrad AMLA stiahne odporúčanie uvedené v odseku 2 hneď, ako usúdi, že respondentská inštitúcia z tretej krajiny, v súvislosti s ktorou prijal toto odporúčanie, už nespĺňa podmienky stanovené v odseku 3.

6. Vo vzťahu k respondentským inštitúciám z tretích krajín uvedených v odseku 1, úverové inštitúcie a finančné inštitúcie:

a) sa zdržia uzatvárania nových obchodných vzťahov s respondentskou inštitúciou z tretej krajiny, pokiaľ na základe informácií zhromaždených podľa článku 36 alebo 37 nedospejú k záveru, že zmierňujúce opatrenia uplatnené na obchodný vzťah s respondentskou inštitúciou z tretej krajiny a opatrenia zavedené v respondentskej inštitúcii z tretej krajiny môžu primerane zmierniť riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu spojené s týmto obchodným vzťahom;

b) v prípade prebiehajúcich obchodných vzťahov s respondentskou inštitúciou z tretej krajiny:

   i) preskúmajú a aktualizujú informácie o respondentskej inštitúcii podľa článku 36 alebo 37;

   ii) ukončia obchodný vzťah, pokiaľ na základe informácií zhromaždených podľa bodu i) nedospejú k záveru, že zmierňujúce opatrenia uplatnené na obchodný vzťah s respondentskou inštitúciou z tretej krajiny a opatrenia zavedené v respondentskej inštitúcii z tretej krajiny môžu primerane zmierniť riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu spojené s týmto obchodným vzťahom;

c) informujú respondentskú inštitúciu o záveroch, ktoré vyvodili v súvislosti s rizikami, ktoré predstavuje korešpondenčný vzťah na základe odporúčania úradu AMLA, a o opatreniach prijatých podľa písmena a) alebo b).

Ak úrad AMLA stiahol odporúčanie podľa odseku 5, preskúmajú úverové inštitúcie a finančné inštitúcie svoje posúdenie, či respondentské inštitúcie z tretej krajiny spĺňajú ktorúkoľvek z podmienok stanovených v odseku 3.

7. Úverové inštitúcie a finančné inštitúcie zdokumentujú každé rozhodnutie prijaté podľa tohto článku.

Článok 39

Zákaz korešpondenčných vzťahov s fiktívnymi inštitúciami

1. Úverové inštitúcie a finančné inštitúcie nesmú nadväzovať korešpondenčný vzťah s fiktívnou inštitúciou ani v takomto vzťahu pokračovať. Úverové inštitúcie a finančné inštitúcie prijímajú primerané opatrenia proti nadviazaniu korešpondenčných vzťahov s úverovou inštitúciou alebo finančnou inštitúciou, o ktorej je známe, že povoľuje, aby jej účty používala fiktívna inštitúcia, a proti pokračovaniu v takýchto vzťahoch.

2. Poskytovatelia služieb kryptoaktív okrem požiadavky stanovenej v odseku 1 zabezpečia, aby fiktívne inštitúcie nepoužívali ich účty na poskytovanie služieb kryptoaktív. Na tento účel musia mať poskytovatelia služieb kryptoaktív zavedené vnútorné politiky, postupy a kontroly na odhalenie akéhokoľvek pokusu o použitie ich účtov na poskytovanie neregulovaných služieb kryptoaktív.

Článok 40

Opatrenia na zmiernenie rizík v súvislosti s transakciami so samohosťovanými adresami

1. Poskytovatelia služieb kryptoaktív identifikujú a posudzujú riziko prania špinavých peňazí a financovania terorizmu spojené s prevodmi kryptoaktív nasmerovaných na samohosťovanú adresu alebo pochádzajúcich zo samohosťovanej adresy. Na tento účel musia mať poskytovatelia služieb kryptoaktív zavedené vnútorné politiky, postupy a kontroly.

Poskytovatelia služieb kryptoaktív uplatňujú zmierňujúce opatrenia, ktoré sú primerané zisteným rizikám. Tieto zmierňujúce opatrenia zahŕňajú jedno alebo viacero z týchto opatrení:

a) prijímanie opatrení založených na posúdení rizika s cieľom identifikovať a overiť totožnosť pôvodcu alebo príjemcu prevodu uskutočneného zo samohosťovanej adresy alebo na ňu alebo konečného užívateľa výhod takéhoto pôvodcu alebo príjemcu, a to aj prostredníctvom tretích strán;

b) požadovanie dodatočných údajov o pôvode a mieste určenia kryptoaktív;

c) vykonávanie posilneného priebežného monitorovania transakcií so samohosťovanou adresou;

d) akékoľvek ďalšie opatrenia na zmierňovanie a riadenie rizika prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ako aj rizika nevykonávania a obchádzania cielených finančných sankcií.

2. Úrad AMLA vydá do 10. júla 2027 usmernenia na spresnenie opatrení na zmierňovanie uvedených v odseku 1 vrátane:

a) kritérií a prostriedkov na identifikáciu a overenie totožnosti pôvodcu alebo príjemcu prevodu uskutočneného zo samohosťovanej adresy alebo na ňu, okrem iného s využitím tretích strán, a to s prihliadnutím na najnovší technologický vývoj;

b) kritérií a prostriedkov na overenie toho, či je samohosťovaná adresa vo vlastníctve alebo pod kontrolou klienta.

Článok 41

Osobitné ustanovenia týkajúce sa žiadateľov o pobyt v rámci investičných režimov

Popri opatreniach náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 20 uplatňujú povinné subjekty, pokiaľ ide o klientov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín a ktorí sú v procese žiadania o právo na pobyt v členskom štáte výmenou za akýkoľvek druh investícií vrátane prevodov, nákupu alebo prenájmu nehnuteľností, investícií do štátnych dlhopisov, investícií do podnikateľských subjektov, poskytnutia daru alebo dotovania verejnoprospešnej činnosti a príspevkov do štátneho rozpočtu, aspoň opatrenia zvýšenej náležitej starostlivosti stanovené v článku 34 ods. 4 písm. a), c), e) a f).

Článok 42

Osobitné ustanovenia týkajúce sa politicky exponovaných osôb

1. Okrem opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 20, uplatňujú povinné subjekty v súvislosti s príležitostnými transakciami alebo obchodnými vzťahmi s politicky exponovanými osobami tieto opatrenia:

a) získanie súhlasu vrcholového manažmentu na vykonávanie príležitostných transakcií alebo na nadviazanie obchodných vzťahov s politicky exponovanými osobami alebo na pokračovanie v nich;

b) prijatie primeraných opatrení na zistenie zdroja majetku a zdroja finančných prostriedkov použitých v obchodných vzťahoch alebo príležitostných transakciách s politicky exponovanými osobami;

c) posilnené priebežné monitorovanie týchto obchodných vzťahov.

2. Úrad AMLA vydá do 10. júla 2027 usmernenia týkajúce sa:

a) kritérií na identifikáciu osôb, o ktorých je známe, že sú „blízke osoby“;

b) úrovne rizika spojeného s konkrétnou kategóriou politicky exponovanej osoby, rodinného príslušníka alebo osoby známej ako blízka osoba vrátane usmernenia o spôsobe posudzovania takýchto rizík, keď už daná osoba prestala vykonávať významnú verejnú funkciu na účely článku 45.

Článok 43

Zoznam významných verejných funkcií

1. Každý členský štát vydáva a aktualizuje zoznam presných funkcií, ktoré sa v súlade s jeho vnútroštátnymi zákonmi, inými právnymi predpismi a správnymi ustanoveniami kvalifikujú ako významné verejné funkcie na účely článku 2 ods. 1 bodu 34. Členské štáty vyžadujú od každej medzinárodnej organizácie akreditovanej na ich území, aby vydala a aktualizovala zoznam významných verejných funkcií v danej medzinárodnej organizácii na účely článku 2 ods. 1 bodu 34. Uvedené zoznamy obsahujú aj všetky funkcie, ktoré môžu byť zverené zástupcom tretích krajín a medzinárodných orgánov akreditovaných na úrovni členských štátov. Členské štáty oznamujú uvedené zoznamy, ako aj všetky ich zmeny Komisii a úradu AMLA.

2. Komisia môže stanoviť prostredníctvom vykonávacieho aktu formát na zostavenie a oznamovanie zoznamov členských štátov významných verejných funkcií podľa odseku 1. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 86 ods. 2.

3. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 85 s cieľom doplniť článok 2 ods. 1 bod 34, ak sa v zoznamoch oznámených členskými štátmi podľa odseku 1 identifikujú spoločné dodatočné kategórie významných verejných funkcií a tieto kategórie významných verejných funkcií majú význam pre Úniu ako celok.

Pri vypracúvaní delegovaných aktov podľa prvého pododseku konzultuje Komisia s úradom AMLA.

4. Komisia zostavuje a aktualizuje zoznam presných funkcií, ktoré sa kvalifikujú ako významné verejné funkcie na úrovni Únie. Uvedený zoznam obsahuje aj všetky funkcie, ktoré môžu byť zverené zástupcom tretích krajín a medzinárodných orgánov akreditovaných na úrovni Únie.

5. Komisia zostaví na základe zoznamov uvedených v odsekoch 1 a 4 tohto článku jednotný zoznam všetkých významných verejných funkcií na účely článku 2 ods. 1 bodu 34. Komisia uverejní uvedený jednotný zoznam v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Úrad AMLA uvedený zoznam zverejní na svojom webovom sídle.

Článok 44

Politicky exponované osoby, ktoré sú oprávnenými osobami poistných zmlúv

Povinné subjekty prijímajú primerané opatrenia na určenie toho, či oprávnené osoby zmluvy o životnom poistení alebo inom investičnom poistení, resp. v relevantných prípadoch koneční užívatelia výhod oprávnenej osoby poistnej zmluvy, sú politicky exponovanými osobami. Uvedené opatrenia sa prijímajú najneskôr v čase vyplatenia alebo v čase úplného alebo čiastočného postúpenia poistnej zmluvy. V prípadoch, keď sa určili vyššie riziká, povinné subjekty popri uplatňovaní opatrení náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 20:

a) informujú pred vyplatením výnosu z poistnej zmluvy vrcholový manažment;

b) vykonávajú prísnejšiu kontrolu celého obchodného vzťahu s oprávnenou osobou poistnej zmluvy.

Článok 45

Opatrenia pre osoby, ktoré prestanú byť politicky exponovanými osobami

1. Ak politicky exponovaná osoba už nie je Úniou, členským štátom, treťou krajinou ani medzinárodnou organizáciou poverená vykonávaním významnej verejnej funkcie, povinné subjekty vo svojom posúdení rizík prania špinavých peňazí a financovania terorizmu v súlade s článkom 20 zohľadňujú pretrvávajúce riziko, ktoré táto osoba predstavuje v dôsledku svojej bývalej funkcie.

2. Povinné subjekty uplatňujú s cieľom zmierniť riziká, ktoré predstavuje politicky exponovaná osoba, jedno alebo viacero opatrení uvedených v článku 34 ods. 4, a to až dovtedy, kým riziká uvedené v odseku 1 tohto článku nezaniknú, ale v každom prípade najmenej 12 mesiacov od okamihu, keď uvedená osoba prestala vykonávať významnú verejnú funkciu.

3. Povinnosť uvedená v odseku 2 sa náležite uplatňuje v prípade, keď povinný subjekt vykonáva príležitostnú transakciu alebo nadväzuje obchodný vzťah s osobou, ktorá bola v minulosti Úniou, členským štátom, treťou krajinou alebo medzinárodnou organizáciou poverená vykonávaním významnej verejnej funkcie.

Článok 46

Rodinní príslušníci a osoby známe ako blízke osoby politicky exponovaných osôb

Opatrenia uvedené v článkoch 42, 44 a 45 sa vzťahujú aj na rodinných príslušníkov alebo na osoby známe ako blízke osoby politicky exponovaných osôb.

ODDIEL 5

Osobitné ustanovenia o náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi

Článok 47

Špecifikácie pre sektor životného a iného investičného poistenia

Pokiaľ ide o podnikanie v oblasti životného poistenia alebo iného investičného poistenia, povinné subjekty popri opatreniach náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ktoré sa vyžadujú v prípade klienta a konečného užívateľa výhod, uplatňujú v súvislosti s oprávnenými osobami zmlúv o životnom poistení a inom investičnom poistení v okamihu, keď sú tieto oprávnené osoby identifikované alebo určené, tieto opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi:

a) pokiaľ ide o oprávnené osoby, ktoré sú identifikované ako konkrétne pomenované osoby alebo právne zoskupenia, zapísanie mena tejto osoby alebo názvu tohto zoskupenia;

b) pokiaľ ide o oprávnené osoby, ktoré sú určené na základe charakteristík alebo príslušnosti k okruhu, alebo iných prostriedkov, získanie dostatočných informácií týkajúcich sa týchto oprávnených osôb na to, aby povinný subjekt dokázal v čase vyplatenia určiť totožnosť oprávnenej osoby.

Na účely prvého pododseku sa overenie totožnosti oprávnených osôb a v prípade potreby ich konečných užívateľov výhod uskutoční v čase vyplatenia. V prípade úplného alebo čiastočného postúpenia životného poistenia alebo iného investičného poistenia tretej strane povinné subjekty upovedomené o postúpení určia konečného užívateľa výhod v čase postúpenia fyzickej alebo právnickej osobe, alebo právnemu zoskupeniu, ktoré prijímajú hodnotu postúpenej poistnej zmluvy vo svoj vlastný prospech.

ODDIEL 6

Využívanie náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi, ktorú vykonávajú iné povinné subjekty

Článok 48

Všeobecné ustanovenia týkajúce sa využívania iných povinných subjektov

1. Povinné subjekty môžu pri plnení požiadaviek náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 20 ods. 1 písm. a), b) a c) využívať iné povinné subjekty, ktoré sa nachádzajú buď v členskom štáte, alebo v tretej krajine, za predpokladu, že:

a) uvedené iné povinné subjekty uplatňujú požiadavky náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi a požiadavky na vedenie záznamov stanovené v tomto nariadení alebo rovnocenné požiadavky, ak majú bydlisko alebo sú usadené v tretej krajine;

b) dohľad nad plnením požiadaviek v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu inými povinnými subjektmi prebieha spôsobom, ktorý je v súlade s kapitolou IV smernice (EÚ) 2024/1640.

Konečnú zodpovednosť za splnenie požiadaviek náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi naďalej znáša povinný subjekt, ktorý využíva iný povinný subjekt.

2. Povinné subjekty pri prijímaní rozhodnutia o využívaní iných povinných subjektov nachádzajúcich sa v tretích krajinách zohľadňujú rizikové faktory z geografického hľadiska uvedené v prílohách II a III, ako aj všetky relevantné informácie alebo usmernenia poskytnuté Komisiou, úradom AMLA alebo inými príslušnými orgánmi.

3. V prípade povinných subjektov, ktoré sú súčasťou skupiny, možno plnenie požiadaviek uvedených v tomto článku a článku 49 zabezpečiť prostredníctvom celoskupinových politík, postupov a kontrol, pokiaľ sú splnené všetky tieto podmienky:

a) povinný subjekt využíva informácie poskytnuté výlučne povinným subjektom, ktorý je súčasťou rovnakej skupiny;

b) skupina uplatňuje politiky a postupy v oblasti boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi a pravidlá vedenia záznamov, ktoré sú v úplnom súlade s týmto nariadením alebo s rovnocennými pravidlami v tretích krajinách;

c) dohľad nad účinným plnením požiadaviek uvedených v písmene b) tohto odseku na úrovni skupiny vykonáva dozorný orgán domovského členského štátu v súlade s kapitolou IV smernice (EÚ) 2024/1640 alebo dozorný orgán tretej krajiny v súlade s pravidlami danej tretej krajiny.

4. Povinné subjekty nemôžu využívať povinné subjekty usadené v tretích krajinách určených podľa oddielu 2 tejto kapitoly. Povinné subjekty usadené v Únii, ktoré majú v daných tretích krajinách pobočky a dcérske podniky, však môžu uvedené pobočky a dcérske podniky využívať, ak sú splnené všetky podmienky stanovené v odseku 3.

Článok 49

Postup pri využití iného povinného subjektu

1. Povinné subjekty získavajú od povinného subjektu, ktorý využívajú, všetky potrebné informácie týkajúce sa opatrení na náležitú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi stanovených v článku 20 ods. 1 písm. a), b) a c) alebo týkajúce sa zavádzaného obchodu.

2. Povinné subjekty využívajúce iné povinné subjekty prijímajú všetky opatrenia potrebné na zaistenie toho, aby povinný subjekt, ktorý využívajú, na požiadanie poskytol:

a) kópie informácií zhromaždených na identifikáciu klienta;

b) všetky podporné doklady alebo dôveryhodné zdroje informácií, ktoré sa použili na overenie totožnosti klienta a v relevantných prípadoch totožnosti konečných užívateľov výhod klienta alebo osôb, v ktorých mene klient koná, vrátane údajov získaných prostriedkami elektronickej identifikácie a pomocou príslušných dôveryhodných služieb, ako sa stanovuje v nariadení (EÚ) č. 910/2014, a

c) akékoľvek zhromaždené informácie o účele a plánovanej povahe obchodného vzťahu.

3. Využívaný povinný subjekt poskytne informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 bezodkladne a v každom prípade do piatich pracovných dní.

4. Podmienky prenosu informácií a dokladov uvedených v odsekoch 1 a 2 sa stanovia v písomnej dohode medzi povinnými subjektmi.

5. Ak povinný subjekt využíva povinný subjekt, ktorý je súčasťou jeho skupiny, možno písomnú dohodu nahradiť interným postupom určeným na úrovni skupiny, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené v článku 48 ods. 3.

Článok 50

Usmernenia týkajúce sa využitia iného povinného subjektu

Úrad AMLA vydá do 10. júla 2027 usmernenia určené povinným subjektom týkajúce sa:

a) podmienok, na základe ktorých je prijateľné, aby povinné subjekty využívali informácie zhromaždené iným povinným subjektom, a to aj v prípade náležitej starostlivosť vo vzťahu ku klientovi vykonávanej na diaľku;

b) úloh a zodpovednosti povinných subjektov zapojených do situácie využívania iného povinného subjektu;

c) prístupov dohľadu, pokiaľ ide o využívanie iných povinných subjektov.

KAPITOLA IV

TRANSPARENTNOSŤ SKUTOČNÉHO VLASTNÍCTVA

Článok 51

Identifikácia konečných užívateľov výhod právnych subjektov

Konečnými užívateľmi výhod právnických osôb sú fyzické osoby, ktoré:

a) majú priamo alebo nepriamo vlastnícky podiel v podnikateľskom subjekte alebo

b) priamo alebo nepriamo kontrolujú podnikateľský subjekt alebo iný právny subjekt prostredníctvom vlastníckeho podielu alebo inými spôsobmi.

Kontrola inými spôsobmi uvedená v prvom pododseku písm. b) sa identifikuje nezávisle a paralelne vo vzťahu k existencii vlastníckeho podielu alebo kontroly prostredníctvom vlastníckeho podielu.

Článok 52

Skutočné vlastníctvo prostredníctvom vlastníckeho podielu

1. Na účely článku 51 ods. 1 prvého pododseku písm. a) je „vlastnícky podiel v podnikateľskom subjekte“ priame alebo nepriame vlastníctvo 25 % alebo viac akcií alebo hlasovacích práv, alebo iného vlastníckeho podielu v podnikateľskom subjekte vrátane práv na podiel na zisku, iných vnútorných zdrojoch alebo likvidačnom zostatku. Nepriame vlastníctvo sa vypočítava vynásobením počtu akcií alebo hlasovacích práv, alebo iných vlastníckych podielov v držbe sprostredkovateľských subjektov v reťazci subjektov, v ktorom má konečný užívateľ výhod v držbe akcie alebo hlasovacie práva, a sčítaním výsledkov z týchto rôznych reťazcov, pokiaľ sa neuplatňuje článok 54.

Na účely posudzovania toho, či existuje vlastnícky podiel v podnikateľskom subjekte, sa zohľadňujú podiely na každej úrovni vlastníctva.

2. Ak členské štáty identifikujú podľa článku 8 ods. 4 písm. c) smernice (EÚ) 2024/1640 kategórie podnikateľských subjektov, ktoré sú vystavené vyšším rizikám prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, a to aj na základe sektorov, v ktorých pôsobia, informujú o tom Komisiu. Komisia do 10. júla 2029 posúdi, či sú riziká spojené s uvedenými kategóriami právnych subjektov relevantné pre vnútorný trh, a ak dospeje k záveru, že na zmiernenie týchto rizík je vhodný nižší limit, prijme delegované akty v súlade s článkom 85 s cieľom zmeniť toto nariadenie identifikovaním:

a) kategórií podnikateľských subjektov, ktoré sú spojené s vyššími rizikami prania špinavých peňazí a financovania terorizmu a na ktoré sa uplatňuje nižší limit;

b) súvisiacich limitov.

Nižší limit uvedený v prvom pododseku sa stanoví na maximálne 15 % vlastníckeho podielu v podnikateľskom subjekte, pokiaľ Komisia na základe rizika nedospeje k záveru, že by bol primeranejší vyšší limit, ktorý sa v každom prípade stanoví na menej ako 25 %.

3. Komisia pravidelne preskúmava delegovaný akt uvedený v odseku 2 s cieľom zabezpečiť, aby identifikovala príslušné kategórie podnikateľských subjektov, ktoré sú spojené s vyššími rizikami, a aby súvisiace limity boli úmerné s týmito rizikami.

4. V prípade iných právnych subjektov, ako sú podnikateľské subjekty, pri ktorých vzhľadom na ich formu a štruktúru nie je vhodné alebo možné vypočítať vlastníctvo, sú konečnými užívateľmi výhod fyzické osoby, ktoré priamo alebo nepriamo kontrolujú právny subjekt inými spôsobmi podľa článku 53 ods. 3 a 4, s výnimkou prípadov, keď sa uplatňuje článok 57.

Článok 53

Skutočné vlastníctvo prostredníctvom kontroly

1. Kontrola nad podnikateľským alebo iným právnym subjektom sa vykonáva prostredníctvom vlastníckeho podielu alebo inými spôsobmi.

2. Na účely tejto kapitoly sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

a) „kontrola nad právnym subjektom“ je možnosť uplatňovať v rámci právneho subjektu, či už priamo alebo nepriamo, významný vplyv a ukladať príslušné rozhodnutia.

b) „nepriama kontrola nad právnym subjektom“ je kontrola sprostredkovateľských právnych subjektov vo vlastníckej štruktúre alebo v rôznych reťazcoch vlastníckej štruktúry, pričom priama kontrola je identifikovaná na každej úrovni štruktúry;

c) „kontrola prostredníctvom vlastníckeho podielu v podnikateľskom subjekte“ je priame alebo nepriame vlastníctvo vo výške 50 % plus jedna z akcií alebo hlasovacích práv, alebo iného vlastníckeho podielu v podnikateľskom subjekte.

3. Kontrola právneho subjektu inými spôsobmi v každom prípade zahŕňa možnosť výkonu:

a) v prípade podnikateľského subjektu väčšiny hlasovacích práv v podnikateľskom subjekte bez ohľadu na to, či ich spoločne vykonávajú osoby konajúce v zhode alebo nie;

b) práva menovať alebo odvolávať väčšinu členov správnej rady alebo správneho, riadiaceho alebo dozorného orgánu či podobných funkcionárov právneho subjektu;

c) príslušných práv veta alebo rozhodovacích práv spojených s podielom podnikateľského subjektu;

d) rozhodnutí týkajúcich sa rozdelenia zisku právneho subjektu alebo rozhodnutí, ktoré vedú k presunu aktív v právnom subjekte.

4. Okrem odseku 3 sa kontrola nad právnym subjektom môže vykonávať aj inými spôsobmi. V závislosti od konkrétnej situácie právneho subjektu a jeho štruktúry môžu iné spôsoby kontroly zahŕňať:

a) formálne alebo neformálne dohody s vlastníkmi, členmi alebo právnymi subjektmi, ustanovenia stanov, partnerských dohôd, dohôd o syndikáte alebo rovnocenných dokumentov alebo dohôd v závislosti od konkrétnych charakteristík právneho subjektu, ako aj pravidiel hlasovania;

b) vzťahy medzi rodinnými príslušníkmi;

c) využívanie formálnych alebo neformálnych dojednaní týkajúcich sa poverenej osoby.

Na účely tohto odseku „formálne dojednanie týkajúce sa poverenej osoby“ je zmluva alebo rovnocenné dojednanie medzi poverovateľom a poverenou osobou, pričom poverovateľom je právny subjekt alebo fyzická osoba, ktoré vydávajú poverenej osobe pokyny, aby konala v ich mene v určitej funkcii, a to aj ako riaditeľ alebo akcionár, alebo zriaďovateľ, a poverenou osobou je právny subjekt alebo fyzická osoba, ktoré dostali od poverovateľa pokyny, aby konali v jeho mene.

Článok 54

Koexistencia vlastníckeho podielu a kontroly vo vlastníckej štruktúre

Ak sú podnikateľské subjekty vlastnené prostredníctvom viacvrstvovej vlastníckej štruktúry a v jednom alebo viacerých reťazcoch tejto štruktúry koexistuje vlastnícky podiel a kontrola vo vzťahu k rôznym vrstvám reťazca, konečnými užívateľmi výhod sú:

a) fyzické osoby, ktoré priamo alebo nepriamo prostredníctvom vlastníckeho podielu alebo inými spôsobmi kontrolujú právne subjekty, ktoré majú priamy vlastnícky podiel v podnikateľskom subjekte, či už individuálne alebo kumulatívne;

b) fyzické osoby, ktoré majú individuálne alebo kumulatívne, priamo alebo nepriamo vlastnícky podiel v podnikateľskom subjekte, ktoré priamo alebo nepriamo kontrolujú podnikateľský subjekt prostredníctvom vlastníckeho podielu alebo inými spôsobmi.

Článok 55

Vlastnícke štruktúry zahŕňajúce právne zoskupenia alebo podobné právne subjekty

Ak právne subjekty uvedené v článku 57 alebo právne zoskupenia majú vlastnícky podiel v podnikateľskom subjekte, či už individuálne alebo kumulatívne, alebo priamo či nepriamo kontrolujú podnikateľský subjekt prostredníctvom vlastníckeho podielu alebo inými spôsobmi, sú konečnými užívateľmi výhod fyzické osoby, ktoré sú konečnými užívateľmi výhod právnych subjektov uvedených v článku 57 alebo týchto právnych zoskupení.

Článok 56

Oznámenia

Každý členský štát predloží Komisii do 10. októbra 2027 zoznam druhov právnych subjektov, ktoré existujú podľa jeho vnútroštátneho práva, s konečnými užívateľmi výhod identifikovanými v súlade s článkom 51 a článkom 52 ods. 4. Uvedené oznámenie obsahuje konkrétne kategórie subjektov, opis charakteristík a v náležitých prípadoch informácie o právnom základe podľa vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu. Zahŕňa aj informáciu o tom, či sa z dôvodu osobitnej formy a štruktúr právnych subjektov iných ako podnikateľské subjekty uplatňuje mechanizmus podľa článku 63 ods. 4, ako aj podrobné zdôvodnenie.

Komisia informuje o oznámení uvedenom v prvom odseku ostatné členské štáty.

Článok 57

Identifikácia konečných užívateľov výhod v prípade právnych subjektov podobných účelovo zriadenému trustu

1. V prípade iných právnych subjektov ako tých, ktoré sú uvedené v článku 51 a ktoré sú podobné účelovo zriadenému trustu, ako sú nadácie, sú konečnými užívateľmi výhod všetky tieto fyzické osoby:

a) zakladatelia;

b) členovia riadiaceho orgánu v jeho riadiacej funkcii;

c) členovia riadiaceho orgánu v jeho funkcii dohľadu;

d) oprávnené osoby, pokiaľ sa neuplatňuje článok 59;

e) akákoľvek iná fyzická osoba, ktorá priamo alebo nepriamo kontroluje tento právny subjekt.

2. V prípadoch, keď právne subjekty uvedené v odseku 1 patria do viacvrstvových kontrolných štruktúr, ak ktorúkoľvek z pozícií uvedených v odseku 1 zastáva právny subjekt, konečnými užívateľmi výhod právneho subjektu uvedeného v odseku 1 sú:

a) fyzické osoby uvedené v odseku 1 a

b) koneční užívatelia výhod právnych subjektov, ktorí zastávajú ktorúkoľvek z pozícií uvedených v odseku 1.

3. Členské štáty oznámia Komisii do 10. októbra 2027 zoznam druhov právnych subjektov, ktorých koneční užívatelia výhod sú identifikovaní v súlade s odsekom 1.

K oznámeniu uvedenému v prvom pododseku sa priloží opis:

a) formy a základných znakov uvedených právnych subjektov;

b) procesu, prostredníctvom ktorého ich možno zriadiť;

c) procesu prístupu k základným informáciám a informáciám o skutočnom vlastníctve týkajúcich sa týchto právnych subjektov;

d) webových sídiel, na ktorých možno nahliadnuť do centrálnych registrov obsahujúcich informácie o konečných užívateľoch výhod uvedených právnych subjektov a kontaktné údaje subjektov zodpovedných za tieto registre.

4. Komisia môže prijať prostredníctvom vykonávacieho aktu zoznam druhov právnych subjektov riadiacich sa právom členských štátov, na ktoré by sa mali vzťahovať požiadavky podľa tohto článku. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 86 ods. 2.

Článok 58

Identifikácia konečných užívateľov výhod účelovo zriadeného trustu a podobných právnych zoskupení

1. Konečnými užívateľmi výhod účelovo zriadeného trustu sú všetky tieto fyzické osoby:

a) zriaďovatelia;

b) správcovia;

c) protektori, ak sú určení;

d) oprávnené osoby, pokiaľ sa neuplatňuje článok 59 alebo 60;

e) akákoľvek iná fyzická osoba, ktorá vykonáva skutočnú kontrolu nad účelovo zriadeným trustom prostredníctvom priameho alebo nepriameho vlastníctva alebo inými spôsobmi, a to aj prostredníctvom reťazca kontroly alebo vlastníctva.

2. Konečnými užívateľmi iných právnych zoskupení podobných účelovo zriadenému trustu sú fyzické osoby, ktoré majú rovnocennú alebo podobnú pozíciu ako osoby uvedené v odseku 1.

3. Ak právne zoskupenia patria do viacvrstvových kontrolných štruktúr a ak akúkoľvek z pozícií uvedených v odseku 1 zastáva právny subjekt, konečnými užívateľmi výhod právneho zoskupenia sú:

a) fyzické osoby uvedené v odseku 1 a

b) koneční užívatelia výhod právnych subjektov, ktorí zastávajú ktorúkoľvek z pozícií uvedených v odseku 1.

4. Členské štáty oznámia Komisii do 10. októbra 2027 zoznam druhov právnych zoskupení podobných účelovo zriadeným trustom, ktoré sú regulované ich právom.

K oznámeniu sa priloží opis:

a) formy a základných znakov uvedených právnych zoskupení;

b) procesu, prostredníctvom ktorého možno zriadiť uvedené právne zoskupenia;

c) procesu prístupu k základným informáciám a informáciám o skutočnom vlastníctve týkajúcich sa týchto právnych zoskupení;

d) webových sídiel, na ktorých možno nahliadnuť do centrálnych registrov obsahujúcich informácie o konečných užívateľoch výhod uvedených právnych zoskupení a kontaktné údaje subjektov zodpovedných za tieto registre.

K oznámeniu sa priloží aj odôvodnenie s podrobnými dôvodmi prečo členský štát považuje oznámené právne zoskupenia za podobné účelovo zriadeným trustom a prečo dospel k záveru, že iné právne zoskupenia, ktoré sú regulované jeho právom nie sú podobné účelovo zriadeným trustom.

5. Komisia môže prijať prostredníctvom vykonávacieho aktu zoznam druhov právnych zoskupení riadiacich sa právom členských štátov, na ktoré by sa mali vzťahovať rovnaké požiadavky na transparentnosť skutočného vlastníctva, aké sa vzťahujú na účelovo zriadený trust, ku ktorému sa pripoja informácie uvedené v odseku 4 druhom pododseku tohto článku. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 86 ods. 2.

Článok 59

Identifikácia okruhu oprávnených osôb

1. V prípade právnych subjektov podobných účelovo zriadeným trustom podľa článku 57 alebo, s výnimkou diskrečných trustov, účelovo zriadených trustov a podobných právnych zoskupení podľa článku 58, kde sa príjemcovia ešte len musia určiť, sa identifikuje okruh oprávnených osôb a jej všeobecné charakteristiky. Oprávnené osoby v rámci daného okruhu sú konečnými užívateľmi výhod hneď, ako sú identifikovaní alebo určení.

2. V týchto prípadoch sa určí len okruh oprávnených osôb a jej charakteristiky:

a) dôchodkové systémy, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2016/2341;

b) systémy finančného vlastníctva zamestnancov alebo účasti zamestnancov pod podmienkou, že členské štáty na základe primeraného posúdenia rizika dospeli k záveru, že riziko zneužitia na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu je nízke;

c) právne subjekty podobné účelovo zriadenému trustu podľa článku 57, účelovo zriadené trusty a podobné právne zoskupenia podľa článku 58 za predpokladu, že:

i) právny subjekt, účelovo zriadený trust alebo podobné právne zoskupenie sú zriadené na neziskový alebo charitatívny účel a

ii) členské štáty dospeli na základe primeraného posúdenia rizika k záveru, že kategória právneho subjektu, účelovo zriadeného trustu alebo podobného právneho zoskupenia je vystavená nízkemu riziku zneužitia na pranie špinavých peňazí alebo financovanie terorizmu.

3. Členský štát oznámi Komisii kategórie právnych subjektov, účelovo zriadených trustov alebo podobných právnych zoskupení podľa odseku 2 spolu s odôvodnením založeným na osobitnom posúdení rizika. Komisia uvedené oznámenie oznámi ostatným členským štátom.

Článok 60

Identifikácia potenciálnych oprávnených osôb a vopred určených príjemcov v rámci diskrečných trustov

V prípade diskrečných trustov, ak oprávnené osoby ešte neboli vybrané, sa identifikujú potenciálne oprávnené osoby a vopred určení príjemcovia. Oprávnené osoby spomedzi potenciálnych oprávnených osôb sa stanú konečnými užívateľmi výhod hneď, ako sú vybraní. Vopred určení príjemcovia sú konečnými užívateľmi výhod, ak správcovia neuplatnia svoju diskrečnú právomoc.

Ak diskrečné trusty spĺňajú podmienky stanovené v článku 59 ods. 2, identifikuje sa len okruh potenciálnych oprávnených osôb a vopred určených príjemcov. Uvedené kategórie diskrečných trustov sa oznámia Komisii v súlade s odsekom 3 uvedeného článku.

Článok 61

Identifikácia konečných užívateľov výhod podnikov kolektívneho investovania

Odchylne od článku 51 prvého odseku a článku 58 ods. 1 sú konečnými užívateľmi výhod podnikov kolektívneho investovania fyzické osoby, ktoré spĺňajú jednu alebo viaceré z týchto podmienok:

a) priamo alebo nepriamo vlastnia 25 % alebo viac podielových listov držaných v podniku kolektívneho investovania;

b) sú schopné vymedzovať alebo ovplyvňovať investičnú politiku podniku kolektívneho investovania;

c) kontrolujú činnosti podniku kolektívneho investovania inými spôsobmi.

Článok 62

Informácie o skutočnom vlastníctve

1. Právne subjekty a správcovia účelovo zriadených trustov alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu v podobných právnych zoskupeniach zabezpečia, aby informácie o skutočnom vlastníctve, ktoré uchovávajú, poskytujú povinným subjektom v súvislosti s postupmi náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s kapitolou III alebo predkladajú centrálnym registrom, boli primerané, presné a aktuálne.

Informácie o skutočnom vlastníctve uvedené v prvom pododseku obsahujú:

a) všetky mená a priezviská, miesto a úplný dátum narodenia, adresu bydliska, krajinu pobytu a štátnu príslušnosť alebo štátne príslušnosti konečného užívateľa výhod, číslo preukazu totožnosti, napr. cestovného pasu alebo národného dokladu totožnosti, a ak existuje, jedinečné osobné identifikačné číslo, ktoré osobe priradila krajina jej obvyklého pobytu a všeobecný popis zdroja takéhoto čísla;

b) povahu a rozsah držaného podielu konečného užívateľa výhod v právnom subjekte alebo právnom zoskupení prostredníctvom vlastníckeho podielu alebo kontroly inými spôsobmi, ako aj dátum ku ktorému sa podiel konečného užívateľa výhod nadobudol;

c) informácie o právnom subjekte, ktorého konečným užívateľom výhod je fyzická osoba, v súlade s článkom 22 ods. 1 písm. b) alebo v prípade právnych zoskupení, ktorých konečným užívateľom výhod je fyzická osoba, základné informácie o tomto právnom zoskupení;

d) ak vlastnícka štruktúra a kontrolná štruktúra obsahuje viac ako jeden právny subjekt alebo právne zoskupenie, opis takejto štruktúry vrátane názvu a prípadných identifikačných čísiel jednotlivých právnych subjektov alebo právnych zoskupení, ktoré sú súčasťou tejto štruktúry, a opis vzťahov medzi nimi vrátane účasti na držanom podiele;

e) ak je podľa článku 59 identifikovaný okruh oprávnených osôb, všeobecný opis charakteristiky okruhu oprávnených osôb;

f) ak sú podľa článku 60 identifikované potenciálne oprávnené osoby a vopred určení príjemcovia:

i) v prípade fyzickej osoby jej meno a priezvisko;

ii) v prípade právneho subjektu a právneho zoskupenia ich názvy;

iii) v prípade okruhu potenciálne oprávnených osôb alebo vopred určených príjemcov jeho opis.

2. Právne subjekty a správcovia účelovo zriadených trustov alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení získajú primerané, presné a aktuálne informácie o skutočnom vlastníctve do 28 kalendárnych dní od založenia právneho subjektu alebo zriadenia právneho zoskupenia. Uvedené informácie sa bezodkladne aktualizujú a v každom prípade do 28 kalendárnych dní od každej ich zmeny ako aj na ročnom základe.

Článok 63

Povinnosti právnych subjektov

1. Všetky právne subjekty založené v Únii získavajú a uchovávajú primerané, presné a aktuálne informácie o skutočnom vlastníctve.

Právne subjekty poskytujú povinným subjektom popri informáciách o ich zákonných vlastníkoch aj informácie o konečných užívateľoch výhod, ak povinné subjekty uplatňujú opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s kapitolou III.

2. Právny subjekt oznamuje informácie o skutočnom vlastníctve centrálnemu registru bez zbytočného odkladu po svojom založení. Akákoľvek zmena týchto informácií sa centrálnemu registru oznamuje bez zbytočného odkladu v každom prípade do 28 kalendárnych. Právny subjekt pravidelne overuje, či má aktualizované informácie o skutočnom vlastníctve. Takéto overovanie sa vykonáva minimálne raz ročne, či už ako samostatný proces alebo ako súčasť iných pravidelných procesov, ako je predkladanie finančného výkazu.

Koneční užívatelia výhod právneho subjektu ako aj právne subjekty, a v prípade právnych zoskupení ich správcovia alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu, ktoré sú súčasťou vlastníckej alebo kontrolnej štruktúry právneho subjektu, poskytnú tomuto právnemu subjektu všetky informácie potrebné na to, aby právny subjekt splnil požiadavky tejto kapitoly alebo reagoval na akúkoľvek žiadosť o dodatočné informácie prijatú podľa článku 10 ods. 4 smernice (EÚ) 2024/1640.

3. Ak po vyčerpaní všetkých možných spôsobov identifikácie podľa článkov 51 až 57 nie je žiadna osoba identifikovaná ako konečný užívateľ výhod alebo ak existuje podstatná a odôvodnená pochybnosť zo strany právneho subjektu o tom, že identifikované osoby sú konečnými užívateľmi výhod, vedú právne subjekty záznamy o opatreniach prijatých s cieľom identifikovať ich konečných užívateľov výhod.

4. V prípadoch uvedených v odseku 3 tohto článku právne subjekty pri poskytovaní informácií o skutočnom vlastníctve v súlade s článkom 20 tohto nariadenia a článkom 10 smernice (EÚ) 2024/1640 poskytujú tieto náležitosti:

a) vyhlásenie, že neexistuje žiadny konečný užívateľ výhod alebo že konečného užívateľa výhod nebolo možné určiť, spolu s odôvodnením, prečo nebolo možné konečného užívateľa výhod určiť v súlade s článkami 51 až 57 tohto nariadenia a čo predstavuje pochybnosť v súvislosti so zistenými informáciami;

b) podrobné údaje každej fyzickej osoby zastávajúcej pozíciu vyššieho riadiaceho pracovníka v právnom subjekte rovnocenné s informáciami požadovanými podľa článku 62 ods. 1 druhého pododseku písm. a) tohto nariadenia.

Na účely tohto odseku sú „vyšší riadiaci pracovníci“ fyzické osoby, ktoré sú výkonnými členmi riadiaceho orgánu, ako aj fyzické osoby, ktoré vykonávajú výkonné funkcie v rámci právneho subjektu a zodpovedajú sa riadiacemu orgánu za každodenné riadenie subjektu.

5. Právne subjekty na požiadanie a bezodkladne sprístupňujú informácie zhromaždené podľa tohto článku príslušným orgánom.

6. Informácie uvedené v odseku 4 sa uchovávajú päť rokov od dátumu zrušenia alebo iného zániku právnych subjektov a uchováva ich buď osoba, ktorú subjekt uchovávaním dokumentov poveril, alebo správcovia, likvidátori, alebo prípadne iné osoby podieľajúce sa na zrušení subjektu. Údaje o totožnosti a kontaktné údaje osoby zodpovednej za uchovávanie informácií sa oznamujú centrálnym registrom.

Článok 64

Povinnosti správcov

1. V prípade akéhokoľvek právneho zoskupenia spravovaného v členskom štáte alebo právneho zoskupenia, ktorého správca alebo osoba zastávajúca rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení má bydlisko alebo je usadená v členskom štáte, získavajú a uchovávajú správcovia a osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení tieto informácie o právnom zoskupení:

a) základné informácie o právnom zoskupení.

b) primerané, presné a aktuálne informácie o skutočnom vlastníctve, ako sa stanovuje v článku 62;

c) ak sú právne subjekty alebo právne zoskupenia stranami právneho zoskupenia, základné informácie a informácie o skutočnom vlastníctve týkajúce sa týchto právnych subjektov a právnych zoskupení;

d) informácie o akomkoľvek agentovi, ktorý je oprávnený konať v mene právneho zoskupenia alebo vo vzťahu k nemu prijať akékoľvek opatrenie, a o povinných subjektoch, s ktorými správca alebo osoba zastávajúca rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení nadväzujú obchodný vzťah v mene právneho zoskupenia.

Informácie uvedené v prvom pododseku sa uchovávajú päť rokov po zapojení správcu alebo osoby zastávajúcej rovnocennú pozíciu do zániku účelovo zriadeného trustu alebo podobného právneho zoskupenia.

2. Správca alebo osoba zastávajúca rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení získava a oznamuje centrálnemu registru informácie o skutočnom vlastníctve a základné informácie o právnom zoskupení bez zbytočného odkladu po zriadení účelovo zriadeného trustu alebo podobného právneho zoskupenia a v každom prípade do 28 kalendárnych dní od tohto zriadenia. Správca alebo osoba zastávajúca rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení zabezpečí, aby sa akákoľvek zmena skutočného vlastníctva alebo základných informácií o právnom zoskupení oznámili centrálnemu registru bez zbytočného odkladu a v každom prípade do 28 kalendárnych dní od tohto oznámenia.

Správca alebo osoba zastávajúca rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení pravidelne overuje, či sa informácie, ktoré majú o právnom zoskupení podľa odseku 1 prvého pododseku, aktualizujú. Takéto overovanie sa vykonáva aspoň raz ročne, či už ako samostatný proces alebo ako súčasť iných pravidelných postupov.

3. Keď správcovia alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení uvedené v odseku 1 uplatňujú opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s kapitolou III, poskytujú povinným subjektom informácie o svojom postavení a o konečných užívateľoch výhod, ako aj o aktívach právnych zoskupení, ktoré sa majú spravovať v rámci obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie.

4. Koneční užívatelia výhod právneho zoskupenia, ktorí nie sú správcami ani osobami zastávajúcimi rovnocennú pozíciu, jeho agenti a povinné subjekty poskytujúce služby právnemu zoskupeniu, ako aj akákoľvek osoba a v prípade právnych zoskupení ich správcovia, ktorí sú súčasťou viacvrstvovej kontrolnej štruktúry právneho zoskupenia, poskytujú správcom alebo osobám zastávajúcim rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení všetky informácie a dokumentáciu potrebné na to, aby títo správcovia alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu spĺňali požiadavky tejto kapitoly.

5. Správcovia účelovo zriadeného trustu a osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení na požiadanie bezodkladne sprístupňujú informácie zhromaždené podľa tohto článku príslušným orgánom.

6. V prípade právnych zoskupení, ktorých stranami sú právne subjekty, ak po vyčerpaní všetkých možných spôsobov identifikácie podľa článkov 51 až 57 nie je žiadna osoba identifikovaná ako konečný užívateľ výhod týchto právnych subjektov, alebo ak existuje podstatná a odôvodnená pochybnosť, či identifikované osoby sú konečnými užívateľmi výhod, vedú správcovia účelovo zriadených trustov alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení záznamy o opatreniach prijatých s cieľom identifikovať ich konečných užívateľov výhod.

7. V prípadoch uvedených v odseku 6 tohto článku správcovia účelovo zriadených trustov alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu v podobných právnych zoskupeniach pri poskytovaní informácií o skutočnom vlastníctve v súlade s článkom 20 tohto nariadenia a článkom 10 smernice (EÚ) 2024/1640 poskytujú tieto náležitosti:

a) vyhlásenie, že neexistuje žiadny konečný užívateľ výhod alebo že konečných užívateľov výhod nebolo možné určiť, spolu s odôvodnením, prečo nebolo možné konečného užívateľa výhod určiť v súlade s článkom 51 až 57 tohto nariadenia a čo predstavuje pochybnosť v súvislosti so zistenými informáciami;

b) podrobné údaje o všetkých fyzických osobách zastávajúcich pozíciu vyšších riadiacich pracovníkov v právnom subjekte, ktorý je stranou právneho zoskupenia, rovnocenné s informáciami požadovanými podľa článku 62 ods. 1 druhom pododseku písm. a) tohto nariadenia.

Článok 65

Výnimky z povinností právnych subjektov a právnych zoskupení

Články 63 a 64 sa neuplatňujú na:

a) spoločnosti, ktorých cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu, za predpokladu, že:

   i) kontrolu nad spoločnosťou vykonáva výlučne fyzická osoba s hlasovacími právami,

   ii) žiadne iné právnické subjekty ani právne zoskupenia nie sú súčasťou vlastníckej alebo kontrolnej štruktúry spoločnosti a

   iii) v prípade zahraničných právnych subjektov podľa článku 67 existujú požiadavky rovnocenné s požiadavkami uvedenými v bodoch i) a ii) tohto písmena podľa medzinárodných noriem;

b) verejnoprávne inštitúcie v zmysle vymedzenia v článku 2 ods. 1 bode 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ ([43]).

Článok 66

Povinnosti poverených osôb

Poverení akcionári a poverení riaditelia právneho subjektu uchovávajú primerané, presné a aktuálne informácie o totožnosti svojho poverovateľa, ako aj o konečných užívateľoch výhod poverovateľa a poskytujú tieto informácie, ako aj informácie o ich postavení tomuto právnemu subjektom. Právne subjekty nahlasujú tieto informácie do centrálnych registrov.

([43]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 28.3.2014, s. 65).

Právne subjekty nahlasujú aj informácie uvedené v prvom odseku povinným subjektom aj vtedy, keď povinné subjekty uplatňujú opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s kapitolou III.

Článok 67

Zahraničné právne subjekty a zahraničné právne zoskupenia

1. Právne subjekty založené mimo Únie a správcovia účelovo zriadených trustov alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení, ktoré sú spravované mimo Únie alebo majú bydlisko, alebo sú usadené mimo Únie, predkladajú informácie o skutočnom vlastníctve podľa článku 62 centrálnemu registru členského štátu, v ktorom:

a) nadviažu obchodný vzťah s povinným subjektom;

b) nadobudnú nehnuteľnosť v Únii či už priamo alebo prostredníctvom sprostredkovateľov;

c) nadobudnú priamo alebo prostredníctvom sprostredkovateľov od osôb, ktoré obchodujú, ako sa uvádza v článku 3 bode 3 písm. f) a j) v súvislosti s príležitostnou transakciou ktorýkoľvek z týchto tovarov:

   i) motorové vozidlá na nekomerčné účely, ktorých cena je aspoň 250 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;

   ii) plavidlá na nekomerčné účely, ktorých cena je aspoň 7 500 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;

   iii) lietadlá na nekomerčné účely, ktorých cena je aspoň 7 500 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;

d) im verejný obstarávateľ v Únii zadal verejnú zákazku na tovar alebo služby alebo koncesie.

2. Odchylne od odseku 1 písm. a), ak právne subjekty založené mimo Únie nadviažu obchodný vzťah s povinným subjektom, predkladajú informácie o skutočnom vlastníctve centrálnemu registru, ak:

a) nadväzujú obchodný vzťah s povinným subjektom, ktorý je spojený so stredne vysokým alebo vysokým rizikom prania špinavých peňazí a financovania terorizmu na základe posúdenia rizika na úrovni Únie alebo vnútroštátneho posúdenia rizika dotknutého členského štátu uvedeného v článku 7 a 8 smernice (EÚ) 2024/1640; alebo

b) v posúdení rizika na úrovni Únie alebo vnútroštátnom posúdení rizika dotknutého členského štátu sa zistilo, že kategória právneho subjektu alebo sektoru, v ktorom právny subjekt založený mimo Únie pôsobí, je v relevantných prípadoch spojená so stredne vysokým alebo vysokým rizikom prania špinavých peňazí a financovania terorizmu.

3. K informáciám o skutočnom vlastníctve sa pripojí vyhlásenie, v ktorom sa uvedie, v súvislosti s ktorou z týchto činností sa informácie predkladajú, ako aj akýkoľvek relevantný dokument, a predložia sa:

a) v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) pred začatím obchodného vzťahu;

b) v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. b) a c) pred dokončením nákupu;

c) v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. d) pred podpísaním zmluvy.

4. Na účely odseku 1 písm. a) povinné subjekty informujú právne subjekty, ak sú splnené podmienky stanovené v odseku 2, a vyžadujú osvedčenie o registrácii alebo výpis z informácií o skutočnom vlastníctve uchovávaných v centrálnom registri, aby mohli pokračovať v obchodnom vzťahu alebo príležitostnej transakcii.

5. V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje odsek 1, právne subjekty založené mimo Únie a správcovia účelovo zriadeného trustu alebo osoby zastávajúce rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení, ktoré sú spravované mimo Únie alebo majú bydlisko, alebo sú usadené mimo Únie, oznamujú akúkoľvek zmenu informácií o skutočnom vlastníctve predložených centrálnemu registru podľa odseku 1 bez zbytočného odkladu a v každom prípade do 28 kalendárnych dní od tohto oznámenia.

Prvý pododsek sa uplatňuje:

a) v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a) počas celého trvania obchodného vzťahu s povinným subjektom;

b) v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. b), pokiaľ nehnuteľnosť vlastní právnický subjekt alebo právne zoskupenie;

c) v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. c) na obdobie medzi prvým poskytnutím informácií do centrálneho registra a dokončením nákupu;

d) v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. d) počas celého trvania zmluvy.

6. Ak právny subjekt, správca účelovo zriadeného trustu alebo osoba zastávajúca rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení spĺňa podmienky stanovené v odseku 1 v rôznych členských štátoch, za postačujúci doklad o registrácii sa považuje osvedčenie o registrácii informácií o skutočnom vlastníctve v centrálnom registri prevádzkovanom jedným z členských štátov.

7. Ak k 10. júlu 2027 právne subjekty založené mimo Únie alebo právne zoskupenia spravované mimo Únie, alebo právne zoskupenia, ktorých správca alebo osoba zastávajúca rovnocennú pozíciu v podobnom právnom zoskupení má bydlisko alebo je usadená mimo Únie nadobudnú, či už priamo, alebo prostredníctvom sprostredkovateľov, nehnuteľnosť, informácie o skutočnom vlastníctve týchto právnych subjektov a právnych zoskupení sa predložia centrálnemu registru spolu s odôvodnením tohto predloženia do 10. januára 2028.

Prvý pododsek sa však nevzťahuje na právne subjekty ani právne zoskupenia, ktoré nadobudli nehnuteľnosť v Únii pred 1. januárom 2014.

Členské štáty môžu na základe posúdenia rizika rozhodnúť, že sa uplatní skorší dátum, a oznámiť to Komisii. Komisia takéto rozhodnutia oznámi ostatným členským štátom.

8. Členské štáty môžu na základe posúdenia rizika rozšíriť povinnosť stanovenú v odseku 1 písm. a) na obchodné vzťahy so zahraničnými právnymi subjektmi, ktoré trvajú k 10. júlu 2027, a oznámiť to Komisii. Komisia takéto rozhodnutia oznámi ostatným členským štátom.

Článok 68

Sankcie

1. Členské štáty stanovia pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení ustanovení tejto kapitoly a prijmú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Členské štáty do 10. januára 2025 oznámia Komisii uvedené pravidlá týkajúce sa sankcií spolu s ich právnym základom a bezodkladne jej oznámia každú nasledujúcu zmenu, ktorá ich ovplyvní.

2. Komisia do 10. júla 2026 prijme delegované akty v súlade s článkom 85 s cieľom doplniť toto nariadenie vymedzením:

a) kategórií porušení, na ktoré sa vzťahujú sankcie, a osôb zodpovedných za takéto porušenia;

b) ukazovateľov klasifikácie úrovne závažnosti porušení, ktoré podliehajú sankciám;

c) kritérií, ktoré sa majú zohľadniť pri stanovovaní výšky sankcií.

Komisia pravidelne preskúmava delegovaný akt uvedený v prvom pododseku s cieľom zabezpečiť, aby identifikovala príslušné kategórie porušení a aby súvisiace sankcie boli účinné, odrádzajúce a primerané.

KAPITOLA V

OHLASOVACIA POVINNOSŤ

Článok 69

Ohlasovanie podozrení

1. Povinné subjekty a v príslušných prípadoch ich riaditelia a zamestnanci plne spolupracujú s jednotkou FIU tak, že urýchlene:

a) z vlastnej iniciatívy ohlasujú jednotke FIU prípady, ak povinný subjekt vie, má podozrenie alebo má opodstatnené dôvody domnievať sa, že finančné prostriedky alebo činnosť, bez ohľadu na príslušnú sumu, sú príjmami z trestnej činnosti alebo súvisia s financovaním terorizmu alebo inej trestnej činnosti, a zároveň reagujú na žiadosti jednotky FIU o ďalšie informácie v takýchto prípadoch;

b) poskytujú jednotke FIU na jej žiadosť všetky potrebné informácie vrátane informácií o záznamoch o transakciách, a to v stanovených lehotách.

Ohlasujú sa všetky podozrivé transakcie vrátane pokusov o ne a podozrenia vyplývajúce z neschopnosti vykonať náležitú starostlivosť vo vzťahu ku klientovi v súlade s prvým pododsekom.

Na účely prvého pododseku reagujú povinné subjekty na žiadosť jednotky FIU o informácie do piatich pracovných dní. V odôvodnených a naliehavých prípadoch môžu jednotky FIU skrátiť uvedenú lehotu aj na menej ako 24 hodín.

Odchylne od tretieho pododseku môže jednotka FIU predĺžiť lehotu na odpoveď nad rámec piatich pracovných dní, ak to považuje za odôvodnené a za predpokladu, že predĺženie neohrozí analýzu jednotky FIU.

2. Na účely odseku 1 posudzujú povinné subjekty transakcie alebo činnosti vykonávané ich klientmi na základe akejkoľvek relevantnej skutočnosti a informácií, ktoré sú im známe alebo ktoré majú k dispozícii. Povinné subjekty v prípade potreby uprednostnia svoje posúdenie, pričom zohľadnia naliehavosť transakcie alebo činnosti a riziká ovplyvňujúce členský štát, v ktorom sú usadené.

Podozrenie podľa odseku 1 písm. a) sa zakladá na charakteristikách klienta a jeho partnerov, veľkosti a povahy transakcie alebo činnosti alebo ich metódach a vzorcoch, prepojení medzi viacerými transakciami alebo činnosťami, pôvode, mieste určenia a použití finančných prostriedkov alebo na akýchkoľvek iných okolnostiach známych povinnému subjektu vrátane toho, či je transakcia alebo činnosť v súlade s informáciami získanými podľa kapitoly III vrátane rizikového profilu klienta.

3. Úrad AMLA do 10. júla 2026 vypracuje návrh vykonávacích technických predpisov a predloží ho na prijatie Komisii. V uvedenom návrhu vykonávacích technických predpisov sa stanoví formát, ktorý sa má používať na ohlasovanie podozrení podľa odseku 1 písm. a) a na poskytovanie záznamov o transakciách podľa odseku 1 písm. b).

4. Na Komisiu sa prenáša právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v odseku 3 tohto článku v súlade s článkom 53 nariadenia (EÚ) 2024/1620.

5. Úrad AMLA vydáva do 10. júla 2027 usmernenia týkajúce sa ukazovateľov podozrivej činnosti alebo správania. Uvedené usmernenia sa pravidelne aktualizujú.

6. Pracovník pre dodržiavanie súladu vymenovaný v súlade s článkom 11 ods. 2 postúpi informácie uvedené v odseku 1 tohto článku jednotke FIU členského štátu, na ktorého území je usadený povinný subjekt, ktorý informácie postupuje.

7. Povinné subjekty zabezpečia, aby pracovník pre dodržiavanie súladu vymenovaný v súlade s článkom 11 ods. 2, ako aj akýkoľvek zamestnanec alebo osoba v porovnateľnej pozícii vrátane agentov a distribútorov zapojených do plnenia úloh, na ktoré sa vzťahuje tento článok, boli chránení pred odvetnými opatreniami, diskrimináciou a akýmkoľvek iným nespravodlivým zaobchádzaním v dôsledku vykonávania týchto úloh.

Týmto odsekom nie je dotknutá ochrana, na ktorú môžu mať osoby uvedené v prvom pododseku nárok podľa smernice (EÚ) 2019/1937.

8. Ak sú výsledkom činností partnerstva pre výmenu informácií poznatky, podozrenie alebo opodstatnené dôvody domnievať sa, že finančné prostriedky, bez ohľadu na príslušnú sumu, sú príjmami z trestnej činnosti alebo súvisia s financovaním terorizmu, môžu povinné subjekty, ktoré zistili podozrenia v súvislosti s činnosťami svojich klientov, medzi sebou určiť jeden, ktorý bude poverený predložením hlásenia jednotke FIU podľa odseku 1 písm. a). Takéto predloženie musí obsahovať aspoň názov a kontaktné údaje všetkých povinných subjektov, ktoré sa zúčastnili na činnostiach, ktoré viedli k vypracovaniu hlásenia.

Ak sú povinné subjekty uvedené v prvom pododseku usadené vo viacerých členských štátoch, informácie sa ohlasujú každej príslušnej jednotke FIU. Na tento účel povinné subjekty zabezpečia, aby hlásenie povinný subjekt predložil na území členských štátov, v ktorých sa jednotka FIU nachádza.

Ak sa povinné subjekty rozhodnú nevyužiť možnosť predložiť jedno spoločné hlásenie jednotke FIU podľa prvého pododseku, uvedú vo svojom hlásení odkaz na skutočnosť, že podozrenie je výsledkom činností partnerstva pre výmenu informácií.

9. Povinné subjekty uvedené v odseku 8 tohto článku uchovávajú kópiu všetkých hlásení predložených podľa uvedeného odseku v súlade s článkom 77.

Článok 70

Osobitné ustanovenia o ohlasovaní podozrenia určitými kategóriami povinných subjektov

1. Odchylne od článku 69 ods. 1 môžu členské štáty povinným subjektom uvedeným v článku 3 bode 3 písm. a) a b) povoliť, aby informácie uvedené v článku 69 ods. 1 postúpili samoregulačnému orgánu určenému členským štátom.

Určený samoregulačný orgán postupuje informácie uvedené v prvom pododseku jednotke FIU urýchlene a v neprefiltrovanej podobe.

2. Notári, advokáti, iné osoby vykonávajúce nezávislé právnické povolanie, audítori, externí účtovníci a daňoví poradcovia sú oslobodení od požiadaviek stanovených v článku 69 ods. 1, pokiaľ sa táto výnimka uplatňuje v súvislosti s informáciami, ktoré prijmú od klienta alebo získajú o klientovi počas zisťovania právneho postavenia daného klienta alebo počas obhajovania či zastupovania daného klienta v súdnych konaniach alebo v súvislosti so súdnymi konaniami, a to vrátane poskytovania poradenstva o začatí takýchto konaní alebo vyhnutí sa takýmto konaniam, bez ohľadu na to, či boli takéto informácie prijaté alebo získané pred takýmito konaniami, počas nich alebo po nich.

Výnimka stanovená v prvom pododseku sa neuplatňuje, ak povinné subjekty v ňom uvedené:

a) sa podieľajú na praní špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činoch alebo financovaní terorizmu;

b) poskytujú právne poradenstvo na účely prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu, alebo

c) vedia, že klient žiada o právne poradenstvo na účely prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu; vedomosť alebo účel možno vyvodiť z objektívnych skutkových okolností.

3. Okrem situácií uvedených v odseku 2 druhom pododseku, ak je to odôvodnené na základe vyššieho rizika prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu spojených s určitými druhmi transakcií, môžu členské štáty rozhodnúť, že výnimka uvedená v odseku 2 prvom pododseku sa na uvedené druhy transakcií neuplatňuje a v prípade potreby uložiť povinným subjektom uvedeným v danom odseku dodatočné ohlasovacie povinnosti. Členské štáty oznamujú Komisii akékoľvek opatrenie, ktoré prijali podľa tohto odseku. Komisia oznámi rozhodnutia ostatným členským štátom.

Článok 71

Zdržanie sa vykonania transakcií

1. Povinné subjekty sa zdržia vykonávania transakcií, o ktorých vedia alebo v súvislosti s ktorými majú podozrenie, že súvisia s príjmami z trestnej činnosti alebo s financovaním terorizmu, až pokým nepredložia hlásenie v súlade s článkom 69 ods. 1 prvým pododsekom písm. a) a nesplnia akékoľvek ďalšie konkrétne pokyny jednotky FIU alebo iného príslušného orgánu v súlade s uplatniteľným právom. Povinné subjekty môžu dotknutú transakciu vykonať po posúdení

rizík súvisiacich s pokračovaním v transakcii, ak do troch pracovných dní od predloženia hlásenia nedostali od jednotky FIU odlišné pokyny.

2. Ak nie je možné, aby sa povinný subjekt zdržal vykonania transakcie uvedenej v odseku 1, alebo ak je pravdepodobné, že by zdržanie mohlo zmariť snahu o stíhanie príjemcov podozrivej transakcie, povinný subjekt o tom informuje jednotku FIU hneď po vykonaní transakcie.

Článok 72

Poskytovanie informácií jednotke FIU

Poskytovanie informácií jednotke FIU v dobrej viere v súlade s článkami 69 a 70 zo strany povinného subjektu alebo zamestnanca či riaditeľa takéhoto povinného subjektu nepredstavuje porušenie žiadneho obmedzenia týkajúceho sa poskytovania informácií, ktoré sa ukladá zmluvou alebo akýmkoľvek legislatívnym, regulačným alebo správnym ustanovením, a nezakladá pre tento povinný subjekt alebo jeho riaditeľov či zamestnancov zodpovednosť žiadneho druhu, a to ani za takých okolností, keď presne nevedeli o súvislosti s trestnou činnosťou, a bez ohľadu na to, či k nezákonnej činnosti skutočne došlo.

Článok 73

Zákaz poskytovania informácií

1. Povinné subjekty a ich riaditelia, zamestnanci alebo osoby v porovnateľnom postavení vrátane agentov a distribútorov neposkytujú dotknutému klientovi ani iným tretím osobám informácie o skutočnosti, že transakcie alebo činnosti sa posudzujú alebo sa posúdili v súlade s článkom 69, že informácie sa postupujú alebo sa postúpia, či postúpili v súlade s článkom 69 alebo 70, ani že prebieha alebo môže prebiehať analýza v súvislosti s praním špinavých peňazí alebo financovaním terorizmu.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje na poskytovanie informácií príslušným orgánom a samoregulačným orgánom v prípadoch, keď vykonávajú funkcie dohľadu, ani na poskytovanie informácií na účely vyšetrovania a trestného stíhania prania špinavých peňazí, financovania terorizmu a inej trestnej činnosti.

3. Odchylne od odseku 1 tohto článku sa môže poskytovanie informácií uskutočňovať medzi povinnými subjektmi, ktoré patria do tej istej skupiny, alebo medzi takýmito subjektmi a ich pobočkami a dcérskymi podnikmi usadenými v tretích krajinách za predpokladu, že uvedené pobočky a dcérske podniky plne dodržiavajú celoskupinové politiky a postupy vrátane postupov výmeny informácií v rámci skupiny v súlade s článkom 16 a že uvedené celoskupinové politiky a postupy sú v súlade s požiadavkami stanovenými v tomto nariadení.

4. Odchylne od odseku 1 tohto článku sa môže poskytovanie informácií uskutočňovať medzi povinnými subjektmi uvedenými v článku 3 bode 3 písm. a) a b) alebo medzi subjektmi z tretích krajín, ktoré ukladajú požiadavky rovnocenné s požiadavkami stanovenými v tomto nariadení, ktoré vykonávajú svoje pracovné činnosti, a to aj ako zamestnanci, v rámci tej istej právnickej osoby alebo väčšej štruktúry, ku ktorej osoba patrí a ktorá má spoločné vlastníctvo, riadenie alebo kontrolu dodržiavania súladu s predpismi, vrátane sietí alebo partnerstiev.

5. Pokiaľ ide o povinné subjekty uvedené v článku 3 bodoch 1 a 2 a bode 3 písm. a) a b), v prípadoch týkajúcich sa rovnakej transakcie s účasťou dvoch alebo viacerých povinných subjektov sa odchylne od odseku 1 tohto článku môže poskytovanie informácií uskutočňovať medzi príslušnými povinnými subjektmi za predpokladu, že sa nachádzajú v Únii, alebo so subjektmi v tretej krajine, ktorá ukladá požiadavky rovnocenné s požiadavkami stanovenými v tomto nariadení, a za predpokladu, že podliehajú služobnému tajomstvu a požiadavkám na ochranu osobných údajov.

6. Ak sa povinné subjekty uvedené v článku 3 bode 3 písm. a) a b) snažia klienta odradiť od zapojenia sa do nezákonnej činnosti, nepovažuje sa to za poskytovanie informácií v zmysle odseku 1 tohto článku.

Článok 74

Ohlásenie transakcií s určitým tovarom vysokej hodnoty založené na limitoch

1. Osoby obchodujúce s tovarom vysokej hodnoty ohlasujú jednotke FIU všetky transakcie zahŕňajúce predaj tohto tovaru vysokej hodnoty, ak sa tento tovar nadobúda na nekomerčné účely:

a) motorové vozidlá, ktorých cena je najmenej 250 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;

b) plavidlá, ktorých cena je najmenej 7 500 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;

c) lietadlá, ktorých cena je najmenej 7 500 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene.

2. Úverové inštitúcie a finančné inštitúcie, ktoré poskytujú služby v súvislosti s nákupom alebo s prevodom vlastníctva tovaru uvedeného v odseku 1, ohlasujú jednotke FIU aj všetky transakcie, ktoré vykonávajú v prospech svojich zákazníkov v súvislosti s týmto tovarom.

3. Ohlasovanie podľa odsekov 1 a 2 sa vykonáva v lehotách určených jednotkou FIU.

KAPITOLA VI

VÝMENA INFORMÁCIÍ

Článok 75

Výmena informácií v rámci partnerstiev pre výmenu informácií

1. Členovia partnerstiev pre výmenu informácií si môžu navzájom vymieňať informácie, ak je to nevyhnutne potrebné na účely plnenia povinností podľa kapitoly III a článku 69 a v súlade so základnými právami a súdnymi procesnými zárukami.

2. Povinné subjekty, ktoré majú v úmysle zapojiť sa do partnerstva pre výmenu informácií, o tom informujú svoje príslušné dozorné orgány, ktoré v relevantných prípadoch po vzájomnej konzultácii a konzultácii s orgánmi zodpovednými za overovanie súladu s nariadením (EÚ) 2016/679 overia, či má partnerstvo pre výmenu informácií zavedené mechanizmy na zabezpečenie súladu s týmto článkom a či sa vykonalo posúdenie vplyvu na ochranu údajov uvedené v odseku 4 písm. h). Overenie sa uskutočňuje pred začiatkom činností partnerstva pre výmenu informácií. V prípade potreby konzultujú dozorné orgány aj s jednotkami FIU.

Zodpovednosť za plnenie požiadaviek podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva nesú účastníci partnerstva pre výmenu informácií.

3. Informácie vymieňané v rámci partnerstva pre výmenu informácií sa obmedzujú na:

a) informácie o klientovi vrátane akýchkoľvek informácií získaných v priebehu identifikácie a overovania totožnosti klienta a prípadne konečného užívateľa výhod klienta;

b) informácie o účele a plánovanej povahe obchodného vzťahu alebo príležitostnej transakcie medzi klientom a povinným subjektom, ako aj v náležitých prípadoch o zdroji majetku a zdroji finančných prostriedkov klienta;

c) informácie o klientskych transakciách;

d) informácie o faktoroch predstavujúcich vyššie a nižšie riziko spojené s klientom;

e) analýzu povinného subjektu týkajúcu sa rizík spojených s klientom podľa článku 20 ods. 2;

f) informácie, ktorými disponuje povinný subjekt podľa článku 77 ods. 1;

g) informácie o podozrivých transakciách podľa článku 69.

Informácie uvedené v prvom pododseku sa vymieňajú len v rozsahu nevyhnutnom na účely vykonávania činností partnerstva pre výmenu informácií.

4. Na výmenu informácií v rámci partnerstva pre výmenu informácií sa vzťahujú tieto podmienky:

a) povinné subjekty zaznamenávajú všetky prípady výmeny informácií v rámci partnerstva;

b) povinné subjekty sa pri plnení požiadaviek tohto nariadenia nespoliehajú výlučne na informácie získané v kontexte partnerstva;

c) povinné subjekty nevyvodzujú závery ani neprijímajú rozhodnutia, ktoré majú vplyv na obchodný vzťah s klientom alebo na vykonávanie príležitostných transakcií pre klienta na základe informácií získaných od iných účastníkov partnerstva pre výmenu informácií bez toho, aby tieto informácie posúdili; všetky informácie získané v rámci partnerstva, ktoré sa použijú na posúdenie, ktorého výsledkom je rozhodnutie o odmietnutí alebo ukončení obchodného vzťahu alebo o vykonaní príležitostnej transakcie, sa zahrnú do záznamov vedených podľa článku 21 ods. 3, pričom tento záznam musí obsahovať odkaz na skutočnosť, že informácie pochádzajú z partnerstva pre výmenu informácií;

d) povinné subjekty vykonávajú vlastné posúdenie transakcií zahŕňajúcich klientov s cieľom posúdiť, ktoré transakcie môžu súvisieť s praním špinavých peňazí alebo financovaním terorizmu alebo zahŕňať príjmy z trestnej činnosti;

e) povinné subjekty vykonávajú vhodné technické a organizačné opatrenia vrátane opatrení, ktoré umožňujú pseudonymizáciu, s cieľom zaistiť úroveň bezpečnosti a dôvernosti primeranú povahe a rozsahu vymieňaných informácií;

f) výmena informácií sa uskutočňuje len vo vzťahu k zákazníkom:

i) ktorých správanie alebo transakčné činnosti sú spojené s vyšším rizikom prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu, ako boli identifikované podľa posúdenia rizika na úrovni Únie a vnútroštátnom posúdení rizika vykonaných v súlade s článkami 7 a 8 smernice (EÚ) 2024/1640;

ii) na ktoré sa vzťahuje ktorákoľvek zo situácií uvedených v článkoch 29, 30, 31 a 36 až 46 tohto nariadenia alebo

iii) v prípade ktorých potrebujú povinné subjekty zhromaždiť dodatočné informácie s cieľom určiť, či sú spojené s vyššou úrovňou rizika prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu;

g) informácie získané používaním umelej inteligencie, technológií strojového učenia alebo algoritmov sa môžu vymieňať len vtedy, ak tieto procesy podliehali primeranému ľudskému dohľadu;

h) pred spracovaním akýchkoľvek osobných údajov sa vykoná posúdenie vplyvu na ochranu údajov uvedené v článku 35 nariadenia (EÚ) 2016/679;

i) príslušné orgány, ktoré sú členmi partnerstva pre výmenu informácií, informácie získavajú, poskytujú a vymieňajú si ich len v rozsahu nevyhnutnom na plnenie ich úloh podľa príslušného práva Únie alebo vnútroštátneho práva;

j) ak sa príslušné orgány uvedené v článku 2 ods. 1 bode 44 písm. c) tohto nariadenia zúčastňujú na partnerstve pre výmenu informácií, osobné údaje a operačné informácie získavajú, poskytujú alebo si ich vymieňajú len v súlade s vnútroštátnym právom, ktorým sa transponuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 ([44]), a s uplatniteľnými ustanoveniami vnútroštátneho trestného práva procesného vrátane predchádzajúceho súdneho povolenia alebo akejkoľvek inej vnútroštátnej procesnej záruky, ak sa vyžaduje;

k) výmena informácií o podozrivých transakciách podľa odseku 3 písm. g) tohto článku sa uskutočňuje len vtedy, ak jednotka FIU, ktorej sa ohlásili podozrivé transakcie podľa článkov 69 alebo 70, s takýmto zverejnením súhlasila.

5. Informácie získané v rámci partnerstva pre výmenu informácií sa ďalej nepostupujú okrem prípadov, keď:

a) sa informácie poskytujú inému povinnému subjektu podľa článku 49 ods. 1;

b) sa informácie majú zahrnúť do hlásenia predkladaného jednotke FIU alebo poskytovanej v reakcii na žiadosť jednotky FIU podľa článku 69 ods. 1;

c) sa informácie poskytujú úradu AMLA podľa článku 93 nariadenia (EÚ) 2024/1620;

([44]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

d) informácie požadujú orgány presadzovania práva alebo justičné orgány s výhradou akýchkoľvek predchádzajúcich povolení alebo iných procesných záruk, ako sa vyžaduje podľa vnútroštátneho práva.

6. Povinné subjekty, ktoré sa zúčastňujú na partnerstvách pre výmenu informácií, vo svojich vnútorných politikách a postupoch stanovených podľa článku 9 vymedzia politiky a postupy týkajúce sa výmeny informácií. V takýchto politikách a postupoch sa:

a) upresní posúdenie, ktoré sa má vykonať s cieľom určiť rozsah informácií, ktoré sa majú vymieňať, a ak je to relevantné s ohľadom na povahu informácií alebo uplatniteľné súdne záruky, zabezpečiť členom partnerstva diferencovaný alebo obmedzený prístup k informáciám;

b) opíšu úlohy a povinnosti zmluvných strán partnerstva pre výmenu informácií;

c) identifikujú posúdenia rizika, ktoré povinný subjekt zohľadní pri určovaní situácií s vyšším rizikom, v ktorých sa informácie môžu vymieňať.

Vnútorné politiky a postupy uvedené v prvom pododseku sa vypracúvajú pred účasťou na partnerstve pre výmenu informácií.

7. Ak to dozorné orgány považujú za potrebné, povinné subjekty zúčastňujúce sa na partnerstve pre výmenu informácií zadajú nezávislý audit týkajúci sa fungovania tohto partnerstva a výsledky poskytnú dozorným orgánom.

KAPITOLA VII

OCHRANA ÚDAJOV A UCHOVÁVANIE ZÁZNAMOV

Článok 76

Spracúvanie osobných údajov

1. Výlučne pokiaľ je to nevyhnutné na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, môžu povinné subjekty spracúvať osobitné kategórie osobných údajov uvedené v článku 9 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/679 a osobné údaje týkajúce sa uznania viny za trestné činy a priestupky uvedené v článku 10 uvedeného nariadenia pod podmienkou zabezpečenia záruk uvedených v odsekoch 2 a 3 tohto článku.

2. Povinné subjekty môžu spracúvať osobné údaje, na ktoré sa vzťahuje článok 9 nariadenia (EÚ) 2016/679, za predpokladu, že:

a) informujú svojich klientov alebo potenciálnych klientov, že na účely splnenia požiadaviek tohto nariadenia môže dochádzať k spracúvaniu daných kategórií údajov;

b) údaje pochádzajú zo spoľahlivých zdrojov, sú presné a aktuálne;

c) na základe týchto údajov neprijímajú rozhodnutia, ktoré by viedli k zaujatým a diskriminačným výsledkom;

d) prijímajú opatrenia na zaistenie vysokej miery bezpečnosti v súlade s článkom 32 nariadenia (EÚ) 2016/679, najmä pokiaľ ide o dôvernosť.

3. Povinné subjekty sú schopné spracúvať osobné údaje, na ktoré sa vzťahuje článok 10 nariadenia (EÚ) 2016/679, za predpokladu, že spĺňajú podmienky stanovené v odseku 2 tohto článku a že:

a) ide o osobné údaje týkajúce sa prania špinavých peňazí, súvisiacich predikatívnych trestných činov alebo financovania terorizmu;

b) povinné subjekty majú zavedené postupy, ktoré umožňujú pri spracúvaní takýchto údajov rozlišovať medzi tvrdeniami, vyšetrovaniami, súdnymi konaniami a uznaniami viny pri zohľadnení základného práva na spravodlivý proces, práva na obhajobu a prezumpcie neviny.

4. Osobné údaje spracúvajú povinné subjekty na základe tohto nariadenia len na účely predchádzania praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, pričom sa ďalej nespracúvajú spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s uvedenými účelmi. Spracúvanie osobných údajov na základe tohto nariadenia na komerčné účely sa zakazuje.

5. Povinné subjekty môžu prijímať rozhodnutia vyplývajúce z automatizovaných procesov vrátane profilovania v zmysle vymedzenia pojmu v článku 4 bode 4 nariadenia (EÚ) 2016/679 alebo z procesov zahŕňajúcich systémy AI v zmysle vymedzenia v článku 3 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/xxx ([45]) za predpokladu, že:

a) údaje spracúvané takýmito systémami sa obmedzujú na údaje získané podľa kapitoly III tohto nariadenia;

b) akékoľvek rozhodnutie nadviazať či odmietnuť nadviazať alebo udržiavať obchodný vzťah s klientom, alebo vykonať či odmietnuť vykonať príležitostnú transakciu pre klienta, alebo zvýšiť alebo znížiť rozsah opatrení povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi uplatňovaných podľa článku 20 tohto nariadenia podlieha zmysluplnému ľudskému zásahu s cieľom zabezpečiť presnosť a primeranosť takéhoto rozhodnutia, a

c) klient môže získať vysvetlenie k rozhodnutiu, ku ktorému dospel povinný subjekt, a môže toto rozhodnutie napadnúť s výnimkou hlásenia uvedeného v článku 69 tohto nariadenia.

Článok 77

Uchovávanie záznamov

1. Povinné subjekty uchovávajú tieto dokumenty a informácie:

a) kópiu dokumentov a informácií získaných pri vykonávaní náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi podľa kapitoly III vrátane informácií získaných prostriedkami elektronickej identifikácie;

b) záznam o posúdení vykonanom podľa článku 69 ods. 2 vrátane zvažovaných informácií a okolností a výsledky takéhoto posúdenia bez ohľadu na to, či výsledkom takéhoto posúdenia je alebo nie je hlásenie o podozrivej transakcii pre jednotku FIU, ako aj kópiu hlásenia o podozrivej transakcií, ak existuje;

c) podporné dôkazy a záznamy o transakciách pozostávajúce z originálnych dokumentov alebo kópií prípustných v súdnom konaní podľa uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré sú potrebné na identifikáciu transakcií;

d) ak sa zúčastňujú na partnerstvách pre výmenu informácií podľa kapitoly VI, kópie dokumentov a informácií získaných v rámci týchto partnerstiev a záznamy o všetkých prípadoch výmeny informácií.

Povinné subjekty zabezpečujú, aby sa dokumenty, informácie a záznamy uchovávané podľa tohto článku neupravovali.

2. Odchylne od odseku 1 sa povinné subjekty môžu rozhodnúť uchovávať namiesto kópií informácií odkazy na takéto informácie, pokiaľ povaha takýchto informácií a metóda ich uchovávania zaisťujú, že povinné subjekty dokážu okamžite poskytnúť informácie príslušným orgánom a že informácie nemožno upraviť ani zmeniť.

Povinné subjekty uplatňujúce výnimku uvedenú v prvom pododseku určia vo svojich interných postupoch vypracovaných podľa článku 9 kategórie informácií, ku ktorým budú namiesto kópie alebo originálu uchovávať odkazy, ako aj postupy vyhľadania daných informácií, aby sa na požiadanie mohli poskytnúť príslušným orgánom.

3. Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 sa uchovávajú päť rokov počínajúc dátumom ukončenia obchodného vzťahu alebo dátumom vykonania príležitostnej transakcie, alebo dátumom odmietnutia nadviazať obchodný vzťah alebo vykonať príležitostnú transakciu. Bez toho, aby boli dotknuté obdobia uchovávania údajov zhromaždených na účely iných právnych aktov Únie alebo vnútroštátneho práva, ktoré sú v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679, povinné subjekty po uplynutí päťročného obdobia osobné údaje vymažú.

Príslušné orgány môžu v jednotlivých prípadoch požadovať ďalšie uchovávanie informácií uvedených v prvom pododseku za predpokladu, že takéto uchovávanie je potrebné na predchádzanie praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie. Toto ďalšie obdobia uchovávania nesmie presiahnuť päť rokov.

([45]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2024/xxx z xxx, ktorým sa stanovujú harmonizované pravidlá v oblasti umelej inteligencie a ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 300/2008, (EÚ) č. 167/2013, (EÚ) č. 168/2013, (EÚ) 2018/858, (EÚ) 2018/1139 a (EÚ) 2019/2144 a smernice 2014/90/EÚ, (EÚ) 2016/797 a (EÚ) 2020/1828 (akt o umelej inteligencii) (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

4. Ak k 10. júlu 2027 prebieha v členskom štáte súdne konanie týkajúce sa predchádzania údajnému praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania, pričom povinný subjekt má k dispozícii informácie alebo dokumenty súvisiace s týmto prebiehajúcim konaním, tento povinný subjekt môže takéto informácie alebo takéto dokumenty uchovávať päť rokov od 10. júla 2027.

Členské štáty môžu bez toho, aby bolo dotknuté vnútroštátne trestné právo v otázke dôkazov uplatniteľné na prebiehajúce vyšetrovania trestnej činnosti a súdne konania, umožniť alebo vyžadovať uchovávanie takýchto informácií alebo dokumentov počas ďalšieho obdobia piatich rokov v prípade, ak sa konštatovalo, že takéto ďalšie uchovávanie je z hľadiska predchádzania údajnému praniu špinavých peňazí alebo financovaniu terorizmu, ich odhaľovania, vyšetrovania alebo stíhania nevyhnutné a primerané.

Článok 78

Poskytovanie záznamov príslušným orgánom

Povinné subjekty musia mať zavedené systémy, ktoré im umožnia v plnom rozsahu a rýchlo reagovať na otázky ich jednotky FIU alebo iných príslušných orgánov v súlade s vnútroštátnym právom, pokiaľ ide o to, či majú alebo mali počas piatich rokov predchádzajúcich danej otázke obchodný vzťah s určitými osobami, a pokiaľ ide o povahu tohto vzťahu, a to prostredníctvom bezpečných kanálov a spôsobom, ktorý zabezpečuje úplnú dôvernosť takýchto otázok.

KAPITOLA VIII

OPATRENIA NA ZMIERNENIE RIZÍK VYPLÝVAJÚCICH Z ANONYMNÝCH NÁSTROJOV

Článok 79

Anonymné účty, akcie na doručiteľa a opčné listy na akcie na doručiteľa

1. Úverovým inštitúciám, finančným inštitúciám a poskytovateľom služieb kryptoaktív sa zakazuje viesť anonymné bankové a platobné účty, anonymné vkladné knižky, anonymné bezpečnostné schránky alebo anonymné účty kryptoaktív, ako aj akýkoľvek účet, ktorý iným spôsobom umožňuje anonymizáciu klienta, ktorý je majiteľom účtu alebo anonymizáciu či zvýšenú obfuskáciu transakcií, a to aj prostredníctvom mincí zvyšujúcich anonymitu.

Vlastníci a príjemcovia existujúcich anonymných bankových alebo platobných účtov, anonymných vkladných knižiek, anonymných bezpečnostných schránok v držbe úverových inštitúcií alebo finančných inštitúcií alebo účtov kryptoaktív podliehajú predtým, než sa tieto účty, vkladné knižky alebo bezpečnostné schránky akokoľvek použijú, opatreniam náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi.

2. Úverové inštitúcie a finančné inštitúcie konajúce ako prijímatelia v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/751 ([46]) neprijímajú platby uskutočnené pomocou anonymných predplatených kariet vydaných v tretích krajinách, pokiaľ sa nestanoví inak v regulačných technických predpisoch prijatých Komisiou v súlade s článkom 28 tohto nariadenia na základe preukázaného nízkeho rizika.

3. Spoločnostiam sa zakazuje emitovať akcie na doručiteľa a do 10. júla 2029 skonvertujú všetky existujúce akcie na doručiteľa na akcie na meno, imobilizujú ich v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 3 nariadenia (EÚ) č. 909/2014 alebo ich uložia vo finančnej inštitúcii. Spoločnostiam, ktoré majú kótované cenné papiere na regulovanom trhu alebo ktorých akcie sú emitované ako sprostredkované cenné papiere buď prostredníctvom imobilizácie v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 3 uvedeného nariadenia, alebo prostredníctvom priamej emisie v dematerializovanej podobe v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 4 uvedeného nariadenia, sa však povoľuje emitovať nové a ponechať existujúce akcie na doručiteľa. V prípade existujúcich akcií na doručiteľa, ktoré nie sú konvertované, imobilizované ani uložené do 10. júla 2029, sa všetky hlasovacie práva a práva na distribúciu spojené s týmito akciami automaticky pozastavia až do ich konverzie, imobilizácie alebo vkladu. Všetky takéto akcie, ktoré neboli konvertované, imobilizované alebo uložené do 10. júla 2030, sa zrušia, čo vedie k zníženiu základného imania o zodpovedajúcu sumu.

Spoločnostiam sa zakazuje emitovať opčné listy na akcie na doručiteľa, ktoré nie sú v sprostredkovanej forme.

([46]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/751 z 29. apríla 2015 o výmenných poplatkoch za platobné transakcie viazané na kartu (Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2015, s. 1).

Článok 80

Obmedzenia veľkých hotovostných platieb výmenou za tovar alebo služby

1. Osoby obchodujúce s tovarom alebo poskytujúce služby môžu prijímať alebo uskutočňovať platby v hotovosti len do výšky 10 000 EUR alebo zodpovedajúcej výšky v národnej alebo cudzej mene bez ohľadu na to, či sa daná transakcia vykonáva ako jediná operácia alebo v niekoľkých operáciách, ktoré sú zjavne prepojené.

2. Členské štáty môžu po konzultácii s Európskou centrálnou bankou v súlade s článkom 2 ods. 1 rozhodnutia Rady 98/415/ES ([47]) prijať nižšie limity. Uvedené nižšie limity sa oznámia Komisii do troch mesiacov od zavedenia opatrenia na vnútroštátnej úrovni.

3. Ak už na vnútroštátnej úrovni existujú limity, ktoré sú nižšie než limit stanovený v odseku 1, naďalej sa uplatňujú. Členské štáty oznámia uvedené limity Komisii do 10. októbra 2024.

4. Limit uvedený v odseku 1 sa nevzťahuje na:

a) platby medzi fyzickými osobami, ktoré nekonajú v rámci pracovnej činnosti;

b) platby alebo vklady uskutočnené v priestoroch úverových inštitúcií, vydavateľov elektronických peňazí v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 3 smernice 2009/110/ES a poskytovateľov platobných služieb v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 11 smernice (EÚ) 2015/2366.

Platby alebo vklady uvedené v prvom pododseku písm. b) presahujúce limit ohlasujú jednotke FIU v lehotách určených jednotkou FIU.

5. Členské štáty zabezpečujú prijatie primeraných opatrení vrátane ukladania sankcií zameraných na fyzické alebo právnické osoby konajúce v rámci ich pracovnej činnosti, ktoré sú podozrivé z prekročenia limitu stanoveného v odseku 1 alebo nižšieho limitu prijatého členskými štátmi.

6. Celková úroveň sankcií sa v súlade s príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho práva vypočítava tak, aby boli výsledky úmerné závažnosti porušenia, čím sa zaistí účinné odrádzanie od páchania ďalších trestných činov rovnakého druhu.

7. Ak z dôvodu vyššej moci nie je na vnútroštátnej úrovni k dispozícii platba inými finančnými prostriedkami v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366 ako bankovkami a mincami, môžu členské štáty dočasne pozastaviť uplatňovanie odseku 1 alebo prípadne odseku 2 tohto článku a bezodkladne o tom informujú Komisiu. Členské štáty tiež informujú Komisiu o očakávanom trvaní nedostupnosti platby inými finančnými prostriedkami v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 25 smernice (EÚ) 2015/2366 ako bankovkami a mincami, ako aj o opatreniach, ktoré členské štáty prijímajú na obnovenie dostupnosti.

Ak sa Komisia na základe informácií oznámených členským štátom domnieva, že pozastavenie uplatňovania odseku 1 alebo prípadne odseku 2 nie je odôvodnené vyššou mocou, prijme rozhodnutie určené tomuto členskému štátu, v ktorom požiada o okamžité zrušenie takého pozastavenia.

([47]) Rozhodnutie Rady 98/415/ES z 29. júna 1998 o poradení sa s Európskou centrálnou bankou národnými orgánmi ohľadom návrhu právnych prepisov (Ú. v. ES L 189, 3.7.1998, s. 42).

KAPITOLA IX

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

ODDIEL 1

Spolupráca medzi jednotkami FIU a Európskou prokuratúrou

Článok 81

Spolupráca medzi jednotkami FIU a Európskou prokuratúrou

1. Podľa článku 24 nariadenia (EÚ) 2017/1939 každá jednotka FIU bez zbytočného odkladu oznámi Európskej prokuratúre výsledky svojich analýz a akékoľvek ďalšie relevantné informácie, ak existujú opodstatnené dôvody domnievať sa, že dochádza alebo došlo k praniu špinavých peňazí a inej trestnej činnosti, v súvislosti s ktorou by Európska prokuratúra mohla vykonávať svoju právomoc v súlade s článkom 22 a článkom 25 ods. 2 a 3 uvedeného nariadenia.

Úrad AMLA do 10. júla 2026 vypracuje po konzultácii s Európskou prokuratúrou návrh vykonávacích technických predpisov a predloží ho na prijatie Komisii. V uvedenom návrhu vykonávacích technických predpisov sa určí formát, ktorý majú jednotky FIU používať na oznamovanie informácií Európskej prokuratúre.

Na Komisiu sa prenáša právomoc prijímať vykonávacie technické predpisy uvedené v druhom pododseku tohto odseku v súlade s článkom 53 nariadenia (EÚ) 2024/1620.

2. Jednotky FIU včas reagujú na žiadosti Európskej prokuratúry o informácie týkajúce sa prania špinavých peňazí a inej trestnej činnosti, ako sa uvádza v odseku 1.

3. Jednotky FIU a Európska prokuratúra si môžu vymieňať výsledky strategických analýz vrátane typológií a ukazovateľov rizika, ak sa takéto analýzy týkajú prania špinavých peňazí a inej trestnej činnosti, ako sa uvádza v odseku 1.

Článok 82

Žiadosti o informácie adresované Európskej prokuratúre

1. Európska prokuratúra bez zbytočného odkladu odpovedá na odôvodnené žiadosti jednotky FIU o informácie, ak sú tieto informácie potrebné na výkon funkcií jednotky FIU podľa kapitoly III smernice (EÚ) 2024/1640.

2. Európska prokuratúra môže poskytnutie informácií uvedených v odseku 1 odložiť alebo odmietnuť, ak by ich poskytnutie mohlo ohroziť riadne vedenie a dôvernosť prebiehajúceho vyšetrovania. Európska prokuratúra včas oznámi žiadajúcej jednotke FIU odklad alebo odmietnutie poskytnutia požadovaných informácií vrátane dôvodov.

ODDIEL 2

Spolupráca medzi jednotkami FIU a úradom OLAF

Článok 83

Spolupráca medzi jednotkami FIU a úradom OLAF

1. Podľa článku 8 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 ([48]) každá jednotka FIU bezodkladne zasiela úradu OLAF výsledky svojich analýz a akékoľvek ďalšie relevantné informácie, ak existuje dôvodné podozrenie, že dochádza alebo došlo k podvodu, korupcii alebo akémukoľvek inému protiprávnemu konaniu poškodzujúcemu finančné záujmy Únie, v súvislosti s ktorými by úrad OLAF mohol vykonávať svoju právomoc v súlade s článkom 8 uvedeného nariadenia.

([48]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 | z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

2. Jednotky FIU včas reagujú na žiadosti úradu OLAF o informácie súvisiace s podvodom, korupciou alebo akýmkoľvek iným protiprávnym konaním, ako sa uvádza v odseku 1.

3. Jednotky FIU a úrad OLAF si môžu vymieňať výsledky strategických analýz vrátane typológií a ukazovateľov rizika, ak sa takéto analýzy týkajú podvodu, korupcie alebo akéhokoľvek iného protiprávneho konania, ako sa uvádza v odseku 1.

Článok 84

Žiadosti o informácie adresované úradu OLAF

1. Úrad OLAF včas odpovedá na odôvodnené žiadosti jednotky FIU o informácie, ak sú tieto informácie potrebné na výkon funkcií jednotky FIU podľa kapitoly III smernice (EÚ) 2024/1640.

2. Úrad OLAF môže poskytnutie informácií uvedených v odseku 1 odložiť alebo odmietnuť, ak by ich poskytnutie mohlo mať negatívny vplyv na prebiehajúce vyšetrovanie. Úrad OLAF včas oznámi takýto odklad alebo odmietnutie žiadajúcej jednotke FIU vrátane jeho dôvodov.

ODDIEL 3

Iné ustanovenia

Článok 85

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článkoch 29, 30, 31, 34, 43, 52 a 68 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 9. júla 2024.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článkoch 29, 30, 31, 34, 43, 52 a 68 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s expertmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

6. Delegovaný akt prijatý podľa článkov 29, 30, 31 alebo 34 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote jedného mesiaca odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o jeden mesiac.

7. Delegovaný akt prijatý podľa článkov 43, 52 alebo 68 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o tri mesiace.

Článok 86

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre prevenciu prania špinavých peňazí a financovania terorizmu zriadený podľa článku 34 nariadenia (EÚ) 2023/1113. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 87

Preskúmanie

Komisia do 10. júla 2032 a potom každé tri roky preskúma uplatňovanie tohto nariadenia a predloží správu Európskemu parlamentu a Rade.

Prvé preskúmanie obsahuje posúdenie:

a) vnútroštátnych systémov ohlasovania podozrení podľa článku 69 a prekážok a príležitostí týkajúcich sa vytvorenia jednotného systému ohlasovania na úrovni Únie;

b) primeranosť rámca transparentnosti skutočného vlastníctva na zmiernenie rizík spojených s právnymi subjektmi a právnymi zoskupeniami.

Článok 88

Správy

Komisia do 10. júla 2030 predloží Európskemu parlamentu a Rade správy, v ktorých posúdi potrebu a proporcionalitu:

a) zníženia 25 % limitu v súvislosti s identifikovaním skutočného vlastníctva právnych subjektov prostredníctvom vlastníckeho podielu;

b) rozšírenia rozsahu vymedzenia tovaru vysokej hodnoty tak, aby zahŕňal odevy a doplnky vysokej hodnoty;

c) rozšírenia rozsahu zverejňovania informácií na základe limitov podľa článku 74 na predaj iného tovaru, zavedenia harmonizovaných formátov na ohlasovanie týchto transakcií na základe užitočnosti týchto hlásení pre jednotky FIU a rozšírenia rozsahu informácií zhromaždených od osôb obchodujúcich v zónach voľného obchodu;

d) upravenia limitu pri veľkých hotovostných platbách.

Článok 89

Vzťah k smernici (EÚ) 2015/849

Odkazy na smernicu (EÚ) 2015/849 sa považujú za odkazy na toto nariadenie a na smernicu (EÚ) 2024/1640 a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe VI k tomuto nariadeniu.

Článok 90

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 10. júla 2027, s výnimkou povinných subjektov uvedených v článku 3 ods. 3 písm. n) a o), na ktoré sa uplatňuje od 10. júla 2029.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 31. mája 2024

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predsedníčka	*predsedníčka*
R. METSOLA	H. LAHBIB

PRÍLOHA I

Orientačný zoznam premenných faktorov rizika

V tejto prílohe sa nachádza neúplný zoznam premenných faktorov rizika, ktoré musia povinné subjekty zohľadniť pri vypracúvaní svojho posúdenia rizika v súlade s článkom 10 a pri určení rozsahu, v ktorom uplatnia opatrenia náležitej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi v súlade s článkom 20:

a) premenné faktory rizika týkajúce sa klienta:
   i) podnikateľská alebo pracovná činnosť klienta a konečného užívateľa výhod klienta;
   ii) povesť klienta a konečného užívateľa výhod klienta;
   iii) povaha a správanie klienta a konečného užívateľa výhod klienta;
   iv) jurisdikcie, v ktorých sú klient a konečný užívateľ výhod klienta usadení;
   v) jurisdikcie, v ktorých majú klient a konečný užívateľ výhod klienta hlavné miesto podnikateľskej činnosti;
   vi) jurisdikcie, na ktoré majú klient a konečný užívateľ výhod klienta relevantné osobné väzby;
b) premenné faktory rizika týkajúce sa produktu, služby alebo transakcie:
   i) účel účtu alebo vzťahu;
   ii) pravidelnosť alebo trvanie obchodného vzťahu;
   iii) výška aktív, ktoré má klient vložiť, alebo veľkosť realizovaných transakcií;
   iv) úroveň transparentnosti alebo nejasnosti spojená s produktom, službou alebo transakciou;
   v) zložitosť produktu, služby alebo transakcie;
   vi) hodnota alebo veľkosť produktu, služby alebo transakcie;
c) premenné faktory rizika týkajúce sa distribučného kanála:
   i) miera, do akej sa obchodný vzťah uskutočňuje na báze nepriameho kontaktu;
   ii) prítomnosť akýchkoľvek subjektov uvádzajúcich klienta alebo sprostredkovateľov, ktorých môže klient využívať, a povaha ich vzťahu s klientom;
d) premenné faktory rizika týkajúce sa životného poistenia a iného investičného poistenia:
   i) úroveň rizika, ktorú predstavuje oprávnená osoba poistnej zmluvy.

PRÍLOHA II

Faktory predstavujúce nižšie riziko

V tejto prílohe sa nachádza neúplný zoznam faktorov a druhov dôkazov o potenciálne nižšom riziku podľa článku 20:

1. rizikové faktory týkajúce sa klienta:

   a) verejné spoločnosti kótované na burze cenných papierov, ktoré podliehajú požiadavkám na zverejňovanie (buď na základe pravidiel burzy cenných papierov alebo na základe práva alebo vykonateľných prostriedkov), ktorými sa ukladajú požiadavky na zabezpečenie primeranej transparentnosti skutočného vlastníctva;

   b) orgány verejnej správy alebo štátne podniky;

   c) klienti, ktorí sídlia v geografických oblastiach s nižším rizikom, ako sa uvádza v bode 3;

2. rizikové faktory týkajúce sa produktu, služieb, transakcie alebo distribučného kanála:

   a) životné poistenia, ktoré majú nízke poistné;

   b) poistné zmluvy v dôchodkových systémoch, ak v nich nie je žiadne ustanovenie o predčasnej odkupnej opcii a poistná zmluva sa nedá použiť ako kolaterál;

   c) dôchodkový, starobný alebo podobný systém, ktorým sa poskytujú dôchodkové dávky zamestnancom, pričom príspevky prebiehajú formou zrážok zo mzdy a pravidlá systému nedovoľujú postúpenie členského podielu v systéme;

   d) finančné produkty alebo služby, ktorými sa poskytujú určitým typom klientov náležite vymedzené a obmedzené služby s cieľom zvýšiť prístup na účely finančného začleňovania;

   e) produkty, v prípade ktorých sa riziká prania špinavých peňazí a financovania terorizmu riadia inými faktormi, ako napríklad peňažnými limitmi alebo transparentnosťou vlastníctva (napríklad určité druhy elektronických peňazí);

3. rizikové faktory z geografického hľadiska – registrácia, usadenie, bydlisko v:

   a) členských štátoch;

   b) tretích krajinách s účinnými systémami boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

   c) tretích krajinách, ktoré sú na základe dôveryhodných zdrojov určené ako krajiny s nízkou mierou korupcie alebo inej trestnej činnosti;

   d) tretie krajiny, ktoré majú na základe dôveryhodných zdrojov, ako sú vzájomné hodnotenia, podrobné správy o posúdení alebo zverejnené správy o nadväzujúcich krokoch, zavedené požiadavky na boj proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu v súlade s revidovanými odporúčaniami FATF a uvedené požiadavky účinne uplatňujú.

PRÍLOHA III

Faktory predstavujúce vyššie riziko

V tejto prílohe sa nachádza neúplný zoznam faktorov a druhov dôkazov o potenciálne vyššom riziku podľa článku 20:

1. rizikové faktory týkajúce sa klienta:

   a) obchodný vzťah alebo príležitostná transakcia prebieha za neobvyklých okolností;

   b) klienti, ktorí majú bydlisko v geografických oblastiach s vyšším rizikom, ako sa uvádza v bode 3;

   c) právnické osoby alebo právne zoskupenia, ktoré sú prostriedkom na držanie osobného majetku;

   d) podnikateľské subjekty, ktoré majú poverených akcionárov alebo akcie na doručiteľa;

   e) podnikateľské subjekty intenzívne využívajúce hotovosť;

   f) vlastnícka štruktúra spoločnosti sa javí ako neobvyklá alebo nadmerne zložitá so zreteľom na povahu obchodnej činnosti spoločnosti;

   g) klient, ktorý je štátnym príslušníkom tretej krajiny, žiada o právo na pobyt v členskom štáte výmenou za akýkoľvek druh investícií vrátane prevodov kapitálu, nákupu alebo prenájmu majetku, investícií do vládnych dlhopisov, investícií do podnikateľských subjektov, darov alebo dotovania verejnoprospešnej činnosti a príspevkov do štátneho rozpočtu;

   h) klient, ktorý je právnym subjektom alebo zoskupením založeným alebo zriadeným v jurisdikcii, v ktorej nemá skutočnú ekonomickú činnosť, podstatnú ekonomickú prítomnosť ani zjavné ekonomické opodstatnenie;

   i) klient priamo alebo nepriamo vlastní jeden alebo viacero subjektov alebo štruktúr podľa písmena h);

2. rizikové faktory týkajúce sa produktu, služieb, transakcie alebo distribučného kanála:

   a) súkromné bankovníctvo;

   b) produkty alebo transakcie, ktoré by mohli byť priaznivé pre anonymitu;

   c) prijatá platba od neznámych alebo nepridružených tretích strán;

   d) nové produkty a nové obchodné postupy vrátane nového mechanizmu distribúcie a používanie nových alebo rozvíjajúcich sa technológií v prípade nových, ako aj už existujúcich produktov;

   e) transakcie súvisiace s ropou, zbraňami, drahými kovmi alebo kameňmi, tabakovými výrobkami, kultúrnymi artefaktmi a ďalšími predmetmi archeologického, historického, kultúrneho a náboženského významu alebo vzácnej vedeckej hodnoty, ako aj slonovina a chránené druhy;

3. rizikové faktory z geografického hľadiska:

   a) tretie krajiny, ktoré podliehajú zvýšenému monitorovaniu alebo boli inak identifikované skupinou FATF z dôvodu nedostatkov v dodržiavaní súladu s predpismi v ich systémoch boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

   b) tretie krajiny, ktoré boli na základe dôveryhodných zdrojov/uznávaných postupov, akými sú vzájomné hodnotenia, podrobné správy o posúdení alebo zverejnené správy o nadväzujúcich krokoch, označené za krajiny, ktoré nemajú účinné systémy boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu;

   c) tretie krajiny, ktoré boli na základe dôveryhodných zdrojov/uznávaných postupov označené za krajiny s významnou mierou korupcie alebo inej trestnej činnosti;

d) tretie krajiny, ktoré podliehajú sankciám, embargám alebo podobným opatreniam, ktoré vydala napríklad Únia alebo OSN;

e) tretie krajiny poskytujúce finančné prostriedky alebo podporu teroristickým činnostiam alebo krajiny, na ktorých území fungujú označené teroristické organizácie;

f) tretie krajiny identifikované na základe dôveryhodných zdrojov alebo na základe uznávaných postupov ako krajiny umožňujúce utajovanie finančných informácií tým, že:

   i) vytvárajú prekážky spolupráce a výmeny informácií s inými jurisdikciami;

   ii) majú prísne právne predpisy o podnikovom alebo bankovom tajomstve, ktoré bránia inštitúciám a ich zamestnancom, aby príslušným orgánom poskytovali informácie o klientoch, a to aj prostredníctvom pokút a sankcií;

   iii) majú nedostatočné kontroly pri zakladaní právnych subjektov alebo zriaďovaní právnych zoskupení alebo

   iv) nevyžadujú, aby sa informácie o skutočnom vlastníctve zaznamenávali alebo uchovávali v centrálnej databáze alebo registri.

PRÍLOHA IV

Zoznam tovaru vysokej hodnoty uvedený v článku 2 ods. 1 bode 54:

1. klenoty, výrobky zo zlata alebo striebra s hodnotou presahujúcou 10 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;
2. hodiny a hodinky s hodnotou presahujúcou 10 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;
3. motorové vozidlá, ktorých cena presahuje 250 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;
4. lietadlá, ktorých cena presahuje 7 500 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene;
5. plavidlá, ktorých cena presahuje 7 500 000 EUR alebo jej ekvivalent v národnej mene.

PRÍLOHA V

Drahé kovy uvedené v článku 2 ods. 1 bode 55:

a) zlato;

b) striebro;

c) platina;

d) irídium;

e) osmium;

f) paládium;

g) ródium;

h) ruténium.

Drahé kamene uvedené v článku 2 ods. 1 bode 55:

a) diamant;

b) rubín;

c) zafír;

d) smaragd.

PRÍLOHA VI

Tabuľka zhody

Smernica (EÚ) 2015/849	Smernica (EÚ) 2024/1640	Toto nariadenie
článok 1 ods. 1	—	—
článok 1 ods. 2	—	—
článok 1 ods. 3	—	článok 2 bod 1
článok 1 ods. 4	—	článok 2 bod 1
článok 1 ods. 5	—	článok 2 bod 2
článok 1 ods. 6	—	článok 2 body 1 a 2
článok 2 ods. 1	—	článok 3
článok 2 ods. 2	—	článok 4
článok 2 ods. 3	—	článok 6 ods. 1
článok 2 ods. 4	—	článok 6 ods. 2
článok 2 ods. 5	—	článok 6 ods. 3
článok 2 ods. 6	—	článok 6 ods. 4
článok 2 ods. 7	—	článok 6 ods. 5
článok 2 ods. 8	—	článok 7
článok 2 ods. 9	—	článok 4 ods. 3 a článok 6 ods. 6
článok 3 bod 1	—	článok 2 ods. 1 bod 5
článok 3 bod 2	—	článok 2 ods. 1 bod 6
článok 3 bod 3	—	článok 2 ods. 1 bod 4
článok 3 bod 4	—	článok 2 ods. 1 bod 3
článok 3 bod 5	—	článok 2 ods. 1 bod 47
článok 3 bod 6	—	článok 2 ods. 1 bod 28
článok 3 bod 6 písm. a)	—	články 51 až 55
článok 3 bod 6 písm. b)	—	článok 58
článok 3 bod 6 písm. c)	—	článok 57
článok 3 bod 7	—	článok 2 ods. 1 bod 11
článok 3 bod 8	—	článok 2 ods. 1 bod 22
článok 3 bod 9	—	článok 2 ods. 1 bod 34 a článok 2 ods. 2

Smernica (EÚ) 2015/849	Smernica (EÚ) 2024/1640	Toto nariadenie
článok 3 bod 10	—	článok 2 ods. 1 bod 35 a článok 2 ods. 5
článok 3 bod 11	—	článok 2 ods. 1 bod 36
článok 3 bod 12	—	článok 2 ods. 1 bod 40
článok 3 bod 13	—	článok 2 ods. 1 bod 19
článok 3 bod 14	—	článok 2 ods. 1 bod 12
článok 3 bod 15	—	článok 2 ods. 1 bod 41
článok 3 bod 16	—	článok 2 ods. 1 bod 17
článok 3 bod 17	—	článok 2 ods. 1 bod 23
článok 3 bod 18	—	článok 2 ods. 1 bod 17
článok 3 bod 19	—	—
článok 4	článok 3	—
článok 5	—	—
článok 6	článok 7	—
článok 7	článok 8	—
článok 8 ods. 1	—	článok 10 ods. 1
článok 8 ods. 2	—	článok 10 ods. 2 a 3
článok 8 ods. 3	—	článok 9 ods. 1
článok 8 ods. 4	—	článok 9 ods. 2
článok 8 ods. 5	—	článok 9 ods. 2 a 3
článok 9	—	článok 29
článok 10 ods. 1	—	článok 79 ods. 1
článok 10 ods. 2	—	článok 79 ods. 3
článok 11	—	článok 19 ods. 1, 2 a 5
článok 12	—	článok 19 ods. 7 a článok 79 ods. 2
článok 13 ods. 1	—	článok 20 ods. 1
článok 13 ods. 2	—	článok 20 ods. 2
článok 13 ods. 3	—	článok 20 ods. 2
článok 13 ods. 4	—	článok 20 ods. 4
článok 13 ods. 5	—	článok 47
článok 13 ods. 6	—	článok 22 ods. 4

Smernica (EÚ) 2015/849	Smernica (EÚ) 2024/1640	Toto nariadenie
článok 14 ods. 1	—	článok 23 ods. 1 a 4
článok 14 ods. 2	—	článok 23 ods. 2
článok 14 ods. 3	—	článok 23 ods. 3
článok 14 ods. 4	—	článok 21 ods. 1 a 2
článok 14 ods. 5	—	článok 26 ods. 2 a 3
článok 15	—	článok 20 ods. 2 druhý pododsek a článok 33
článok 16	—	článok 33 ods. 1
článok 17	—	—
článok 18 ods. 1	—	článok 34 ods. 1 a 8
článok 18 ods. 2	—	článok 34 ods. 2
článok 18 ods. 3	—	článok 34 ods. 3
článok 18 ods. 4	—	—
článok 18a ods. 1	—	článok 29 ods. 4
článok 18a ods. 2	—	článok 29 ods. 5 a 6 a článok 35 písm. a)
článok 18a ods. 3	—	článok 29 ods. 5 a 6 a článok 35 písm. b)
článok 18a ods. 4	—	—
článok 18a ods. 5	—	článok 29 ods. 6
článok 19	—	článok 36
článok 20	—	článok 9 ods. 2, článok 20 ods. 1 a článok 42 ods. 1
článok 20 písm. a)	—	článok 9 ods. 2, písm. a) bod iii) a článok 20 ods. 1 písm. g)
článok 20 písm. b)	—	článok 42 ods. 1
článok 20a	—	článok 43
článok 21	—	článok 44
článok 22	—	článok 45
článok 23	—	článok 46
článok 24	—	článok 39
článok 25	—	článok 48 ods. 1
článok 26	—	článok 48

Smernica (EÚ) 2015/849	Smernica (EÚ) 2024/1640	Toto nariadenie
článok 27	—	článok 49
článok 28	—	článok 48 ods. 3
článok 29	—	—
článok 30 ods. 1	—	článok 63 ods. 1, 2 druhý pododsek a 4 a článok 68
článok 30 ods. 2	—	článok 63 ods. 5
článok 30 ods. 3	článok 10 ods. 1	—
článok 30 ods. 4	článok 10 ods. 7 a 10	článok 24
článok 30 ods. 5 prvý pododsek	článok 11 a článok 12 ods. 2	—
článok 30 ods. 5 druhý pododsek	článok 12 ods. 1	—
článok 30 ods. 5 tretí pododsek	—	—
článok 30 ods. 5a	článok 11 ods. 4 a článok 13 ods. 12	—
článok 30 ods. 6	článok 11 ods. 1, 2 a 3	—
článok 30 ods. 7	článok 61 ods. 2	—
článok 30 ods. 8	—	článok 22 ods. 7
článok 30 ods. 9	článok 15	—
článok 30 ods. 10	článok 10 ods. 19 a 20	—
článok 31 ods. 1	—	články 58 a článok 64 ods. 1 a článok 68
článok 31 ods. 2	—	článok 64 ods. 3
článok 31 ods. 3	—	článok 64 ods. 5
článok 31 ods. 3a	článok 10 ods. 1, 2 a 3	článok 67
článok 31 ods. 4 prvý pododsek	článok 11 a článok 12 ods. 2	—
článok 31 ods. 4 druhý pododsek	článok 12 ods. 1	—
článok 31 ods. 4 tretí pododsek	—	—
článok 31 ods. 4 štvrtý pododsek	článok 11 ods. 2	—
článok 31 ods. 4a	článok 11 ods. 4 a článok 13 ods. 12	—
článok 31 ods. 5	článok 10 ods. 7 a 10	článok 24
článok 31 ods. 6	—	článok 22 ods. 7
článok 31 ods. 7	článok 61 ods. 2	—
článok 31 ods. 7a	článok 15	—

Smernica (EÚ) 2015/849	Smernica (EÚ) 2024/1640	Toto nariadenie
článok 31 ods. 9	článok 10 ods. 19 a 20	—
článok 31 ods. 10	—	článok 58 ods. 4
článok 31a	článok 17 ods. 1	—
článok 32 ods. 1	článok 19 ods. 1	—
článok 32 ods. 2	článok 62 ods. 1	—
článok 32 ods. 3	článok 19 ods. 2 a 3, prvý pododsek, 4 a 5	—
článok 32 ods. 4	články 21 ods. 1 a článok 22 ods. 1 prvý pododsek	—
článok 32 ods. 5	článok 22 ods. 1 druhý pododsek	—
článok 32 ods. 6	článok 22 ods. 2	—
článok 32 ods. 7	článok 24 ods. 1	—
článok 32 ods. 8	článok 19 ods. 3,druhý pododsek	—
článok 32 ods. 9	článok 21 ods. 4	—
článok 32a ods. 1	článok 16 ods. 1	—
článok 32a ods. 2	článok 16 ods. 2	—
článok 32a ods. 3	článok 16 ods. 3	—
článok 32a ods. 4	článok 16 ods. 5	—
článok 32b	článok 18	—
článok 33 ods. 1	—	článok 69 ods. 1
článok 33 ods. 2	—	článok 69 ods. 6
článok 34 ods. 1	—	článok 70 ods. 1
článok 34 ods. 2	—	článok 70 ods. 2
článok 34 ods. 3	článok 40 ods. 5	—
článok 35	—	článok 71
článok 36	článok 42	—
článok 37	—	článok 72
článok 38	článok 60	článok 11 ods. 2 štvrtý pododsek a ods. 4, článok 14 a článok 69 ods. 7
článok 39	—	článok 73
článok 40	—	článok 77

Smernica (EÚ) 2015/849	Smernica (EÚ) 2024/1640	Toto nariadenie
článok 41	článok 70	článok 76
článok 42	—	článok 78
článok 43	—	—
článok 44 ods. 1	článok 9 ods. 1	—
článok 44 ods. 2	článok 9 ods. 2	—
článok 44 ods. 3	—	—
článok 44 ods. 4	článok 9 ods. 3 a 6	—
článok 45 ods. 1	—	článok 16 ods. 1
článok 45 ods. 2	—	článok 8 ods. 3, 4 a 5
článok 45 ods. 3	—	článok 17 ods. 1
článok 45 ods. 4	článok 48	—
článok 45 ods. 5	—	článok 17 ods. 2
článok 45 ods. 6	—	článok 17 ods. 3
článok 45 ods. 7	—	článok 17 ods. 4
článok 45 ods. 8	—	článok 16 ods. 3
článok 45 ods. 9	článok 41 ods. 1	—
článok 45 ods. 10	článok 41 ods. 2	—
článok 45 ods. 11	článok 41 ods. 3	—
článok 46 ods. 1	—	články 12 a 15
článok 46 ods. 2	článok 39 ods. 2	—
článok 46 ods. 3	článok 28 ods. 1	—
článok 46 ods. 4	—	článok 11 ods. 1
článok 47 ods. 1	článok 4 ods. 1 a 2	—
článok 47 ods. 2	článok 6 ods. 1	—
článok 47 ods. 3	článok 6 ods. 2	—
článok 48 ods. 1	článok 37 ods. 1	—
článok 48 ods. 1a	článok 37 ods. 5 a článok 62 ods. 1	—
článok 48 ods. 2	článok 37 ods. 2 a 6	—
článok 48 ods. 3	článok 37 ods. 7	—

Smernica (EÚ) 2015/849	Smernica (EÚ) 2024/1640	Toto nariadenie
článok 48 ods. 4	články 37 ods. 1 prvý pododsek, článok 46 a článok 54 ods. 4	—
článok 48 ods. 5	články 46 ods. 2 a 3 a článok 47	—
článok 48 ods. 6	článok 40 ods. 1	—
článok 48 ods. 7	článok 40 ods. 2	—
článok 48 ods. 8	článok 40 ods. 4	—
článok 48 ods. 9	článok 37 ods. 3	—
článok 48 ods. 10	článok 40 ods. 3	—
článok 49	článok 61 ods. 1	—
článok 50	článok 63	—
článok 50a	článok 61 ods. 3	—
článok 51	—	—
článok 52	článok 29	—
článok 53	článok 31	—
článok 54	článok 33	—
článok 55	článok 34	—
článok 56	článok 30 ods. 2 a 3	—
článok 57	článok 35	—
článok 57a ods. 1	článok 67 ods. 1	—
článok 57a ods. 2	článok 67 ods. 2	—
článok 57a ods. 3	článok 67 ods. 3	—
článok 57a ods. 4	článok 44, článok 46 ods. 1 a článok 47 ods. 1	—
článok 57a ods. 5	článok 51	—
článok 57b	článok 68	—
článok 58 ods. 1	článok 53 ods. 1	—
článok 58 ods. 2	článok 53 ods. 2 a 3	—
článok 58 ods. 3	článok 53 ods. 4	—
článok 58 ods. 4	—	—
článok 58 ods. 5	článok 53 ods. 5	—
článok 59 ods. 1	článok 55 ods. 1	—
článok 59 ods. 2	článok 55 ods. 2 a článok 56 ods. 1 a 3	—
článok 59 ods. 3	článok 55 ods. 3	—
článok 59 ods. 4	článok 55 ods. 4	—

Smernica (EÚ) 2015/849	Smernica (EÚ) 2024/1640	Toto nariadenie
článok 60 ods. 1	článok 58 ods. 1, 2 prvý pododsek a 3	—
článok 60 ods. 2	článok 58 ods. 2, tretí pododsek	—
článok 60 ods. 3	článok 58 ods. 4	—
článok 60 ods. 4	článok 53 ods. 6	—
článok 60 ods. 5	článok 53 ods. 7	—
článok 60 ods. 6	článok 53 ods. 8	—
článok 61	článok 60	—
článok 62 ods. 1	článok 59 ods. 1	—
článok 62 ods. 2	článok 6 ods. 6	—
článok 62 ods. 3	článok 59 ods. 2	—
článok 63	—	—
článok 64	—	článok 85
článok 64a	článok 72	článok 86
článok 65	—	—
článok 66	—	—
článok 67	—	—
článok 68	—	—
článok 69	—	—
príloha I	—	príloha I
príloha II	—	príloha II
príloha III	—	príloha III
príloha IV	—	—